Euroopan unionin

virallinen lehti

L 10

66. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

12. tammikuuta 2023

Sisältö

II *Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2023/99, annettu 11 päivänä tammikuuta 2023, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Marokosta peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta** 1

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2023/100, annettu 11 päivänä tammikuuta 2023, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen uudelleen täytettävien oluttynnyreiden tuonnissa** 36

III *Muut säädökset*

EUROOPAN TALOUSALUE

★ **EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 161/22/KOL, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2022, Bergenin katuvaloinfrastruktuuria koskevasta tuesta (Norja) [2023/101]** 77

Oikaisuja

★ **Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) 2022/1288, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään ”ei merkittävää haittaa” -periaatteeseen liittyvien tietojen sisällön ja esitystavan yksityiskohdat, kestävyysindikaattoreihin ja haitallisiin kestävyysvaikutuksiin liittyvien tietojen sisältö, menetelmät ja esitystapa sekä ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitustavoitteiden edistämiseen liittyvien tietojen sisältö ja esitystapa ennen sopimuksen tekemistä annettavissa asiakirjoissa, verkkosivustoilla ja määräaikaiskatsauksissa** (EUVL L 196, 25.7.2022) 110

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ **Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) 2021/2268, annettu 6 päivänä syyskuuta 2021, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/653 vahvistettujen teknisten sääntelystandardien muuttamisesta useita sijoitusvaihtoehtoja sisältävien vähittäismarkkinoille tarkoitettujen paketoitujen ja vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden (PRIIP-tuotteet) tuottonäkymien perustana olevan menetelmän ja esitystavan, kulujen esittämisen ja yleisten kuluindikaattoreiden laskentamenetelmän ja aiempaa tuotto- tai arvonkehitystä koskevien tietojen esittämisen ja sisällön osalta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 32 artiklassa tarkoitettujen rahasto-osuuksia tarjoavien PRIIP-tuotteiden kehittäjiin sovellettavan siirtymäjärjestelyn yhdenmukaistamisesta kyseisessä artiklassa vahvistetun pidennetyn siirtymäjärjestelyn kanssa** (EUVL L 455 I, 20.12.2021) 111

★ **Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) 2022/2580, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritetään luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot ja seikat, jotka voivat estää toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen** (EUVL L 335, 29.12.2022) 112

★ **Oikaisu komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2022/2581, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2022, teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU soveltamiseksi luottolaitoksen toimilupaa koskevissa hakemuksissa annettavien tietojen osalta** (EUVL L 335, 29.12.2022) 113

II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2023/99,

annettu 11 päivänä tammikuuta 2023,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Marokosta peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 17 päivänä marraskuuta 2021 vireille perusasetuksen 5 artiklan perusteella polkumyyntitutkimuksen, joka koski Marokosta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuontia. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille saatuaan 4 päivänä lokakuuta 2021 valituksen, jonka oli tehnyt Association of European Wheel Manufacturers, jäljempänä 'valituksen tekijä' tai 'EUWA'. Valitus tehtiin perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti unionin tuotannonalan puolesta. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Väliaikaiset toimenpiteet

(3) Komissio toimitti osapuolille 17 päivänä kesäkuuta 2022 perusasetuksen 19 a artiklan mukaisesti yhteenvedon ehdotetuista tulleista sekä yksityiskohtaiset tiedot polkumyyntimarginaalien ja sellaisten marginaalien laskemisesta, jotka olisivat riittäviä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi. Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään huomautuksensa laskelmien paikkansapitävyydestä kolmen työpäivän kuluessa. Laskelmien paikkansapitävyydestä ei esitetty huomautuksia.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Ilmoitus Marokosta peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 464, 17.11.2021, s. 19).

(4) Komissio julkaisi 15 päivänä heinäkuuta 2022 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Marokosta peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuonnissa annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/1221 ([3]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.

1.3 **Myöhempi menettely**

(5) Niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, joiden perusteella väliaikainen polkumyyntitulli otettiin käyttöön, jäljempänä 'alustavien päätelmien ilmoittaminen', Dika Morocco Africa S.A.R.L, jäljempänä 'Dika', Hands 8 SA, jäljempänä 'Hands', European Automobile Manufacturers' Association, jäljempänä 'ACEA', ja EUWA esittivät kirjallisesti näkökantansa alustavista päätelmistä väliaikaista tullia koskevan asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa. Lisäksi Marokon viranomaiset toimittivat alustavia päätelmiä koskevien huomautusten esittämiselle asetetun määräajan jälkeen huomautuksia, jotka tukivat muiden osapuolten polkumyynnistä ja vahingosta esittämiä väitteitä.

(6) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kuulemisia järjestettiin Dikan, Handsin, ACEAn ja EUWAn kanssa. Lisäksi Dikan pyynnöstä 7 päivänä heinäkuuta 2022 järjestettiin kuuleminen kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa.

(7) Komissio jatkoi kaikkien lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Yhden käyttäjän toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti. Tehdessään lopullisia päätelmiä komissio tarkasteli asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia ja tarkisti alustavia päätelmiään tarpeen mukaan.

(8) Komissio ilmoitti 17 päivänä lokakuuta 2022 kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Marokosta peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuonnissa, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä.

(9) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ACEA, Dika, EUWA, Hands ja Marokon viranomaiset esittivät huomautuksia.

(10) Komissio lähetti 21 päivänä marraskuuta 2022 Handsille täydentävät lopulliset päätelmät, jotka koskivat tiettyjä korjauksia ja selvennyksiä polkumyyntilaskelmiin kyseisen yrityksen osalta, jäljempänä 'täydentävät lopulliset päätelmät', ja asetti määräajan, jonka kuluessa yritys voi esittää huomautuksia. Lisäksi kaikille asianomaisille osapuolille toimitettiin selvitys siitä, mihin Handsin normaaliarvon muodostamiseen käytetyt myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset perustuivat. Hands esitti huomautuksia, jotka käsiteltiin asetuksessa.

(11) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin myös mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kuulemisia järjestettiin ACEAn, Dikan, EUWAn ja Handsin kanssa.

1.4 **Vireillepanoa koskevat väitteet**

(12) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen asianomaiset osapuolet eivät esittäneet enempää väitteitä tai huomautuksia väliaikaista tullia koskevan asetuksen 1.4 jaksossa mainittujen lisäksi. Näin ollen komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 6–28 kappaleessa esittämänsä havainnot ja päätelmät.

1.5 **Otanta**

(13) Otannasta ei esitetty huomautuksia. Näin ollen komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–34 kappaleessa esitetyt päätelmät.

1.6 **Kyselylomakevastaukset ja tarkastuskäynti**

(14) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35 kappaleessa todettiin, komissio lähetti kyselylomakkeet kolmelle unionin tuottajalle, valituksen tekijälle, kahdelle tiedossa olevalle käyttäjälle sekä kahdelle vientiä harjoittavalle tuottajalle asianomaisessa maassa.

([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/1221, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2022, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Marokosta peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuonnissa (EUVL L 188, 15.7.2022, s. 114).

(15) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 36 ja 37 kappaleessa selitettiin, kyselylomakevastaukset joko ristiintarkastettin tai todennettiin vastaajan toimitiloissa.

(16) Yhden käyttäjän toimitiloihin tehtiin perusasetuksen 16 artiklan mukainen tarkastuskäynti. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 5 kappaleen mukaisesti tämän käyttäjän nimeä ei paljasteta luottamuksellisuussyistä.

1.7 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(17) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38 kappaleessa todettiin, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2020 ja 30 päivän syyskuuta 2021 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2018 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen jakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.8 **Kirjaaminen**

(18) Komissio asetti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2022/934 ([4]), jäljempänä 'kirjaamista koskeva asetus'.

(19) Hands väitti, että päätös tuonnin kirjaamisesta oli perusteeton, koska perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaiset edellytykset eivät täyttyneet.

(20) Komissio muistutti, että kirjaamisen oikeusperusta on perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohta, jossa säädetään, että jollei komissiolla ole riittäviä todisteita siitä, että 10 artiklan 4 kohdan c ja d alakohdan edellytykset eivät täyty, se kirjaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin perusasetuksen 19 a artiklassa tarkoitetulta ennakkoilmoituskaudelta. Komissio totesi tältä osin, ettei ollut ratkaisevaa näyttöä siitä, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kirjaaminen ennakkoilmoituskaudelta ei ollut perusteltua tässä tapauksessa. Vireillepanoilmoituksen julkaisemisen jälkeen – kun vientiä harjoittavat tuottajat olivat tietoisia tai niiden olisi pitänyt olla tietoisia väitetystä polkumyynnistä ja vahingosta – tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti on kasvanut entisestään tavalla, joka saattaa vakavasti heikentää polkumyyntitullien korjaavaa vaikutusta myös ennakkoilmoituskaudella. Sen vuoksi komissio hylkäsi nämä väitteet.

(21) Hands väitti, että komissio rikkoi hyvän hallintotavan periaatetta julkaistessaan kirjaamista koskevan asetuksen. Asianomaisen osapuolen mukaan sille ei ilmoitettu ennen kirjaamista koskevan asetuksen julkaisemista ja tuonnin kirjaamisen voimaantuloa, että komissio aikoi asettaa tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi, vaikka kirjaaminen voi vaikuttaa kielteisesti sen etuihin. Koska komissio ei toimittanut Handsille ennen kirjaamistoimenpiteen hyväksymistä oikea-aikaisesti, tehokkaasti ja henkilökohtaisesti tarvittavia tietoja siitä, että tuonti mahdollisesti asetettaisiin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi, jotta osapuoli voisi esittää näkemyksensä ja tulla kuulluksi siitä huolimatta, että kyseinen toimenpide vaikuttaa siihen suoraan, komissio rikkoi Handsin perusoikeutta puolustukseen. Näin ollen kirjaamista koskeva asetus on mitätön ja se olisi kumottava.

(22) Komissio katsoi, että kirjaaminen on ainoastaan hallinnollinen valmisteluvaihe, joka voi johtaa tullien taannehtivaan käyttöönottoon lopullisessa vaiheessa. Kirjaaminen itsessään ei vaikuta kielteisesti tuojiin, eikä sen voida katsoa vaikuttavan niiden etuihin ([5]). Hands itse ei maininnut mitään konkreettisia kielteisiä vaikutuksia, vaan se viittasi pelkästään mahdollisiin vaikutuksiin. Kirjaamisen ainoa vaikutus on se, että komissio määrää kansalliset tulliviranomaiset kirjaamaan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnin unioniin. Perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdassa tai muissa sen säännöksissä ei myöskään aseteta menettelyllistä vaatimusta kuulla tuojia tai muita osapuolia ennen kirjaamisen aloittamista. Perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä vaatimusta, jonka mukaan osapuolille on annettava mahdollisuus esittää huomautuksia, sovelletaan ainoastaan silloin, kun kirjaamisen jälkeen tehdään päätös tullien kantamisesta taannehtivasti, ei silloin, kun on kyse itse kirjaamisesta. Tämä käy selkeästi ilmi siitä, että perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdassa viitataan ainoastaan 10 artiklan 4 kohdan c ja d alakohtaan, joissa säädettyjen edellytysten on täytyttävä tämän säännöksen mukaista kirjaamista varten, mutta siinä ei tarkoituksellisesti viitata 10 artiklan 4 kohdan b alakohtaan. Tämä on linjassa sen kanssa, mitä edellä todetaan kirjaamisen vaikutuksista. Komissiolla ei siis ole velvollisuutta antaa tuojille mahdollisuutta esittää huomautuksia ennen kuin se määrää tulliviranomaiset kirjaamaan tuonnin. Sen vuoksi väite hylättiin.

([4]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/934, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2022, Marokosta peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL L 162, 17.6.2022, s. 27).

([5]) Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 28.9.2021, Airoldi Metalli v. komissio, T-611/20, ECLI:EU:T:2021:641, 48 ja 49 kohta.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

(23) Komissio muistutti, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 39 kappaleessa todetaan, tarkasteltavana ovat HS-nimikkeisiin 8701–8705 kuuluviin moottoriajoneuvoihin tarkoitetut Marokosta peräisin olevat alumiinista valmistetut pyörät, myös lisälaitteilla tai renkailla varustetut, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 8708 70 10 ja ex 8708 70 50 (Taric-koodit 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 ja 8708 70 50 50), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

(24) Alumiinipyöriä myydään unionissa perinteisesti kahden jakelukanavan kautta: alkuperäisille laitevalmistajille, jotka ovat pääasiassa autonvalmistajia, ja jälkimarkkinoille, joihin kuuluvat esimerkiksi jakelijat, vähittäismyyjät ja korjaamot. Marokosta peräisin olevaa tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin tarkastelujaksolla yksinomaan alkuperäisten laitevalmistajien kanavan kautta. Alkuperäisten laitevalmistajien jakelukanavalla autonvalmistajat järjestävät alumiinipyöriä koskevia tarjouskilpailuja ja osallistuvat usein tuotemerkkeihinsä liittyvien uusien pyörien kehitystyöhön. Sekä unionin tuottajat että marokkolaiset viejät voivat kilpailla samoissa tarjouskilpailuissa.

2.2 Samankaltainen tuote

(25) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 39–42 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3. POLKUMYYNTI

3.1 Vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyö

(26) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 43–51 kappaleessa selitettiin, komissio katsoi, ettei Dika toiminut sen kanssa yhteistyössä tutkimuksessa, ja määritti alustavasti Dikan polkumyyntimarginaalin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(27) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Dika väitti, että se oli toiminut kaikilta osin yhteistyössä komission kanssa ja että sille olisi laskettava yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Se esitti seuraavat väitteet.

(28) Ensinnäkin Dika toisti, ettei myyntiluetteloissa sen mielestä ollut virheitä, koska niiden kokonaisarvot voitiin täsmäyttää yrityksen kirjanpitojärjestelmän kanssa. Lisäksi myynti oli kirjattu myyntiluetteloihin kansainvälisten tilinpäätösstandardien, jäljempänä 'IFRS-standardit', mukaisesti. Dika myös väitti, että komissiolla oli runsaasti aikaa ristiintarkastaa Dikaan etuyhteydessä olevan yrityksen CITIC Dicastal Co., Ltd:n, jäljempänä 'CITIC', toimittamat tarkistetut myyntiluettelot ja että se pystyisi vielä tekemään niin ennen lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoa.

(29) Dikan esittämä väite vastasi sen alustavassa vaiheessa esittämää väitettä, eikä se toimittanut mitään uusia tietoja. Komissio totesi alustavassa vaiheessa, että myyntitietoja ei toimitettu laskujen perusteella, että laskun arvon ja tosiasiallisesti saadun määrän väliset erot eivät näkyneet järjestelmällisesti yrityksen myyntiluetteloissa ja että tarkistettuja luetteloita ei voitu ristiintarkastaa. Se, että yrityksen myynti oli kirjattu myyntiluetteloihin IFRS-standardien mukaisesti, ei muuttanut sitä tosiasiaa, että yritys ei toimittanut komission pyytämiä tietoja.

(30) Lisäksi CITIC toimitti tutkimuksen aikana useita erilaisia puutteellisia versioita myyntiluetteloistaan (yhteensä ainakin neljä eri versiota). Myös viimeisin versio, joka toimitettiin yhdessä Dikan 5 päivänä toukokuuta 2022 päivättyyn komission 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen antaman vastauksen kanssa, oli puutteellinen ja sisälsi useita liiketoimia, joissa saatu määrä oli joko jätetty tyhjäksi ja sen yhteyteen oli merkitty, että "saatava määrä on maksamatta", tai se ei vastannut laskutettua summaa. Ristiintarkastusta tai todentamista ei ole mahdollista tehdä luotettavasti tällaisten puutteellisten tietojen pohjalta. Lisäksi, kuten todettiin myös väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 48 kappaleessa, täydentävää etätarkastusta ei pitäisi käyttää keinona korjata määräajassa tehdyn etätarkastuksen aikana todettuja puutteita tai virheitä. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(31) Toiseksi Dika väitti, että komission pyytämät liiketoimikohtaiset tiedot maksujen päivämääristä ja summista eivät ole perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa sekä WTO:n polkumyyntisopimuksen ([6]) 6.8 artiklassa ja liitteessä II tarkoitettuja ”tarvittavia tietoja”. Dikan mukaan komissio ei pyytänyt näitä tietoja kyselylomakkeessa eikä puutteita koskevissa kirjeissä eikä näitä tietoja tarvittu polkumyyntimarginaalin laskemiseksi. Lisäksi Dika väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytettävissä olevien tietojen soveltamiselle käytettiin eri perustetta kuin 5 päivänä toukokuuta 2022 päivätyssä komission kirjeessä, joka koski 18 artiklan soveltamista, jäljempänä ’18 artiklan mukainen kirje’.

(32) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Se pyysi jo alussa yritystä toimittamaan tiedot liiketoimikohtaisesti laskun päivämäärän mukaan. Esimerkiksi Dikalle ja siihen etuyhteydessä olevalle yritykselle CITICille lähetetyn polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen osion E aivan ensimmäisessä kohdassa vastaajia ohjeistettiin käyttämään myyntipäivänä laskun päivämäärää. Tältä osin ongelmana ei kuitenkaan ole (pelkästään) myyntipäivä vaan ennen kaikkea summa, jonka yrityksen asiakkaat tosiasiallisesti maksoivat yritykselle. Juuri tämä asia selitettiin 18 artiklan mukaisessa kirjeessä, ja se mainittiin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Dikan väitettä, jonka mukaan kirjeessä esitettiin ”täysin eri syyt” kuin perusasetuksessa, ei voitu hyväksyä. Molemmissa niistä komissio selitti, että se piti myyntiluetteloja epäluotettavina, koska ne sisälsivät useita virheitä ja eroavuuksia.

(33) Yrityksen alun perin toimittamat myyntitiedot eivät vastanneet sen tosiasiallisesti saamia maksuja. Lisäksi CITIC selvensi etätarkastuksen aikana, että laskun summan ja tosiasiallisesti saadun määrän välinen ero kirjataan yleensä myyntiluetteloihin alennuksena, hyvityksenä, hyvityslaskuna tai muulla tavalla. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47 kappaleessa ja edellä olevassa johdanto-osan 29 kappaleessa todetaan, yritys ei kuitenkaan tehnyt tätä järjestelmällisesti. Näin ollen myyntiluettelot eivät olleet luotettava lähde, jota olisi voitu käyttää normaaliarvon tai vientihinnan määrittämiseen perusasetuksen 2 artiklan 1 ja 8 kohdan mukaisesti (näistä ensin mainitussa todetaan, että normaaliarvo ”perustuu tavallisesti – – asiakkaiden – – maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin”). Tästä voidaan päätellä, että koska Dikalle ei voitu määrittää normaaliarvoa tai vientihintaa yrityksen omien tietojen perusteella, sille ei myöskään voitu laskea polkumyyntimarginaalia. Myyntiluettelot olivat siis paitsi tarvittavia tietoja myös tutkimuksen kannalta välttämättömiä. Ilman luotettavia myyntiluetteloita (joissa muun muassa luetellaan kaikki myytyihin tuotelajeihin liittyvät liiketoimet ja näiden tuotelajien hinnat) komissio ei voi tehdä kohtuullisen oikeita päätelmiä polkumyynnistä.

(34) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Dika toisti, että koska sen myyntiluettelot olivat IFRS-standardien mukaisia, komissio ei voinut väittää, että luettelot olivat puutteellisia ja ettei niitä voitu vahvistaa. Lisäksi Dika väitti, että koska perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaan vientihinta perustuu normaalisti *maksettuun tai maksettavaan hintaan*, myyntiluettelot oli laadittu oikein, sillä niihin oli kirjattu maksettavat hinnat. Lisäksi Dika toisti väitteensä, jonka mukaan maksuja koskevia tietoja ei voida pitää perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina ”tarvittavina” tietoina.

(35) Sillä, oliko myyntiluettelot laadittu yleisesti IFRS-standardien mukaisesti, ei ole merkitystä ilmoitettuihin hintoihin liittyvien ongelmien kannalta. Kuten komissio on useaan otteeseen huomauttanut, EU:n ja kotimarkkinoiden myyntiä koskevissa luetteloissa havaittu ongelma liittyy liiketoimiin. Kuten Dika totesi väliaikaisten toimenpiteiden jälkeisessä kuulemisessa ja toisti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan, maksettu määrä ei vastannut ilmoitettua laskutettua summaa noin 20 prosentissa EU:n myyntiä koskevien luetteloiden liiketoimista. ”Maksettavalla hinnalla” tarkoitetaan ostajan myyjälle maksamaa tai ostajan maksettavaksi tulevaa kokonaissummaa, muun muassa tilanteissa, joissa tavara on myyty, mutta asiakas ei ole vielä maksanut. Näin ei ollut useimpien EU:n myyntiä koskevan luettelon liiketoimien kohdalla. Niissä asiakkaan jo maksama hinta poikkesi laskutushetkellä maksettavaksi kirjatusta hinnasta.

(36) Kuten Dika ja siihen etuyhteydessä oleva yritys totesivat etätarkastuksessa, tarkastuskäynnin aikana ja 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen antamassaan vastauksessa, nämä erot kirjataan myyntiluetteloihin tavallisesti alennuksena, hyvityksenä, hyvityslaskuna tai muulla tavalla, kuten myös johdanto-osan 33 kappaleessa todetaan. Näin oli toimittu useiden, mutta ei järjestelmällisesti kaikkien myyntiluetteloihin sisältyvien liiketoimien kohdalla. Se, että näin toimitaan tavallisesti, tarkoittaa, että maksettavaksi kirjattu hinta vastaa tavallisesti lopullista maksettua hintaa sen jälkeen, kun tietyt edellä mainittuihin hyvityslaskuihin, hyvityksiin jne. liittyvät toimet on suoritettu. Näin Dika itse selitti asian ja sen, miten yrityksen SAP-järjestelmässä tehtiin oikaisuja maksujen suorittamisen jälkeen. Kotimarkkinoiden ja EU:n myyntiä koskeviin luetteloihin kirjattuja hintoja oikaistiin tällä tavalla kuitenkin vain joissakin mutta ei kaikissa tapauksissa. Lopullisten maksettujen hintojen ja maksettavaksi kirjattujen hintojen väliset erot saattoivat olla joko positiivisia tai negatiivisia, eikä niille mainittu perusteita, eli joissakin tapauksissa yritykselle maksettiin enemmän ja toisinaan vähemmän kuin se oli laskuttanut.

([6]) Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta.

(37) Luotettavat myyntiluettelot (joissa muun muassa luetellaan kaikki myytyihin tuotelajeihin liittyvät liiketoimet ja näiden tuotelajien hinnat), joiden sisältämät tiedot ovat tarkkoja ja todennettavissa, ovat olennaisen tärkeitä polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi, joten niitä voidaan pitää perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina tarvittavina tietoina. Koska tosiasiallisesti maksettujen ja maksettavaksi kirjattujen hintojen välinen ero koski huomattavaa osaa EU:n myyntiä koskevan luettelon liiketoimista, tämän luettelon pohjalta ei voitu määrittää luotettavaa vientihintaa liiketoimi- tai tuotelajikohtaisesti. Näin ollen komissio hylkäsi nämä väitteet.

(38) Kolmanneksi Dika väitti, että koska komissio todensi Dikan tuotantokustannukset eikä havainnut eroavuuksia, normaaliarvo olisi pitänyt Dikan osalta muodostaa laskennallisesti sen todennettujen valmistuskustannusten perusteella. Dikan mukaan komissio oli väärässä todetessaan, että kotimarkkinoiden ja EU:n myyntiä koskevat luettelot ovat ratkaisevan tärkeitä normaaliarvon ja vientihinnan määrittämiseksi, sillä kotimarkkinoiden myyntiä koskevia luetteloita ei olisi kuitenkaan käytetty normaaliarvon muodostamiseksi. Sen vuoksi komission olisi perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti pitänyt käyttää Dikan omia tietoja ja laskea niiden pohjalta yksilöllinen polkumyyntimarginaali.

(39) Komissio totesi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60 kappaleessa, ettei Dikalla ollut kotimarkkinamyyntiä koskevia luetteloita normaaliarvon muodostamiseksi, koska Dikan myynti Marokossa tapahtui talousalueiden välillä eivätkä kyseiset tavarat koskaan saapuneet Marokon tullialueelle. Näin ollen Dikalle olisi voitu muodostaa laskennallinen normaaliarvo, kun ei sovellettu käytettävissä olevia tietoja. Polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi normaaliarvoa olisi kuitenkin verrattava vientihintaan, mutta vientihintaa ei voitu laskea, koska Dikan myyntiluettelot eivät olleet luotettavia.

(40) Dika ehdotti 6 päivänä syyskuuta 2022 pidetyssä kuulemistilaisuudessa, että komissio voisi laskea vientihinnan niiden EU:n myyntiä koskeviin luetteloihin sisältyvien liiketoimien perusteella, joissa laskutetut määrät (yrityksen mukaan) vastasivat maksettuja summia. Väitetysti noin 80 prosenttia kaikista liiketoimista oli tällaisia. Loppujen 20 prosentin osalta Dika ehdotti, että komissio voisi soveltaa Handsille laskettua jäännöstullia. Dikan mukaan tällainen lähestymistapa vastaisi menettelytapaa, jota komissio noudatti korroosionkestävän teräksen tuontia Venäjältä ja Turkista koskevassa viimeaikaisessa tutkimuksessa ([7]).

(41) Sen lisäksi, että Dika itse vahvisti kuulemistilaisuudessa, että sen tutkimusajanjakson aikaisen unioniin suuntautuvan myynnin osalta viidesosassa myyntiluettelon myyntitapahtumista oli eroavuuksia, tarkistettuja myyntiluetteloita ei ristiintarkastettu eikä niitä voitu ristiintarkastaa (kuten johdanto-osan 29 ja 30 kappaleessa selitetään), joten niitä ei myöskään voitu käyttää vientihinnan laskemiseen. Lisäksi Venäjältä ja Turkista peräisin olevaa korroosionkestävää terästä koskevassa tutkimuksessa oli kyse hyvin erilaisesta asiasta. Kyseisessä tapauksessa venäläinen tuottaja väitti, ettei se ollut etuyhteydessä toiseen kauppiaista, joiden kautta se myi tuotteitaan EU:hun. Kyseinen kauppias ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa. Komissio oli eri mieltä venäläisen yrityksen väitteestä ja katsoi, että yritys ja asianomainen kauppias olivat etuyhteydessä keskenään. Koska kauppias ei kuitenkaan toiminut yhteistyössä tutkimuksessa, tietoja kyseisen kauppiaan jälleenmyyntihinnoista ei ollut saatavilla. Sen vuoksi komissio päätti käyttää toisen yhteistyössä toimineen kauppiaan tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisina käytettävissä olevina tietoina.

(42) Kyseisen yrityksen rakenne ja myyntikanavat kuitenkin poikkeavat nyt käsiteltävänä olevasta tapauksesta. Venäjältä ja Turkista peräisin olevan korroosionkestävän teräksen tapauksessa myyntikanavia oli kaksi, mutta käsiteltävänä olevassa tapauksessa kaikki myynti tapahtui saman etuyhteydessä olevan yksikön (CITIC) kautta. Näin ollen komission käytettävissä ei ollut muita, luotettavia tietoja Dikan vientihinnan laskemiseksi. Tämä on hyvin erilainen tilanne kuin Dikan mainitsemassa tutkimuksessa, jossa toisen kauppiaan kautta tapahtunutta vientimyyntiä koskevat tiedot ristiintarkastettiin ja todettiin luotettaviksi. Tarkasteltavana olevassa tutkimuksessa ei ollut käytettävissä vientihintaa, jota olisi voitu verrata normaaliarvoon, riippumatta siitä, miten normaaliarvo olisi laskettu Dikan osalta.

([7]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/1395, annettu 11 päivänä elokuuta 2022, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä ja Turkista peräisin olevan tietyn korroosionkestävän teräksen tuonnissa (EUVL L 211, 12.8.2022, s. 127).

(43) Perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ”jos asianomaisen osapuolen esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa – –”. Kuten johdanto-osan 32 ja 33 kappaleessa selitetään, Dikan toimittamien myyntiluetteloiden puutteet olivat sellaisia, että niiden perusteella ei ollut mahdollista tehdä kohtuullisen oikeita päätelmiä. Myyntiluetteloita ei myöskään voitu vahvistaa, koska vielä viimeisimmänkin version tiedoissa oli eroavuuksia ja puutteita eikä sitä toimitettu ajoissa (ks. johdanto-osan 30 kappale). Koska vientihintaa ei voitu määrittää, myös normaaliarvon muodostaminen Dikan osalta – minkä tahansa perusteella – olisi hyödytöntä. Tämä on myös linjassa Kiinasta peräisin olevia ajoneuvojen teräspyöriä koskevan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kanssa, jossa tuomioistuin totesi, että normaaliarvon muodostaminen olisi ollut hyödytöntä, sillä koska vientihintaa ei ollut mahdollista määrittää, myöskään polkumyyntimarginaalia ei olisi voitu määrittää ([8]). Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(44) Marokon viranomaiset ja Dika väittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että sekä komission lähestymistapa että johdanto-osan 43 kappaleessa mainittu unionin yleisen tuomioistuimen tuomio rikkovat WTO:n polkumyyntisopimuksen vaatimuksia, joiden mukaan kaikkia viejän toimittamia tietoja olisi käytettävä siltä osin kuin ne täyttävät perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan vaatimukset. Lisäksi Dika väitti, että mainittua unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota ei voida soveltaa tämän tapauksen olosuhteissa. Toisin kuin yleisen tuomioistuimen tuomion kohteena olevassa tapauksessa, Dikalle määritettiin yksilöllinen polkumyyntimarginaali ja (Dikan mukaan) oli mahdollista määrittää varmuudella, mitkä tuotteet se vei unioniin.

(45) Komissio oli eri mieltä tästä. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50 kappaleessa ja edellä johdanto-osan 43 kappaleessa jo todettiin, normaaliarvoa ei määritetty Dikan tietojen perusteella yksinkertaisesti siitä syystä, että tämä olisi ollut hyödytöntä, sillä sitä ei olisi voitu verrata vientihintaan, koska tällaista ei ollut. Se, poikkesivatko edellä mainittuun unionin yleisen tuomioistuimen tuomioon ja tähän tapaukseen liittyvät tosiseikat toisistaan, ei kumoa päätelmää, jonka mukaan normaaliarvoa olisi hyödytöntä määrittää, jos käytettävissä ei ole vientihintaa. Tämä ei ole vastoin WTO:n polkumyyntisopimusta, koska siinä ei edellytetä, että tutkivat viranomaiset suorittavat laskelmia, joita ei voida käyttää polkumyyntimarginaalin määrittämiseen. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(46) Dika väitti erityisesti, että edellä mainitun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion kohteena olevaan tapaukseen liittyvät tosiseikat poikkesivat tähän tapaukseen liittyvistä tosiseikoista, sillä Dikalle määritettiin yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Tämä väite perustui kuitenkin väärinkäsitykseen. Dikalle ei määritetty yksilöllistä polkumyyntimarginaalia missään vaiheessa tätä tutkimusta. Kuten jäljempänä johdanto-osan 98 kappaleessa selitetään, komissio päätti lopullisia päätelmiä ilmoittaessaan vahvistaa Dikalle yksilöllisen tullin mainitsemalla yrityksen ja siihen sovellettavan tullin erikseen tämän asetuksen asianomaisissa osissa. Tämä yksilöllinen tulli asetettiin jäännöstullin tasolle, joka ei perustunut Dikan omiin tietoihin. Myös tässä asetuksessa mainitut, Dikaan sovellettavat polkumyynti- ja vahinkomarginaali asetettiin jäännöspolkumyynti- ja jäännösvahinkomarginaalien tasolle, eivätkä ne perustuneet Dikan omiin tietoihin. Tämän vuoksi Dikan väite hylättiin.

(47) Dika väitti myös, että sen sijaan, että komissio sovelsi Dikaan jäännöstullia, sen olisi pitänyt muodostaa Dikan valmistuskustannusten ja tuotelajikohtaisen koostumuksen perusteella laskennallinen normaaliarvo, jota olisi sen jälkeen pitänyt verrata Handsin tarkistettuun vientihintaan Dikan polkumyyntimarginaalin laskemiseksi.

(48) Tätä menetelmää ei voitu hyväksyä. Ensinnäkin yhden yrityksen laskennallisen normaaliarvon ja toisen yrityksen vientihinnan vertailu ei voisi johtaa paikkansapitävään polkumyyntimarginaaliin. Tämä tarkoittaisi yhden yrityksen tietoihin perustuvan arvon vertaamista toisen yrityksen vientihintaan. Toiseksi, vaikka komissio soveltaisi tätä menetelmää, sitä ei olisi mahdollista soveltaa tuotelajikohtaisesti. Vaikka Dikan ja Handsin myymät tuotelajit olivat suurelta osin samoja, ne eivät vastanneet täysin toisiaan. Hands myi joitakin sellaisia tuotelajeja, joita Dika ei myynyt, ja päinvastoin. Tällainen menetelmä ei näin ollen johtaisi paikkansapitävään polkumyyntimarginaaliin, joka vastaisi Dikan todellisia vientitapahtumia ([9]). Lisäksi tällainen lähestymistapa olisi vastoin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan nimenomaista vaatimusta, jonka mukaan valitusta normaaliarvon ja vientihinnan vertailume-

([8]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.7.2022, asia T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture ja Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts v. komissio [2022], ECLI:EU:T:2022:417, 97 kohta.

([9]) Tämän on linjassa asiassa T-278/20 annetun tuomion kanssa, johon viitataan johdanto-osan 92 kappaleessa ja johon Dika viittasi huomautuksissaan.

netelmästä riippumatta polkumyyntimarginaalia laskettaessa on otettava huomioon ”kaiken unioniin suuntautuvan viennin hinnat” ([10]). Lisäksi tämä menetelmä edellyttäisi sekä myytyjä tuotelajeja että vientihintaa koskevien Handsin luottamuksellisten tietojen paljastamista Dikalle. Tätä ei voida hyväksyä, sillä Hands on Dikan lisäksi ainoa tiedossa oleva alumiinipyörien tuottaja Marokossa ja se kilpailee suoraan Dikan kanssa. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.2 **Normaaliarvo**

(49) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 52–65 kappaleessa todettiin, komissio muodosti normaaliarvon laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti, koska Hands ei myynyt samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilla. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen EUWA väitti, että kotimarkkinamyyntiä oli tapahtunut, ja se lupasi toimittaa näyttöä tästä kuulemistilaisuudessa. EUWAn myöhemmin toimittamat tiedot eivät kuitenkaan vahvistaneet sen väitettä eli sitä, että marokkolaisten yritysten Marokon markkinoilla tapahtunutta myyntiä voitaisiin pitää kotimarkkinamyyntinä. Koska yritysten tähän liittyvät tiedot olivat salaisia, EUWAlla ei ollut tarvittavia tietoja marokkolaisten yritysten myynnin ajankohdasta, myyntimääristä tai hinnoista eikä tietoa siitä, missä asiakkaat, joille tuotteet väitetysti oli myyty, tarkalleen sijaitsivat.

(50) Komissio tai asianomaiset osapuolet eivät myöskään kiistäneet sitä, että Hands oli myynyt alumiinipyöriä Marokossa. Tätä myyntiä ei pidetty kotimarkkinamyyntinä siksi, että sekä Hands että asiakkaat sijaitsivat talousalueilla, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 60 kappaleessa todettiin. Mikään osa tästä myynnistä ei myöskään tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, eikä tätä myyntiä olisi kuitenkaan voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen. Lisäksi Hands myönsi, ettei sillä ollut kotimarkkinamyyntiä ja että normaaliarvo olisi muodostettava laskennallisesti. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(51) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Marokon viranomaiset väittivät, että komissio oli väärässä katsoessaan, että talousalueilla tapahtunut myynti ei ollut kotimarkkinamyyntiä. Väitteensä tueksi Marokon viranomaiset totesivat, että koska alumiinipyöriä myytiin talousalueilla sijaitseville yrityksille käytettäväksi uusien ajoneuvojen tuotannossa joko EU:ssa tai Marokossa ja näin ollen niiden kulutus tapahtuisi joko EU:ssa tai Marokossa, tällainen talousalueilla Marokossa tapahtuva myynti olisi katsottava kotimarkkinamyynniksi. Väitteen mukaan tämä vastaisi Yhdysvaltojen kauppaministeriön lähestymistapaa, jonka mukaan talousalueilla tapahtuva myynti, jossa tavara myydään käytettäväksi Yhdysvaltojen ulkopuolelle vietäväksi päätyvässä tuotteessa, katsotaan kotimarkkinoilla tapahtuvaksi kulutukseksi.

(52) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 ja 54 kappaleessa jo selitettiin, tämä ei kuitenkaan ole komission tässä tutkimuksessa tai aiemmissa tutkimuksissa noudattama lähestymistapa. Sillä, noudattaako Yhdysvallat erilaista lähestymistapaa omissa päätöksissään, ei ole merkitystä käsiteltävänä olevassa tapauksessa. Komissio ei pidä talousalueiden välillä tapahtuvaa myyntiä polkumyyntilaskelmien yhteydessä kotimarkkinamyyntinä, koska myyntihetkellä ei tiedetä, luovutetaanko tuote vapaaseen liikkeeseen kotimarkkinoilla vai päätyykö se vientiin (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 ja 54 kappale). Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(53) Marokon viranomaiset väittivät myös, että komission lähestymistapa on ristiriidassa sen kanssa, miten se kohtelee EU:n talousvyöhykkeillä tapahtuvaa myyntiä, johon voidaan soveltaa polkumyyntitulleja ([11]), sekä komission noudattaman käytännön kanssa, jonka mukaan sisäiseen ja ulkoiseen jalostukseen tarkoitettu tuonti talousalueille lasketaan mukaan polkumyyntitutkimusten vahinkoanalyyseissä käytettyihin tuontitilastoihin.

([10]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio 5.4.2017, yhdistetyt asiat C-376/15 P ja C-377/15 P, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, ECLI:EU:C:2017:269, 53 kohta.

([11]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1131, annettu 2 päivänä heinäkuuta 2019, tullivälineen perustamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 14 a artiklan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 24 a artiklan panemiseksi täytäntöön (EUVL L 179, 3.7.2019, s. 12).

(54) Ensinnäkin talousvyöhykkeitä koskevalla viittauksella ei ole merkitystä käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta. Talousvyöhykkeet ovat vyöhykkeitä, jotka jokin jäsenvaltio on Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen nojalla julistanut talousvyöhykkeeksi. Tässä tapauksessa tarkoitetut talousalueet eivät ole tällaisia talousvyöhykkeitä, eivätkä ne kuulu Marokon viranomaisten mainitsemien sääntöjen ([12]) soveltamisalaan.

(55) Toiseksi EU:n talousvyöhykkeillä tapahtuva sisäiseen ja ulkoiseen jalostukseen tarkoitettu tuonti otetaan huomioon vahinkoanalyysissa, koska ”tuodut tavarat eivät ainoastaan kulje unionin kautta, vaan niihin kohdistuu unionissa myös lisäarvoa tuottavia toimintoja, kuten kokoonpano ja jalostus” ja ”näin ollen kyseinen tuonti kilpailee selvästi unionin tuotannonalan valmistamien tuotteiden kanssa” ([13]). Talousalueille suuntautuvaa tai niiden välistä myyntiä ei kuitenkaan voitu pitää kotimarkkinamyyntinä, koska tiedossa ei ollut, luovutettaisiinko tuote vapaaseen liikkeeseen kotimarkkinoilla vai päätyisikö se vientiin. Näin ollen komissio hylkäsi nämä väitteet.

(56) Sekä Dika että Hands ilmaisivat alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen olevansa eri mieltä Brasilian myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton käyttämisestä laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi. Hands oli sitä mieltä, että laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi ei pitäisi käyttää brasilialaisten yritysten tietoihin perustuvia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa. Yritys totesi, ettei komissio toimittanut näyttöä, joka olisi osoittanut, että Brasiliasta saadut tiedot olivat soveltuvia normaaliarvon muodostamiseen. Sen sijaan Hands ehdotti, että komissio käyttäisi eteläkorealaisten alumiinipyörien tuottajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa, jotka olivat huomattavasti alhaisemmat. Handsin mielestä tämä olisi asianmukaisempaa, koska sen tosiasiallinen omistaja on eteläkorealainen alumiinipyörien valmistaja ja nämä myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto vastaisivat toisen komission käyttämän brasilialaisen yrityksen lukuja.

(57) Dikan mielestä toisen brasilialaisen yrityksen tietoja ei pitäisi ottaa huomioon, koska komissio käytti konsolidoitua tilinpäätöstä, joka sisälsi muissa maissa toimivien tytäryhtiöiden tulokset ja joka kattoi muita tuotteita kuin alumiinipyörät. Sekä Hands että Dika väittivät, että toisen brasilialaisen yrityksen myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset oli laskettu väärin.

(58) Komissio otti huomioon esitetyt väitteet, jotka koskivat Brasilian tietojen käyttöä laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi ja arvioi uudelleen alustavassa vaiheessa soveltamaansa menetelmää. Komissio oli Handsin kanssa eri mieltä siitä, että Korean tasavalta olisi Brasiliaa sopivampi vaihtoehto Marokolle. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan tarkoituksena on käyttää hyväksyttävää menetelmää, jonka avulla voidaan määrittää korvaava arvo tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksille ja voitolle. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantolause sekä kyseisen artiklan a ja b alakohta viittaavat selkeästi siihen, että ensisijaisesti tulisi käyttää alkuperämaan kotimarkkinoiden tuotanto- ja myyntitietoja. Näin ollen 2 artiklan 6 kohdan c alakohtaa sovellettaessa hyväksyttävä korvaava vaihtoehto kotimarkkinoille olisi ihannetapauksessa sellainen, joka vastaisi mahdollisimman pitkälti kotimarkkinoita esimerkiksi talouskehityksen osalta, sillä talouskehitys vaikuttaa yritysten kustannus- ja voittotasoon. Brasilian talouden katsottiin olevan hieman Marokkoa kehittyneempi, kun taas Etelä-Korea on pitkälle kehittynyt talous eikä sitä voitu pitää hyväksyttävänä vaihtoehtona Marokolle ([14]).

(59) Komissio katsoi kuitenkin, että brasilialaisten alumiinipyörien tuottajien tietojen sijaan oli kohtuullisempaa käyttää yhteistyössä toimineen tuottajan Handsin tietoja. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantolauseen perusteella Handsin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ei voitu käyttää normaaliarvon muodostamiseen, koska sillä ei ollut tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta kotimarkkinamyyntiä. Komissio katsoi kuitenkin, että Handsin koko myyntiin liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olisivat hyväksyttävä korvaava vaihtoehto sen kotimarkkinamyyntiin liittyville myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksille. Tutkimus ei myöskään paljastanut eroja kotimarkkina- ja vientimyyntiin liittyvien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten välillä, sillä kaikki asiaankuuluvat

([12]) Alaviitteessä 11 mainitussa asetuksessa (EU) 2019/1131 vahvistetut säännöt.

([13]) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta ja Indonesiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 17 päivänä marraskuuta 2021 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2012 (EUVL L 410, 18.11.2021, s. 153) johdanto-osan 136 kappale.

([14]) Maailmanpankin tietokannassa käytetty luokittelu perustuu bruttokansantuloon, jäljempänä ’BKTL’, henkeä kohti. Sen mukaan vuonna 2021 alemman keskitulotason talouksissa bruttokansantulo henkeä kohti oli 1 086–4 255 Yhdysvaltain dollaria, ylemmän keskitulotason talouksissa 4 256–13 205 Yhdysvaltain dollaria ja korkean tulotason talouksissa yli 13 205 Yhdysvaltain dollaria. Tämän mukaan Marokko luokitellaan alemman keskitulotason taloudeksi (vuoden 2021 BKTL 3 350 Yhdysvaltain dollaria), Brasilia ylemmän keskitulotason taloudeksi (vuoden 2021 BKTL 7 720 Yhdysvaltain dollaria) ja Etelä-Korea korkean tulotason taloudeksi (vuoden 2021 BKTL 34 980 Yhdysvaltain dollaria). Ks. https://databank.worldbank.org/home.aspx

kustannukset oli kohdennettu liikevaihdon perusteella. Lisäksi Handsilla oli Marokossa niin vähän myyntitapahtumia, ettei mielekästä vertailua ollut mahdollista tehdä. Handsin tiedot tarkastettiin, ja ne koskivat Marokossa sijaitsevan, pelkästään alumiinipyöriä tuottavan ja myyvän yrityksen myyntiä. Lisäksi nämä tiedot kattoivat ainoastaan tutkimusajanjakson. Komissio katsoo, että Brasilian tietojen käyttö ei olisi ollut yhtä kohtuullinen vaihtoehto, sillä saatavilla olevat tiedot olivat peräisin vuodelta 2019 ja ne koskivat useita tuotteita ja tuotantolaitoksia useissa maissa. Tällä tavoin määritellyt, Handsin omiin tietoihin perustuvat myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, joita oikaistiin sellaisten kulujen huomioon ottamiseksi, jotka eivät suoraan liittyneet tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon tai jotka eivät toteutuneet, olivat [12–16 %].

(60) Hands toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan Etelä-Korea olisi asianmukaisin maa Handsin normaaliarvon muodostamiseen käytettävien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton määrittämiseksi, koska nämä tiedot koskivat Handsin eteläkorealaista emoyhtiötä. Se, että Etelä-Korean talouden kehitystaso ei ollut samankaltainen kuin Marokon, oli Handsin mukaan epäolennaista, koska vaihtoehtoisen maan talouden kehitystasolla on merkitystä vain silloin, kun merkittävien vääristymien vuoksi sovelletaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohtaa, mistä ei ole kyse Marokon tapauksessa.

(61) Komissio oli eri mieltä tästä. Vaikka perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa käytetäänkin ilmaisua ”samankaltainen talouden kehitystaso”, tämä ei tarkoita, ettei talouden kehitystaso voi olla merkityksellinen tekijä päätettäessä, olisiko jotakin muuta maata kuin Marokkoa asianmukaista käyttää myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sopivan tason määrittämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti. Komissio katsoi, että pitkälle kehittyneiden talouksien alumiinipyörien tuottajilta saatujen tietojen käyttö ei olisi yhtä kohtuullista kuin sellaisen maan tietojen käyttö, joka on talouden kehitystason suhteen lähempänä Marokkoa, kuten edellä johdanto-osan 58 kappaleessa selitetään.

(62) Hands väitti myös, ettei komissio vastannut mihinkään sen esittämistä väitteistä, jotka koskivat väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytettyjä Brasilian tietoja. Näillä väitteillä ei kuitenkaan ollut enää merkitystä, koska Brasilian tietojen sijaan päätettiinkin käyttää Handsin omia tietoja. Hands väitti, että komissio päätti siirtyä käyttämään Brasilian tietojen sijaan Handsin omia tietoja ainoastaan siitä syystä, että tämä oli komissiolle hyödyllisempää. Kuten komissio selitti edellä johdanto-osan 59 kappaleessa, se päätti käyttää Brasilian tietojen sijaan Handsin omia tietoja siksi, että tämä oli kohtuullisempaa, ei hyödyllisempää. Tästä syystä komissio hylkäsi nämä väitteet.

(63) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Marokon viranomaiset, Dika ja Hands ilmaisivat olevansa eri mieltä Handsin myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten käytöstä normaaliarvon määrittämiseen.

(64) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan Marokon viranomaiset ja Dika väittivät, että Handsin myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten käyttö ei ollut linjassa WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan kanssa. Molemmat osapuolet huomauttivat, että WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii kohdassa mainittu ”mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä” edellyttää sen tutkimista, vastaako voiton määrä suurin piirtein sitä voittomarginaalia, joka olisi toteutunut myytäessä tarkasteltavana olevaa tuotetta tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaassa. Osapuolet huomauttivat myös, että komission käyttämät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset perustuivat yksinomaan vientimyyntiin liittyviin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, jotka Dikan mukaan eivät määritelmänsä mukaisesti voi vastata sitä voittomarginaalia, joka olisi toteutunut myytäessä tarkasteltavana olevaa tuotetta tavanomaisessa kaupankäynnissä Marokossa. Lisäksi Dika väitti, ettei ollut mahdollista tarkastaa, että Handsin vientimyyntiin liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olivat tosiasiallisesti hyväksyttävä perusta sen kotimarkkinamyyntiin liittyvien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten määrittämiseksi, koska Handsilla ei ollut kotimarkkinamyyntiä.

(65) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan Hands väitti pääpiirteissään, että sen omien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten käyttö oli vastoin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan säännöksiä ja perusteluja, sillä Handsilla ei ollut tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta kotimarkkinamyyntiä. Handsin mukaan komissio käytti perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan soveltamismahdollisuutta kiertääkseen sen tosiasian, ettei se voinut soveltaa perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan yleistä sääntöä, jonka mukaan myynnin on oltava tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuvaa myyntiä.

(66) Komissio totesi, että perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan (ja WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan) yleisenä tarkoituksena on arvioida mahdollisimman tarkasti, minkä suuruisia voittomarginaali ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olisivat olleet samankaltaisen tuotteen myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaan kotimarkkinoilla. WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii kohdassa mainittu ”mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä” edellyttää sen tutkimista, onko voitto ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset määritetty ottaen aiheellisesti huomioon käytettävissä oleva näyttö. Tältä osin komissio huomautti myös, että toisin kuin Dika ja Hands väittivät, tarkastellessaan kaikkea saatavilla olevaa näyttöä se ei käyttänyt pelkästään vientimyyntiin tai muussa kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneeseen kotimarkkinamyyntiin liittyviä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia; niiden sijaan se käytti hyväksyttävänä korvaavana vaihtoehtona Handsin koko myyntiin liittyviä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia.

(67) Komissio katsoi, että oli useita syitä, miksi oli perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa (ja WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii kohdassa) tarkoitetulla tavalla hyväksyttävää käyttää Handsin koko myyntiin liittyviä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia korvaavana vaihtoehtona myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksille, jotka olisivat syntyneet samankaltaisen tuotteen myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaan kotimarkkinoilla.

(68) Ensinnäkään Hands itse ei kiistänyt sitä, että sen kotimarkkinamyyntiin liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olisivat samansuuruiset kuin sen kaikkiin liiketoimiin liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, jos sillä olisi ollut kotimarkkinamyyntiä. Päinvastoin, kohdentamalla myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset liikevaihdon perusteella, kuten lopullisten päätelmien 45 kohdassa selitettiin, Hands myönsi, että nämä kustannukset ovat samat riippumatta siitä, millä maantieteellisillä markkinoilla myynti tapahtuu.

(69) Toiseksi Handsin tosiasiallinen yritysrakenne ja sen tapa hoitaa myyntiä tarjouskilpailuihin perustuvilla markkinoilla vahvistivat myös, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ilmoitettu kohdentamistapa (liikevaihdon perusteella riippumatta tuotteen maantieteellisestä määränpäästä) vastasi todellisuutta. Tutkimusajanjakson osalta ei havaittu, että myyntiprosessi, josta osan hoiti Handsin Etelä-Koreassa sijaitseva emoyritys, tai siihen liittyvät kustannukset olisivat poikenneet toisistaan markkinoiden mukaan.

(70) Kolmanneksi alumiinipyörien tarjouskilpailumenettelyt, myöskään ne, joihin Hands osallistui, eivät jakautuneet markkinoiden vaan asiakkaan mukaan (esimerkiksi autonvalmistajalle X myytäviin alumiinipyöriin liittyvät tarjouskilpailut hoiti kyseisen autonvalmistajan pääkonttori riippumatta siitä, toimitettiinko alumiinipyörät lopulta unioniin vai Marokkoon). Sen vuoksi komissio päätteli, että Handsin myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten kannalta oli yhdentekevää, oliko liiketoimen kohde tarkoitettu kulutettavaksi Marokossa vai esimerkiksi Ranskassa. Näin ollen Handsin kaikista liiketoimista syntyneet myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olivat hyväksyttävä korvaava vaihtoehto myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksille, jotka olisivat syntyneet tavanomaisessa kaupankäynnissä Marokossa.

(71) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Hands väitti, että kaikkia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ei kohdennettu liikevaihdon perusteella, koska esimerkiksi kuljetuskustannukset perustuivat todellisiin markkinakohtaisiin kustannuksiin. Samasta syystä myös tarjouskilpailu- ja tarjousten esittämismenettelyihin viittaaminen ei väitösten mukaan ollut perusteltua, koska tässä ei otettu huomioon erilaisia toimitus- ja kuljetusehtoja, jotka voivat vaihdella markkinakohtaisesti. Lopuksi Hands väitti, että myyntitoiminta voi vaihdella markkinoiden mukaan. Tästä syystä Hands väitti, että komissio rikkoi perusasetusta valitessaan Handsin omat tiedot hyväksyttäväksi perustaksi sen normaaliarvon muodostamiseksi.

(72) Väitteessä ei mainittu, että Handsin kaikkiin liiketoimiin liittyviä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia oikaistiin, jotta ne vastaisivat mahdollisimman tarkasti myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, joita sille olisi aiheutunut samankaltaisen tuotteen tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaan kotimarkkinoilla. Kuten täydentävissä lopullisissa päätelmissä selitettiin, kuljetuksiin liittyvät kustannukset vähennettiin sekä liikevaihdosta että myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten kokonaissummasta, eli niitä ei otettu huomioon myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskevissa laskelmissa, mihin Hands suhtautui myönteisesti myöhemmissä huomautuksissaan. Kuljetuksiin liittyvät kustannukset olivat ainoa myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin kuuluva kustannuserä, jonka Hands mainitsi vaihtelevan maantieteellisten markkinoiden mukaan. Muiden myyntiin liittyvien kustannusten osalta ei havaittu merkittävää eroa markkinoiden välillä. Se, että jotkin muut myyntiin liittyvät kustannukset eivät olleet suoraan yhteydessä tarjouskilpailumenettelyihin, kuten Hands väitti, ei tarkoita, etteivätkö tarjouskilpailumenettelyjen järjestäminen ja asiakassuhteet vaikuttaneet näihin kustannuksiin. Kuten edellä olevissa johdanto-osan kappaleissa todetaan, komissio katsoi joidenkin kustannusten, kuten kuljetuksiin liittyvien kustannusten, riippuvan markkina-alueesta, ja se poisti tällaiset kustannukset. Muut kustannukset eivät riippuneet markkina-alueesta tarjouskilpailuihin perustuvien markkinoiden vuoksi tai siksi, että ne liittyivät toimintoihin (esimerkiksi palkkoihin tai rahoitustoimintoihin), jotka eivät luonnostaan ja yrityksen rakenteen vuoksi olleet riippuvaisia maantieteellisistä markkinoista. Lisäksi yritys itse kohdensi kaikki muut kuin kuljetukseen liittyvät kustannukset liikevaihdon perusteella erottelematta niitä maantieteellisten markkinoiden perusteella.

(73) Sen lisäksi, että Hands esitti täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan edellä käsitellyt väitteet, jotka koskivat komission näkemystä siitä, miten Hands ilmoitti myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksensa, yritys ei esittänyt muita perusteluja perusasetuksen rikkomista koskevalle väitteelleen. Hands ei esittänyt mitään huomautuksia johdanto-osan 74 kappaleessa esitetystä komission selvityksestä, jossa käsitellään tätä osaa Handsin lopullisia päätelmiä koskevista huomautuksista. Hands ei myöskään selittänyt, miksi komission käyttämät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, joihin ei sisältänyt kuljetuksiin liittyviä kustannuksia, eivät olleet hyväksyttävä korvaava vaihtoehto myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksille, joita yritykselle olisi aiheutunut samankaltaisesta tuotteesta tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaan kotimarkkinoilla. Hands ei myöskään esittänyt täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan hyväksyttävämpää vaihtoehtoa, vaan se vain ilmaisi olevansa eri mieltä komission lähestymistavasta. Erityisesti todetaan, että sen paremmin Hands kuin muutkaan asianomaiset osapuolet eivät esittäneet huomautuksia johdanto-osan 75 kappaleessa esitetystä komission selityksestä, jossa selostettiin, miksi tutkimuksen aikana tarkastellut vaihtoehdot eivät olleet hyväksyttävämpiä kuin Handsin omat tiedot. Näin ollen komissio hylkäsi nämä väitteet.

(74) Yksikään asianomaisista osapuolista ei toimittanut vakuuttavaa näyttöä siitä, miksi kaikkeen myyntiin liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset eivät olleet hyväksyttävä korvaava vaihtoehto. Tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuvan vertailukelpoisen kotimarkkinamyynnin puuttumisen osalta komissio totesi, että perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan (sekä WTO:n polkumyyntisopimuksen 2.2.2 artiklan iii kohdan) tarkoituksena on nimenomaan arvioida mahdollisimman tarkasti, minkä suuruisia myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olisivat olleet, juuri siitä syystä, että tällaista myyntiä ei ollut. Kun otetaan huomioon Handsin nimenomaiset olosuhteet eli se, miten yritys myi tuottamansa alumiinipyörät ja kohdensi myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksensa sekä niiden markkinoiden toimintatapa, joilla se toimii, komissio käytti oikeaa korvaavaa vaihtoehtoa.

(75) Yksikään asianomaisista osapuolista ei esittänyt hyväksyttävämpää vaihtoehtoa. Vaihtoehdot eli brasilialainen IOCHPE MAXION SA ja eteläkorealainen Hands Corporation eivät olleet parempia korvaavia tiedonlähteitä sen määrittämiseksi, minkä suuruisia samankaltaiseen tuotteeseen liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaan kotimarkkinoilla olisivat olleet. Toisin kuin Handsin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset, brasilialaisten tuottajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset eivät juurikaan liittyneet samankaltaiseen tuotteeseen, vaan ne liittyivät enimmäkseen muiden tuotteiden kuin alumiinipyörien myyntiin. Tämä on erityisen tärkeä seikka silloin, kun on kyse tuotteesta, jota myydään hyvin erityisellä tavalla, kuten tässä tapauksessa. Tämä on kustannusten kannalta niinkin tärkeä seikka, että sen vuoksi tällaiset vaihtoehdot on hylättävä. Etelä-Korean tietojen käytön osalta komissio selitti jo, että nämä tiedot eivät ole välttämättä hyväksyttävä vaihtoehto, kun otetaan huomioon Marokon ja Etelä-Korean talouksien kehitystasojen erot, jotka voivat vaikuttaa yritysten kustannusten ja voittojen määrään.

(76) Lopuksi todetaan, että Dikan viittaus normaaliarvon muodostamisessa käytettyyn voittomarginaaliin vaikutti epäolennaiselta. Voittomarginaali ei perustunut Handsin myyntiin vaan unionin tuotannonalalle asetettuun voittotavoitteeseen, jonka ylärajana käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti muiden viejien tai tuottajien samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla tavallisesti saamaa voittoa.

(77) Hands esitti myös useita väitteitä, jotka koskivat sen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten laskentaan liittyviä virheitä. Komissio hyväksyi yhden väitteen, joka koski myyntipalkkioiden vähentämistä Handsin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista, ja hylkäsi loput väitteet. Tämän jälkeen polkumyyntimarginaali laskettiin uudelleen. Handsille kerrottiin täydentävissä lopullisissa päätelmissä syyt, joiden takia osa väitteistä hylättiin. Hands ei esittänyt näiden väitteiden osalta mitään uutta tietoa täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa.

(78) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Hands myös viittasi aiempiin lopullisia päätelmiä koskeviin huomautuksiinsa, joissa se väitti, ettei komission olisi pitänyt muuntaa kaavan avulla myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osuutta liikevaihdosta näiden kustannusten osuudeksi myytyjen tuotteiden kustannuksista, vaan sen olisi pitänyt laskea suoraan myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osuus Handsin myymien tuotteiden tosiasiallisista todennetuista kustannuksista. Tämän taustalla oli kuitenkin väärinkäsitys, sillä komissio ei laskenut myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten osuutta myytyjen tuotteiden kustannuksista vaan valmistuskustannuksista. Hands ei myöskään selittänyt, miksi tässä olisi ollut asianmukaista käyttää myytyjen tuotteiden kustannuksia mutta ei valmistuskustannuksia. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen. Tätä koskevat laskelmat esitettiin lopullisissa päätelmissä, ja niitä selvennettiin täydentävissä lopullisissa päätelmissä. Ensin komissio määritti Handsin todellisten kustannusten perusteella myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten kokonaismäärän, joka ilmaistiin prosentteina kokonaismyyntiarvosta. Seuraavaksi myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton prosenttiosuus lisättiin valmistuskustannuksiin normaaliarvon muodostamiseksi.

(79) EUWA ilmaisi alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei se hyväksynyt normaaliarvon muodostamiseen käytettyä menetelmää, sillä tämän menetelmän tuloksena saatava polkumyyntitulli ei korjaisi polkumyynnin unionin tuotannonalalle aiheuttamaa vahinkoa. Sen sijaan EUWA väitti, että polkumyyntilaskelmissa olisi sovellettava väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 160 kappaleessa määritettyä unionin tuottajien tavoitevoittoa, koska tämä johtaisi kohtuullisempaan normaaliarvoon.

(80) Komissio oli EUWAn kanssa eri mieltä siitä, että laskelmien tulosten perusteella olisi tarpeen soveltaa suurempaa voittoa normaaliarvon muodostamiseksi. Komissio päätti kuitenkin olla käyttämättä Brasilian tietoja laskelmissaan, kuten edellä johdanto-osan 44 ja 45 kappaleessa selitetään, ja käyttää sen sijaan Handsin omia todennettuja tietoja Marokon myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten laskemiseksi. Handsin todennettujen tietojen perusteella ei kuitenkaan voitu määrittää kohtuullista voittoa, koska sen myynti tutkimusajanjaksolla ei ollut kannattavaa. Sen sijaan komissio päätti käyttää jäljempänä esitetyistä syistä hyväksyttävänä vaihtoehtona unionin tuotannonalalle määritettyä, normaaleissa kilpailuolosuhteissa odotettavaa perusvoittoa.

(81) Sekä unionin että Marokon alumiinipyörien tuottajat myyvät samoille asiakkaille homogeenisillä markkinoilla, joilla ne kilpailevat samoissa tarjouskilpailuissa, niillä on vastaavanlaiset tehtaat, ja erityisesti tehtaiden kustannukset ovat samanlaiset. Näin ollen niiden voidaan odottaa saavuttavan verrannollisissa olosuhteissa verrattavissa olevia voittoja. Tästä syystä komissio sovelsi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 158 kappaleessa määritettyä 7,9 prosentin perusvoittoa, johon se sovelsi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaista ylärajaa, laskiessaan normaaliarvon 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti.

(82) EUWA väitti tältä osin, että perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan nojalla komissio voi harkintansa mukaan olla soveltamatta edellä mainittua ylärajaa tapaukseen liittyvien erityisolosuhteiden vuoksi. EUWAn mukaan komissio ei määrittänyt voiton ylärajaa alumiinipyörien kanssa samaan yleiseen luokkaan kuuluvan tuotteen perusteella. Komission käyttämään tuoteluokkaan kuuluvat tuotteet on tarkoitettu jatkojalostettaviksi, mikä käy ilmi siitä, että alumiinipyörät ja komission käyttämään luokkaan kuuluvat tuotteet on luokiteltu tilastonimikkeistössä eri ryhmiin. Sen vuoksi niiden ei EUWAn mukaan voida katsoa kuuluvan samaan yleiseen tuoteluokkaan. Itse asiassa EUWA väitti, että Marokossa ei myydä lainkaan alumiinipyörien kanssa samaan yleiseen luokkaan kuuluvia tuotteita.

(83) Tämän jälkeen EUWA väitti, että komissiolla ei ole velvollisuutta soveltaa voiton ylärajaa tilanteessa, jossa alkuperämaan kotimarkkinoilla ei myydä lainkaan samaan yleiseen luokkaan kuuluvia tuotteita. Se myös väitti, että ylärajan soveltamisen tarkoituksena on ainoastaan välttää kohtuuttoman korkean voittotason käyttö normaaliarvoa koskevissa laskelmissa. EUWA totesi, että sen mielestä 8,3 prosentin voittotaso (väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa määritetty vahinkoa aiheuttamaton tavoitevoitto) ei olisi kohtuuton mutta komission soveltama 4,16 prosenttiin rajattu voittotaso on puolestaan riittämätön.

(84) Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska perusasetuksessa edellytetään ylärajan soveltamista ja tätä tukevat myös useat WTO:n riitojenratkaisuelimen paneelin raportit ([15]). Näin ollen komissiolla ei ole valtaa olla soveltamatta ylärajaa oman harkintansa perusteella, toisin kuin EUWA väittää.

(85) Komissiolla on kuitenkin laaja harkintavalta voiton ylärajan määrittämisessä, kun se noudattaa velvollisuuttaan soveltaa kyseistä ylärajaa. EUWA esitti huomautuksen komission väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käyttämän yleisen luokan asianmukaisuudesta mutta ei ehdottanut asianmukaisempaa eikä mitään muutakaan vaihtoehtoa. Pelkästään se, että voiton yläraja ei ole unionin tuotannonalan mielestä riittävän korkea, ei tarkoita, että yläraja ei olisi kohtuullinen, asianmukainen tai oikea. Koska osapuolet eivät esittäneet sopivampia vaihtoehtoja, komissio säilytti voiton ylärajan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa vahvistetussa 4,16 prosentissa.

(86) EUWA toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan normaaliarvon muodostamisessa käytettiin liian alhaista voittotasoa (voiton ylärajaa). Koska se ei kuitenkaan toimittanut mitään uutta tietoa tai ehdottanut vaihtoehtoista menetelmää voiton ylärajan määrittämiseksi, komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.3 **Vientihinta**

(87) Vientihinnan laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 66–68 kappaleessa. Koska komissio ei saanut huomautuksia tästä menetelmästä, se vahvisti alustavat päätelmänsä.

3.4 **Vertailu**

(88) Yksikään asianomainen osapuoli ei esittänyt alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen huomautuksia menetelmästä, jolla vientihintaa verrattiin laskennalliseen normaaliarvoon. Näin ollen komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69 ja 70 kappaleessa esitetyt päätelmät.

([15]) WTO:n paneelin raportit: WT/DS480/R, 25.1.2018, 7.51 kohta sekä WT/DS405/R, 28.10.2011, 7.300 kohta.

3.4.1 *Polkumyyntimarginaali*

(89) Komissio tarkisti polkumyyntimarginaaleja asianomaisten osapuolten esittämien väitteiden (ks. johdanto-osan 57–59 ja 77 kappale) johdosta. Näiden väitteiden lisäksi sekä Dika että EUWA ilmaisivat olevansa eri mieltä menetelmästä, jolla komissio määritti jäännöstullin.

(90) Dika väitti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että jäännöstulli asetettiin liian korkeaksi. Käyttämällä korkeimpia polkumyyntimarginaaleja käytettävissä olevina tietoina komissio rankaisi Dikaa yhteistyöstä kieltäytymisestä. Dikan mukaan tämä on kielletty perusasetuksen 18 artiklassa ja vastaavissa WTO:n säännöksissä.

(91) Eräässä toisessa WTO:n riita-asiassa (Canada – Welded Pipe) paneeli kuitenkin totesi, että ”yhteistyöhön kannustamisen ja toimenpiteiden kiertämisen ehkäisemisen ja toisaalta yhteistyöstä kieltäytyneiden viejien rankaisemisen välinen raja voi olla hiuksenhieno” ([16]). Tässä ”ei voida ylittää sitä, mikä on asianmukaista ja välttämätöntä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi eli yhteistyöhön kannustamiseksi ja toimenpiteiden kiertämisen ehkäisemiseksi” ([17]). Komissio katsoo, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytetyllä menetelmällä pyritään nimenomaan tähän. Kyseisen asetuksen johdanto-osan 73 kappaleessa selitettiin, että komissio sovelsi niiden tuotelajien korkeinta polkumyyntimarginaalia, joita Hands myi edustavia määriä, ja että näiden tuotelajien osuus Handsin kokonaisviennistä unioniin oli noin 50 prosenttia.

(92) Valitsemalla ne tuotelajit, joiden osuus Handsin viennistä unioniin oli 50 prosenttia, komissio sovelsi kohtuullista menetelmää kaikkien käytettävissä olevien tietojen arvioinnin perusteella. Tämä on myös linjassa aiempien tutkimusten kanssa sekä sen kanssa, mitä unionin yleinen tuomioistuin totesi Kiinasta peräisin olevia ajoneuvojen teräspyöriä koskevassa tuomiossaan: ”Vaikka pyynnön esittäjät kuvailevat jäännöspolkumyyntimarginaalia ’rankaisevaksi’, selvää on, ettei komissio määrittänyt tätä marginaalia mielivaltaisesti tai rangaistakseen osapuolia vaan todettuaan ensin otannan epäonnistuneen ja sovellettuaan pyynnön esittäjiin asianmukaisesti perusasetuksen 18 artiklaa. Jäännösmarginaali määritettiin ainoan vientiä harjoittavan tuottajan viennin perusteella, josta tarkasteltavaksi valikoitu osuus ei ollut vähäinen, joten riippumatta siitä, kuinka korkea marginaali on, sitä ei ole perusteltua kuvailla rankaisevaksi” ([18]). Valitun viennin edustavuus (50 prosenttia viennin määrästä, ks. edellä oleva johdanto-osan 57 kappale) on samaa tasoa tai parempi kuin muissa polkumyyntitutkimuksissa ([19]).

(93) Komissio laski jäännöstullin vakiintuneen menetelmän avulla ja käyttäen todennettuja tietoja, kuten aiemmissakin tutkimuksissa (ks. edellä oleva johdanto-osan 58 kappale). Lisäksi jäännöstullin määrittämisessä käytetyt tiedot olivat edustavia marokkolaisilta yrityksiltä saatuihin tuotelajeja koskeviin tietoihin nähden. Se, että tulos on alhaisempi kuin EUWA olisi halunnut tai alhaisempi kuin Kiinasta tulevalle tuonnille asetettu tulli, ei tarkoita, että tämä menetelmä olisi epäpätevä.

(94) Näin ollen komissio hylkäsi sekä Dikan väitteen, jonka mukaan jäännöstulli oli rankaiseva ja liian korkea, että EUWAn väitteen, jonka mukaan jäännöstulli oli liian alhainen ja ”palkkio” yhteistyöstä kieltäytymisestä.

(95) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Dika toisti väitteensä, jonka mukaan jäännöstullin määrittämisessä käytetty menetelmä oli rankaiseva ja että komissio ei selittänyt, millä perusteella se piti käytettyä menetelmää asianmukaisena, eikä se käyttänyt asianmukaisimpia tietoja Dikan tullin määrittämiseksi. Lisäksi Dika väitti, että WTO:n paneeli kielsi tämän menetelmän asiassa ”China – GOES”, jonka yhteydessä todettiin, että ”käytettävissä olevien tietojen käyttömahdollisuuden ei ole tarkoitus johtaa liian suuriin polkumyyntimarginaaleihin ja sitä kautta pyrkiä kannustamaan asianomaisia osapuolia yhteistyöhön”. Marokon viranomaiset esittivät samanlaisia väitteitä.

([16]) WTO:n paneelin raportti, WT/DS482/R, 25.1.2016, 7.143 kohta.

([17]) Ks. edellinen alaviite.

([18]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.7.2022, asia T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture ja Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts v. komissio [2022], ECLI:EU:T:2022:417, 134 kohta.

([19]) Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ajoneuvojen teräspyörien tuonnissa 9 päivänä lokakuuta 2019 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1693 (EUVL L 259, 10.10.2019, s. 15) johdanto-osan 186 kappaleessa jäännöstulliksi vahvistettiin 29 prosenttia ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien voimalaitoskoon teräksisten tuulivoimalatornien tuonnissa 15 päivänä joulukuuta 2021 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2239 (EUVL L 450, 16.12.2021, s. 59) johdanto-osan 290 kappaleessa 50 prosenttia.

(96) Tässä tapauksessa vahvistettu jäännöstulli ei kuitenkaan johtanut ”liian suuriin polkumyyntimarginaaleihin”. Jäännöstullin määrittämisessä käytettyä menetelmää pidettiin kohtuullisena, koska se perustui sellaisten tuotelajien polkumyyntimarginaaleihin, joiden osuus Handsin viennistä oli 50 prosenttia ja jotka näin ollen olivat erittäin edustavia. Näiden tuotelajien osuus myös Dikan viennistä oli lähes 25 prosenttia. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(97) Dika myös väitti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että sille olisi laskettava yksilöllinen polkumyynti- ja vahinkomarginaali, koska perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan ja WTO:n polkumyyntisopimuksen 6.10 artiklan mukaan jokaiselle toimittajalle olisi laskettava tällaiset yksilölliset marginaalit riippumatta niiden yhteistyössä toimimisen asteesta.

(98) Yksilöllisten marginaalien laskeminen yrityksen omien tietojen perusteella ei ollut mahdollista, kuten edellä johdanto-osan 26–48 kappaleessa selitetään, mutta Dika on komission tiedossa oleva marokkolainen tuottaja, johon sovelletaan jäännöstullin tasoista yrityskohtaista polkumyyntitullia. Sen vuoksi komissio hyväksyi väitteen, siltä osin kuin se päätti vahvistaa Dikalle yksilöllisen tullin mainitsemalla yrityksen ja siihen sovellettavan tullin erikseen tämän asetuksen asianomaisissa osissa.

(99) Dika myös toisti lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan pyyntönsä saada itseään koskevat polkumyynti- ja vahinkomarginaalilaskelmat sekä laskelmat hinnan alittavuudesta ja hinnankorotusten estymisestä. Dika väitti, että koska sille ei annettu näitä tietoja, siltä evättiin mahdollisuus esittää hintasitoumustarjous ja merkityksellisiä huomautuksia komission päätelmistä.

(100) Dikalle ei kuitenkaan voitu toimittaa näitä tietoja johdanto-osan 46 ja 48 kappaleessa esitetyistä syistä, jotka Dikalle selitettiin myös sen pyydettyä näitä tietoja sekä alustavien että lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Koska Dikalle ei laskettu yksilöllistä polkumyynti- tai vahinkomarginaalia, sille ei voitu toimittaa niitä koskevaa laskelmaa. Lisäksi (Dikaan sovellettavan) jäännöstullin määrittämiseksi tehdyt laskelmat perustuivat Handsin todennettuihin tietoihin, joita ei voitu antaa Dikalle luottamuksellisuussyistä. Väliaikaista tullia koskeva asetus, Dikalle alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitetut tiedot ([20]), lopulliset päätelmät ja tämä asetus sisälsivät kaikki ne tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella komissio teki ehdotuksensa ja päätöksensä ottaa käyttöön Marokosta peräisin olevia alumiinipyöriä koskevat väliaikaiset ja lopulliset toimenpiteet, sekä Dikaan sovellettavan jäännöstullin laskentamenetelmän. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(101) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
HANDS 8 SA.	9,01 %
DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54 %
Kaikki muut yritykset	17,54 %

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

(102) Koska asiaa koskevia väitteitä tai huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 75 ja 76 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

([20]) Dika pyysi tietoja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytetyistä kohtuullisista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista ja voitosta, voiton ylärajasta, vaatimusten noudattamisesta aiheutuvista kustannuksista, investoinneista, T&K-toiminnasta ja innovoinnista sekä Eurostatin tiedot Taric-tasolla, ja se sai nämä tiedot sähköpostitse 22.7.2022.

4.2 **Unionin kulutus**

(103) ACEA väitti Handsin ja käyttäjän A toimittamien, Marokosta tulevaa tuontia koskevien tietojen perusteella, että unionin kulutuksen määrittämisessä käytetty muuntosuhde, joka kuvattiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78 kappaleessa, määritettiin Marokon osalta virheellisesti. Käyttäjä A, jonka nimettömänä käsittelyä koskevan pyynnön komissio hyväksyi, oli toinen tutkimuksessa yhteistyössä toimineista käyttäjistä. ACEAn mukaan muuntosuhteen pitäisi olla 13,5 kg/kappale. Turkin muuntosuhteeksi ACEA laski 9,3 kg/kappale. Tämä laskelma perustui erään ACEAn jäsenen toimittamiin tietoihin. Kyseinen jäsen, jäljempänä 'yhteistyöstä kieltäytynyt käyttäjä', ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa eikä vastannut kyselylomakkeeseen.

(104) Komissio määritti muuntosuhteen Handsin, Dikan ja kolmen otokseen valitun unionin tuottajan kyselylomakevastausten perusteella. Marokosta peräisin olevien pyörien painotettu pyöräkohtainen keskipaino määritettiin siis kahden tuottajan, Handsin ja Dikan, ilmoittamien tietojen perusteella. Määritetty muuntosuhde oli 11,3 kg/kappale. Komissio myös totesi, ettei ACEA esittänyt mitään näyttöä Handsin sille väitetysti toimittaman muuntosuhteen tueksi. Joka tapauksessa tämä muuntosuhde ei vastannut tietoja, jotka Hands toimitti tarkastetussa kyselylomakevastauksessaan. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(105) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että muuntosuhteen määrittämisessä ei pitäisi ottaa huomioon Dikan tietoja, koska yrityksen vientimyyntiä koskevat tiedot hylättiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(106) Komissio poisti Dikan tiedot muuntosuhdetta koskevasta laskelmasta, mutta laskelman tulos pysyi samana (11,3 kg/kappale). Tämä selittyy sillä, että Dikan määrien painotus koko tietojoukosta oli suhteellisen pieni, sillä tiedot sisälsivät Handsin lisäksi myös kolmen otokseen valitun unionin tuottajan tiedot. Dikan osuus tarkastellusta kokonaiskappalemäärästä oli vain [10–15 prosenttia]. Näin ollen alustavassa vaiheessa laskettu muuntosuhde vahvistettiin.

(107) Turkin osalta komissio totesi, että ACEAn laskema muuntosuhde perustui noin 1 680 tonnin kokonaispainoon, joka oli vain noin 1,7 prosenttia Turkista tulevasta kokonaistuonnista (noin 94 000 tonnia tutkimusajanjaksolla). Sen vuoksi komissio ei pitänyt tätä laskelmaa riittävän täsmällisenä.

(108) ACEA toi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esille todisteen, joka oli kerätty paikan päällä käyttäjältä B, sekä toimitti käyttäjältä B saatuja lisätietoja väitteensä tueksi. Käyttäjä B, jonka nimettömänä käsittelyä koskevan pyynnön komissio hyväksyi, oli toinen tutkimuksessa yhteistyössä toimineista käyttäjistä. ACEA arvioi käyttäjältä B ja yhteistyöstä kieltäytyneeltä käyttäjältä peräisin olevien tietojen perusteella, että komission muuntosuhteena käyttämän kappalekohtaisen painon pitäisi olla alle 11,3 kg.

(109) Komissio tutki toimitetut käyttäjältä B peräisin olevat tiedot. Käyttäjä B toimitti [30–45] tuotelajin luettelon, jossa mainittiin kokonaismäärät ja painot tuotelajeittain. Komissio totesi, että vain yhden tuotelajin osalta toimitettiin tiedot vahvistava asiakirja, josta käy ilmi tuotelajin paino. Käyttäjää B koskevia ACEAn toimittamia lisätietoja komissio ei pystynyt todentamaan, sillä ne toimitettiin myöhässä. Yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän toimittamia tietoja, jotka koostuivat taulukon muodossa esitetystä yhteenvedosta, komissio ei pystynyt todentamaan kyseisen käyttäjän yleisesti ottaen vähäisen yhteistyön vuoksi, joten näitä tietoja ei voitu ottaa huomioon tässä tutkimuksessa. Lisäksi ACEAn laskema tarkistettu kokonaismuuntosuhde perustui joka tapauksessa noin 3 900 tonnin kokonaispainoon, joka oli vain noin 4 prosenttia Turkista tulevasta kokonaistuonnista.

(110) Sen vuoksi komissio katsoi, että näitä eri määriä, joita ACEA käytti muuntosuhteen määrittämiseen ennen lopullisten päätelmien ilmoittamista ja sen jälkeen, ei voitu pitää koko tuontia edustavina. Lisäksi, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78 kappaleessa todettiin, markkinasuuntaus on kohti suurempaa pyörän halkaisijaa, minkä seurauksena pyöräkohtainen paino kasvaa. Kyselylomakevastausten perusteella laskettu muuntosuhde vahvisti tämän suuntauksen. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(111) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 77–80 ja 137 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

4.3 **Tuonti asianomaisesta maasta**

4.3.1 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(112) Kuten edellä johdanto-osan 110 kappaleessa todetaan, määrää koskeva väite hylättiin, joten tuontihinnat vahvistettiin.

(113) Koska tuonnin kokonaisarvoista ei esitetty muita väitteitä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81–86 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

(114) ACEA toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio ei ottanut huomioon unionin alumiinipyörien markkinoiden kilpailuolosuhteita, sillä se jätti huomiotta, että alkuperäisten laitevalmistajien pyörät tehdään tilaustyönä, ja keskittyi unionin ja Marokon alumiinipyörien tuottajien tutkimusajanjakson aikana toteutuneeseen myyntiin sen sijaan, että se olisi analysoinut tarjouskilpailujen tasolla käytyä hintakilpailua ja menetettyä myyntiä. Aiemmassa alumiinipyörien tuontia koskevassa tutkimuksessa ([21]) komissio sen sijaan käytti ACEAn ehdottamaa lähestymistapaa. Sen vuoksi ACEA väitti, että kaikki hinta-analyysit, mukaan lukien hinnan ja viitehinnan alittavuutta koskevat analyysit, olisi tehtävä tarjouskilpailujen tasolla.

(115) Komissio käsittelee jäljempänä johdanto-osan 192 kappaleessa toista samankaltaista, viitehinnan alittavuutta koskevista laskelmista esitettyä väitettä. Yksittäisten tarjouskilpailujen valikoiminen ei kuitenkaan voinut korvata komission analyysia, joka perustui otokseen valittujen unionin ja vientiä harjoittavien tuottajien toimittamiin kattaviin ja asianmukaisesti tarkastettuihin todellisiin myyntitietoihin eli liiketoimikohtaisiin myyntitietoihin ja lajikohtaisesti tehtyihin hintavertailuihin. Näistä myyntitiedoista kävivät ilmi tutkimusajanjakson aikana myytyjen ja laskutettujen määrien todelliset arvot, jotka usein poikkeavat lopulta tarjouskilpailun ehdoissa vahvistetuista arvoista, kuten johdanto-osan 136 kappaleessa selitetään. Toisin kuin viimeksi mainitut tiedot, todelliset myyntitiedot sisältävät mahdolliset myöhemmät, todellisuudessa myönnetyt alennukset ja hyvitykset, jotka koskivat tutkimusajanjaksoa. Tarjouskilpailujen perusteella tehty analyysi ei näin ollen antaisi tarkkaa kuvaa alumiinipyörien markkinoilla vallitsevista kilpailuolosuhteista. ACEA ei myöskään kiistänyt, etteikö Marokossa tuotetuilla alumiinipyörillä olisi samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset kuin unionin tuotannonalan tuottamilla alumiinipyörillä. Toisin kuin tarjouskilpailujen perusteella tehdystä analyysista, tuotelajikohtaisesta vertailusta kävi ilmi todellinen hinta- ja määräkilpailu Marokosta tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalan myynnin välillä, jotta voitiin määrittää hinnan ja viitehinnan alittavuus. Kuten ACEA mainitsi huomautuksissaan, se selitti, että tarjoussopimuksissa sovittu toimitettavien pyörien määrä on suuntaa antava ja tarkka määrä sovitaan tyypillisesti muutamaa viikkoa ennen toimitusta ja että tietyn automallin suosio ja siten alumiinipyörien tuotantomäärä riippuu kuluttajista. Kutakin automallia voidaan myydä useilla erityyppisillä alumiinipyörillä, eivätkä autonvalmistajat voi ennustaa kunkin pyörätyypin kokonaismenekkiä kyseisen automallin koko tuotannon ajalta. Komissio totesi, että vaikka se tarkastelisi hintavaikutuksia tarjouskilpailujen tasolla, tarjouskilpailuista saadut tiedot eivät olleet kattavia, sillä ne olivat peräisin vain kahdelta yhteistyössä toimineelta käyttäjältä eikä niitä voitu ristiintarkastaa kaikilta osin vertaamalla niitä unionin tuotannonalan toimittamiin tietoihin. Lisäksi yksi suurimmista käyttäjistä ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa, eikä ACEAn sen puolesta toimittamia osittaisia tietoja voitu todentaa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(116) ACEA väitti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että teknisiltä vaatimuksiltaan toisiaan vastaavat alumiinipyörät eivät ole korvattavissa keskenään, koska alumiinipyörät valmistetaan aina kunkin autonvalmistajan tilauksen mukaisesti tiettyä automallia varten. Ostaja määrittelee niin tekniset yksityiskohdat, ominaisuudet kuin viimeistelyn. Kunkin autonvalmistajan tilaamat pyörät ovat yksilöllisiä, eivätkä eri autonvalmistajille tarkoitetut alumiinipyörät ole korvattavissa keskenään.

(117) Komissio katsoi, että kaikilla alumiinipyörillä – olivatpa ne unionin tuotannonalan valmistamia tai peräisin Marokosta tai muista kolmansista maista – on perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet. Kuten tutkimuksessa todettiin ja kuten ACEA selvensi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, kaikki tietyn autonvalmistajan hyväksytyt tuottajat voivat kilpailla keskenään ja toimittaa sille täsmälleen samantyyppisiä pyöriä. Esimerkiksi ACEAn toimittamassa asiakirjassa todettiin, että useat unionissa, Marokossa, Turkissa ja muissa kolmansissa maissa toimivat hyväksytyt tuottajat kilpailivat keskenään saman alumiinipyörätyypin segmentissä. Tarvittaessa tiettyyn automalliin voidaan asentaa erityyppisiä pyöriä, ei pelkästään tarjouskilpailussa määritettyjä alumiinipyöriä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

([21]) Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien alumiinipyörien tuonnissa 10 päivänä toukokuuta 2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 404/2010 johdanto-osan 175–179 kappale (EUVL L 117, 11.5.2010, s. 64).

(118) ACEA toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan erityyppiset pyörät eivät ole korvattavissa keskenään, koska tutkimuksen kohteena ovat alkuperäisten laitevalmistajien pyörät, mikä viittaa automaattisesti pyöriin, jotka valmistaja on valmistanut tiettyä automerkkiä varten ja jotka on varustettu kyseisellä teollis- ja tekijänoikeuksilla suojatulla tavaramerkillä. Alumiinipyörät ovat olennainen osa auton yleistä ulkomuotoa ja suunnittelua, ja niiden on oltava samanlaisia jokaisessa tietyn mallin autossa.

(119) ACEA väitti myös, ettei komissiolla ollut näyttöä siitä, että tiettyyn automalliin voidaan asentaa erityyppisiä pyöriä eikä pelkästään tarjouskilpailussa määritettyjä alumiinipyöriä. Alumiinipyörät ovat olennainen osa auton yleistä ulkomuotoa ja suunnittelua, ja niiden on oltava samanlaisia jokaisessa tietyn mallin autossa. On tyypillistä, että kuluttaja menettää autonsa takuun, jos hän vaihtaa alumiinipyörät muihin kuin alkuperäisen laitevalmistajan osiin. ACEA esitti takuuta koskevan väitteensä perusteluiksi kaksi asiakirjaa, jotka olivat peräisin kahdelta autonvalmistajalta.

(120) Komissio totesi, ettei ACEA väittänyt, ettei kaikilla alumiinipyörillä – olivatpa ne unionin tuotannonalan valmistamia tai peräisin Marokosta tai muista kolmansista maista – olisi perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet, eikä se toimittanut lisänäyttöä sen tueksi, etteikö näin olisi. Komissio katsoi myös, että vaikka on kenties joitakin teknisiä rajoituksia, joiden takia kaikkia pyörätyyppejä ei olisi mahdollista asentaa aivan kaikentyyppisiin automalleihin, eri automalleissa käytettävät alumiinipyörät ovat kuitenkin tietyssä määrin korvattavissa keskenään. Autonvalmistaja voi esimerkiksi päättää uudistaa automallia muuttamalla sen ulkoisia osia, mikä voi koskea myös alumiinipyörien mallia. Suurin osa auton rungon teknisistä yksityiskohdista pysyy kuitenkin samanlaisina. Näin ollen autonvalmistaja voi tarvittaessa asentaa tällaiseen autoon vanhemman mallin mukaiset alumiinipyörät. Siksi alumiinipyörien tuottajien on säilytettävä vanhat muotit tiloissaan useita vuosia tuotannon päättymisen jälkeen. Tämän vahvistivat sellaiset otokseen valitut unionin tuottajat, jotka oli tarjouskilpailun kautta valittu toimittamaan alumiinipyöriä tiettyyn automalliin ja myöhemmin samaan muokattuun automalliin.

(121) Takuuta koskevan väitteen osalta komissio huomautti ensinnäkin, että yksi toimitetuista takuulausekkeista ei sisältänyt lainkaan vaatimuksia käytettävien pyörätyyppien suhteen. Toiseksi toimitettu näyttö koski vain takuuaikaa, ei auton koko käyttöikää. Kolmanneksi se, että alumiinipyöriä myydään myös jälkimarkkinoille, viittaa siihen, että vaatimusta alkuperäisten laitevalmistajien osien käytöstä korjauksissa ei aina noudateta takuuajan päättymisen jälkeen ja että tämä oli teknisesti ja oikeudellisesti sallittua. Lisäksi toinen ACEAn toimittamista asiakirjoista koski Yhdysvaltojen markkinoita, ja toisen osalta puolestaan oli epäselvää, koskiko se unionin markkinoita. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(122) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että tuotelajien eritelmissä (niin kutsutuissa tuotteiden valvontakoodeissa eli PCN-koodeissa) ei otettu huomioon kaikkia tiettyyn alumiinipyörähankkeeseen liittyviä piirteitä eikä tietyn tarjouskilpailun kaikkia taloudellisia näkökohtia. Näin ollen tuotteen valvontakoodi ei taannut vertailtavien pyörien vertailukelpoisuutta, mikä vaikutti niiden määriä ja hintoja koskevan analyysin paikkansapitävyyteen.

(123) Komissio katsoi, että tuotteen valvontakoodin määritelmässä otettiin huomioon alumiinipyörien tärkeimmät piirteet, joita ovat valmistusprosessi (vakiomalliset valetut pyörät, jotka voi olla valmistettu flow forming -tekniikalla, taotut pyörät tai kaksi- tai kolmiosaiset pyörät), halkaisija ja paino, mahdollinen lämpökäsittely, viimeistelyn tyyppi, mahdolliset upotteet sekä se, onko pyörä varustettu renkaalla. Yksikään yhteistyössä toimineista osapuolista ei esittänyt menettelyn aikana huomautuksia tuotteen valvontakoodin määritelmästä. ACEA ei selittänyt, mikä muita ominaisuuksia olisi otettava huomioon. Lisäksi komissio totesi, etteivät tarjouskilpailuja koskevat tiedot olleet riittäviä polkumyyntituonnin hinta- ja määrällisten vaikutusten määrittämiseksi, kuten edellä johdanto-osan 115 kappaleessa todetaan. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(124) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että mikään ei-luottamuksellisessa asiakirja-aineistossa tai päätelmiä koskevassa asiakirjassa ei tue todettua merkittävää hinnan alittavuutta ja hinnankorotusten estymistä. Komissio huomautti, että sen hinnan alittavuutta koskeva analyysi sekä sen päätelmät hinnan alittavuuden suuruusluokasta ja hinnankorotusten estymisestä esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90 ja 91 kappaleessa. Lisäksi yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille toimitettiin hinnan alittavuutta koskevat yksityiskohtaiset laskelmat, ja niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksia näiden laskelmien paikkansapitävyydestä. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen.

(125) Koska hinnan alittavuudesta ja hintavaikutuksista ei esitetty muita väitteitä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87–91 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleiset huomautukset*

(126) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 92–96 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(127) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97–99 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(128) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100–102 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.2.3 Työllisyys ja tuottavuus

(129) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 103 ja 104 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.2.4 Kasvu

(130) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105–107 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.2.5 Polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista

(131) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108–110 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(132) ACEA väitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113 kappaleen osalta, että vaikka hinnoilla toki on merkitystä, muut näkökohdat ovat aivan yhtä tärkeitä alumiinipyörien toimittajaa valittaessa. ACEA väitti myös, että on perustavanlaatuinen virhe väittää, että unionin tuottajien on tarjouskilpailumenettelyissä linjattava hintansa marokkolaisten tuottajien hintoihin.

(133) Komissio totesi, että autonvalmistajien ja alumiinipyörien tuottajien neuvotteluvoima on epätasapainossa. Autonvalmistajien määrä on rajallinen ja väheni entisestään tammikuussa 2021 Stellantis-ryhmän perustamisen myötä. Autonvalmistajien neuvotteluvoimasta ovat osoituksena tarjouskilpailuissa noudatettavat ehdot, jotka ovat autonvalmistajien edun mukaisia. Autonvalmistajat eivät esimerkiksi anna takeita, että määrä, joka alumiinipyörien tuottajien on tuotettava ja toimitettava, pysyy samana, eivätkä ne anna mahdollisuutta tarkistaa myyntihintaa ylöspäin hankkeen elinkaaren aikana (lukuun ottamatta alumiinin kustannuksia, jotka on sidottu indeksiin). Nämä ehdot ovat alumiinipyörien tuottajien kannalta haitallisia, koska tuottajat eivät pysty optimoimaan tuotantolaitosten työmäärää ja siten saavuttamaan optimaalisia mittakaavaetuja kannattavuutensa maksimoimiseksi. Autonvalmistajien suotuisaa asemaa vahvistaa entisestään alumiinipyörien markkinoilla havaittu ylikapasiteetti (ks. johdanto-osan 122 kappale), joka johtuu marokkolaisten tuottajien yritystoiminnan alkamisesta.

(134) Autonvalmistajat myös kertoivat komissiolle tutkimuksen aikana, että hinta on olennaisen tärkeä tekijä. Käyttäjä B selitti, että hinta on edelleen tärkein kriteeri ja että tarjousten vastaanottamisen jälkeen seuraa neuvotteluprosessi, joka keskittyy ennen kaikkea hintoihin ja jossa tuottajat voivat parantaa tarjouksiaan. EUWA selitti, että usein tarjouskilpailumenettelyn aikana käydään hintaneuvotteluja hinnan säätämiseksi jompaankumpaan suuntaan. Vastaavasti käyttäjä A selitti, että alumiinipyörien toimittajat ovat muiden tekijöiden (esimerkiksi laadun, tutkimus- ja kehitystoiminnan sekä toimituskapasiteetin) suhteen hyvin samankaltaisia ja siksi hinta on keskeinen peruste alumiinipyörien toimittajaa valittaessa. Lisäksi ACEAn kanssa järjestetyssä kuulemisessa yhteistyöstä kieltäytynyt käyttäjä vahvisti esityksessään, että toimittajien kanssa käydään useita neuvottelukierroksia, joissa vahvistetaan muun muassa niiden tekniset valmiudet, laatuluokitus, logistiikka ja tuotantokyky ja joissa tuottajien on ennen kaikkea esitettävä kilpailukykyisin hintatarjouksensa. Lisäksi, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90 ja 91 kappaleessa todettiin, unionin tuotannonala ei voinut kustannusten noustessa nostaa omia hintojaan merkittävän hinnan alittavuuden ja hinnankorotusten estymisen takia, mikä osoittaa, että marokkolaiset vientiä harjoittavat tuottajat aiheuttivat tutkimusajanjakson aikana hintapainetta unionin tuottajille. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(135) ACEA väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa annettiin virheellisesti ymmärtää, että sopimukset neuvotellaan vuosittain uudelleen ja että unionin alumiinipyörien tuottajat voivat jotenkin nostaa hintojaan raaka-aineiden hintojen nousua vastaavasti. ACEA selitti, että alumiinipyörien ostosopimuksissa käytetty hinnoittelumekanismi perustuu kaavaan, jossa ainoa muuttuva tekijä on alumiiniharkkojen kustannusten kehitys. Näin ollen myyntilaskuissa ei otettu huomioon markkinaolosuhteita vaan niissä noudatettiin sopimusehtoja.

(136) Komissio vahvisti, että yleensä sopimuksissa ei anneta mahdollisuutta nostaa hintoja hankkeen elinkaaren aikana kustannusten kattamiseksi ja toimittajan kannattavuuden parantamiseksi, lukuun ottamatta alumiiniharkkojen kustannuksia. Komissio ei väittänyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113 kappaleessa, että alumiinipyörien tuottajilla olisi mahdollisuus nostaa myyntihintojaan hankkeen elinkaaren aikana, vaan se selitti, että alumiinipyörien tuottajat eivät pystyneet nostamaan hintojaan uusien tarjouskilpailujen yhteydessä käydyissä neuvotteluissa tutkimusajanjaksolla. Lisäksi komission käyttäjiltä ja unionin tuottajilta keräämä näyttö osoitti, että autonvalmistajat neuvottelivat hankkeen elinkaaren aikana erilaisia alennuksia ja hyvityksiä, kuten vuotuisen kokonaisliikevaihdon perusteella laskettuja alennuksia. Siksi ei pidä paikkaansa, että hinnat olisivat kiinteitä (alumiinin indeksiin sidottua hintaa lukuun ottamatta) hankkeen koko elinkaaren ajan. Sen sijaan hinnat voivat vaihdella alumiinin hintaindeksin mukaan, mutta niitä ei voitu nostaa enempää muiden kustannusten (kuten työvoima-, energia-, raaka-aine- ja yleiskustannusten) huomioon ottamiseksi. Lopulliset myyntihinnat voivat hankkeen elinkaaren aikana myös laskea entisestään erilaisten sovellettavien alennusten ja hyvitysten vuoksi. Yhden käyttäjän todettiin saaneen alumiinipyörien tuottajalta merkittävän määrän hyvitystä tai alennusta. Näin ollen hinnat eivät määräydy ainoastaan alkuperäisen sopimuksen perusteella. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(137) ACEA toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan hinnat määräytyivät pelkästään alkuperäisen sopimuksen perusteella, koska tuottavuusalennukset vahvistettiin sopimuksessa eikä niitä myönnetty sopimusjärjestelyjen ulkopuolella. Lisäksi ACEA väitti, ettei komissio esittänyt asiakirja-aineistossa todisteita siitä, että hinnat eivät määräytyneet pelkästään alkuperäisen sopimuksen perusteella. Lopuksi ACEA väitti, että käyttäjiltä kerätty näyttö ei tukenut tätä päätelmää ja erityisesti että edellä olevassa johdanto-osan kappaleessa mainittu todiste koostui kolmannen maan toimittajan antamasta todentamattomasta hyvityslaskusta, joka koski kolmannesta maasta peräisin olevia pyöriä.

(138) Komissio totesi ensinnäkin, että yksikään otokseen valituista unionin tuottajista tai yhteistyössä toimineista käyttäjistä ei esittänyt huomautuksia lopullisista päätelmistä eikä näin ollen kyseenalaistanut johdanto-osan 136 kappaleessa kuvattua arviointia, joka perustui niiltä kerättyyn todennettuun näyttöön.

(139) Toiseksi komissio totesi ACEAn huomautusten ja toimitettujen asiakirjojen perusteella, että ACEA viittasi huomautuksissaan yhteistyössä toimineiden käyttäjien (ACEAn jäseniä) tarkastuskäynneistä tehtyjen raporttien luottamuksellisiin versioihin eli näiden käyttäjien tarkastuskäynneillä kerättyyn näyttöön. Tämä käy ilmi siitä, että ACEA viittaa huomautuksissaan useasti näiden käyttäjien tarkastuskäynneistä tehtyihin luottamuksellisiin raportteihin. Komissio viittasi erityisesti käyttäjän B järjestelmästä poimittuun kirjanpitoon, jossa oli luettelo erityyppisistä hyvityksistä tai alennuksista. Käyttäjä B selitti tarkastuskäynnin aikana, että hinnanalennukset vähennetään suoraan myyntihinnasta. Siksi kaikki muunlaiset kirjanpitoon kirjatut hyvitykset tai alennukset olisi katsottava ylimääräisiksi hyvityksiksi ja alennuksiksi.

(140) Komission otokseen valituilta unionin tuottajilta keräämä näyttö osoitti myös, että käyttäjät pyysivät useita erilaisia hyvityksiä tai alennuksia, kuten vuotuisia säästöjä. Komissio katsoi, että tämän osalta ei voitu esittää yksityiskohtaisempia tietoja, koska sekä käyttäjiltä että unionin tuotannonalalta kerätyt tiedot koskivat yksittäisiä liiketoimia ja ne ovat tietoja, joista ei voida perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla antaa yhteenvetoa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(141) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että toimitettu näyttö oli riittävä osoittamaan, että alumiinipyörien toimittajilta tilattavat määrät vahvistetaan tarjouskilpailuissa ja että mitään määriä ei tilata niiden ulkopuolella. Joka tapauksessa osapuolen mukaan aineistossa ei ole näyttöä – eikä ole olemassa näyttöä – siitä, että tarjouksen hyväksymisen jälkeen ja tarjouskilpailun lopputuloksena allekirjoitetun sopimuksen täytäntöönpanon aikana unionin tuottajalta alun perin tilatut määrät päätettäisiinkin tilata marokkolaiselta toimittajalta. ACEA väitti, että yhden yhteistyössä toimineen käyttäjän tarkastuskäynnin aikana saatiin näyttöä siitä, että tarjouksen hyväksymisen päätteeksi allekirjoitetussa sopimuksessa sovitut tilausmäärät olivat yleisesti ottaen hyvä indikaattori myöhemmistä tosiasiallisista tilausmääristä.

(142) Komissio katsoi, että ACEA vahvisti johdanto-osan 157 kappaleessa esitetyt päätelmät, joiden mukaan ”näillä tuottajilla ei ole takeita siitä, kuinka suuri määrä tuotteista lopulta tilataan niiltä”. Kuten ACEA mainitsi huomautuksissaan ja kuten käy ilmi käyttäjän A tarkastuskäynnistä tehdystä raportista, ”toimittajat tekevät tarjouksensa määrän perusteella: määrät eivät ole varmoja, mutta toimittajilla on käsitys määristä, joista ne ovat tekemässä tarjousta. Jos määrät ovat hankkeen päättymisen jälkeen (useiden vuosien kuluttua) huomattavasti odotettua pienemmät, toimittaja voi saada korvausta laitteista, joiden hankintamenoja ei ole poistettu kokonaan”. Vaikka tarjouksen kohteena oleva määrä mainittiin, tyypillisessä sopimuksessa ei mainittu tarkkaa toimituspäivää eikä suunniteltua myyntimäärää. Kuten ACEA totesi huomautuksissaan: ”Toimitettavien pyörien tarkka määrä sovitaan tavallisesti 4–8 viikkoa ennen kokoonpanolinjalle toimittamista.” Näin ollen tämä väite hylättiin.

(143) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että kuten EUWA totesi, yleisempänä käytäntönä on myöntää tiettyä alumiinipyörähanketta koskeva sopimus yhdelle kuin kahdelle tai useammalle toimittajalle. Kolmen ACEAn jäsenen (yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän ja kahden yhteistyössä toimineen käyttäjän) tutkimusajanjaksolla toteuttamien tarjouskilpailujen perusteella kahdelle toimittajalle samanaikaisesti myönnettyjä sopimuksia oli vähän. Suurin osa sopimuksista myönnettiin vain yhdelle toimittajalle, jolloin tältä toimittajalta tilataan tarjouskilpailussa mainittu likimääräinen määrä. Kun sopimus myönnetään yhdelle toimittajalle, näitä tilausmääriä ei ole mahdollista tilata toiselta toimittajalta.

(144) Komissio tutki ACEAn tältä osin toimittaman taulukkomuotoisen yhteenvedon. Ensinnäkin toimitettu tarjouskilpailuluettelo sisälsi ainoastaan tutkimusajanjakson aikana päätökseen saatuja tarjouskilpailuja, jotka eivät siis koskeneet tutkimusajanjakson aikaisia tosiasiallisia toimituksia, koska kyseisten tarjouskilpailujen mukaisten toimitusten oli tarkoitus alkaa arviolta tutkimusajanjakson jälkeen. Toiseksi komissio totesi, että suurin osa (noin 85 %) luettelossa mainituista tarjouskilpailuista oli yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän ilmoittamia. Koska käyttäjä ei toiminut yhteistyössä, komissio ei pystynyt tarkistamaan kyseisen luettelon paikkansapitävyyttä eikä sitä, sisälsikö se kaikki tarjouskilpailut ja voivatko niissä ilmoitetut määrät kattaa kyseisen autonvalmistajan vuotuiset tarpeet. Tästä päätelmästä huolimatta komissio kuitenkin tarkasteli toimitettuja tietoja.

(145) Yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän tarjouskilpailuluettelosta kävi ilmi, että suurin osa sopimuksista myönnettiin vain yhdelle toimittajalle. Tarjousten kohteena oleva painotettu keskimääräinen määrä oli kuitenkin melko pieni, noin 50 000 kappaletta kussakin tarjouskilpailussa hankkeen koko elinkaaren ajalle, mikä selitti, miksi kyseiset sopimukset myönnettiin vain yhdelle toimittajalle. Komissio havaitsi kuitenkin, että yhdessä hankkeessa sopimus myönnettiin ”suuren määrän vuoksi” kahdelle toimittajalle, kuten ACEAn kanssa järjestetyssä kuulemisessa mainittiin. Kolmanneksi yhteistyössä toimineiden käyttäjien tarjouskilpailuista toimittamat tiedot koskivat kolmea tarjouskilpailua. Käyttäjän B osalta tiedot osoittivat, että se myönsi yli miljoonaa kappaletta koskevassa tarjouskilpailussa sopimuksen kahdelle toimittajalle. ACEAn käyttäjän A osalta toimittamat tiedot olivat puolestaan ristiriitaisia. Tietojen mukaan yhdessä tarjouskilpailussa sopimus myönnettiin yhdelle toimittajalle, mutta tarjouksia koskevassa erillisessä taulukossa tämä sama kyseiseen tarjouskilpailuun liittyvä määrä oli jaettu kahteen tarjouskilpailuun. Sen vuoksi komissio katsoi, etteivät ACEAn toimittamat tiedot olleet ristiriidassa johdanto-osan 157 kappaleessa esitettyjen päätelmien kanssa, joiden mukaan sopimuksia voidaan myöntää useille toimittajille tarjottujen määrien mukaan, minkä vuoksi kunkin toimittajan hankkeen koko elinkaaren aikana toimittamat tosiasialliset määrät eivät ole varmoja. Lisäksi, kuten edellä johdanto-osan 115 kappaleessa selitetään, ACEA myönsi, että toimitettava kokonaismäärä voi riippua myös valmistettavan automallin suosiosta.

(146) Näin ollen tämä väite hylättiin.

(147) Koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 111 ja 113 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

(148) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 114 ja 115 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.3.3 Varastot

(149) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 116 ja 117 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(150) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 118–123 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(151) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 124–129 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

5. **SYY-YHTEYS**

5.1 **Polkumyynnillä tulevan tuonnin vaikutukset**

5.1.1 *Asianomaisesta maasta polkumyynnillä tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(152) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131–136 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

5.1.2 *Asianomaisesta maasta polkumyynnillä tulevan tuonnin arvo ja hintavaikutukset*

(153) ACEA väitti sekä alustavien että lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että vuonna 2020 ja tutkimusajanjakson aikana myyty marokkolainen tuonti perustui vuosina 2018 ja 2019 toteutettuihin tarjouskilpailuihin. Näin ollen tämä tuonti ei voinut vaikuttaa hintoihin vuonna 2020 tai tutkimusajanjaksolla, koska se ei aiheuttanut myynnin menetystä vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla vaan pikemminkin aiemmin, tarjouskilpailumenettelyn hetkellä.

(154) Komissio katsoi, että voitto tai tappio syntyi tuotanto- tai myyntihetkellä, ei tarjouskilpailujen neuvotteluvaiheessa. Kuten johdanto-osan 89 kappaleessa selitetään tarkemmin, hinnoissa ja määrissä voi tapahtua hankkeen elinkaaren aikana muutoksia, joita ei ole mainittu tarjouskilpailun ehdoissa. Lisäksi komissio katsoi, että marokkolaisten tuottajien vaikutus ei näy pelkästään Marokon vientiä harjoittavien tuottajien voittamien tarjouskilpailujen vuoksi menetettyinä myyntimäärinä vaan myös yleisenä hintapaineena kaikissa tarjouskilpailuissa, joihin ne osallistuivat (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113 ja 146–148 kappale). Näin ollen tämä väite hylättiin.

(155) ACEA väitti sekä alustavien että lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen 4.4.3.1 kohdassa mainittu hinta-analyysi olisi tehtävä tarjouskilpailujen tasolla ja että tällaisessa skenaariossa unionin ja Marokon hintojen välillä ei ollut väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa kuvattua eroa.

(156) ACEA väitti sekä alustavien että lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös, että toimittajien välinen hintakilpailu tapahtui tarjouskilpailuissa. Sen vuoksi hintojen alittavuus, hinnankorotusten estyminen ja viitehinnan alittavuuden marginaali olisi laskettava tarjouskilpailujen eikä toimitusten perusteella. Myynti ja toimitukset eivät vastanneet senhetkistä kilpailutilannetta. Toimitettavat määrät eivät myöskään riippuneet toimittajista vaan pikemminkin tietyn automallin suhteellisesta suosiosta ja siten sen tuotantomäärästä.

(157) Komissio totesi, että asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot osoittivat, etteivät hinnat pysyneet muuttumattomina tiettyyn tarjouskilpailuun liittyvän hankkeen koko keston ajan. Kuten johdanto-osan 79 kappaleessa selitetään, alumiinipyörien tuottajien on tarjouksesta neuvoteltaessa tarjottava alennusjärjestelyä, joka kattaa hankkeen elinkaaren. Tämän lisäksi autonvalmistajat voivat hankkeen elinkaaren aikana pyytää lisäalennuksia. Alumiinipyörien tuottajilla ei myöskään ole takeita siitä, kuinka suuriksi niiden myyntimäärät muodostuvat. Autonvalmistajat voivat valita tiettyyn hankkeeseen useita tuottajia, mutta näillä tuottajilla ei ole takeita siitä, kuinka suuri määrä tuotteista lopulta tilataan niiltä. Jokaisen alumiinipyörien valmistajan tapauksessa toimitusmäärä riippui paitsi tietyn automallin suhteellisesta suosiosta myös siitä, miten autonvalmistajat päättävät jakaa tilausmääränsä valittujen tuottajien kesken. Näin ollen, kuten johdanto-osan 115 kappaleessa todetaan, yksittäisistä tarjouskilpailuista valikoidut tiedot eivät siis voi korvata komission analyysia, joka perustuu kattaviin tietoihin eli liiketoimikohtaisiin myyntitietoihin ja lajikohtaisesti tehtyihin hintavertailuihin. Tällaisessa vertailussa on otettu huomioon suurin mahdollinen tietomäärä toteutuneista myyntitapahtumista.

(158) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että tarjoukset eivät tässä tapauksessa antaneet täydellistä kuvaa ja että hintavaikutukset oli mahdollista ymmärtää kokonaisuudessaan ainoastaan vertaamalla asianomaisesta maasta peräisin olevaa kokonaistuontia ja unionin tuotannonalan kokonaismyyntiä tuotelajeittain tutkimusajanjakson ajalta. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen.

(159) ACEA ja Hands väittivät, että vaikka Marokosta ei olisi tullut lainkaan tuontia, unionin tuotannonalalle olisi aiheutunut vahinkoa, mikä osoittaa, että Marokosta tuleva tuonti ei aiheuttanut merkittävää vahinkoa. ACEA toisti tämän väitteen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Erityisesti unionin tuotannonalan myynti vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla olisi jäänyt selvästi alle vuoden 2019 tason sekä vuonna 2020 (–22 %, kun otetaan huomioon tuonti Marokosta, ja –20 % ilman Marokosta tulevaa tuontia) että tutkimusajanjaksolla (–18 %, kun otetaan huomioon tuonti Marokosta, ja –14 % ilman Marokosta tulevaa tuontia). Tutkimusajanjaksolla aiheutuneen vahingon ei voida katsoa johtuvan Marokosta tulevasta tuonnista, koska tutkimusajanjaksolla unionin tuotannonala kasvatti myyntiään vuoteen 2020 verrattuna itse asiassa enemmän (2 281 000 kappaleella) kuin marokkolaiset vientiä harjoittavat tuottajat (joiden myynti kasvoi 1 478 000 kappaleella). Näin ollen Marokosta tuleva tuonti ei vaikuttanut myyntimääriin. Marokosta tulevalla tuonnilla ei voinut olla tutkimusajanjaksolla vaikutusta myöskään hintoihin, sillä tutkimusajanjaksolla päätökseen saaduissa tarjouskilpailuissa ei ilmennyt merkittävää hintojen alittavuutta, ja tutkimusajanjaksolla Marokosta tulevan tuonnin myyntihinnoilla ei puolestaan voinut olla kielteistä vaikutusta unionin tuotannonalan senhetkiseen myyntiin.

(160) ACEA väitti myös sekä alustavien että lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että unionin tuotannonalan kannattavuuteen vaikutti tuotannon ja myynnin väheneminen, mikä johtui unionin autontuotannon merkittävästä supistumisesta vuosina 2020 ja 2021, mikä puolestaan nosti kiinteitä kustannuksia.

(161) Komissio katsoi, ettei unionin tuotannonala pystynyt siirtämään näitä kasvaneita kiinteitä kustannuksia autonvalmistajille, koska – kuten edellä todetaan – autonvalmistajien kanssa tehdyt pitkäaikaiset sopimukset eivät sallineet hintojen korottamista kiinteiden kustannusten nousun vuoksi lukuun ottamatta alumiiniharkkojen kustannusten indeksiperusteisia korotuksia.

(162) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 140–142 kappaleessa todettiin, komissio myönsi, että kulutus väheni vuonna 2020, pääasiassa covid-19-pandemian vuoksi. Marokosta tulevalla tuonnilla oli kuitenkin selvästi kielteinen vaikutus unionin tuotannonalaan vuonna 2020 ja erityisesti tutkimusajanjaksolla, jolloin Marokosta tulevan tuonnin määrät kasvoivat eksponentiaalisesti. Kun olosuhteet sitten alkoivat tutkimusajanjakson aikana parantua kulutuksen lisääntyessä, Marokosta polkumyynnillä tapahtunut tuonti, jonka hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 26,9 prosentilla, pakotti myös unionin tuotannonalan pitämään hintansa alhaisina tuotantokustannusten kasvusta huolimatta. Hinnankorotusten estymisen vuoksi unionin tuotannonala myi näin ollen tuotettaan hinnoilla, jotka eivät kattaneet edes tuottajien tuotantokustannuksia, puhumattakaan normaalista voittomarginaalista. Tämä päätelmä pitää paikkansa, vaikka oletettaisiin, että hinnat pysyivät (pääasiassa) kiinteinä pitkäkestoisten sopimusten mukaisesti, sillä Marokosta tulevan tuonnin alhaisempien hintojen kielteiset vaikutukset toteutuivat, kun – aiemmin neuvoteltujen – sopimusten mukaiset toimitukset alkoivat käytännössä vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla. Lisäksi marokkolaisten tuottajien osallistuminen tarjouskilpailuihin ja niiden hinnoittelu-käytännöt lisäsivät entisestään hintapainetta markkinoilla, joilla on tällä hetkellä ylitarjontaa. Vaikka unionin tuotannonalan myyntimäärät tutkimusajanjakson aikana kenties kasvoivatkin, unionin tuotannonalan markkinaosuus jatkoi supistumistaan Marokosta tulevan tuonnin vuoksi, minkä seurauksena sen taloudellinen tilanne heikkeni edelleen merkittävästi. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(163) Handsin mukaan unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutunut vahinko ei voinut johtua Handsin viennistä Marokosta unioniin. Yrityksen mukaan suurin osa vahinkoindikaattoreista (esimerkiksi unionin kulutus, tuotantomäärä, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä ja myyntihinta) alkoi heikentyä jo vuosina 2018 ja 2019 eikä tämän voida katsoa johtuvan Handsista, sillä sen tuotanto alkoi tammikuussa 2020. Hands väitti, että tehdas rakennettiin vastaamaan myös Marokon ja EU:n ulkopuolisten markkinoiden kasvavaan kysyntään eikä ainoastaan EU:n markkinoita varten. Lisäksi Hands väitti, että osa sen unioniin suuntautuvasta viennistä liittyi tuotannon siirtymiseen Etelä-Koreasta Marokkoon.

(164) Vaikka sekä unionin kulutus että unionin tuotannonalan myynti ja tuotanto supistuivat vuosina 2018 ja 2019, unionin tuotannonalan kannattavuus parani 7,5 prosentista 8,2 prosenttiin. Näin ollen kyseisinä vuosina ei aiheutunut vahinkoa. Sen sijaan vahinkoa alkoi ilmetä vuonna 2020, samaan aikaan kun Handsilta ja muualta Marokosta peräisin oleva tuonti alkoi tulla unioniin. Tässä yhteydessä on syytä huomata, että perusasetuksen 3 artiklan mukaisesti komissio analysoi kaiken Marokosta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin, ei pelkästään Handsilta peräisin olevan tuonnin, vaikutuksia. Handsin osalta todetaan joka tapauksessa, että siltä peräisin olevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat ja sen polkumyynti- ja vahinkomarginaalit olivat tutkimusajanjakson aikana merkittävät. Näin ollen ei voida väittää, että siltä peräisin oleva tuonti ei vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tästä syystä tämä väite hylättiin.

(165) Hands väitti myös, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt päätelmät eivät tukeneet päätelmää, jonka mukaan Marokosta tuleva alumiinipyörien tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa. Analyysi perustui sekaviin tietoihin ja perusteettomiin väitteisiin, joita tutkimuksen asiakirja-aineisto ja itse asiassa myöskään alumiinipyörämarkkinoiden kaupalliset realiteetit eivät tue.

(166) Komissio ei pystynyt määrittämään tämän väitteen perusteella, mikä osa sen vahinkoanalyysistä oli sekava tai perusteeton tai pelkkää väitettä. Komission päätelmät perustuivat tutkimuksen aikana kerättyyn niitä tukevaan näyttöön, joka asetettiin kaikkien asianomaisten osapuolten saataville asiakirja-aineistossa ja joka on kuvailtu väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

5.1.3 *Asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä*

(167) ACEA väitti, ettei Marokosta tuleva tuonti lisääntynyt merkittävästi perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja että se vastasi kysyntään, johon unionin tuottajat eivät tarkoituksella vastanneet, eikä sillä siksi ollut kielteistä vaikutusta unionin tuotannonalan myyntimääriin.

(168) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 83 kappaleessa selitettiin, Marokosta tulevan tuonnin määrä kasvoi tutkimusajanjaksolla 2,5 miljoonaan kappaleeseen, vaikka vuonna 2018 määrä oli ollut nolla kappaletta ja vielä vuonna 2019 hyvin pieni. Tämän tuloksena Marokosta tulevan tuonnin markkinaosuus tutkimusajanjaksolla oli 3,9 prosenttia. Marokosta tulevan tuonnin markkinaosuuden osalta komissio totesi, että ACEAn väite oli ristiriidassa toisen sen esittämän, johdanto-osan 191 kappaleessa mainitun väitteen kanssa, jonka mukaan viitehinnan alittavuuden marginaalit olisi laskettava tarjouskilpailujen tasolla, jolla kilpailu marokkolaisten ja unionin tuottajien välillä tapahtuu. Tämä väite osoittaa, että Marokosta tuleva tuonti ja unionin tuotanto kilpailivat suoraan keskenään. Näin ollen komissio katsoi, että tuonti oli perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla merkittävää sekä absoluuttisesti että suhteessa unionin kulutukseen. Kun otetaan huomioon todetut hintatasot, tuontimäärillä oli perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla kielteinen vaikutus unionin tuotannonalan hintoihin. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen ja vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131–136 kappaleessa tiivistetyt päätelmänsä.

(169) ACEA toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että Marokosta tuleva tuonti ei vaikuttanut kielteisesti unionin tuotannonalaan määriin. Lisäksi ACEA väitti, ettei komissio selittänyt, miten oli mahdollista, että Marokosta tuleva alumiinipyörien tuonti 3,9 prosentin markkinaosuudellaan johti unionin tuotannon supistumiseen 17 prosentilla ja sen myynnin supistumiseen 21 prosentilla tarkastelujaksolla.

(170) Komissio totesi, että ACEA viittasi analyysissaan tarkastelujaksoon, mutta unionin tuotannon supistuminen vuosina 2018–2020 johtui pääasiassa covid-19-kriisistä, kuten edellä johdanto-osan 162 kappaleessa todetaan. Lisäksi tämän jälkeen eli vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla, jolloin unionin kulutus kasvoi 8 prosenttia, tuonti Marokosta kasvoi merkittävästi (244 %), kun taas unionin tuotannonalan myynti kasvoi vain 5,2 prosenttia. Tämän lisäksi Marokosta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana noin

2,1 prosenttiyksikköä, kun taas unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 1,8 prosenttiyksikköä. Komissio myös tarkasteli kaikista muista maista tulevaa tuontia Marokkoa lukuun ottamatta ja totesi tämän perusteella, että tuontimäärät kasvoivat noin 6,6 prosenttia vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välillä. Tämä kasvu johtui Turkista tulevan tuonnin määrän kasvusta (19 %), kun taas tuontimäärät kaikista muista maista samana ajanjaksona kaiken kaikkiaan vähenivät. Kuten jäljempänä johdanto-osan 171–174 kappaleessa kuitenkin kuvataan, komissio totesi, että Turkista tuleva tuonti ei heikentänyt Marokosta tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä. Sen vuoksi komissio toisti edellä johdanto-osan 168 kappaleessa esittämänsä päätelmät, joiden mukaan Marokosta tulevan tuonnin määrä vaikutti unionin tuotannonalan hintoihin kielteisesti perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Näin ollen tämä väite hylättiin.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.2.1 *Tuonti kolmansista maista*

(171) Handsin ja ACEAn mielestä kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutukset olisi tutkittava asianmukaisesti, sillä muista kolmansista maista tulevan tuonnin osuus kokonaistuonnista oli lähes 90 prosenttia ja sen markkinaosuus noin 25 prosenttia. Erityisesti Turkki kasvatti markkinaosuuttaan tarkastelujaksolla (10,3:sta 13,0 prosenttiin).

(172) Komissio analysoi kolmansista maista tulevaa tuontia. Tärkeimmän tuojamaan Turkin osalta komissio huomautti, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 138 kappaleessa todetaan, Turkista tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat olivat huomattavasti korkeammat kuin Marokosta tulevan tuonnin hinnat (+ 14 %) ja myös hieman korkeammat kuin unionin tuotannonalan hinnat (+ 1,0 %). Lisäksi Turkista tulevan tuonnin keskihinta ylitti vuosina 2018, 2019 ja 2020 unionin tuotannonalan tuotantokustannukset. Se alitti unionin tuotannonalan tuotantokustannukset vain tutkimusajanjaksolla, ja silloinkin vain hieman, alle 1 prosentilla. Turkista tulevan tuonnin hinnat myös ylittivät unionin tuotannonalan hinnat vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla, jolloin unionin tuotannonalan kannattavuus heikkeni merkittävästi. Näin ollen tämä tuonti ei heikentänyt syy-yhteyttä Marokosta tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(173) Hands toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Turkista peräisin olevaa tuontia koskevan väitteensä, jonka mukaan komissio ei tarkastellut Turkista tulevan tuonnin vahingollisia vaikutuksia ja yksinkertaisesti jätti ne huomiotta. Väitteen mukaan komissio ei tehnyt tarkempaa analyysia hyödyntäen Handsin omia tietoja, joista käy ilmi, että Handsin tarjouskilpailuissa tekemät tarjoukset eivät aina olleet halvimpia ja että se voitti vain murto-osan kaikista tarjouskilpailuista. ACEA esitti samankaltaisen väitteen kyseisestä tuottajasta.

(174) Komissio hylkäsi Handsin väitteen useista syistä. Ensinnäkin komissio totesi, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90 kappaleessa selitetään, että vertailtuaan tutkimusajanjakson tosiasiallista myyntiä tuotelajeittain se totesi hinnan alittavuuden marginaalin olleen merkittävä, 26,9 prosenttia, mikä sisälsi myös Handsin myynnin. Toiseksi, kuten johdanto-osan 115 ja 192 kappaleessa selitetään, komissio hylkäsi ACEAn väitteen, jonka mukaan hintavaikutuksia olisi tarkasteltava tarjouskilpailujen tasolla. Kolmanneksi Hands ei väittänyt, että sen tarjoama hinta olisi ollut kalliimpi kuin turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien. Sen sijaan sen väite koski ”muita alumiinipyörien valmistajia” yleisesti. Vaikka Handsin hintatarjoukset eivät välttämättä olleetkaan halvimpia, komissio tarkasteli hintavaikutuksia kaiken Marokosta tulevan tuonnin perusteella, ja tästä tuonnista toisen vientiä harjoittavan tuottajan, Dikan, osuus oli merkittävä (noin [60–70] % markkinoista). Lisäksi, kuten edellä johdanto-osan 172 kappaleessa todetaan, Turkista tulevan tuonnin hinnat olivat tutkimusajanjaksolla korkeammat kuin unionin tuotannonalan keskimääräiset hinnat. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(175) ACEA toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen johdanto-osan 159 kappaleessa esitetyn väitteensä, jonka mukaan tarjouskilpailujen perusteella Marokosta tulevan tuonnin hinnan alittavuus (3,7 %) ei ollut merkittävä, erityisesti kun sitä verrataan ACEAn Turkin (noin 10 %) ja Thaimaan (1 %) osalta laskemaan hinnan alittavuuteen.

(176) Ensinnäkin komissio arvioi ACEAn toimittamaa taulukkomuotoista hintatarjousten yhteenvetoa. Taulukossa lueteltiin 15 tarjouskilpailua, jotka olivat kolmen ACEAn jäsenen (yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän ja kahden yhteistyössä toimineen käyttäjän) järjestämiä. Taulukko sisälsi seuraavat tiedot: käyttäjän nimi sekä määrä ja kunkin toimittajan tarjoama kappalehinta. Komissio tosin totesi, että tarjouskilpailujen sisäistä numerointia ei toimitettu, minkä vuoksi komissio ei voinut tarkastaa tietoja vertaamalla niitä kahden yhteistyössä toimineen käyttäjän tutkimuksen aikana jo toimittamiin todennettuihin tietoihin. Toimitetut tiedot eivät myöskään sisältäneet kaikkia

hintaan vaikuttavia tekijöitä (kuten suunniteltuja vuotuisia alennuksia, joita kutsutaan myös ”tuottavuusalennuksiksi”), joten oli mahdotonta arvioida, oliko ne kaikki sisällytetty tarjottuun kappalehintaan. Mikä tärkeämpää, suurin osa hintatarjouksista koski yhteistyöstä kieltäytynyttä käyttäjää. Kuten johdanto-osan 109 kappaleessa todetaan, koska kyseinen käyttäjä ei yleisesti toiminut yhteistyössä, sen toimittamia rajallisia tietoja ei voitu ottaa huomioon tässä tutkimuksessa. ACEAn toimittamat käyttäjää A ja käyttäjää B koskevat lisätiedot koskivat hintatarjouksia, joita komissio ei voinut vahvistaa, koska nämä tiedot toimitettiin myöhässä. Erityisesti komissio ei pystynyt määrittämään, olivatko toimitetut tiedot täydellisiä. Joka tapauksessa aineistossa lueteltiin 14 Marokosta saatua tarjousta yhteensä 15 tarjouskilpailuun sekä 5 Turkista ja 5 Thaimaasta saatua tarjousta. ACEAn tekemä hinnan alittavuutta koskeva laskelma perustui tarjottuihin hintoihin ([22]). Komissio totesi ACEAn omien laskelmien osoittavan, että marokkolaisten tuottajien hintatarjoukset olivat alhaisempia kuin unionin tuotannonalan tarjoukset. Lisäksi verrattaessa edellä mainitussa taulukossa ilmoitettuja määriä ([23]) Turkin ja Thaimaan osalta Eurostatin tietojen perusteella määritettyihin kokonaistuontimääriin (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 11) näytti siltä, että erityisesti Turkin osalta ilmoitettu määrä ei ollut edustava (alle 5 %). Näin ollen näiden ACEAn toimittamien tietojen perusteella ei voitu tehdä mielekkäitä päätelmiä. Lisäksi komissio päätteli jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139 kappaleessa, että Thaimaa ja Turkki eivät heikentäneet Marokosta polkumyynnillä tulleen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä todettua syy-yhteyttä. Näin ollen nämä väitteet hylättiin.

5.2.2 *Covid-19-pandemia*

(177) Hands väitti, että vuonna 2020 alumiinipyörien kysyntä unionissa heikkeni 14 miljoonalla kappaleella, mikä on 20-kertainen määrä verrattuna alumiinipyörien tuontiin Marokosta. Näin ollen pandemian vaikutus oli niin merkittävä, että komission olisi katsottava sen poistaneen mahdollisen syy-yhteyden Marokosta tulevan alumiinipyörien tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen mahdollisen vahingon väliltä.

(178) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 140–142 kappaleessa todettiin, komissio oli tietoinen covid-19-pandemian vaikutuksesta unionin tuotannonalaan. Tutkimusajanjakso kattoi kuitenkin myös covid-19-pandemian jälkeisen elpymisajanjakson, jonka perusteella komissio saattoi todeta, että markkinoiden elpyessä covid-19-pandemian jälkeen unionin tuotannonala ei hyötynyt tästä elpymisestä asianomaisesta maasta polkumyyntihinnoilla tulevan tuonnin lisääntymisen vuoksi, kuten edellä johdanto-osan 94 kappaleessa selitetään. Sen sijaan unionin tuotannonalan tilanne pikemminkin heikkeni entisestään tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi covid-19-pandemian kielteisiä vaikutuksia ei voida pitää unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ainoana syynä siinä määrin, että se olisi heikentänyt vahingon ja asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välistä syy-yhteyttä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(179) Hands pyysi uudelleen tyydyttävää ja yksityiskohtaista selvitystä, erityisesti siksi, että komissio myönsi selvästi, että covid-19-pandemia vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalaan.

(180) Koska pyyntöä ei tarkennettu, komissio katsoi, että tässä jaksossa jo esitetyt selvitykset ovat riittäviä, jotta yritys pystyi ymmärtämään komission perustelut ja käyttämään puolustautumisoikeuksiaan. Näin ollen se hylkäsi tämän väitteen.

5.2.3 *Unionin tuotannonalan vientitoiminta*

(181) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 143–145 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

5.2.4 *Monivuotisten sopimusten vaikutus ja tuotantokustannusten kehitys*

(182) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 146–148 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

([22]) Tarjottu hinta on tarjouskilpailun osallistujan tarjouksessaan esittämä hinta.

([23]) Koska muita tietoja ei ollut saatavilla, komissio oletti, että taulukossa ilmoitetut määrät koskivat kunkin hankkeen odotetun elinkaaren ajalle tarjottuja kokonaismääriä. Ilmoitetut määrät jaettiin hankkeiden keskimääräisen keston (5 vuotta) mukaan.

5.2.5 *Kulutus*

(183) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 146–148 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

5.2.6. *Tarjouskilpailujen tasolla käytävä kilpailu*

(184) ACEAn mielestä komission olisi pitänyt tutkia unionin sisäistä kilpailua. ACEA totesi jäseniltään keräämiensä tietojen perusteella, että yhteensä 45 tarjouskilpailusta unionin tuottajat voittivat 31, marokkolaiset ja thaimaalaiset toimittajat molemmat 5 ja turkkilaiset 4, joskin kappalemäärien perusteella tarkasteltuna Turkin voittamat määrät olivat suurimmat.

(185) Komissio muistutti aluksi, ettei ACEA kiistänyt perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti muodostetun unionin tuottajien otoksen edustavuutta. Näin ollen ACEAlla ei ole perustetta väittää, että komission olisi pitänyt tutkia, oliko polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin väitetty vaikutus hintoihin seurausta otoksen ulkopuolisten unionin tuottajien välisestä hintakilpailusta ([24]). Lisäksi, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 5 käy ilmi, unionin tuottajat osoittivat pystyneensä pitämään markkinaosuutensa yli 70 prosentissa ja myös kannattavuutensa noin 8 prosentissa vuosina 2018 ja 2019. Ne saavuttivat nämä tulokset erittäin kilpailluilla markkinoilla, jotka perustuivat autonvalmistajien järjestämiin tarjouskilpailuihin ja joilla kaikki unionin tuottajat ja muissa kolmansissa maissa sijaitsevat tuottajat voivat kilpailla samoissa tarjouskilpailuissa. Tämä tarkoittaa, että unionin tuottajat olivat kilpailukykyisiä normaaleissa ja tasapuolisissa markkinaolosuhteissa eikä tuotannonalalle kokonaisuudessaan aiheutunut vahinkoa. Lisäksi komissio totesi, että ACEAn esittämä väite perustui kolmen ACEAn jäsenen 45 tarjouskilpailuun (joista neljä koski kahden yhteistyössä toimineen käyttäjän ilmoittamia sopimuksia ja loput 41 koskivat sopimuksia yhden yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän kanssa). Tiedot olivat myös rajalliset: niistä kävi ilmi ainoastaan tarjouskilpailun voittaja, arvioidut määrät ja muiden, unionin ulkopuolisten tarjoajien sijainti (Marokko, Thaimaa tai Turkki). Näiden tietojen tueksi ei myöskään esitetty minkäänlaista näyttöä niiden tarkkuudesta ja luotettavuudesta. Tiedoissa ei mainittu edes tarjouskilpailujen viitteitä. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(186) ACEA väitti myös, että vaikka olisi totta, että tarjouskilpailujen osallistujien on linjattava hintansa vähiten tarjonneen hintoihin, ACEAn mukaan näyttö osoittaa hyvin selvästi, että hinnat linjattiin ennen kaikkea halvimman unionin tuottajan hintoihin, toiseksi useimmiten kolmansista maista tulevan tuonnin hintoihin ja vain hyvin harvoin (viidessä tapauksessa) marokkolaisten toimittajien tarjoamiin hintoihin.

(187) Komissio totesi, että ACEAn analyysi perustui rajalliseen määrään tarjouskilpailuja (15 tarjouskilpailuun) ja että ACEAn toimittamat tiedot koostuivat taulukosta, jossa lueteltiin 15 hintatarjousta. Nämä tiedot olivat kolmen ACEAn jäsenen toimittamia, ja tarjoukset kattoivat kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen pääasialliset lähteet (unionin ja kaikkien tärkeimpien kolmansien maiden tuottajat). Sopimuksista neljä oli kahden yhteistyössä toimineen käyttäjän ilmoittamia sopimuksia ja 11 sellaisia sopimuksia, jotka oli tehty yhden yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän kanssa. Kuten edellisen väitteen tapauksessa, näidenkään tietojen tueksi ei esitetty minkäänlaista näyttöä niiden tarkkuudesta ja luotettavuudesta. Tiedoissa ei mainittu edes tarjouskilpailujen viitteitä. Tiedoissa ei esimerkiksi ilmoitettu, sisälsikö ilmoitettu hinta kaikki liitännäiskustannukset ja tarjouksiin kuuluneet alennukset. Myöskään tarjouskilpailuasiakirjoja ei toimitettu, joten komissio ei pystynyt todentamaan toimitettuja tietoja, ja siksi väite hylättiin. Vaikka komissio ottaisi nämä tiedot huomioon, se huomautti, että mainittujen tarjousten kattama kokonaismäärä vastasi noin 5:tä prosenttia unionin kokonaiskulutuksesta, joten sitä ei olisi pidetty edustavana. Lisäksi marokkolaisten tuottajien tekemät hintatarjoukset olivat kahta lukuun ottamatta alhaisempia kuin unionin tuottajien tarjoukset. Näin ollen komissio katsoi, ettei ACEA toimittanut näyttöä siitä, että tarjouskilpailujen osallistujien oli linjattava hintansa halvimpien unionin tuottajien hintoihin ja että marokkolaiset toimittajat eivät polkeneet hintoja alaspäin.

(188) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ACEA väitti, että komissio itse pyysi sen jäseniä toimittamaan nämä tarjoustiedot tuotannon alkamisajankohdan perusteella, ja ACEA toimitti ne pyydetysti. ACEA toimitti myös lisäasiakirjoja käyttäjältä B. ACEA myös katsoi tämän aineiston olevan edustava, sillä se perustui 29 tarjouskilpailuun ja kattoi lähes 100 prosenttia alumiinipyörien ostoista Marokosta ja sen tueksi esitettiin näyttöä.

([24]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.9.2022, Nevinnomyssky "Azot" ja NAK "Azot" v. komissio, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, 283–286 kohta.

(189) Komissio korosti, että tarjouskilpailuista pyydettiin tietoja vain niiltä kahdelta käyttäjältä, jotka toimivat täysin yhteistyössä tutkimuksessa ja vastasivat kyselylomakkeeseen ja joiden tiedot tarkastettiin. Tietojen, jotka ACEA toimitti yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän osalta, katsottiin olevan puutteellisia ja epäluotettavia, eivätkä ne olleet todennettavissa, koska kyseinen käyttäjä ei toiminut yhteistyössä. Komissio totesi, että ACEAn analyysi perustui pääasiassa yhteistyöstä kieltäytyneen käyttäjän tietoihin. Lisäksi vaikka ACEA väitti, että sen tietoaineiston tueksi esitettiin näyttöä, komissio katsoi, että aineisto koostui pääasiassa taulukkomuotoisista yhteenvedoista ja että ACEAn mainitsemat tarjouskilpailujen viitteet olivat itse asiassa kunkin tarjouskilpailun sisäisiä järjestysnumeroita. Tarjouskilpailuista ei kuitenkaan toimitettu täydellisiä asiakirjoja, kuten jäljennöksiä tarjouseritelmistä ja saatuja tarjouksia. Näin ollen tämä väite hylättiin.

5.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(190) Koska syy-yhteydestä ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 152–154 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

6. **TOIMENPITEIDEN TASO**

6.1 **Viitehinnan alittavuutta koskevat laskelmat**

(191) ACEA väitti alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komission olisi pitänyt laskea viitehinnan alittavuus tarjouskilpailujen tasolla, kuten alkuperäisessä, Kiinasta tulevaa alumiinipyörien tuontia koskevassa tutkimuksessa ([25]).

(192) Komissio tarkasteli väitettä ja totesi, että edellä mainittujen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun aikana esitettiin samankaltainen väite ([26]), joka hylättiin. Kuten komissio selittää edellä johdanto-osan 115 kappaleessa, yksittäisistä tarjouskilpailuista valikoidut tiedot eivät voi korvata komission hintoja ja määriä koskevaa analyysia, joka perustuu kattaviin tietoihin eli liiketoimikohtaisiin myyntitietoihin ja lajikohtaisesti tehtyihin hintavertailuihin. Tällaisessa vertailussa on otettu huomioon suurin mahdollinen tietomäärä toteutuneista myyntitapahtumista. Lisäksi viitehinnan alittavuuden marginaali ilmaistiin prosentteina vientihinnasta tutkimusajanjaksolla. Otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja unionin tuottajilta saatujen kattavien tietojen perusteella tehdyn analyysin mukaan Handsin osalta viitehinnan alittavuus oli 44 prosenttia ja muiden marokkolaisten tuottajien osalta 51,6 prosenttia. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(193) Hands väitti, että komission tekemät, tuleviin ympäristökustannuksiin liittyvät oikaisut ovat mielivaltaisia ja spekulatiivisia ja että ne vaikuttavat hintojen vertailtavuuteen ja vääristävät unionin ja Marokon myyntihintojen vertailukelpoisuutta. Hands viittasi Marokon huhtikuussa 2021 käyttöönotettuun uuteen kehitysmalliin (New Development Model), joka sisältää investointeja kestävään vihreään energiaan Marokon kilpailukyvyn varmistamiseksi vähähiilisillä teollisuudenaloilla. Maa on myös sitoutunut hankkimaan yli 50 prosenttia sähköstään uusiutuvista lähteistä vuoteen 2030 mennessä. On siis selvää, ettei komissio ottanut huomioon tulevia kustannuksia, joita Handsille koituu toimenpiteiden soveltamisen aikana, esimerkiksi kustannuksia, jotka liittyvät Marokossa toteutettaviin toimiin hiilestä irtautumiseksi.

(194) Komissio painotti, että tulevat ympäristökustannukset sisällytettiin unionin tuotannonalan tavoitehintaan perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan mukaisesti. Sisällytetyt kustannukset eivät perustuneet pelkkään spekulaatioon vaan näyttöön todellisista suunnitelluista investoinneista. Sillä, investoiko Marokko kestävään vihreään energiaan, ei ole merkitystä sovellettaessa perusasetuksen säännöksiä, jotka koskevat unionin tavoitehinnan määrittämistä; tässä tavoitehinnassa on otettava huomioon tulevat ympäristökustannukset. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(195) Hands väitti, ettei komissio selittänyt tulevia kustannuksia koskevia laskelmiaan, minkä vuoksi Hands ja muut asianomaiset osapuolet eivät voineet käyttää puolustautumisoikeuttaan.

([25]) Asetuksen (EU) N:o 404/2010 johdanto-osan 175–179 kappale.

([26]) Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen alumiinipyörien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 23 päivänä tammikuuta 2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/109 johdanto-osan 125 ja 126 kappale (EUVL L 18, 24.1.2017, s. 1).

(196) Komissio toimitti Dikan pyynnöstä tietoa tulevista kustannuksista. Vastaus julkaistiin avoimessa asiakirjassa, joka oli kaikkien osapuolten saatavilla. Näin ollen puolustautumisoikeuksia ei loukattu.

7. UNIONIN ETU

7.1 Unionin tuotannonalan etu

(197) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 165 ja 166 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

7.2 Käyttäjien etu

(198) ACEA toisti alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 170 kappaleessa kuvatun väitteensä, jonka mukaan unionin alumiinipyörien tuotannonala ei yksin pystynyt vastaamaan kysyntään. Väitteen mukaan unionin markkinoilla on yli 15 vuoden ajan kärsitty liian vähäisestä kapasiteetista ja vajeesta unionin tuottajien liian vähäisten investointien vuoksi. ACEAn mukaan unionin alumiinipyörien tuottajat ovat toistuvasti epäonnistuneet sitoumuksessaan kasvattaa tuotantokapasiteettia ja varmistaa toimitusten riittävyys unionissa. ACEA muistutti, että Kiinasta peräisin olevia alumiinipyöriä koskevan komission polkumyyntitutkimuksen yhteydessä unionin tuottajat sitoutuivat väitetysti kasvattamaan tuotantokapasiteettiaan ja komissio väitetysti laajensi polkumyynnin vastaista toimenpidettä sillä edellytyksellä, että kapasiteettia lisätään. ACEAn mukaan unionin kapasiteetti kasvoi vuoden 2006 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 14 prosenttia, kun taas kulutus kasvoi samana ajanjaksona 33 prosenttia.

(199) Komissio totesi, että tämä väite on käsitelty jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 171 kappaleessa eikä sen osalta esitetty mitään uusia seikkoja tai näyttöä. Komissio totesi, että tarvittaessa unionin alumiinipyörien tuotannonala voi lisätä kapasiteettiaan suhteellisen lyhyellä varoitusajalla, koska kyseiset investoinnit, joihin käyttäjät viittaavat, eivät koskeneet uuneja tai maalauskoppeja vaan valukoneita, jotka voidaan asentaa helposti. Näin ollen jos alumiinipyörien unionin tuottajat eivät investoineet lisätuotantokapasiteettiin, se johtui pikemminkin niiden vaikeasta taloudellisesta tilanteesta ja siitä, että niillä ei ollut autonvalmistajien kanssa riittävästi tulevia sopimuksia, joiden vuoksi tällaiset investoinnit olisivat olleet tarpeen. Unionin tuotannonalalla ei ollut siten riittävää kannustinta investoida lisäkapasiteettiin, koska sen tuotannon kysynnän ei ennakoitu kasvavan.

(200) Lisäksi todetaan, että unionin kulutus oli 64,31 miljoonaa kappaletta tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalan kokonaiskapasiteetti oli 61,29 miljoonaa kappaletta, kun taas unionin kokonaistuotanto oli 48,75 miljoonaa kappaletta tutkimusajanjaksolla ja unionin tuotannonalan vienti 2,71 miljoonaa kappaletta, mikä tarkoittaa, että käyttämätöntä kapasiteettia oli 9,83 miljoonan kappaleen verran. Unionin tuotannonalalla oli siten riittävästi tuotantokapasiteettia, jotta se voi kattaa lähes kokonaan alumiinipyörien kysynnän unionissa. Lisäksi myös kolmansien maiden vientiä harjoittavat tuottajat voivat toimittaa tuotetta unionin markkinoille. Alumiinipyörien maailmanlaajuinen kokonaistuotantokapasiteetti kasvoi vielä entisestään marokkolaisten tuottajien tullessa markkinoille. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(201) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei komissio esittänyt näyttöä tukemaan väitettään, jonka mukaan mainitut investoinnit eivät koskeneet uuneja tai maalauskoppeja vaan helposti asennettavissa olevia valukoneita. ACEA väitti, että yhteistyössä toimineet käyttäjät osoittivat, että juuri maalauskoppien liian vähäinen määrä on yksi suurimmista unionin tuotantokapasiteettia rajoittavista pullonkauloista.

(202) Komissio totesi, että käyttäjän A toimittama näyttö koski yhden unionin tuottajan tuotantokapasiteetin puutetta vuosina 2015 ja 2016 eli ennen tarkastelujaksoa. Käyttäjä A ei myöskään esittänyt mitään asiakirjoja, jotka olisivat osoittaneet, että tuotantokapasiteetissa oli ongelmia tarkastelujaksolla. Myös käyttäjän B toimittamat asiakirjat oli päivätty ennen tarkastelujaksoa (useimmat niistä vuonna 2016). Käyttäjä B kuitenkin ilmoitti tarkastuskäynnin aikana, että normaalina vuonna, kuten vuonna 2018/2019, alumiinipyöristä ei ollut puutetta. ACEA tai muut käyttäjät eivät toimittaneet mitään näyttöä siitä, että tarkastelujaksolla olisi ollut tuotantovajetta maalauskoppien liian vähäisen määrän takia.

(203) Komissio keräsi tutkimuksen aikana näyttöä, joka osoitti, että unionin tuotannonala investoi maalauskoppeihin, kun kulutus siirtyi yhä enemmän timanttileikattuihin pyöriin, jotka kulkevat maalauslinjan läpi kahdesti. Maalauskoppeihin ja valulaitteisiin tehtyjen investointien osalta komissio keräsi jäljennöksiä ostolaskuista, jotka osoittivat, että unionin tuotannonala oli pystynyt kasvattamaan kapasiteettiaan aiemmin, jolloin sen tuotteiden kysyntä oli varmaa. Komissio katsoi, että ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon ei voitu sisällyttää yksityiskohtaisempia tietoja, koska nämä tiedot koskevat yksittäisiä liiketoimia ja ne ovat siten tietoja, joista ei voida perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla antaa yhteenvetoa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(204) ACEA väitti, että marokkolaiset toimittajat voittivat tarjouskilpailuja pyörien toimittamisesta unioniin aikana, jolloin unionin tuotannonalalla ei ollut tarjota ylimääräistä tuotantokapasiteettia, joten tällä tuonnilla vastattiin autonvalmistajien strategisiin tarpeisiin.

(205) Komissio totesi, ettei ACEA toimittanut tämän väitteen tueksi näyttöä esimerkiksi tarjouskilpailuista, joissa unionin tuottajat eivät olisi esittäneet lainkaan hintatarjouksia, erityisesti marokkolaisten tuottajien voittamien tarjouskilpailujen osalta. Komissio totesi myös, ettei tarkastelujakson osalta myöskään esitetty näyttöä siitä, että unionin alumiinipyörien tuotannonala ei olisi pystynyt toimittamaan alumiinipyöriä autonvalmistajien pyyntöjen mukaisesti ([27]). Kuten jo edellä mainittiin, unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti yhdessä yhden kolmannessa maassa toimivan vientiä harjoittavan tuottajan tuotantokapasiteetin kanssa suurelta osin kattaa autoteollisuuden tarpeet. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(206) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että yksikään unionin tuottajista ei investoinut tuotantokapasiteetin lisäämiseen, vaikka autontuotanto unionissa kasvoi jatkuvasti vuodesta 2013 alkaen.

(207) Komissio kuitenkin totesi, että unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi kyseisenä ajanjaksona noin 10,8 miljoonalla kappaleella (51,644 miljoonaa kappaletta ([28]) vuonna 2013 ja 62,475 miljoonaa kappaletta ([29]) vuonna 2019). Koska väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä, se hylättiin.

(208) ACEA toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan unionin tuotannonala ei pysty vastaamaan kysyntään unionissa edes aikana, jolloin markkinoilla on häiriöitä ja kysyntä on notkahtanut historiallisen alhaiseksi.

(209) Komissio totesi, että unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste tutkimusajanjaksolla oli 80 prosenttia. Käyttämätöntä kapasiteettia oli siis tarjolla kysyntään vastaamiseksi. Unionin tuotannonalalla ei myöskään ollut velvollisuutta pitää yllä kapasiteettia koko kysyntään vastaamiseksi. Lisäksi käyttäjillä oli mahdollisuus tuoda alumiinipyöriä mistä tahansa niitä tuottavasta kolmannesta maasta. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(210) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittaneensa näyttöä, joka osoitti, ettei unionin tuotannonalalla ollut tarjota ylimääräistä tuotantokapasiteettia, joten Marokosta tulevalla tuonnilla vastattiin autonvalmistajien strategisiin tarpeisiin. Lisäksi ACEA toimitti näyttöä, joka koski unionin tuotannonalan tuotantovajetta vuonna 2016.

(211) Komissio katsoi, ettei väitteen tueksi esitetty riittävää näyttöä. ACEA ei esimerkiksi toimittanut todisteita sellaisista marokkolaisten toimittajien voittamista tarjouskilpailuista, joissa unionin tuottajat eivät olisi esittäneet tarjousta. Tuotantovajeen osalta ACEA ei toimittanut näyttöä järjestelmällisestä ongelmasta, vaan toimitettu näyttö oli peräisin tarkastelujaksoa edeltävältä ajalta. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(212) ACEA väitti, ettei komissio ottanut huomioon, että autonvalmistajien kustannukset nousivat muihin autontuotannossa käytettäviin raaka-aineisiin, osiin ja komponentteihin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden kumulatiivisten vaikutusten seurauksena.

([27]) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen käyttäjä A ilmoitti, että vuonna 2014 yksi unionin tuottaja ei pystynyt yhden hankkeen yhteydessä toimittamaan 100:aa prosenttia pyydetystä määrästä vaan vain 85 prosenttia. Kyseinen käyttäjä kuitenkin pitää tätä unionin tuottajaa edelleen pääasiallisena toimittajanaan eikä se esittänyt väitteitä tai näyttöä siitä, että kyseinen unionin tuottaja olisi leikannut samalla tavalla toimituksiaan tarkastelujaksolla.

([28]) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/109 johdanto-osan 136 kappale.

([29]) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 97 kappale.

(213) Komissio totesi, ettei ACEA toimittanut mitään näyttöä tämän väitteen tueksi. Vaikka autonvalmistajien käyttämien toimittajien kustannukset kenties nousivatkin ja tämä kustannusten nousu kenties siirrettiin kokonaan tai osittain autonvalmistajille, tämä ei näytä vaikuttaneen kielteisesti autonvalmistajien taloudelliseen tilanteeseen. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 175 kappaleessa huomautettiin, autonvalmistajien julkaisemien vuoden 2021 taloudellisten tulosten mukaan niiden voitot ylittivät aiempina vuosina ilmoitetun tavanomaisen voittotason. Lisäksi alumiinipyörien osuus auton tuotantokustannuksista on hyvin pieni, noin 0,5 prosenttia, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 169 kappaleessa jo todettiin. Toimenpiteiden vaikutus autonvalmistajiin oli siten hyvin vähäinen, joten tämä väite hylättiin.

(214) ACEA ilmaisi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen olevansa eri mieltä edellisessä johdanto-osan kappaleessa esitetystä komission arviosta. ACEA totesi, että polkumyyntitullit aiheuttavat 241–413 miljoonan euron lisäkustannukset. Tämä on merkittävä summa autonvalmistajille ja sellaiselle alalle, jolla kärsitään edelleen unionin vähäisestä autontuotannosta ja jolla joudutaan samalla kattamaan uusia ympäristökustannuksia.

(215) Komissio totesi, ettei ACEA kiistänyt komission päätelmiä, joiden mukaan alumiinipyörien osuus auton kokonaistuotantokustannuksista on hyvin pieni, noin 0,5 prosenttia, ja tämän asetuksen mukainen suhteellisen alhainen polkumyyntitulli olisi vain murto-osa tästä 0,5 prosentista. Komissiolle ei toimitettu näyttöä, joka olisi osoittanut, että autonvalmistajat eivät pystyisi kattamaan tällaisia kustannuksia. Lisäksi vaikka ACEAn arvio lisäkustannuksista pitää paikkansa, lisäkustannusarvio perustuu unionin tavoitehintaan eli se liittyy vahvistettuihin vahinkomarginaaleihin. Tulli kuitenkin perustuu polkumyyntimarginaaleihin, jotka olivat alhaisemmat kuin todetut vahinkomarginaalit, joten polkumyyntitullin vaikutukset olisivat ACEAn arvioimia määriä pienemmät. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(216) ACEAn mukaan osa sen jäsenistä arvioi, että marokkolaiset toimittajat ovat yhä sitoutuneempia seuraamaan toimitusketjujen hiilidioksidivaikutuksia. Siksi toimitusten suuntaaminen muihin kolmansiin maihin vaikeuttaisi merkittävästi autonvalmistajien hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista.

(217) Komissio totesi, että ACEA ei toimittanut mitään näyttöä väitteensä tueksi ja että yhden yhteistyössä toimineen käyttäjän tiloihin tehdyn tarkastuskäynnin yhteydessä saatujen tietojen mukaan myös Marokosta tulevan tuonnin tapauksessa ongelmana on marokkolaisten tehtaiden ja unionin autonvalmistajien tehtaiden välinen etäisyys, joka vaikuttaa autonvalmistajien hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteisiin. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(218) ACEA viittasi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kymmenen kohdan suunnitelmaansa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman täytäntöönpanon tukemiseksi ([30]) sekä mainitsi, että käyttäjä B toimitti tarkastuskäynnin jälkeen näyttöä siitä, että Marokosta tuleva tuonti on hiilidioksidivaikutusten kannalta tärkeässä roolissa, sillä marokkolaiset tehtaat sijaitsevat maantieteellisesti lähempänä autonvalmistajien tuotantolaitoksia.

(219) Komissio totesi, ettei kymmenen kohdan suunnitelmassa mainita pyörien tuonnin vaikutuksia yleisesti eikä Marokosta tulevan tuonnin osalta erityisesti. Sen vuoksi suunnitelma ei ollut asianmukainen todiste vahvistamaan edellä johdanto-osan 216 kappaleessa kuvattua väitettä. On totta, että käyttäjä B ilmoitti ottaneensa toimittajien valinnassa käyttöön hiilidioksidipäästökriteerin ja pyrkivänsä lyhentämään tehtaiden ja toimittajien välistä etäisyyttä ja siten pienentämään hiilijalanjälkeä. Käyttäjä B totesi kuitenkin myös, että kilpailukyky on jatkossakin erittäin tärkeä tekijä toimittajan valinnassa. Komissio ei myöskään löytänyt näyttöä siitä, että käyttäjä B olisi todellisuudessa arvioinut tämän kriteerin täyttymistä tarjouskilpailumenettelyssä tai että jokin tuottaja olisi hylätty hiilidioksidipäästökriteerien perusteella. Lisäksi vaikka tämä kriteeri olisi tulevaisuudessa ratkaisevassa roolissa, polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei ole tarkoitus lopettaa tuontia Marokosta vaan pikemminkin varmistaa, että se tulee unioniin tasapuolisilla hinnoilla. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(220) ACEA väitti, että Saksan liittovaltion kartellivirasto käynnisti maaliskuussa 2022 unionin tuottajaa koskevan tutkimuksen, joka perustuu väitteisiin kilpailua rajoittavasta toiminnasta. Komissio kuitenkin totesi, että väitettyä toimintaa koskevan tutkimuksen päätelmien mahdollisista vaikutuksista ei esitetty väitteitä. Lisäksi tutkimus on joka tapauksessa edelleen kesken eikä päätelmiä ole vielä tehty. Näin ollen tämä väite hylättiin.

([30]) https://www.acea.auto/files/ACEA_10-point_plan_European_Green_Deal.pdf

(221) ACEA väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ei pitäisi soveltaa ennen kuin Saksan liittovaltion kartelliviraston tällaisia poikkeuksellisia olosuhteita koskevan tutkimuksen tulokset valmistuvat ja jotta noudatetaan saumattomia putkia koskevan tapauksen ([31]) mukaisia moitteettoman hallinnon ja hyvän hallintotavan periaatteita.

(222) Kuten edellä johdanto-osan 220 kappaleessa jo selitetään, kansalliset viranomaiset eivät ole vielä tehneet asiassa päätöstä. Saumattomia putkia koskevassa tapauksessa tulleja sovellettiin vasta sen jälkeen, kun lopullinen päätös kilpailunvastaisen käytännön seuraamuksista oli tehty ja kun oli käynyt ilmi, että kyseinen käytäntö koski tutkimuksessa käytettyä tarkastelujaksoa ja tarkasteltavana olevaa tuotetta. Mikään näistä seikoista ei pätenyt nyt käsiteltävänä olevaan tapaukseen. Näin ollen tämä väite hylättiin.

7.3 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(223) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 177 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

8. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

8.1 **Lopulliset toimenpiteet**

(224) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä, toimenpiteiden tasosta ja unionin edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jotta estetään tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyntituonnista unionin tuotannonalalle aiheutuva lisävahinko.

(225) Kuten johdanto-osan 63 kappaleessa todetaan, polkumyyntimarginaaleja tarkistettiin hieman lopullisessa vaiheessa.

(226) Edellä esitetyn perusteella lopullisten polkumyyntitullien määrät – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Lopullinen polkumyyntitulli (%)
Marokko	HANDS 8 SA.	9,01	44,0	9,0
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54	51,6	17,5
	Kaikki muut yritykset	17,54	51,6	17,5

(227) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan näin ollen soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamien tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

([31]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1322/2004, annettu 16 päivänä heinäkuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2320/97 muuttamisesta (EUVL L 246, 20.7.2004, s. 10).

(228) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([32]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(229) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, jotta varmistetaan yksilöllisten polkumyyntitullien asianmukainen soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka yhteydessä ei esitetä tällaista kauppalaskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(230) Laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa tuontiin yksilöllisiä polkumyyntitulleja, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten olisi tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esim. lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(231) Jos sellaisen yrityksen vientimäärä, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, kasvaa huomattavasti erityisesti asianomaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällöin voidaan panna vireille toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus, jos sen edellytykset täyttyvät. Tutkimuksessa voidaan tarkastella muun muassa tarvetta poistaa yksilölliset tullit ja ottaa käyttöön maan laajuinen tulli.

(232) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.

(233) Nimikkeisiin 8701–8705 kuuluviin moottoriajoneuvoihin tarkoitettuja alumiinipyöriä koskevat tilastotiedot ilmaistaan usein kappalemäärinä, myös silloin, kun on kyse lisälaitteilla tai renkailla varustetuista pyöristä. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I ([33]) vahvistetussa yhdistetyssä nimikkeistössä ei kuitenkaan ole nimikkeisiin 8701–8705 kuuluviin moottoriajoneuvoihin tarkoitetuille, mahdollisesti lisälaitteilla tai renkailla varustetuille alumiinipyörille tällaista lisäpaljousyksikköä. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin osalta vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan ilmoitukseen merkitään kilogrammoina tai tonneina ilmoitetun painon lisäksi kappalemäärä. Kappalemäärä olisi ilmoitettava CN-koodien ex 8708 70 10 ja ex 8708 70 50 osalta (Taric-koodit 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 ja 8708 70 50 50).

8.2 **Väliaikaisten tullien lopullinen kantaminen**

(234) Todettujen polkumyyntimarginaalien ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruuden vuoksi katsotaan, että olisi kannettava lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät tällä asetuksella vahvistettuihin tasoihin asti.

([32]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi / Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

([33]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987 tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/1832, annettu 12 päivänä lokakuuta 2021, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta (EUVL L 385, 29.10.2021, s. 1).

8.3 **Polkumyyntitoimenpiteiden taannehtiva käyttöönotto**

(235) Kuten 1.2 jaksossa todetaan, komissio asetti tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi.

(236) Tutkimuksen lopullisen vaiheen aikana arvioitiin kirjaamisesta kerätyt tiedot. Komissio analysoi, täyttyivätkö perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaiset kriteerit lopullisten tullien taannehtivaa kantamista varten.

(237) Komissio totesi, että tuotetta tuotiin ennakkoilmoituskaudella (18 päivän kesäkuuta 2022 ja 16 päivän heinäkuuta 2022 välisenä aikana) noin 291 000 kappaletta, mikä on 11 prosenttia vähemmän kuin keskimääräinen kuukausittainen tuontimäärä kirjaamista koskevassa asetuksessa tarkasteltuna tutkimusajanjakson jälkeisenä ajanjaksona (1 päivä joulukuuta 2021–30 päivä huhtikuuta 2022). Komissio ei siis löytänyt näyttöä mahdollisesta varastoinnista ennakkoilmoituskaudella. Lisäksi tuontihinnat nousivat 11 prosenttia noudattaen LME:n kolmen kuukauden hintojen noususuuntausta. Näin ollen ei ollut näyttöä siitä, että tuonti olisi heikentänyt tullien korjaavaa vaikutusta.

(238) Tämän perusteella perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaiset oikeudelliset edellytykset eivät täyttyneet, joten kirjatusta tuonnista ei pitäisi kantaa tulleja taannehtivasti.

9. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(239) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([34]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(240) Asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Marokosta peräisin olevia, nimikkeisiin 8701–8705 kuuluviin moottoriajoneuvoihin tarkoitettuja alumiinipyöriä, myös lisälaitteilla tai renkailla varustettuja, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 8708 70 10 ja ex 8708 70 50 (Taric-koodit 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 ja 8708 70 50 50).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten tuottamien, 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Marokko	HANDS 8 SA.	9,0 %	C873
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,5 %	C897
	Kaikki muut yritykset	17,5 %	C999

([34]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen tullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana oleva tuote), (määrä), on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), Marokossa. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Esitettäessä 1 kohdassa mainitusta tuotteesta vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus tuotujen tuotteiden kappalemäärä merkitään ilmoituksen asianomaiseen kenttään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyssä nimikkeistössä määritellyn lisäpaljousyksikön soveltamista.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2022/1221 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä tammikuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2023/100,

annettu 11 päivänä tammikuuta 2023,

väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen uudelleen täytettävien oluttynnyreiden tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 13 päivänä toukokuuta 2022 vireille Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina' tai 'asianomainen maa', peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen uudelleen täytettävien oluttynnyreiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen perusasetuksen 5 artiklan nojalla. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun European Kegs Committee, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli tehnyt valituksen 31 päivänä maaliskuuta 2022. Valitus tehtiin ruostumattomasta teräksestä valmistettuja uudelleen täytettäviä oluttynnyreitä valmistavan unionin tuotannonalan puolesta perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Kirjaaminen

(3) Perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdan mukaisesti komissio kirjaa polkumyyntitutkimuksen kohteena olevan tuonnin ennakkoilmoituskaudella, paitsi jos sillä on 5 artiklassa tarkoitettu riittävä näyttö siitä, että 10 artiklan 4 kohdan c tai d alakohdan vaatimukset eivät täyty. Koska asiakirja-aineistossa oleva näyttö osoitti, että d alakohdan vaatimukset eivät täyttyneet, komissio ei säätänyt, että kyseessä olevan tuotteen tuonti olisi kirjattava perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

1.3 Asianomaiset osapuolet

(4) Komissio kehotti vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan komissioon yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti valituksen tekijän edustamille unionin tuottajille; muille tiedossa oleville unionin tuottajille; tiedossa oleville tuojille, kauppiaille ja käyttäjille; tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille; ja asianomaisen maan viranomaisille tutkimuksen vireillepanosta ja kehotti niitä osallistumaan.

(5) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Kuulemisia ei pyydetty.

1.4 Otanta

(6) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantaa.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUVL C 195, 13.5.2022, s. 24.

Unionin tuottajien otanta

(7) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi otoksen tuotanto- ja myyntimäärien perusteella ottaen huomioon yritysten maantieteellisen sijainnin. Otokseen valittiin kolme unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus arvioidusta unionin kokonaistuotannosta oli 73 prosenttia ja osuus unionin myyntimäärästä 74 prosenttia. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta. Asiasta ei saatu huomautuksia. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

1.4.1 *Tuojien otanta*

(8) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot.

(9) Vain yksi etuyhteydetön tuoja toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Näin ollen komissio päätti, että etuyhteydettömien tuojien otanta ei ollut tarpeen.

1.4.2 *Kiinassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta*

(10) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Kiinassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Kiinan kansantasavallan edustustoa Euroopan unionissa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.

(11) Kuusi asianomaisessa maassa toimivaa tuottajaa, jotka veivät oluttynnyreitä unioniin tutkimusajanjaksolla, toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kahdesta vientiä harjoittavasta tuottajasta koostuvan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Kaikkia tiedossa olleita asianomaisia vientiä harjoittavia tuottajia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Asiasta ei saatu huomautuksia.

1.5 **Kyselylomakevastaukset ja tarkastuskäynnit**

(12) Komissio lähetti Kiinan kansantasavallan viranomaisille, jäljempänä 'Kiinan viranomaiset', kyselylomakkeen, joka koski perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymistä Kiinassa. Mitään vastausta ei saatu.

(13) Komissio julkaisi otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille, etuyhteydettömille tuojille ja unionin tuottajille tarkoitetut kyselylomakkeet verkossa ([3]) ja lähetti makrotietoja koskevan kyselylomakkeen valituksen tekijälle 20 päivänä toukokuuta 2022.

(14) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat

— Blefa GmbH, Hüttenstraße 43, 57223 Kreuztal, Saksa

— Schäfer – Sudex s.r.o., Podolí 5, 584 01 Ledeč nad Sázavou, Tšekki

— Thielmann Portinox Spain S.A., Carr. de Pulianas, 18197 Granada, Espanja

(15) Covid-19:n puhkeamisen ja käyttöön otettujen eristystoimenpiteiden vuoksi komissio tarkasti covid-19-epidemian vaikutuksista polkumyynnin ja tukien vastaisiin tutkimuksiin antamansa ilmoituksen mukaisesti etätarkastuksena seuraavat kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

([3]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2602

— Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd, Shandong, Kiina

— Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang, Kiina

1.6 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(16) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2018 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen jakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. **TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVA TUOTE, TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tutkimuksen kohteena oleva tuote**

(17) Tutkimuksen kohteena ovat ruostumatonta terästä olevat uudelleen täytettävät oluttynnyrit, säiliöt, tynnyrit, altaat, astiat ja niiden kaltaiset säilytyspäällykset, jotka tunnetaan yleisesti nimellä "ruostumattomasta teräksestä valmistetut uudelleen täytettävät oluttynnyrit", joiden muoto on karkeasti lieriömäinen ja seinämän paksuus on vähintään 0,5 millimetriä ja jollaisia käytetään muiden aineiden kuin nesteytetyn kaasun, raakaöljyn ja öljytuotteiden säilyttämiseen ja joiden vetoisuus on vähintään 4,5 litraa, riippumatta niiden pintakäsittelystä, paksuudesta tai ruostumattoman teräksen lajista sekä siitä, onko niihin asennettu lisäosia (imuputket, kaulat, kimmet tai muut osat) tai onko ne maalattu tai pinnoitettu muulla materiaalilla, jäljempänä 'oluttynnyri' tai 'tutkimuksen kohteena oleva tuote'.

(18) Seuraavat tuotteet eivät kuulu tämän tutkimuksen soveltamisalaan, kun ne tuodaan erillään tutkimuksen kohteena olevasta tuotteesta: kaulat, imuputket, annosteluliittimet tai hanat, kaulukset, venttiilit ja muut tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osat (imuputket, kaulat, kimmet tai muut osat).

2.2 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(19) Tarkasteltavana oleva tuote on Kiinasta peräisin oleva tutkimuksen kohteena oleva tuote, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7310 10 00 ja ex 7310 29 90 (Taric-koodit 7310 10 00 10 ja 7310 29 90 10), jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.

2.3 **Samankaltainen tuote**

(20) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset:

— unioniin viety tarkasteltavana oleva tuote

— tutkimuksen kohteena oleva tuote, joka on tuotettu ja myyty Kiinan kotimarkkinoilla

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tutkimuksen kohteena oleva tuote.

(21) Komissio päätti tässä vaiheessa, että kyseiset tuotteet ovat tämän vuoksi perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Kiina**

3.1.1 *Menettely normaaliarvon määrittämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti*

(22) Koska tutkimuksen vireillepanovaiheessa saatavilla oli riittävästi näyttöä, joka viittasi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymiseen Kiinassa, komissio piti asianmukaisena, että tutkimus pannaan vireille kyseisen maan vientiä harjoittavien tuottajien osalta perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti.

(23) Näin ollen tarvittavien tietojen keräämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mahdollista soveltamista varten komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa kaikkia kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan tietoja oluttynnyreiden valmistuksessa käytetyistä tuotantopanoksista. Kuusi vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti tarvittavat tiedot.

(24) Saadakseen tiedot, joita se pitää tutkimuksensa kannalta tarpeellisina väitettyjen merkittävien vääristymien osalta, komissio lähetti kyselylomakkeen Kiinan viranomaisille. Lisäksi komissio pyysi vireillepanoilmoituksen 5.3.2 kohdassa kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään näkökantansa, toimittamaan tietoja ja esittämään asiaa tukevaa näyttöä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamisesta 37 päivän kuluessa vireillepanoilmoituksen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Kiinan viranomaisilta ei saatu vastausta kyselylomakkeeseen, eikä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamisesta saatu huomautuksia määräajassa. Tämän jälkeen komissio ilmoitti Kiinan viranomaisille, että se käyttäisi perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevia tietoja määrittäessään merkittävien vääristymien esiintymistä Kiinassa. Komissio pyysi Kiinan viranomaisia esittämään huomautuksia 18 artiklan soveltamisesta. Huomautuksia ei esitetty.

(25) Vireillepanoilmoituksen 5.3.2 kohdassa komissio täsmensi myös, että käytettävissä olevan näytön perusteella Meksiko ja Turkki olivat perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti mahdollisia asianmukaisia edustavia maita vääristymättömiin hintoihin tai vertailuarvoihin perustuvan normaaliarvon määrittämistä varten. Komissio totesi tarkastelevansa myös muita mahdollisesti soveltuvia edustavia maita perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjen kriteerien mukaisesti.

(26) Komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille 20 päivänä heinäkuuta 2022 päivätyllä muistiolla, jäljempänä 'ensimmäinen muistio', niistä lähteistä, joita se aikoi käyttää normaaliarvon määrittämiseen. Kyseisessä muistiossa komissio esitti luettelon kaikista tuotannontekijöistä, kuten raaka-aineista, työvoimasta ja energiasta, joita oluttynnyreiden tuotannossa käytetään. Lisäksi komissio yksilöi mahdolliset edustavat maat vääristymättömien hintojen tai vertailuarvojen valintaa ohjaavien kriteerien perusteella (nämä maat olivat Meksiko, Brasilia ja Venäjä). Komissio ei saanut huomautuksia ensimmäisestä muistiosta.

(27) Komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille 19 päivänä syyskuuta 2022 päivätyllä muistiolla, jäljempänä 'toinen muistio', niistä lähteistä, joita se aikoi käyttää normaaliarvon määrittämiseen valittuaan Brasilian edustavaksi maaksi. Se myös ilmoitti asianomaisille osapuolille aikovansa vahvistaa hallinto-, myynti- ja yleiskustannukset sekä voiton Brasiliassa toimivan tuottajan KHS Industria de Maquinas LTDA:n perusteella. Komissio pyysi asianomaisia osapuolia esittämään asiasta huomautuksia. Huomautuksia saatiin kahdelta otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta.

(28) Analysoituaan toisesta muistiosta saadut huomautukset ja tiedot komissio päätteli, että Brasilia on asianmukainen valinta edustavaksi maaksi, jonka vääristymättömiä hintoja ja kustannuksia käytettäisiin alustavassa vaiheessa normaaliarvon määrittämiseen. Valinnan perusteita kuvataan tarkemmin 3.2.1.1 jaksossa ja sitä seuraavissa jaksoissa.

3.2 **Normaaliarvo**

(29) Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan "[n]ormaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin".

(30) Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa kuitenkin todetaan, että "[j]os […] päätetään, että ei ole asianmukaista käyttää viejämaan kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia kyseisessä maassa esiintyvien b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien vuoksi, normaaliarvo muodostetaan yksinomaan vääristymättömiä hintoja tai vertailuarvoja osoittavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella" ja "[m] uodostettuun normaaliarvoon on sisällytettävä vääristymätön ja kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia sekä voittoa".

(31) Kuten seuraavissa alajaksoissa selitetään, komissio päätteli tässä tutkimuksessa, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltaminen on asianmukaista ottaen huomioon saatavilla oleva näyttö ja Kiinan viranomaisten kieltäytyminen yhteistyöstä.

3.2.1 *Merkittävien vääristymien esiintyminen*

(32) Kiinan terässektoria koskevissa viimeaikaisissa tutkimuksissaan ([4]) – teräs on oluttynnyreiden tärkein raaka-aine – komissio havaitsi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettuja merkittäviä vääristymiä.

(33) Näissä tutkimuksissa komissio totesi, että Kiinassa valtio puuttuu merkittävästi toimintaan, mikä vääristää markkinaperiaatteiden mukaista resurssien tehokasta jakamista ([5]). Komissio päätteli erityisesti, että terässektorilla Kiinan viranomaisilla on huomattava omistusosuus perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ([6]) tarkoitetulla tavalla, minkä lisäksi Kiinan viranomaiset kykenevät myös puuttumaan hintoihin ja kustannuksiin, koska valtio on läsnä yrityksissä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa ([7]) tarkoitetulla tavalla. Komissio totesi vielä, että valtion läsnäolo rahoitusmarkkinoilla ja sen puuttuminen niiden toimintaan samoin kuin raaka-aineiden ja tuotantopanosten tarjoamiseen lisää vääristävää vaikutusta markkinoihin. Yleisesti ottaen Kiinan suunnittelujärjestelmän tuloksena resursseja keskitetään sektoreille, jotka Kiinan viranomaiset ovat nimenneet strategisiksi tai muutoin poliittisesti merkittäviksi sen sijaan, että niitä jaettaisiin markkinavoimien perusteella ([8]). Lisäksi komissio päätteli, että Kiinan konkurssi- ja varallisuuslainsäädäntö ei toimi asianmukaisesti perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetulla tavalla, ja tästä aiheutuu vääristymiä, jotka liittyvät etenkin maksukyvyttömien yritysten pitämiseen hengissä sekä maankäyttöoikeuksien myöntämiseen Kiinassa ([9]). Komissio

([4]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/191, annettu 16 päivänä helmikuuta 2022, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa (EUVL L 36, 17.2.2022, s. 1); komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/95, annettu 24 päivänä tammikuuta 2022, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuonnissa sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan tiettyjen Taiwanista, Indonesiasta, Sri Lankasta ja Filippiineiltä lähetettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu jokin näistä maista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 16, 25.1.2022, s. 36); komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/2239, annettu 15 päivänä joulukuuta 2021, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien voimalaitoskoon teräksisten tuulivoimalatornien tuonnissa (EUVL L 450, 16.12.2021, s. 59); komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/635, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2021, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Valko-Venäjältä, Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen hitsattujen putkien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun perusteella (EUVL L 132, 19.4.2021, s. 145).

([5]) Ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/191 johdanto-osan 208 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/95 johdanto-osan 59 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2239 johdanto-osan 67–74 kappale ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/635 johdanto-osan 149–150 kappale.

([6]) Ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/191 johdanto-osan 192 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/95 johdanto-osan 46 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2239 johdanto-osan 67–74 kappale sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/635 johdanto-osan 115–118 kappale.

([7]) Ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/191 johdanto-osan 193–194 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/95 johdanto-osan 47 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2239 johdanto-osan 67–74 kappale sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/635 johdanto-osan 119–122 kappale. Viranomaisilla on oikeus nimittää ja erottaa keskeistä johtohenkilöstöä valtion omistamissa yrityksissä Kiinan lainsäädännön mukaan, minkä voidaan katsoa heijastavan omistajuuteen liittyviä oikeuksia, ja Kiinan kommunistisen puolueen solut sekä valtion omistamissa että yksityisissä yrityksissä ovat toinen merkityksellinen kanava, jonka kautta valtio voi puuttua liiketoimintaa koskeviin päätöksiin. Kiinan yhtiöoikeuden mukaan jokaiseen yritykseen on perustettava Kiinan kommunistisen puolueen organisaatio (vähintään kolme puolueen jäsentä puolueen peruskirjan mukaan) ja yrityksen on tarjottava tarvittavat edellytykset puolueorganisaation toiminnalle. Vaikuttaa siltä, että aiemmin tätä vaatimusta ei aina ole noudatettu tai pantu tiukasti täytäntöön. Vuodesta 2016 lähtien kommunistinen puolue on kuitenkin pitänyt tiukemmin kiinni poliittisesta ja periaatteellisesta oikeudestaan valvoa valtion omistamien yritysten liiketoimintaan liittyviä päätöksiä. Kiinan kommunistisen puolueen on myös raportoitu kohdistaneen painetta yksityisiin yrityksiin, jotta ne asettaisivat patriotismin etusijalle ja noudattaisivat puoluekuria. Vuonna 2017 raportoitiin, että puoluesoluja oli 70 prosentissa noin 1,86 miljoonasta yksityisomistuksessa olevasta yrityksestä ja Kiinan kommunistisen puolueen yksiköt yrityksissä lisäsivät painetta voidakseen sanoa viimeisen sanan liiketoimintapäätöksistä. Näitä sääntöjä sovelletaan yleisesti Kiinan taloudessa kaikilla sektoreilla, ja niitä noudattavat myös tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuottajat ja niiden tuotantopanosten toimittajat.

([8]) Ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/191 johdanto-osan 195–201 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/95 johdanto-osan 48–52 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2239 johdanto-osan 67–74 kappale sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/635 johdanto-osan 123–129 kappale.

([9]) Ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/191 johdanto-osan 202 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/95 johdanto-osan 53 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2239 johdanto-osan 67–74 kappale sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/635 johdanto-osan 130–133 kappale.

myös totesi, että terässektorilla esiintyy palkkakustannusten vääristymistä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan viidennessä luetelmakohdassa ([10]) tarkoitetulla tavalla. Myös rahoitusmarkkinoilla on vääristymiä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitetulla tavalla, erityisesti yritystoimijoiden pääomansaannin osalta Kiinassa ([11]).

(34) Kuten aiemmissa Kiinan terässektoria koskevissa tutkimuksissa, komissio tarkasteli tässäkin tutkimuksessa sitä, oliko Kiinan kotimarkkinoiden hintojen ja kustannusten käyttäminen asianmukaista perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymisen vuoksi. Komission tarkastelu perustui asiakirja-aineistossa olevaan näyttöön, pyyntöön sisältyvä näyttö mukaan lukien, sekä julkisesti saatavilla oleviin lähteisiin pohjautuvan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations" ([12]), jäljempänä 'raportti', sisältämään näyttöön. Kertomuksessa tarkasteltiin merkittävää valtion puuttumista Kiinan talouteen yleisesti mutta myös erityistä markkinatilannetta kyseisellä sektorilla, tutkimuksen kohteena oleva tuote mukaan luettuna. Komissio täydensi vielä tätä näyttöä ja teki omaa tutkimusta eri kriteereistä, jotka ovat merkityksellisiä vahvistettaessa merkittävien vääristymien esiintymistä Kiinassa, kuten on todettu myös sen aiemmissa tutkimuksissa.

(35) Pyynnössä väitettiin, että Kiinan valtio harjoittaa interventionistista talouspolitiikkaa sellaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka ovat yhdenmukaisia Kiinan kommunistisen puolueen vahvistaman poliittisen ohjelman kanssa eivätkä niinkään heijasta vapaiden markkinoiden taloudellisia olosuhteita. Pyynnössä viitattiin tässä yhteydessä ruostumattoman teräksen markkinoiden vääristymiin (ruostumattoman teräksen osuus oluttynnyreiden tuotantokustannuksista on 40–60 prosenttia), mutta lisäksi siinä väitettiin, että kaikki muut tuotannontekijät – maa, pääoma ja työvoima – ovat myös vääristyneitä. Näin ollen pyynnössä todettiin, että ruostumattoman teräksen kotimarkkinoiden myyntihintoja ei voida käyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan nojalla ja lisäksi kaikki tuotantopanosten, kuten raaka-aineiden, energian, maan, rahoituksen ja työvoiman, kustannukset ovat vääristyneitä, koska valtion merkittävä puuttuminen toimintaan vaikuttaa niiden hinnanmuodostukseen.

(36) Väitteen tueksi pyynnössä viitattiin useisiin julkisesti saatavilla oleviin tietolähteisiin, kuten raporttiin, Kiinassa toimivan Euroopan unionin kauppakamarin päätelmiin ([13]), komission viimeaikaisiin Kiinan terässektoria koskeviin tutkimuksiin ([14]) sekä teräksen ylikapasiteettia käsittelevän G20-maiden globaalin foorumin päätelmiin ([15]).

(37) Kuten 24 kappaleessa todetaan, Kiinan viranomaiset eivät esittäneet huomautuksia tai toimittaneet näyttöä, joka olisi tukenut asiakirja-aineistossa, myös raportissa, olevaa näyttöä tai valituksen tekijän toimittamaa lisänäyttöä merkittävien vääristymien esiintymisestä ja/tai perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan soveltamisen asianmukaisuudesta tässä tapauksessa, tai kumonnut tämän näytön.

([10]) Ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/191 johdanto-osan 203 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/95 johdanto-osan 54 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2239 johdanto-osan 67–74 kappale sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/635 johdanto-osan 134–135 kappale.

([11]) Ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/191 johdanto-osan 204 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/95 johdanto-osan 55 kappale, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2239 johdanto-osan 67–74 kappale sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/635 johdanto-osan 136–145 kappale.

([12]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja SWD(2017) 483 final/2, 20.12.2017 (saatavilla osoitteessa https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf).

([13]) Kiinassa toimiva Euroopan unionin kauppakamari, Overcapacity in China: an impediment to the Party's reform agenda, saatavilla osoitteessa: https://www.europeanchamber.com.cn/en/publications-overcapacity-in-china (sivustolla käyty 16.11.2022).

([14]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/635 sekä komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/508, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2020, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Indonesiasta, Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen teräslevyjen ja -kelojen tuonnissa (EUVL L 110, 8.4.2020, s. 3).

([15]) Terästeollisuuden ylikapasiteettia käsittelevä globaali foorumi, ministeritason raportti, 20.9.2018.

(38) Erityisesti tutkimuksen kohteena olevan tuotteen sektorilla eli terässektorilla Kiinan viranomaisilla on edelleen huomattava omistusosuus. Nimellisesti valtion omistuksessa ja yksityisomistuksessa olevien yritysten lukumäärän arvioidaan olevan lähes tasoissa, mutta niistä Kiinan viidestä teräksentuottajasta, jotka kuuluvat maailman kymmenen suurimman teräksentuottajan joukkoon, neljä on valtion omistuksessa olevia yrityksiä ([16]). Kymmenen suurimman tuottajan osuus tuotannonalan koko tuotoksesta vuonna 2016 oli vain noin 36 prosenttia, mutta Kiinan viranomaiset asettivat samana vuonna tavoitteeksi konsolidoida teräksen tuotannosta 60–70 prosenttia noin kymmenelle suurelle yritykselle vuoteen 2025 mennessä ([17]). Kiinan viranomaiset toistivat tämän aikomuksen huhtikuussa 2019 julkistaessaan terästeollisuuden konsolidointia koskevat ohjeet ([18]). Tällaiseen konsolidointiin voi liittyä kannattavien yksityisten yritysten pakotettuja yhteenliittymiä heikosti suoriutuvien valtion omistuksessa olevien yritysten kanssa ([19]). Koska Kiinan viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä ja alalla toimii useita pk-yrityksiä, yksityisten ja valtion omistuksessa olevien teräksentuottajien tarkkaa suhdetta ei voitu määrittää. Tutkimuksessa kävi joka tapauksessa ilmi, että ainakin yksi oluttynnyreiden tuottaja, eli Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd., on valtion omistama yritys.

(39) Vaikka tutkimuksen kohteena olevasta tuotteesta ei välttämättä ole saatavilla tarkkoja tietoja, kyseessä on terästeollisuuden alasektori, joten terästeollisuutta koskevia päätelmiä pidetään näin ollen suuntaa-antavina myös tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta. Viimeisimmät terässektoria koskevat Kiinan poliittiset asiakirjat vahvistavat sen, että Kiinan viranomaiset pitävät sektoria edelleen tärkeänä ja aikovat puuttua sen toimintaan, jotta se vastaisi valtion politiikkaa. Esimerkkinä tästä on teollisuus- ja tietotekniikkaministeriön luonnos ”Guiding Opinion on Fostering a High Quality Development of Steel Industry”, jossa esitetään teollisen perustan konsolidoimisen jatkamista ja teollisen ketjun merkittävää nykyaikaistamista ([20]), sekä raaka-aineteollisuuden kehittämistä koskeva 14. viisivuotissuunnitelma, jonka mukaan sektori ”sitoutuu yhdistämään markkinajohtajuuden ja hallituksen edun” ja ”luo ekologisesti johdettujen ja kilpailukykyisten johtavien yritysten joukon” ([21]). Samankaltaisia esimerkkejä Kiinan viranomaisten aikomuksesta valvoa ja ohjata alan kehitystä voidaan nähdä provinssitasolla, kuten esimerkiksi Shandongissa, jossa esitetään ”terästeollisuuden ekologian rakentamista […], tuotantopuistojen perustamista, teollisuuden ketjujen laajentamista ja teollisuusklustereiden luomista” ja sen lisäksi halutaan terästeollisuuden ”olevan osoitus muutoksesta ja tason nostamisesta […] tässä provinssissa sekä koko maassa” ([22]).

(40) Mitä tulee siihen, että Kiinan viranomaiset kykenevät puuttumaan hintoihin ja kustannuksiin, koska valtio on läsnä yrityksissä perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetulla tavalla, tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuottajien ja Kiinan kommunistisen puoleen välisiä henkilökohtaisia yhteyksiä ei voitu vahvistaa järjestelmällisesti, koska Kiinan viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä ja koska useimmat oluttynnyreiden tuottajat ovat pk-yrityksiä. Tutkimus on kuitenkin osoittanut, että Shandong Gold Groupin, joka on valtion omistama yritys ja Penglai Jinfu Stainless Steel Products -yrityksessä määräysvaltaa käyttävä osakkeenomistaja, johto liittyy läheisesti Kiinan kommunistiseen puolueeseen: Shandong Gold Groupin hallituksen puheenjohtaja on myös puoluekomitean sihteeri ja toimi edustajana Kiinan kommunistisen puolueen 20. kansallisessa kongressissa, ja Shandong Gold Groupin toimitusjohtaja on myös puoluekomitean apulaissihteeri.

(41) Koska tutkimuksen kohteena oleva tuote edustaa terässektorin alasektoria, saatavilla olevat teräksen tuottajia koskevat tiedot ovat merkityksellisiä myös tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kannalta. Laajemmalta terässektorilta on runsaasti näyttöä teräksentuottajien ja Kiinan kommunistisen puolueen välisistä henkilökohtaisista yhteyksistä. Esimerkkinä voidaan mainita, että Baowun hallituksen puheenjohtaja toimii samaan aikaan

([16]) Raportti, 14 luku, s. 358: Tuotannon osalta 51 prosenttia yksityisiä ja 49 prosenttia valtion omistuksessa olevia yrityksiä ja kapasiteetin osalta 44 prosenttia valtion omistuksessa olevia ja 56 prosenttia yksityisiä yrityksiä.

([17]) Saatavilla osoitteessa:www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm; https://policycn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e ja www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (sivustolla käyty 28.10.2022).

([18]) Saatavilla osoitteessa http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (sivustolla käyty 28.10.2022).

([19]) Kuten China Baowu Steel Groupin yrityksessä Magang Steel kesäkuussa 2019 hankkima määräysvalta, ks. https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2 (sivustolla käyty 28.10.2022).

([20]) Ks.https://www.miit.gov.cn/gzcy/yjzj/art/2020/art_af1bef04b9624997956b2bff6cdb7383.html (sivustolla käyty 16.11.2022).

([21]) Ks. suunnitelman IV jakson 3 alajakso osoitteessa: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/tz/art/2021/art_2960538d19e34c66a5eb8d01b74cbb20.html (sivustolla käyty 16.11.2022).

([22]) Ks. terästeollisuuden kehittämistä koskeva 14. viisivuotissuunnitelma, esipuhe.

puoluekomitean sihteerinä, ja pääjohtaja on puoluekomitean varasihteeri ([23]). Samoin Baosteelin hallituksen puheenjohtajalla on puoluekomitean sihteerin tehtävä, kun taas toimitusjohtaja on puoluekomitean varasihteeri ([24]). Yleisesti ottaen ei voida olettaa, että Kiinan viranomaisten mahdollisuus puuttua hintoihin ja kustannuksiin valtion läsnäolon kautta olisi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tapauksessa erilainen kuin terässektorilla yleisesti, kun otetaan huomioon kommunistisen puolueen läsnäoloa yrityksissä koskevan lainsäädännön yleinen sovellettavuus.

(42) Sekä julkisessa että yksityisessä omistuksessa oleviin yrityksiin kohdistetaan terässektorilla poliittista valvontaa ja ohjausta. Koska Kiinan viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä tässä tutkimuksessa ja koska oluttynnyreiden tuottajat ovat enimmäkseen pk-yrityksiä, puolueen vahvistamiseen liittyvien toimien tarkkaa laajuutta oluttynnyriteollisuuden yrityksissä oli vaikea määrittää. Tutkimus on kuitenkin osoittanut, että Shandong Gold Group (Penglai Jinfu Stainless Steel Productsissa määräysvaltaa käyttävä osakkeenomistaja) tukee aktiivisesti puolueen vahvistamiseen liittyviä toimia. Yrityksen puoluekomitean roolia kuvattiin seuraavasti: ”Meidän on tartuttava määrätietoisesti erinomaiseen tilaisuuteen, jonka keskushallinnon, Shandongin maakunnan puoluekomitean ja maakuntahallituksen antama tuki valtion omistamille yrityksille tarjoaa, jotta voimme nopeuttaa maailmanluokan yritysten rakentamista, pyrkiä kohti strategisia päämääriä, säilyttää strategisen painopisteen, vahvistaa strategian täytäntöönpanoa ja noudattaa yleisten tavoitteiden, välitavoitteiden ja vuotuisten tavoitteiden yleistä järjestelmää sekä toteuttaa strategisen suunnittelun ja tavoitteiden taktisen edistämisen yhdistelmää” ja lisäksi ”johtaa puoluetta vankkumattomasti ja kokonaisvaltaisesti, vastata täysin mitoin puolueen vahvistamisen yleisiin vaatimuksiin uudella aikakaudella ja antaa vahvat takeet korkealaatuisesta kehityksestä. On tarpeen vahvistaa kattavasti puolueen poliittista rakennetta, noudattaa tiukasti poliittista kurinalaisuutta ja poliittisia sääntöjä, parantaa tehokkaasti puolueorganisaatioiden poliittista arvostelukykyä, poliittista ymmärtämystä ja politiikan toteuttamista kaikilla tasoilla sekä puolueen jäsenten ja johtohenkilöiden parissa ja toimia kaikissa tilanteissa yhdenmukaisesti puolueen keskuskomitean kanssa, jonka ytimessä on toveri Xi Jinping, vahvistaa ’neljää tietoisuutta’, kasvattaa ’neljää itseluottamusta’ ja ylläpidettävä ’kahta noudatettavaa periaatetta’” ([25]).

(43) Lisäksi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen sektorilla on voimassa syrjivää julkista politiikkaa, jolla suositaan kotimaisia tavarantoimittajia tai vaikutetaan muutoin markkinoihin perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetulla tavalla. Vaikka tutkimuksen aikana ei voitu yksilöidä poliittisia asiakirjoja, jotka olisivat ohjanneet erityisesti oluttynnyreiden tuotannonalan kehitystä, tuotannonala hyötyy valtion ohjeistuksesta ja puuttumisesta terässektorin toimintaan, koska tutkimuksen kohteena oleva tuote edustaa yhtä sen alasektoreista.

(44) Kiinan viranomaiset pitävät terästeollisuutta edelleen keskeisenä tuotannonalana ([26]). Tämä vahvistetaan lukuisissa terästä koskevissa suunnitelmissa, ohjeissa ja muissa asiakirjoissa, joita on hyväksytty kansallisella, alueellisella ja kunnallisella tasolla. Maaliskuussa 2021 hyväksytyn 14. viisivuotissuunnitelman perusteella Kiinan viranomaiset ovat määrittäneet terästeollisuuden muutos- ja päivitystyön sekä optimoinnin ja rakenteellisen sopeutuksen kohteeksi ([27]).

(45) Lisäksi raaka-aineteollisuuden kehittämistä koskevassa 14. viisivuotissuunnitelmassa, jota sovelletaan myös terästeollisuuteen, ala mainitaan ”reaalitalouden peruskalliona” ja ”keskeisenä alana, joka muovaa Kiinan kansainvälistä kilpailuetua”. Siinä asetetaan myös useita tavoitteita ja työmenetelmiä, joilla edistettäisiin terästeollisuuden kehitystä vuosina 2021–2025, kuten teknologian kehittäminen, alan rakenteen kehittäminen (erityisesti uusien yrityskeskittymien avulla) ja digitalisaatio ([28]).

([23]) Ks. konsernin internet-sivusto: http://www.baowugroup.com/about/board_of_directors (sivustolla käyty 7.9.2022).
([24]) Ks. yrityksen internet-sivusto: https://www.baosteel.com/about/manager (sivustolla käyty 7.9.2022).
([25]) Shandong Gold Group edistää Kiinan kommunistisen puolueen 20. kansalliskongressin henkeä, opettelee sen ja toteuttaa sitä (alkuperäinen teksti kiinan kielellä), lehtiartikkeli saatavilla China Gold Newsin verkkosivustolla: https://www.gold.org.cn/ky1227/kydj/202210/t20221028_193328.html (sivustolla käyty 17.11.2022).
([26]) Maaraportti, III osa, 14 luku, s. 346 ja sitä seuraavat sivut.
([27]) Ks. Kiinan 14. kansallisen talouden ja yhteiskunnan kehityksen viisivuotissuunnitelma ja pitkän aikavälin suunnitelmat vuodelle 2035, III osa, VIII artikla, saatavilla osoitteessa https://cset.georgetown.edu/publication/china-14th-five-year-plan/ (sivustolla käyty 28.10.2022).
([28]) Ks. erityisesti suunnitelman I ja II jakso.

(46) Raaka-aineteollisuuden kehittämistä koskeva 14. viisivuotissuunnitelma sisältää myös joitakin teräsalan kehittämistä koskevia erityistavoitteita. Asiakirjan IV jakson 3 kohta sisältää seuraavat määräykset: ”Organisatorisen rakenteen optimointi: tehdään johtavista yrityksistä suurempia ja vahvempia. Pidetään kiinni markkinajohtajuuden ja valtion tavoitteiden edistämisen yhdistelmästä, poistetaan alueiden rajat ylittävien sulautumisten ja uudelleenjärjestelyjen esteitä, poistetaan markkinoiden segmentoitumisen ja alueellisten saartojen kaltaiset rajoitukset, koordinoidaan ja ratkaistaan suuria ongelmia, joita on kohdattu yritysten alueiden rajat ylittävissä sulautumisissa ja uudelleenjärjestelyissä, tuetaan yrityksiä alueiden ja omistusten rajat ylittävien sulautumisten ja uudelleenjärjestelyjen nopeuttamisessa, lisätään alan keskittymistä ja kehitetään kansainvälistä liiketoimintaa. Vaalitaan teräsalalla... ja muilla teollisuudenaloilla joukkoa teollisuusketjun johtavia yrityksiä, joilla on ekologinen johtoasema ja merkittävää kilpailukykyä.”

(47) Edellä mainitut keskustason viisivuotissuunnitelmat on otettu huomioon maakuntien ja/tai kuntien viisivuotissuunnitelmissa tai viisivuotissuunnitelman täytäntöönpanosuunnitelmissa. Esimerkkinä voidaan mainita, että Henanin terästeollisuuden muuttamista ja parantamista koskeva täytäntöönpanosuunnitelma 14. viisivuotiskaudelle sisältää seuraavat määräykset: 2 kohdan 1 alakohta: kokonaistuotantokapasiteetin tiukka valvonta; 2 kohdan 2 alakohta: fuusioiden ja yritysostojen nopeuttaminen ja edistäminen; 2 kohdan 3 alakohta: terästelle tyypillisten tuotantopohjien rakentaminen ([29]).

(48) Neljännentoista viisivuotissuunnitelman lisäksi terästeollisuutta säännellään tiukasti myös muissa poliittisissa asiakirjoissa. Esimerkiksi Hebei, joka on Kiinan suurin teräksentuottajamaakunta, julkaisi kolmivuotisen toimintasuunnitelman klusterien kehittämisestä terästeollisuuden toimitusketjussa vuosina 2020–2022 (sovelletaan tutkimusajanjaksolla). Tällä asiakirjalla säännellään terästeollisuutta seuraavasti: ”Otetaan huomioon rakenteelliset sopeutukset ja korostetaan tuotteiden monipuolistamista. Edistetään rauta- ja terästeollisuuden rakenteellista sopeutusta ja optimointia, edistetään yritysten yhteisiä uudelleenjärjestelyjä, muutoksia ja parannuksia sekä edistetään kattavasti rauta- ja terästeollisuuden kehitystä suuryritysten suuntaan, teknisten laitteiden nykyaikaistamista, tuotantoprosessien monipuolistamista ja jatkojalostustuotteiden monipuolistamista.” Lisäksi suunnitelmassa asetetaan erityistavoitteita maakunnan teräsyritysten rakenteelle: ”Edistetään päättäväisesti konsernien kehittymistä. Nopeutetaan valtion omistamien yritysten sekaomistuksen uudistusta, keskitytään edistämään yksityisten rauta- ja teräsyritysten alueiden rajat ylittäviä sulautumisia ja uudelleenjärjestelyjä ja pyritään perustamaan tuotannonalan tukipilareiksi 1–2 suurta maailmanluokan konsernia ja 3–5 suurta konsernia, joilla on jonkin verran kansallista vaikutusvaltaa, sekä 8–10 uutta, erinomaista ja erikoistunutta yritysryhmää”.

(49) Lisäksi suunnitelmassa kaavaillaan valtion tukea Hebeissä sijaitsevien terästeollisuusyritysten maailmanlaajuisen kilpailukyvyn parantamiseksi: ”Varmistetaan asianmukainen ja monipuolinen kehitys. Tuetaan rauta- ja terästeollisuusyrityksiä strategisten, kehittyvien teollisuudenalojen, kuten uuden sukupolven tietotekniikan, huippuluokan laitteiden ja uusien materiaalien kehittämisessä, ja nopeutetaan nykyaikaisten palvelualojen, kuten nykyaikaisen logistiikan, rahoituspalvelujen ja sähköisen kaupankäynnin, kehitystä. Kannustetaan vaatimukset täyttäviä rauta- ja teräsyrityksiä kehittämään toimintaansa korkean jalostustason tuotteiden, kuten autojen ja mekaanisten osien, teräsköysien, teräsköyden säikeiden, hitsauselektrodien ja vastaavien suuntaan. Vahvistetaan kansainvälistä tuotantokapasiteettia koskevaa yhteistyötä, kannustetaan rauta- ja teräsyrityksiä osallistumaan ulkomaisten rauta- ja teräsyritysten sulautumisiin ja uudelleenjärjestelyihin useiden kanavien kautta, ja ohjataan provinssin kilpailukykyisiä rauta- ja teräsyrityksiä investoimaan ja rakentamaan tehtaita ulkomaille” ([30]).

([29]) Tämän jakson säännökset ovat hyvin yksityiskohtaisia, ja niissä asetetaan tiukat tavoitteet tulevaisuutta varten: ”Uudelleensijoittautumista tai perusparannuksia suunnittelevien rauta- ja teräsyritysten lähtö- ja kohdepaikkojen hallintojen olisi tehostettava viestintää ja koordinointia ja siirrettävä asiaankuuluvat energiankulutus- ja hiilenkulutusindikaattorit energiankäyttöoikeuksien markkinoiden avulla, jotta voidaan tehdä kaikkia osapuolia hyödyttävää yhteistyötä ja varmistaa hankkeen sujuva ja hallittu edistyminen. Rakennetaan kuusi tyypillistä teräksentuotantopaikkaa Anyangiin, Jiyuaniin, Pingdingshaniin, Xinyangiin, Shangqiuhun, Zhoukouhun ja niin edelleen sekä kasvatetaan teollisuuden mittakaavaa ja lisätään intensiivisyyttä, erikoistuneisuutta ja erottautumista. Näistä paikoista Anyang Cityn raakaraudan tuotantokapasiteetti rajoitetaan 14 miljoonaan tonniin ja raakateräksen tuotantokapasiteetti 15 miljoonaan tonniin vuoteen 2025 mennessä, ja Anyang Iron and Steel Group Co., Ltd.:n Anyangin toimipaikkaan muodostetaan 8,5 miljoonan tonnin korkealaatuisen erikoisteräksen tuotantokeskus; tuetaan Henan Jiyuan Iron and Steel (Group) Co., Ltd.:iä erittäin laadukkaiden erikoisterästankojen ja -lankojen tuotantopaikan sekä alueellisen jalostuskeskuksen rakentamisessa; tuetaan Angang Group Xinyang Iron and Steel Co., Ltd.:n, Minyuan Iron and Steel Group Co., Ltd:n ja Henan Angang Zhoukou Iron and Steel Co., Ltd:n alueellisten rauta- ja teräskompleksien rakentamista.”

([30]) Ks. Hebein provinssin klusterien kehittämistä terästeollisuuden tuotantoketjussa 2020–2022 koskevan kolmivuotisen toimintasuunnitelman 2, 8 ja 16 kohta.

(50) Lisäksi teollisuuden rakennemuutoksia koskevassa ohjeistavassa luettelossa (vuoden 2019 versio) ([31]) mainitaan teräs kannustettavana tuotannonalana.

(51) Kaiken kaikkiaan Kiinan viranomaiset toteuttavat toimia, joilla toimijat saadaan noudattamaan kannustettavien toimialojen tukemista koskevia julkisen politiikan tavoitteita. Tällaisiin toimialoihin kuuluu myös tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistuksessa käytettävien pääraaka-aineiden tuotanto. Tällaisilla toimenpiteillä estetään markkinavoimia toimimasta vapaasti.

(52) Tässä tutkimuksessa ei ole tullut esiin mitään näyttöä, joka osoittaisi, että edellä 33 kappaleessa tarkoitettu perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan neljännen luetelmakohdan mukainen konkurssi- ja omaisuuslainsäädännön syrjivä tai riittämätön täytäntöönpano oluttynnyreiden valmistuksen alalla ei vaikuttaisi tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistajiin.

(53) Oluttynnyreiden valmistuksen alaan vaikuttavat myös niin ikään johdanto-osan 33 kappaleessa tarkoitetut perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan viidennen luetelmakohdan mukaiset palkkakustannusten vääristymät. Nämä vääristymät vaikuttavat alaan sekä suoraan (tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta tai sen tärkeimpiä tuotantopanoksia valmistettaessa) että välillisesti (kun sektori saa tuotantopanoksia yrityksiltä, joihin sovelletaan samaa Kiinan työlainsäädäntöjärjestelmää) ([32]).

(54) Tässä tutkimuksessa ei myöskään esitetty näyttöä siitä, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannonalaan ei vaikuttaisi edellä 33 kappaleessa mainittu perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitettu valtion puuttuminen rahoitusjärjestelmän toimintaan. Sen vuoksi rahoitusjärjestelmään liittyvät valtion toimet vaikuttavat voimakkaasti markkinaolosuhteisiin kaikilla tasoilla.

(55) Komissio muistutti vielä, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantoon tarvitaan useita tuotantopanoksia. Kun oluttynnyreiden tuottajat ostavat tai hankkivat nämä tuotantopanokset, niiden maksamat hinnat (jotka kirjataan niiden kustannuksina) ovat selvästi alttiina samoille jo aikaisemmin mainituille systeemisille vääristymille. Esimerkkinä voidaan mainita, että tuotantopanosten toimittajat työllistävät työvoimaa, johon kohdistuu vääristymiä. Ne saattavat myös lainata rahaa, johon kohdistuu rahoitussektorista / pääoman jakamisesta johtuvia vääristymiä. Lisäksi niihin sovelletaan suunnittelujärjestelmää, jota toteutetaan valtionhallinnon kaikilla tasoilla ja kaikilla tuotannonaloilla.

(56) Näin ollen sen lisäksi, että oluttynnyreiden kotimarkkinoiden myyntihintoja ei voida käyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan nojalla, vaikutukset kohdistuvat myös kaikkiin tuotantopanosten (muun muassa raaka-aineiden, energian, maan, rahoituksen ja työvoiman) kustannuksiin, koska valtion merkittävä puuttuminen toimintaan vaikuttaa niiden hinnanmuodostukseen (ks. raportin I ja II osa). Pääoman myöntämiseen, maahan, työvoimaan, energiaan ja raaka-aineisiin liittyvää valtion puuttumista toimintaan esiintyy kaikkialla Kiinassa. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että tuotantopanos on tuotettu Kiinassa yhdistämällä erilaisia tuotannontekijöitä, joihin kohdistuu merkittäviä vääristymiä. Sama koskee tuotantopanoksen tuotantopanosta ja niin edelleen.

(57) Kiinan viranomaiset tai vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole esittäneet tässä tutkimuksessa mitään vastakkaista näyttöä tai väitettä.

(58) Kaiken kaikkiaan käytettävissä oleva näyttö osoitti, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen hinnat tai kustannukset, mukaan lukien raaka-aineiden, energian ja työvoiman kustannukset, eivät ole tulosta vapaista markkinavoimista, koska niihin vaikuttaa valtion merkittävä puuttuminen toimintaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, kuten siinä luetellun yhden tai useamman tekijän tosiasiallinen tai mahdollinen vaikutus osoittaa. Tämän perusteella ja koska Kiinan viranomaiset eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, komissio päätteli, että ei ole asianmukaista käyttää kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia normaaliarvon määrittämiseen tässä tapauksessa. Näin ollen komissio päätti muodostaa normaaliarvon yksinomaan vääristymättömiin hintoihin tai vertailuarvoihin perustuvien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella eli tässä tapauksessa asianmukaisen edustavan maan vastaavien tuotanto- ja myyntikustannusten perusteella perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti, kuten seuraavassa jaksossa esitetään.

([31]) Teollisuuden rakennemuutoksia koskeva ohjeistava luettelo (vuoden 2019 versio), hyväksytty 27 päivänä elokuuta 2019 annetulla Kiinan kansantasavallan kansallisen kehittämis- ja uudistamiskomission asetuksella nro 29; saatavilla osoitteessa: http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf (sivustolla käyty 28.10.2022).

([32]) Ks. komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/635 johdanto-osan 134 ja 135 kappale ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2020/508 johdanto-osan 143 ja 144 kappale.

3.2.1.1 Edustava maa

Yleiset huomautukset

(59) Edustavan maan valinta perustui seuraaviin perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisiin kriteereihin:

— Kiinan taloudellista kehitystä vastaava taso. Tätä varten komissio käytti maita, joiden bruttokansantulo asukasta kohden on Maailmanpankin tietokannan perusteella samanlainen kuin Kiinalla ([33]);

— kyseisessä maassa tuotetaan tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta;

— Asiaa koskevien julkisten tietojen saatavuus edustavassa maassa.

— Jos mahdollisia edustavia maita on useampi kuin yksi, etusija annetaan tarvittaessa sellaiselle maalle, jossa sosiaaliturva ja ympäristönsuojelu ovat riittävällä tasolla.

(60) Kuten 26 ja 27 kappaleessa selitetään, komissio julkaisi kaksi asiakirja-aineistoon liitettyä muistiota normaaliarvon määrittämisessä käytettävistä tietolähteistä: ensimmäisen muistion tuotannontekijöistä 20 päivänä heinäkuuta 2022 ja toisen muistion tuotannontekijöistä 19 päivänä syyskuuta 2022. Näissä muistioissa kuvataan kriteerien pohjana olevia tosiseikkoja ja näyttöä. Tuotannontekijöitä käsittelevässä toisessa muistiossa komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille aikomuksestaan pitää Brasiliaa asianmukaisena edustavana maana käsillä olevassa tapauksessa, jos perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintyminen vahvistuu.

Samankaltainen talouden kehitystaso kuin Kiinalla ja tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotanto

(61) Tuotannontekijöitä käsittelevässä ensimmäisessä muistiossa komissio yksilöi Brasilian, Meksikon ja Venäjän maiksi, joiden taloudellinen kehitys vastaa Maailmanpankin mukaan Kiinan tasoa. Maailmanpankki on siis luokitellut ne kaikki Kiinan tavoin ylemmän keskitulotason maiksi bruttokansantulon, jäljempänä 'BKTL', perusteella, ja niissä tiedettiin olevan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantoa. Ensimmäisessä muistiossa yksilöidyistä maista ei esitetty huomautuksia.

(62) Toisessa muistiossa komissio ilmoitti, että yhdessä tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta tuottavaksi maaksi yksilöidyssä maassa, eli Meksikossa, oluttynnyreiden tuottaja oli lopettanut tuotannon ennen tutkimusajanjaksoa eikä Orbis-tietokannassa ([34]) ollut saatavilla taloudellisia tietoja vuoden 2017 jälkeen. Meksikoa ei sen vuoksi enää pidetty mahdollisena edustavana maana tässä tutkimuksessa.

Asiaa koskevien julkisten tietojen saatavuus edustavassa maassa

(63) Toisessa muistiossa komissio totesi, että ainoa ensimmäisessä muistiossa yksilöity venäläinen oluttynnyreiden tuottaja ei tehnyt kohtuullista voittoa vuonna 2021 eikä vuonna 2020.

(64) Komissio ilmoitti toisessa muistiossa, että sen käytettävissä olevien tietojen mukaan vain yksi brasilialainen tuottaja, KHS Industria de Maquinas LTDA, oli saavuttanut perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitetun kohtuullisen voiton tason ja ainoastaan vuonna 2020. Vuodelta 2021 ei ollut vielä saatavilla päivitettyjä taloudellisia tietoja.

(65) Edellä esitetyn perusteella komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille toisen muistion yhteydessä, että se aikoi käyttää Brasiliaa asianmukaisena edustavana maana ja yritystä KHS Industria de Maquinas LTDA perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti vääristymättömien hintojen tai vertailuarvojen lähteenä normaaliarvon laskemista varten. Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään huomautuksia Brasilian soveltuvuudesta edustavaksi maaksi ja KHS Industria de Maquinas LTDA:n soveltuvuudesta edustavassa maassa toimivaksi tuottajaksi.

([33]) World Bank Open Data – Upper Middle Income (https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income).
([34]) bvdinfo.com

(66) Toisen muistion jälkeen saatiin huomautuksia kahdelta otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta, jotka väittivät seuraavaa:

a) Toisessa muistiossa normaaliarvon määrittämisen lähteeksi ehdotettu brasilialainen tuottaja KHS Industria de Maquinas LTDA ei ole soveltuva, koska se on erikoistunut ennemminkin uudelleentäyttö- tai lisälaitteiden suunnitteluun ja tuotantoon kuin oluttynnyreiden valmistukseen.

b) Brasiliassa esiintyvät markkinavääristymät (Kiinasta peräisin oleviin ruostumattomasta teräksestä valmistettuihin valssattuihin levyvalmisteisiin sovellettavat polkumyyntitullit, ruostumattomasta teräksestä valmistettujen valssattujen levyvalmisteiden vientikiintiöt Yhdysvaltoihin ja Indonesiasta, Belgiasta, Suomesta, Etelä-Afrikasta, Kiinasta ja Saksasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen levyvalmisteiden tuontiin sovellettavat tullit) vääristivät Brasilian ruostumattomasta teräksestä valmistettujen valssattujen levyvalmisteiden (HS721933) markkinoita, minkä vuoksi tämän tärkeimmän tuotantotekijän arvo ei ollut luotettava Brasiliassa.

c) Brasilia sovelsi kolmeen pääraaka-aineeseen (teräkseen, imuputkiin ja kauloihin) monia muita maita korkeampia tuontitulleja. Brasilian paikalliset markkinat olivat siten muita markkinoita suojellummat.

d) Osa Brasiliaan tuoduista oluttynnyreiden tärkeimmistä tuotannontekijöistä oli peräisin Kiinasta (37 prosenttia teräslevyvalmisteista, 50 prosenttia imuputkista ja 54 prosenttia kauloista), joten vääristävät hinnat vääristivät myös näiden tuotannontekijöiden markkinahintoja Brasiliassa.

(67) Tämän vuoksi osapuolet väittivät, että Brasilian markkinoita koskevien tietojen luotettavuus näiden tuotannontekijöiden vääristymättömän markkina-arvon määrittämisessä oli kyseenalainen.

(68) Otokseen valitut kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa ehdottivat Malesiaa asianmukaiseksi edustavaksi maaksi, koska sen taloudellisen kehityksen taso oli samanlainen kuin Kiinassa, vaikka Malesiassa ei olisikaan oluttynnyreiden tuottajaa.

(69) Malesiaa ei kuitenkaan voitu ottaa huomioon mahdollisena edustavana maana, koska, kuten osapuolet itsekin totesivat, Malesiassa ei tuoteta oluttynnyreitä.

(70) Komissio tarkasteli lisäksi näyttöä ([35]) ruostumattomasta teräksestä valmistettujen valssattujen levyvalmisteiden (HS721933) todennäköisistä markkinavääristymistä Brasiliassa. Kiinasta peräisin oleviin ruostumattomasta teräksestä valmistettuihin valssattuihin levyvalmisteisiin markkinoilla sovellettavat polkumyyntitullit eivät ole merkityksellisiä, koska Kiinasta tulevaa tuontia ei oteta huomioon raaka-aineen vertailuhintaa määritettäessä. Ruostumattomasta teräksestä valmistettujen valssattujen levyvalmisteiden vientikiintiöt Yhdysvaltoihin eivät näytä rajoittavan tuontia Yhdysvalloista, koska se on edelleen tämän tuotteen kolmanneksi suurin viejä Brasiliaan (Kiinan ja Indonesian jälkeen). Lisäksi ruostumattomasta teräksestä valmistettujen valssattujen levyvalmisteiden tuonti Yhdysvalloista Brasiliaan on hieman kalliimpaa kuin tuonti kymmenestä suurimmasta tuojamaasta Kiinaa lukuun ottamatta (Yhdysvalloista 16,3 euroa kilolta ja jäljempänä mainituista maista 14,5 euroa kilolta ruostumattomasta teräksestä valmistettuja valssattuja levyvalmisteita). Näiden seikkojen perusteella komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan ruostumattomasta teräksestä valmistettujen levyvalmisteiden (HS721933) Brasilian markkinat olisivat vääristyneet Kiinaan sovellettavien polkumyyntitullien ja Yhdysvaltoihin suuntautuvan viennin kiintiöiden vuoksi.

(71) Kolmen tärkeimmän raaka-aineen tuontitullien tason osalta komissio totesi, että normaaliarvon laskemisessa käytetyissä vääristymättömissä arvoissa otetaan huomioon tuontitullit, koska ne ovat mahdollisten edustavien maiden kotimarkkinoilla vallitsevan hinnan vertailukohta. Näin ollen raaka-aineiden tuontitullien määrien abstrakti vertailu ei periaatteessa ole merkityksellinen seikka edustavien maiden soveltuvuuden vertailussa. Komissio joka tapauksessa totesi, että tuontitullien taso on vain yksi niistä tekijöistä, joiden perusteella voidaan arvioida, ovatko tietyt markkinat avoimia vai suojattuja, eikä osapuoli toimittanut muuta erityistä näyttöä, joka osoittaisi, että Brasilian tilanne olisi tällainen kyseisten raaka-aineiden osalta. Siksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(72) Kiinasta tuotujen tärkeimpien raaka-aineiden osalta komissio myös vertasi Brasiliaa ja Venäjää eli mahdollisia edustavia maita, joissa on vahvistettua oluttynnyreiden tuotantoa. Tuontitietojen analyysi osoitti, että tärkeimmän tuotannontekijän eli ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kelojen (HS721933), joiden osuus oluttynnyreiden tuotantokustannuksista on yli 50 prosenttia, tuonnin määrä Kiinasta Venäjälle oli suurempi kuin Brasiliaan (60

([35]) https://www.globaltradealert.org/data_extraction

prosenttia Venäjälle tuoduista ruostumattomasta teräksestä valmistetuista keloista oli peräisin Kiinasta, kun taas Brasilian osuus oli paljon pienempi, 37 prosenttia). Lisäksi imuputkien, joiden osuus oluttynnyreiden tuotantokustannuksista on yli 20 prosenttia, tuonnin määrä Kiinasta Venäjälle oli myös suurempi kuin Brasiliaan (68 prosenttia ja 50 prosenttia). Kun otetaan huomioon näiden kahden tärkeimmän raaka-aineen (teräskelojen ja imuputkien) painoarvo oluttynnyreiden tuotantokustannuksissa, pelkästään Kiinasta tulevan tuonnin määrän erot heikentäisivät vääristymättömiä arvoja koskevien tietojen laatua enemmän Venäjän kuin Brasilian osalta. Tämän perusteella Venäjää ei pidetty perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdassa tarkoitettuna asianmukaisena edustavana maana.

(73) Komissio tarkasteli myös brasilialaista KHS Industria de Maquinas LTDA:ta koskevaa näyttöä ja vahvisti, että yritys oli erikoistunut ennemminkin oluttynnyreiden täyttöteknologian ja oluen tynnyriinlaskujärjestelmien ja oluttynnyreiden täyttö- tai lisävarusteiden suunnitteluun ja valmistukseen kuin oluttynnyreiden valmistukseen. Sitä ei näin ollen voitu enää pitää oluttynnyreiden tuottajana.

(74) Komissio oli itse asiassa yksilöinyt ensimmäisessä muistiossa kaksi muuta oluttynnyreiden tuottajaa. Komissio ei kuitenkaan löytänyt asianmukaisia taloudellisia tietoja yhdestäkään jäljellä olevasta brasilialaisesta oluttynnyreiden tuottajasta. Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kohtuullisten hallinto-, myynti- ja yleiskustannusten ja voiton määrittämiseksi ei siis ollut saatavilla asianmukaista vertailuarvoa Brasilian osalta, joka oli ainoa jäljellä oleva edustava maa, jossa oluttynnyreiden tuotanto ja siten pääraaka-aineiden saatavuus oli vahvistettu. Tämän vuoksi komissio katsoi alustavasti, että samankaltaista tuotetta tuottavan sektorin yritysten tiedot voisivat olla asianmukaisia näissä olosuhteissa. Näin ollen se etsi tietoja tuottajista, jotka valmistivat oluttynnyreitä vastaavia tuotteita, eli käytetyn raaka-aineen, muodon ja lopputuotteen käyttötarkoituksen osalta samankaltaisia tuotteita. Tutkimus perustui NACE-koodeihin ([36]). Orbis-tietokannassa ([37]) oli saatavilla tiedot viidestä yrityksestä, joiden NACE-koodi on 2592 (kevytmetallipakkaukset) ja jotka valmistivat metallitölkkejä, pakkaustuotteita ja elintarviketeollisuudelle tarkoitettuja astioita. Näiden yritysten valmistamien tuotteiden voitiin katsoa olevan käytetyn raaka-aineen, muodon ja käyttötarkoituksen osalta samanlaisia kuin oluttynnyrit. Kaksi otokseen valittua kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa oli myös kirjattu Orbis-tietokantaan samalla NACE-koodilla 2592 kuin metallitölkkien, pakkaustuotteiden ja elintarviketeollisuudelle tarkoitettujen astioiden tuottajat. Näistä viidestä brasilialaisesta metallitölkkien, pakkaustuotteiden ja astioiden tuottajasta vain yhdestä, Metalurgica Mococa SA:sta ([38]), oli saatavilla taloudellisia tietoja tutkimusajanjaksolta.

(75) Käytössä olevien tietojen analyysin perusteella komissio päätti käyttää Brasiliaa asianmukaisena edustavana maana tutkimuksen alustavassa vaiheessa ja käyttää yhden yrityksen, Metalurgica Mococa SA:n, taloudellisia tietoja normaaliarvon muodostamiseen perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti.

Sosiaaliturvan ja ympäristönsuojelun taso

(76) Kun komissio oli määrittänyt kaikkien edellä mainittujen tekijöiden perusteella, että Brasilia oli ainoa asianmukainen edustava maa, sosiaaliturvan ja ympäristönsuojelun tasoa ei ollut tarpeen arvioida perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan viimeisen virkkeen mukaisesti.

Päätelmät

(77) Edellä esitetyn analyysin perusteella Brasilia täyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyt kriteerit, jotta sitä voitaisiin pitää asianmukaisena edustavana maana.

([36]) NACE-koodi on vakiomuotoinen eurooppalainen taloudellista toimintaa harjoittavien yksiköiden toimialaluokitus. Tutkimuksessa tarkasteltiin seuraavia koodeja: 2591 (metallipakkaukset ja -astiat), 2592 (kevytmetallipakkaukset), 2599 (muut metallituotteet), 2829 (yleiskäyttöön tarkoitetut koneet), 2893 (elintarvike-, juoma- ja tupakkateollisuuden koneet).

([37]) Orbis-tietokanta, Bureau Van Dijk (https://orbis.bvdinfo.com).

([38]) https://www.mococa.com

Vääristymättömien kustannusten määrittämiseen käytetyt lähteet

(78) Komissio luetteli ensimmäisessä muistiossa tuotannontekijät (kuten raaka-aineet, energia ja työvoima), joita vientiä harjoittavat tuottajat käyttävät tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannossa, ja kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia ja ehdottamaan julkisesti saatavilla olevia tietoja kunkin muistiossa mainitun tuotannontekijän vääristymättömistä arvoista.

(79) Myöhemmin komissio totesi toisessa muistiossa, että voidakseen muodostaa normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti se käyttää Global Trade Atlas -tietokannan, jäljempänä 'GTA', tietoja määrittääkseen useimpien tuotannontekijöiden, etenkin raaka-aineiden, vääristymättömät kustannukset. Lisäksi komissio ilmoitti käyttävänsä ILOn tietoja vääristymättömien työvoimakustannusten ([39]) määrittämiseen ja sähkön maailmanlaajuisia hintoja koskevaa tutkimusta sähkön hinnan määrittämiseen ([40]).

(80) Toisessa muistiossa komissio myös ilmoitti asianomaisille osapuolille ryhmittelevänsä jotkin raaka-aineet kulutushyödykkeisiin, koska niiden painoarvo otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tuotannon kokonaiskustannuksissa on hyvin vähäinen. Komissio laski kulutushyödykkeiden prosenttiosuuden raaka-aineiden kokonaiskustannuksista ja sovelsi tätä osuutta raaka-aineiden uudelleen laskettuihin kustannuksiin käytettäessä asianmukaisen edustavan maan vääristymättömiä vertailuarvoja.

Vääristymättömät kustannukset ja vertailuarvot

3.2.1.2 Tuotannontekijät

(81) Kaikkien asianomaisten osapuolten toimittamien ja etätarkastusten aikana kerättyjen tietojen perusteella yksilöitiin seuraavat tuotannontekijät ja niiden lähteet normaaliarvon määrittämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti:

Taulukko 1

Oluttynnyreiden tuotannontekijät

Tuotannontekijä	Tavaran koodi	Vääristymätön arvo
Raaka-aineet		
Ruostumaton teräskela	721933	16,73 CNY/kg
Imuputki	84819090	387,18 CNY/kg
Kaula	73269090	100,27 CNY/kg
Romu	720421	8,86 CNY/kg
Työvoima		
Palkat valmistussektorilla	Ei sovelleta	29,20 CNY/tunti
Energia		
Sähkö	Ei sovelleta	0,7475 CNY/kWh

Raaka-aineet

(82) Voidakseen määrittää raaka-aineiden vääristymättömät hinnat edustavan maan tuottajan tehtaalle toimitettuna komissio käytti perustana edustavaan maahan tulevan tuonnin painotettua keskimääräistä hintaa (GTA:n mukaan), johon lisätiin tuontitullit ja kuljetuskustannukset. Edustavan maan tuontihinta määritettiin kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin yksikköhintojen painotettuna keskiarvona. Tuontihinta edustavassa maassa määritettiin kaikista kolmansista maista, lukuun ottamatta Kiinaa ja maita, jotka eivät ole WTO:n jäseniä ja jotka luetellaan

([39]) https://ilostat.ilo.org/
([40]) https://www.globalpetrolprices.com/Brazil/

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/755 ([41]) liitteessä 1, tulevan tuonnin yksikköhintojen painotettuna keskiarvona. Komissio päätti jättää Kiinasta edustavaan maahan tulevan tuonnin huomiotta, koska se päätteli 58 kappaleessa, että Kiinan kotimarkkinoiden hintoja ja kustannuksia ei ole asianmukaista käyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkittävien vääristymien esiintymisen vuoksi. Koska ei ole näyttöä siitä, että samat vääristymät eivät vaikuttaisi myös vientiin tarkoitettuihin tuotteisiin, komissio katsoi, että samat vääristymät vaikuttivat vientihintoihin. Jätettyään pois Kiinasta ja ei-markkinatalousmaista edustavaan maahan tulevan tuonnin komissio totesi, että muista kolmansista maista tulevien pääraaka-aineiden tuonti oli edelleen edustavaa.

(83) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät toisen muistion jälkeen, että imuputkien vääristymättömän arvon määrittämisessä käytettävä oikea HS-koodi on HS848180 eikä HS848190. Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että HS848180-koodi tarkoittaa hanoja, venttiilejä ja niiden kaltaisia laitteita putkijohtoja, höyrykattiloita, säiliöitä, astioita tai niiden kaltaisia tavaroita varten, kun taas koodi HS848190 viittaa niiden osiin. Otokseen valitut viejät väittivät, että imuputki on itsessään eräänlainen venttiili eikä sen osa. Koska tämän koodin yksikkömitta on Brasilian nimikkeistössä kappale, se kuvastaa asianmukaisesti tämän materiaalin hankintaa ja hinnoittelua. Tätä koodia käyttävät myös imuputkien toimittajat, kun ne vievät tuotteita EU:sta. Näin ollen CN-koodi HS848180 on oikea luokitus imuputkille.

(84) Komissio selvensi, että HS-nimike 8481 sisältää myös muun muassa ”kaasulla toimivat baaritiskien oluenjakelulaitteet, koostuen pääosin yhdestä tai useammasta käsikäyttöisestä hanasta, joihin olut virtaa oluttynnyreihin johdetun hiilidioksidin paineen avulla”. Oluttynnyrin imuputki on suunniteltu pitämään paineistettu kaasu (hiilidioksidi) oluttynnyrissä ja annostelemaan hiilihapotettua nestettä tasaisena virtana. Tämän toiminnon suorittaa pääasiassa oluttynnyrin imuputken runkoon kuuluva mekanismi, jossa on venttiili (tai mallista riippuen kaksi venttiiliä). Sen vuoksi imuputken voidaan katsoa kuuluvan HS-nimikkeen 8481 soveltamisalaan sisältyviin kaasulla toimiviin oluenjakelulaitteisiin, ja se olisi luokiteltava CN-koodiin 848190. Lisäksi yksi otokseen valituista vientiä harjoittavista tuottajista toimitti imuputkia koskevat tuontiasiakirjansa, joista kävi ilmi, että imuputkia tuotiin nimikkeellä HS848190. Kaiken kaikkiaan puolet yhteistyössä toimineista vientiä harjoittavista tuottajista ilmoitti, että imuputkille on käytettävä koodia HS848190. Siksi osapuolten väite HS848180-koodin käytöstä hylättiin.

(85) Brasiliaan suuntautuvaa imuputkien tuontia koskevat tiedot on luokiteltu kahden asiaankuuluvan laajennetun koodin alle: 84819010 (aerosoliventtiilien osat, kylpyhuonelaitteet jne.) ja 84819090 (hanojen osat, muut kanavointilaitteet jne.). Koodi 84819090 valittiin, koska imuputket eivät ole aerosoliventtiilien osia.

(86) Useiden tuotannontekijöiden osalta yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille aiheutuneet tosiasialliset kustannukset muodostivat sinällään mitättömän pienen osuuden kaikista raaka-ainekustannuksista tutkimusajanjaksolla. Koska näiden osalta käytetyllä arvolla ei ollut merkittävää vaikutusta polkumyyntimarginaalia koskeviin laskelmiin käytetystä lähteestä riippumatta, komissio päätti sisällyttää nämä kustannukset kulutushyödykkeisiin, kuten 80 kappaleessa selitetään.

(87) Voidakseen määrittää raaka-aineiden vääristymättömät hinnat perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti komissio sovelsi edustavan maan tuontitullia.

(88) Komissio ilmoitti yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle raaka-aineiden hankinnasta aiheutuneet kuljetuskustannukset prosentteina näiden raaka-aineiden tosiasiallisista kustannuksista ja sovelsi sitten samaa prosenttiosuutta samojen raaka-aineiden vääristymättömiin kustannuksiin saadakseen vääristymättömät kuljetuskustannukset. Komissio katsoi, että tässä tutkimuksessa vientiä harjoittavan tuottajan raaka-aineiden ja ilmoitettujen kuljetuskustannusten suhdetta voitaisiin kohtuudella käyttää arviona raaka-aineiden vääristymättömistä kustannuksista toimitettuna yrityksen portille.

([41]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/755, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 33).

Työvoima

(89) Komissio käytti ILOn [42] tilastoja Brasilian palkkojen määrittämiseen. ILOn tilastoista saatiin tiedot valmistussektorin työntekijöiden kuukausipalkoista ja keskimääräisistä viikkotyötunneista [43] Brasiliassa vuonna 2021. Kuukausipalkkaan lisättiin työnantajalle julkisesti saatavilla olevien lähteiden [44] perusteella aiheutuvat ylimääräiset työvoimakustannukset.

(90) Yhden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan etätarkastuksessa komissio ei löytänyt tietoja todellisista työtunneista vaan ainoastaan vakiotyötunneista. Vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti, että todelliset työtunnit olivat keskimäärin 10 minuuttia pidemmät työvuoron/työpäivän molemmissa päissä, mikä johtui tuotantolaitokselle saapumisesta ja sieltä poistumisesta. Siksi komissio korotti tämän otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan vakiotyötunteja 20 minuutilla vuoroa/päivää kohti.

Sähkö

(91) Toisessa muistiossa komissio ilmoitti käyttävänsä sähkön maailmanlaajuisia hintoja koskevaa tutkimusta [45] sähkön vertailuarvona. Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komission olisi käytettävä EDP Brasilin [46], Brasilian paikallismarkkinoiden tärkeimmän sähköntoimittajan, tietoja ja otettava huomioon kulutushuippujen aikana ja huippujen ulkopuolisina aikoina sovellettavat eri tariffit sekä teollisilta kuluttajilta veloitetut hinnat, koska näiden tietojen avulla voitaisiin luotettavasti määrittää sähkön vertailuarvo.

(92) Brasilian kaivos- ja energiaministeriö (Ministério de Minas e Energia) julkaisee vuosittain raportin Brasilian energiasektorista [47]. Vuoden 2021 raportti sisältää kaikkien tärkeimpien sähköntoimittajien keskimääräiset sähkötariffit [48], joita sovellettiin Brasilian teollisuuskäyttäjiin [49]. Komissio piti tätä lähdettä luotettavimpana sähkön vertailuarvon määrittämiseksi, koska se sisälsi kaikkien Brasilian tärkeimpien sähköntoimittajien soveltamat keskimääräiset tariffit, toisin kuin vientiä harjoittavien tuottajien ehdottama tietolähde, jossa viitattiin vain yhteen toimittajaan. Siksi komissio käytti teollisten käyttäjien keskimääräistä sähkötariffia, joka julkaistiin Brasilian kaivos- ja energiaministeriön raportissa vuonna 2021.

Tuotannolliset yleiskulut, myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä voitto

(93) Perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaan muodostettuun normaaliarvoon on sisällytettävä vääristymätön ja kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia sekä voittoa. Lisäksi on vahvistettava tuotannolliset yleiskulut, jotta voidaan kattaa kustannukset, jotka eivät sisälly edellä mainittuihin tuotannontekijöihin.

(94) Yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien tuotannolliset yleiskulut ilmaistiin osuutena vientiä harjoittaville tuottajille tosiasiallisesti aiheutuneista valmistuskustannuksista. Näin saatua prosenttiosuutta sovellettiin vääristymättömiin valmistuskustannuksiin.

(95) Määrittääkseen vääristymättömän ja kohtuullisen määrän myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa komissio käytti Orbis-tietokannasta haettuja Metalurgica Mococa SA:n taloudellisia tietoja vuodelta 2021.

---

[42] https://ilostat.ilo.org/data/data-catalogue/

[43] Mukautettu asianmukaisesti lakisääteisten vapaiden, kuten lomien ja kansallisten vapaapäivien mukaan.

[44] https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee; https://ccbc.org.br/en/publicacoes/artigos-ccbc-en/how-much-do-your-employees-in-brazil-really-cost/; https://bpc-partners.com/inss-brazilian-salaries-benefits/

[45] https://www.globalpetrolprices.com/Brazil/

[46] https://www.edp.com.br/tarifas-vigentes/

[47] https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico

[48] Kulutushuippujen ja niiden ulkopuolisten tuntien määrät sekä erilaiset lisäkustannukset kyseisenä ajanjaksona.

[49] https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico/informativo-gestao-setor-eletrico-ano-2021.pdf/view

Laskenta

(96) Edellä esitetyn perusteella komissio muodosti tuotelajikohtaisen normaaliarvon noudettuna lähettäjältä -tasolla perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti.

(97) Ensin komissio määritti vääristymättömät valmistuskustannukset. Komissio sovelsi vääristymättömiä yksikkökustannuksia kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan yksittäisten tuotannontekijöiden tosiasialliseen kulutukseen. Nämä vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat kulutusluvut todennettiin etätarkastuksen aikana. Komissio kertoi nämä tekijät edustavan maan vääristymättömillä yksikkökustannuksilla (ks. 82–88 kappale).

(98) Määritettyään vääristymättömät valmistuskustannukset komissio sovelsi niihin tuotannollisia yleiskuluja, kuten 94 kappaleessa todetaan.

(99) Edellisessä kappaleessa kuvatulla tavalla määritettyihin tuotantokustannuksiin komissio sovelsi Metalurgica Mococa SA:n myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa Brasiliassa. Myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ilmaistuna prosentteina myytyjen hyödykkeiden kustannuksista ja sovellettuina vääristymättömiin tuotantokustannuksiin olivat 8,5 prosenttia. Voitto ilmaistuna prosentteina myytyjen hyödykkeiden kustannuksista ja sovellettuna vääristymättömiin tuotantokustannuksiin oli 24,4 prosenttia.

(100) Tämän perusteella komissio muodosti tuotelajikohtaisen normaaliarvon noudettuna lähettäjältä -tasolla perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan mukaisesti.

3.2.2 *Vientihinta*

(101) Yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja vei tuotteita unioniin suoraan riippumattomille asiakkaille. Toinen vei tuotteita suoraan riippumattomille asiakkaille tai Hongkongissa sijaitsevan etuyhteydettömän kauppayhtiön kautta. Tässä tapauksessa vientiä harjoittava tuottaja lähetti tavarat suoraan riippumattomalle asiakkaalle unionissa, kun taas lasku lähetettiin Hongkongissa toimivalle kauppayhtiölle.

(102) Kun tarkasteltavana olevan tuotteen vientimyynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta.

(103) Hongkongissa sijaitsevan etuyhteydettömän kauppayhtiön kautta tapahtuneen vientimyynnin osalta vientihinta määritettiin sen hinnan perusteella, jolla viety tuote myytiin ensimmäisen kerran kyseiselle kauppayhtiölle. Vaikka komissiolla oli näyttöä (esimerkiksi lähetyslaskut) siitä, että kyseiset tavarat lähetettiin vientiä harjoittavalta tuottajalta suoraan riippumattomalle asiakkaalle unionissa, myyntihintaa loppuasiakkaalle ei voitu määrittää. Komissio otti yhteyttä Hongkongissa toimivaan kauppayhtiöön, mutta se ei toiminut yhteistyössä. Eurooppalainen loppukäyttäjä, joka osti kyseiset oluttynnyrit, ei myöskään toiminut yhteistyössä tutkimuksessa. Sen vuoksi myyntihintaa unionissa sijaitsevalle loppuasiakkaalle ei ollut saatavilla tutkimuksen alustavassa vaiheessa.

3.2.3 *Vertailu*

(104) Komissio vertasi otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla tuotelajikohtaisesti.

(105) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi komissio oikaisi tarvittaessa normaaliarvoa ja/tai vientihintaa, jotta hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot voitiin ottaa huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja tullikulujen sekä luottokustannusten ja pankkimaksujen huomioon ottamiseksi.

3.2.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(106) Komissio vertasi otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(107) Tämän perusteella väliaikaiset painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd.	65,3 %

(108) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Näin ollen kyseinen marginaali määritettiin otokseen kuuluneiden vientiä harjoittavien tuottajien marginaalien perusteella ottamatta huomioon sellaisten vientiä harjoittavien tuottajien marginaaleja, joiden polkumyyntimarginaali oli nolla tai vähimmäistasoa, ja perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja.

(109) Tämän perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien väliaikainen polkumyyntimarginaali on 72,1 prosenttia.

(110) Kaikkien muiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaalin komissio määritti käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määritti vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen.

(111) Komissio katsoi, että yhteistyössä toimimisen aste oli tässä tapauksessa alhainen, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osuus Kiinasta unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä tutkimusajanjaksolla oli vain noin 32 prosenttia. Siksi komissio katsoi, että on asianmukaista asettaa kaikkien muiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien edustavalle tuotelajille määritetyn korkeimman marginaalin perusteella. Sen vuoksi koko maata koskeva polkumyyntimarginaali, jota sovelletaan kaikkiin muihin yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, asetettiin 91,0 prosenttiin.

(112) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyyntimarginaali
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd.	65,3 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	72,1 %
Kaikki muut yritykset	91,0 %

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

(113) Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan samankaltaista tuotetta valmisti tutkimusajanjaksolla kahdeksan unionin tuottajaa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”unionin tuotannonalan”.

(114) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin noin 1 926 200 oluttynnyriä. Komissio määritti luvun kaikkien käytettävissä olevien unionin tuotannonalaa koskevien tietojen, kuten valituksen tekijän makrotaloudelliseen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen, perusteella. Kuten 7 kappaleessa todetaan, otokseen valittujen unionin tuottajien osuus samankaltaisen tuotteen arvioidusta unionin kokonaistuotannosta oli noin 73 prosenttia.

4.2 **Unionin kulutus**

(115) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Unionin kulutus (kappaletta)

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Unionin kokonaiskulutus	3 477 583	2 554 726	1 861 260	1 192 884
Indeksi	*100*	*73*	*54*	*34*

Lähde: Unionin tuottajien kyselylomakevastaukset ja tullitilastot (ks. 4.3.1 jakso).

(116) Komissio määritti unionin oluttynnyreiden kulutuksen unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tapahtuneen kokonaismyynnin sekä Kiinasta unioniin tulevan tuonnin perusteella. Kiinasta tulevan tuonnin määrittämisen menetelmä selitetään yksityiskohtaisesti jäljempänä 4.3.1 jaksossa. Muista kolmansista maista unioniin tulevaa tuontia ei otettu huomioon, koska sitä pidettiin vähäpätöisenä (ks. 119 kappale).

(117) Unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tapahtunutta myyntiä koskevat tiedot saatiin valituksen tekijän kyselylomakevastauksesta, ja niitä verrattiin otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastausten tietoihin.

(118) Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuodaan unioniin kahdella CN-koodilla (ex 7310 10 00 ja ex 7310 29 90) oluttynnyrin tilavuudesta riippuen. CN-koodiin 7310 10 00 kuuluvat oluttynnyrit, joiden vetoisuus on vähintään 50 litraa mutta enintään 300 litraa, kun taas alle 50 litran vetoisuuden oluttynnyrit kuuluvat CN-koodiin 7310 29 90. Näihin kahteen CN-koodiin kuuluu tutkimuksen kohteena olevan tuotteen lisäksi myös laaja valikoima muita tuotteita (esim. tölkit, peltirasiat, karjan rehukaukalot, ämpärit, sammuttimet, kanisterit, kontit ja säiliöt eri käyttötarkoituksiin, vesipullot, terästynnyrit jne.), joten tuonnin määrittäminen pelkästään CN-koodien perusteella ei ollut mahdollista.

(119) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin osalta valituksen tekijä väitti, että oluttynnyreitä unionin markkinoille toimittavat pääasiassa unionin tuottajat ja kiinalaiset viejät. Kun komissio tutki kolmen suuren käyttäjän toimittamia toimittajia koskevia tietoja (ks. 130 kappale alempana), kävi ilmi, että markkinoilla ei ollut muita toimittajia. Siksi komissio päätteli, että mahdollinen tuonti muista kolmansista maista unioniin on vähäpätöistä eikä sillä olisi merkittävää vaikutusta unionin kulutukseen.

(120) Unionin kulutus väheni 66 prosenttia tarkastelujaksolla. Kulutus laski 27 prosenttia vuonna 2019 ja voimakkaammin vuonna 2020 sekä tutkimusajanjaksolla (2021). Lasku ajoittui niille vuosille, joina unioni kärsi eniten covid-19-pandemiasta, ja sen voidaan katsoa johtuvan pandemian aiheuttamista niin sanotuista sulkutoimista eli toimenpiteistä, joita hallitukset ottivat käyttöön kaikkialla unionissa covid-19-pandemian torjumiseksi.

(121) Covid-19-toimenpiteet vaikuttivat erityisesti hotelleihin, ravintoloihin ja kahviloihin (hotelli- ja ravintola-ala). Hotelli- ja ravintola-ala ostaa olutta ja muita juomia käyttäjiltä, jotka ovat useimmiten olutpanimoita. Olut toimitetaan niille oluttynnyreissä, ja ne kiinnitetään hanajärjestelmiin, joiden kautta juoma kaadetaan laseihin ja tarjoillaan hotelli- ja ravintola-alan yritysten asiakkaille.

(122) Vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson aikana suurin osa unionin hotelli- ja ravintola-alan yrityksistä joutui joko lyhentämään työaikoja tai pysymään pitkiä aikoja kokonaan suljettuna covid-19-pandemian leviämisen estämiseksi käyttöön otettujen hallituksen toimenpiteiden vuoksi. Koska hotelli- ja ravintola-alan toiminta ja sen vuoksi myös tynnyrioluen kysyntä väheni, supistui loogisesti myös oluttynnyrien kysyntä, sillä hotelli- ja ravintola-alan käyttäjät myyvät niistä olutta asiakkailleen.

4.3 **Tuonti asianomaisesta maasta**

4.3.1 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin kvantifioinnissa käytetty menetelmä*

(123) Valituksen tekijä esitti valituksessa oman menetelmänsä asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrittämiseksi. Menetelmä perustui valituksen tekijän markkinatietoon, ja siinä arvioitiin, että tuonti unioniin kasvoi merkittävästi (188 prosenttia tarkastelujaksolla), kuten jäljempänä olevasta taulukosta 3 käy ilmi.

Taulukko 3

Kiinalaisten oluttynnyreiden myynti unionissa – valituksessa esitetty arvio (yksikköä)

	2018	2019	2020	TUTKIMUSAJAN-JAKSO
Tarjouskilpailujen kautta	107 148	482 315	898 664	630 438
Jakelijoiden kautta	182 000	198 000	118 000	202 000
Yhteensä	289 148	680 315	1 016 664	832 438
Indeksi	*100*	*235*	*352*	*288*

Lähde: Valituksen 201 kohta.

(124) Kuten valituksen 193–203 kappaleessa on selitetty, edellä esitetty menetelmä koostui kolmesta pääosasta. Ensinnäkin valituksen tekijä laski yhteen oluttynnyreiden määrät, joista viisi suurta käyttäjää, eli unionin markkinoilla toimivaa suurta panimokonsernia, olivat järjestäneet tarjouskilpailuja. Nämä käyttäjät olivat AB InBev, Asahi CEE, Carlsberg, Heineken ja Molson Coors, jäljempänä 'suuret käyttäjät'. Toiseksi valituksen tekijä vähensi määrästä näiden tarjouskilpailujen puitteissa itse myymänsä määrät olettaen, että kiinalaiset tuottajat olivat voittaneet ja toimittaneet loput kussakin tarjouksessa pyydetystä kokonaiserästä. Lopuksi valituksen tekijä lisäsi tuojien/jälleenmyyjien tuomat määrät, jotka se arvioi markkinatietämyksensä perusteella.

(125) Tutkimus on osoittanut, että suurten käyttäjien tarjouskilpailun perusteella tosiasiallisesti ostama oluttynnyreiden määrä vastaa harvoin kyseisessä tarjouksessa alun perin pyydettyjä määriä. Vaikka osuudet vaihtelevat tarjouksesta riippuen ja suurten käyttäjien välillä, suuret käyttäjät ostivat keskimäärin alle 60 prosenttia tarjouksissa alun perin pyydetyistä tynnyrimääristä. Tämä johtuu näiden markkinoiden erityisestä toimintatavasta, joka liittyy erityisesti käyttäjien tarjouksiin liittyviin toimintatapoihin ja jatkotoimenpiteisiin, kuten jäljempänä 5.1 jaksossa on selitetty. Huomattavaa on erityisesti se, ettei käyttäjillä ollut sopimusvelvoitetta tosiasiallisesti ostaa tarjottuja määriä.

(126) Siksi komissio pyrki tarkistamaan, oliko tämä valituksessa tehty arvio tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista unioniin oikea ja, jos näin ei ole, arvioimaan tuontimäärät tarkemmin. Tätä varten se pyysi tietoja kaikista näihin kahteen CN-koodiin kuuluvista lähetyksistä kuuden sellaisen EU:n jäsenvaltion tulliviranomaisilta, joissa kahteen edellä mainittuun CN-koodiin liittyvä tuonti oli tarkastelujaksolla suurinta joko Kiinasta tai koko maailmasta. Nämä jäsenvaltiot olivat Alankomaat, Belgia, Puola, Ranska, Saksa ja Tšekki. Alankomaat, Belgia, Ranska ja Saksa olivat tuonniltaan viiden suurimman maan joukossa molemmissa luokissa, kun taas Puola oli viiden Kiinasta eniten tuovan jäsenvaltion joukossa ja Tšekki viiden kaikkialta maailmasta eniten tuovan jäsenvaltion joukossa. Näiden kuuden jäsenvaltion yhteenlaskettu osuus Kiinasta tulevasta EU:n tuonnista oli tarkastelujaksolla 73 prosenttia ja maailmanlaajuisesta tuonnista 66 prosenttia.

(127) Komissio analysoi saamansa tiedot ja arvioi kunkin lähetyksen kuvauksen perusteella ala- ja ylärajan sille, mitä voidaan kohtuudella pitää tarkasteltavana olevan tuotteen tuontina kuuteen jäsenvaltioon. Alaraja muodostettiin kokoamalla yhteen kaikki (olut)tynnyreiksi kuvaillut lähetykset ja yläraja kokoamalla yhteen lähetykset, joiden kuvaus vastasi oluttynnyreiden ominaisuuksia. Tässä yhteydessä lähetykset, jotka oli kuvailtu joksikin muuksi, kuten rehukaukaloiksi, ämpäreiksi, polttoainesäiliöiksi, painekattiloiksi, tölkeiksi, peltirasioiksi tai vastaaviksi, tai jotka eivät vastanneet oluttynnyreiden ominaisuuksia, jätettiin tarkastelun ulkopuolelle. Useimmissa tapauksissa

tulliviranomaiset eivät rekisteröineet kunkin lähetyksen kappalemäärää (oluttynnyreiden lukumäärää) vaan ainoastaan lähetyksen painon. Näissä tapauksissa komissio laski oluttynnyreiden määrän kaavalla, jossa yksi oluttynnyri painaa 10 kilogrammaa ([50]). Tämän jälkeen komissio laski Kiinasta unioniin tuotujen oluttynnyreiden kokonaismäärän oikaisemalla kunkin vuoden ylä- ja alarajoja 0,73:lla, eli edellä mainittujen kuuden jäsenvaltion osuudella kyseessä oleviin kahteen CN-koodiin liittyvästä tuonnista Kiinasta unioniin. Analyysin tulokset on esitetty jäljempänä taulukossa 4.

Taulukko 4

Unioniin suuntautuva tuonti yksityiskohtaisten tullitietojen perusteella

Oluttynnyreitä (kpl)	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Oluttynnyreiden tuonti – alaraja	217 744	254 996	139 684	136 638
Indeksi	*100*	*117*	*64*	*63*
Oluttynnyreiden tuonti – yläraja	602 010 ([51])	430 208	381 958	370 107
Indeksi	*100*	*77*	*68*	*66*

Lähde: Alankomaiden, Belgian, Puolan, Ranskan, Saksan ja Tšekin tulliviranomaisilta saadut yksityiskohtaiset transaktiotiedot oikaistuina kertoimella 0,73.

(128) Edellä esitetyt luvut vahvistivat, että valituksessa käytetty menetelmä ei ollut sopivin tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvan tuonnin arvioimiseksi.

(129) Lisäksi komissio otti yhteyttä neljään otokseen kuulumattomaan yhteistyössä toimineeseen vientiä harjoittavaan tuottajaan ja pyysi niiden myyntitietoja koko tarkastelujaksolta. Ne kaikki toimittivat pyydetyt todentamattomat tiedot, jotka yhdistettiin kahden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kyselyvastauksissaan ilmoittamiin todennettuihin myyntimääriin. Nämä yhdistetyt tuontimäärät on esitetty jäljempänä taulukossa 5.

Taulukko 5

Otokseen valittujen ja otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittama viennin kokonaismäärä

Oluttynnyreitä (kpl)	2018	2019	2020	2021
Otokseen valittujen ja otoksen ulkopuolisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittama viennin kokonaismäärä	[600 000–675 000]	[350 000–425 000]	[200 000–275 000]	[100 000–175 000]
Indeksi	*100*	*58*	*36*	*20*

Lähde: Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kyselyvastaukset ja otokseen kuulumattomilta yhteistyössä toimivilta kiinalaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut todentamattomat tiedot.

([50]) Koska ainoa käytettävissä oleva määräyksikkö Comext-tietokannoissa ja komission valvontatietokannoissa on massa, kyseisistä tietokannoista saadut määrät on koko tutkimuksessa muunnettu tonneista/kilogrammoista kappaleiksi (oluttynnyreiden lukumäärä) kaavalla 1 oluttynnyri = 10 kg. Tämä oli valituksessa käytetty muuntokurssi, ja komission lisäanalyysi vahvisti, että 10 kilogrammaa on suurin piirtein markkinoilla olevien oluttynnyreiden keskimääräinen paino.

([51]) Vuoden 2 018 yläraja poikkeaa asiakirja-aineistoon 2 päivänä syyskuuta 2022 liitetystä muistiosta saadusta arvosta. Tämä johtuu tulliviranomaisten tietojen yhdistämisessä havaitusta laskuvirheestä, joka korjattiin myöhemmin.

(130) Käytettävissä olevien tietojen ristiriitaisuuksien vuoksi komissio julkaisi 2 päivänä syyskuuta 2022 asiakirja-aineistoon liitetyn muistion, jossa ilmoitettiin taulukoissa 4 ja 5 esitetyt tuontitiedot sekä niiden taustalla olevat eri menetelmät ja pyydettiin asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia. Komissio otti myös yhteyttä suuriin käyttäjiin, vaikka ne olivat alun perin kieltäytyneet yhteistyöstä, ja pyysi tietoja niiden toimittajista ja ostomääristä. Näin se voisi yrittää vahvistaa vientiä harjoittavilta tuottajilta saadut ja taulukossa 5 esitetyt tiedot. Vain kolme viidestä suuresta käyttäjästä toimitti pyydetyt tiedot (ks. 136 kappale jäljempänä). Ainoat huomautukset muistiosta saatiin valituksen tekijältä 12 päivänä syyskuuta 2022.

(131) Valituksen tekijän ensimmäinen väite oli, että tullitietoja koskevaan analyysiin perustuva ja taulukossa 4 esitetty tuontiarvio ei edelleenkään sisältänyt tiettyä osuutta Kiinasta tulevasta tuonnista. Valituksen tekijä viittasi esimerkiksi siihen, että eräiden muiden oluen ja oluttynnyreiden kulutuksen kannalta merkittävien jäsenvaltioiden, kuten Espanjan ja Romanian, tuontitilastot puuttuivat arviosta, mikä johti kokonaismäärän aliarviointiin.

(132) Toiseksi valituksen tekijä väitti, että yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat, taulukossa 5 esitetyt luvut eivät täysin kuvasta unioniin tarkastelujaksolla tuotuja määriä, koska vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyö oli vähäistä. Huomautuksissaan valituksen tekijä väitti, että vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyöaste oli vain 28 prosenttia.

(133) Kolmanneksi valituksen tekijä väitti, että kolmen suurimman käyttäjän saamat kulutusta koskevat tiedot antoivat vain osittaisen kuvan oluttynnyreiden kulutuksesta unionissa, koska pieniä ja keskisuuria panimoita ei otettu huomioon ja koska käyttäjien yhteistyö oli vähäistä.

(134) Komissio tarkasteli huolellisesti kaikkia valituksen tekijän esittämiä huomautuksia. Ensimmäisen väitteen osalta se totesi, että vaikka muiden jäsenvaltioiden tuonti määritettiin oikaisemalla kyseisten kuuden jäsenvaltion tuontitilastoja kertoimella 0,73, kuten 127 kappaleessa on selitetty, tässä vaiheessa ei voida sulkea pois sitä, etteikö muiden jäsenvaltioiden (kuten Espanjan ja Romanian) todellisia tuontimääriä olisi aliarvioitu.

(135) Toisen väitteen osalta komissio totesi, että kuten 111 kappaleessa on esitetty, tutkimus osoitti alustavasti, että yhteistyön taso oli alhainen ja että yhteistyössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien osuus Kiinasta saapuvasta oluttynnyreiden tuonnista tutkimusajanjaksolla oli 32 prosenttia. Siksi tutkimuksen tässä vaiheessa ei voida sulkea pois sitä vaihtoehtoa, että Kiinassa olisi yhteistyössä toimineiden viejien lisäksi muita vientiä harjoittavia tuottajia tai viejiä, jotka ovat myyneet oluttynnyreitä unioniin tutkimusajanjaksolla.

(136) Kolmannen väitteen ja käyttäjien hyvin alhaisen yhteistyössä toimimisen asteen osalta komissio totesi, että viidestä suuresta käyttäjästä, jotka muodostavat noin 50 prosenttia käyttäjämarkkinasta, vain kolme (AB InBev, Asahi ja Molson Coors) toimitti pyydetyt tiedot. Lisäksi vain yksi näistä kolmesta käyttäjästä (AB InBev) osti oluttynnyreitä kiinalaisilta toimittajilta. Kuten myös 5.1 jaksossa alla on esitetty, jäljelle jäävä 50 prosenttia käyttäjämarkkinoista koostuu pääosin pienistä panimoista, jotka eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa.

(137) Nämä huomautukset ja seikat huomioon ottaen komissio totesi vielä, että ainoan Kiinasta oluttynnyreitä hankkineen yhteistyössä toimineen käyttäjän ilmoittamat hankintamäärät jäivät huomattavasti kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamaa unioniin suuntautuvaa myyntiä pienemmiksi. Komissio katsoi myös, että Kiinassa oli muita vientiä harjoittavia tuottajia, jotka eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa, ja että otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittavat luvut olivat todentamattomia, koska nämä tuottajat eivät kuuluneet otokseen.

(138) Kaiken kaikkiaan komissio otti huomioon kaikki nämä seikat ja erityisesti käyttäjiltä saadut ristiriitaiset tiedot sekä vientiä harjoittavien tuottajien ja käyttäjien, joiden hankintatiedot olisivat ratkaisevan tärkeitä yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamien määrien vahvistamiseksi, alhaisen yhteistyöasteen. Niiden perusteella komissio totesi alustavasti, että soveltuvimman menetelmän tuonnin määrän määrittämiseksi olisi perustuttava taulukossa 4 esitettyihin virallisiin tuontitilastoihin. Kun otetaan lisäksi huomioon tuotannonalan esittämät huomautukset, joiden mukaan jopa tilastoihin perustuvien tietojen yläraja olisi todennäköisesti arvioitu liian pieneksi, komissio katsoi alustavasti, että tilastoista saadut ylärajat ovat sopivin peruste tuontimäärien laskemiseen tässä alustavassa vaiheessa.

(139) Koska komissio halusi saada lisävahvistuksen kyseisen menetelmän asianmukaisuudesta, se tarkasteli vielä tämän tutkimuksen alusta asti Surveillance-tietokannassa saatavilla olleita oluttynnyreiden tuontitilastoja Taric-koodin tasolla selvittääkseen, kuinka suuren osuuden oluttynnyreiden tuonti muodostaa molempiin asiaankuuluviin CN-koodeihin kuuluvasta tuonnista. Tarkasteltuun Taric-koodiin kuuluvien tuotteiden (eli oluttynnyreiden) tuonnin keskimääräinen osuus kaikkien asiaankuuluviin CN-koodeihin kuuluvien tuotteiden tuonnista jaksolla 13 päivänä toukokuuta 2022–6 päivänä joulukuuta 2022 vastasi komission tarkastelujaksolle määrittämää oluttynnyreiden tuonnin keskimääräistä osuutta näissä CN-koodeissa.

(140) Komissio aikoo vielä tarkastella tämän menetelmän soveltuvuutta ottamalla yhteyttä valituksessa yksilöityihin suuriin tuojiin tarkentaakseen arviotaan tuontimääristä tarkastelujaksolla. Komissio pyrkii myös keräämään lisää tietoa pienistä panimoista alustavan vaiheen jälkeen.

(141) Lisäksi komissio aikoo kerätä vireillepanon jälkeisiä tietoja yhteistyössä toimineilta otokseen valituilta ja otoksen ulkopuolisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta, jotta nämä tiedot voidaan sovittaa yhteen vireillepanon jälkeistä ajanjaksoa koskevien tarkempien virallisten tuontitilastojen kanssa. Komissio aikoo myös todentaa otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden tuottajien tuontitiedot ja pyytää Espanjan ja Romanian tulliviranomaisilta tarkat tullitiedot asiaankuuluvista CN-koodeista, jotta se voi hioa todellisia tuontitietoja entisestään.

4.3.2 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(142) Kuten 4.3.1 jaksossa yllä on selitetty, komissio määritti tuontimäärät jäsenvaltioiden virallisten tullitilastojen perusteella. Tuonnin markkinaosuus määritettiin ilmoitetun Kiinasta tulevan kokonaistuonnin osuutena unionin kokonaiskulutuksesta (ks. 4.2 jakso).

(143) Tuonti asianomaisesta maasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 6

Tuontimäärä (kappaletta) ja markkinaosuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä (kappaletta)	602 010	430 208	381 958	370 107
Indeksi	*100*	*71*	*63*	*61*
Markkinaosuus	17 %	17 %	21 %	31 %
Indeksi	*100*	*97*	*119*	*179*

Lähde: Jäsenvaltioiden 4.3.1 jaksossa kuvatulla tavalla oikaistut tullitilastot.

(144) Kuten edellä olevasta taulukosta käy ilmi, Kiinasta tulevan tuonnin määrä väheni 39 prosenttia tarkastelujaksolla. Tuonnin määrän väheneminen seurasi oluttynnyreiden kokonaiskulutuksen laskevaa kehitystä tarkastelujaksolla (ks. taulukko 2), vaikkakin vähemmässä väärin, ja joka tapauksessa huomattavasti unionin tuotannonalan myynnin laskusuuntausta lievemmin (ks. taulukko 9).

(145) Nämä vähenemiset on suhteutettava vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla vallinneeseen markkinatilanteeseen, jolloin oluttynnyreiden kysyntä oli covid-19-pandemian aikana vähentynyt merkittävästi. Tällaisilla kutistuvilla markkinoilla oluttynnyreiden tuonti väheni huomattavasti vähemmän kuin unionin tuotannonalan myynti. Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus on siksi halvemman hintansa takia kasvanut jatkuvasti koko tarkastelujakson aikana (79 prosenttia tarkastelujaksolla). Kiinan markkinaosuus oli tutkimusajanjaksolla varsin merkittävä (31 prosenttia).

4.3.3 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinta: hinnan alittavuus ja hinnankorotusten estyminen*

(146) Koska kappalehintoja oli vaikea määrittää virallisten tilastojen perusteella, komissio määritti tuontihinnat yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen perusteella. Tuonnin hinnan alittavuus määritettiin otokseen valittujen unionin tuottajien ja kiinalaisten otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien kyselyvastausten perusteella.

(147) Asianomaisesta maasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 7

Tuontihinnat (euroa/kpl)

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Kiina	43,13	37,34	38,40	43,62
Indeksi	*100*	*87*	*89*	*101*

Lähde: Yhteistyössä toimineet kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat.

(148) Kiinasta tulevan tuonnin hinnat laskivat 13 prosenttia vuonna 2019 ja 11 prosenttia vuonna 2020. Vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla ne alkoivat jälleen nousta ja palasivat vuoden 2018 tasolle.

(149) Komissio määritti hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia:

— otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle, sekä

— otokseen valituilta, yhteistyössä toimineilta kiinalaisilta tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja oikaistu asianmukaisesti tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(150) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain. Sekä vientiä harjoittavien tuottajien että unionin tuotannonalan myynti suuntautui lähes kokonaan suoraan loppukäyttäjille (eli panimoille), joten myyntikanavat ja kaupan portaat olivat molemmilla puolilla samat. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien teoreettisesta liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla. Tulos osoitti asianomaisesta maasta unionin markkinoille tulevan tuonnin painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 11,9–14 prosenttia.

(151) Hinnan alittavuuden lisäksi esiintyi myös merkittävää perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua hinnankorotusten estymistä. Kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien halvan polkumyyntituonnin aiheuttamat merkittävät hintapaineet estivät koko tutkimusajanjakson ajan unionin tuotannonalaa korottamasta hintojaan tuotantokustannuksen kehitystä vastaavasti ja kohtuullisen voittotason ylläpitämiseksi.

(152) Kuten alla olevassa taulukossa 11 on esitetty, keskimääräinen myyntihinta unionissa laski tarkastelujaksolla melkein 10 prosenttia. Tuotantokustannukset kasvoivat samalla jaksolla 16 prosenttia, joten myyntihinta jäi huomattavasti tuotantohintaa alhaisemmaksi. Tuotantokustannukset kasvoivat huomattavasti erityisesti vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla, kun taas hinta oli pidettävä tasaisena kiinalaisen tuonnin aiheuttamien hintapaineiden vuoksi. Sitä vastoin hintatasot ja niistä syntyvät voitot vientimarkkinoilla, joihin polkumyyntituonti ei vaikuttanut tai joilla oli tehty toimenpiteitä tasapuolisten kauppaolosuhteiden palauttamiseksi, olivat keskimäärin 22 prosenttia korkeammat (tutkimusajanjaksolla +29 prosenttia) kuin unionin tuotannonalan myyntihinnat unionin markkinoilla (ks. 196 kappale).

(153) Tällä tilanteella oli selvä vaikutus unionin tuotannonalan kannattavuuteen, kuten alla olevassa taulukossa 14 on esitetty. Kannattavuus oli 12 prosenttia vuonna 2018 ja laski jyrkästi loppujakson aikana, erityisesti vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla.

(154) Näiden kolmen indikaattorin kehitys osoittaa selvästi, että kiinalainen polkumyyntituonti oli aiheuttanut tuotannonalalle voimakkaita hintapaineita, jotka pakottivat sen myymään tuotteitaan erittäin alhaisilla ja tuotantokustannuksia pienemmillä hinnoilla. Markkinatilanteen erityispiirteiden yksityiskohdat, erityisesti unionin tuotannonalan myyntiprosessiin kohdistuneen hintapaineen osalta, on selitetty alla 5.1 jaksossa. Se aiheutti selvän hinnankorotusten estymisen unionin tuotannonalalla.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleiset huomautukset*

(155) Tutkittaessa polkumyyntituonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(156) Kuten 7 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon määrittämiseen käytettiin otantamenetelmää.

(157) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit valituksen tekijän makrokyselyyn antamaan vastaukseen sisältyvien tietojen perusteella. Tiedot koskevat kaikkia unionin tuottajia. Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Tiedot koskivat otokseen valittuja unionin tuottajia. Kummankin tietojoukon todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(158) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

(159) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(160) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (kpl)	5 132 261	3 698 684	1 939 361	1 926 200
Indeksi	*100*	*72*	*38*	*38*
Tuotantokapasiteetti (mittayksikkö)	6 542 683	6 628 049	6 786 585	6 786 585
Indeksi	*100*	*101*	*104*	*104*

Kapasiteetin käyttöaste (%)	78	56	29	28
Indeksi	*100*	*71*	*36*	*36*

Lähde: Valituksen tekijän toimittama makrotason kyselylomake.

(161) Tuotantomäärä väheni tarkastelujaksolla 62 prosenttia. Tuotanto seurasi tiiviisti kulutuksen vaihtelua: kysyntä laski ensin vuonna 2019 (23 prosenttia) ja laski sitten edelleen voimakkaammin vuosina 2020 ja 2021 (covid-19-pandemia).

(162) Tuotantokapasiteetti kasvoi tarkastelujaksolla hieman (4 prosenttia). Tämä johtuu siitä, että unionin tuotannonalan tuotantolinjoilla parannettiin menettelyjen ja henkilöstön käytön tehokkuutta tarkastelujaksolla.

(163) Kaksi edellä mainittua suuntausta (tuotannon väheneminen, kapasiteetin kasvu) johtivat kapasiteetin käyttöasteen merkittävään laskuun (–64 prosenttia). Kapasiteetin käyttöaste oli tutkimusajanjakson aikana erittäin alhainen (28 prosenttia).

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(164) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä unionin markkinoilla (kpl)	2 875 573	2 124 518	1 479 302	822 777
Indeksi	*100*	*74*	*51*	*29*
Markkinaosuus (%)	83	83	79	69
Indeksi	*100*	*101*	*96*	*83*

Lähde: Valituksen tekijän toimittama makrotason kyselylomake.

(165) Unionin tuotannonalan myyntimäärä unionin markkinoilla laski tarkastelujaksolla tasaisesti (71 prosenttia), ja tämä lasku oli kulutuksen laskua jyrkempää.

(166) Unionin tuotannonalan markkinaosuus putosi vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä 83 prosentista 69 prosenttiin eli 14 prosenttiyksikköä. Tämä vähennys aiheutui jäljempänä 4.4.3.1 jaksossa kuvatusta merkittävästä hintapaineesta, jonka jatkuvasti markkinaosuuttaan lisännyt Kiinan tuonti tarkastelujaksolla aiheutti.

4.4.2.3 Kasvu

(167) Oluttynnyreiden kysyntä ja tuotanto laskivat tarkastelujaksolla. Kulutuksen vähentyessä unionin tuotannonala menetti merkittävästi myyntiä ja markkinaosuutta, ja se onnistui säilyttämään tavallista pienemmänkin myyntitasonsa ainoastaan alentamalla myyntihintojaan, kuten 4.4.3.1 jaksossa on jäljempänä selitetty.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(168) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Työllisyys ja tuottavuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	960	822	538	481
Indeksi	100	86	56	50
Tuottavuus (kpl/työntekijä)	5 349	4 497	3 606	4 008
Indeksi	100	84	67	75

Lähde: Valituksen tekijän toimittama makrotason kyselylomake.

(169) Alan työllisyys noudatti samaa suuntausta kuin tuotanto ja kulutus unionin markkinoilla ja laski tarkastelujaksolla dramaattiset 50 prosenttia. Tilanteessa, jossa tuotanto väheni tarkastelujaksolla 62 prosenttia, tuottavuus putosi. Työllisyyden vähenemisestä huolimatta se putosi tarkastelujaksolla 33 prosenttia. Tutkimusajanjaksolla se elpyi jonkinasteisten tehokkuusetujen ansiosta, joskin vain osittain.

4.4.2.5 Polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista

(170) Kaikki polkumyyntimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa suuremmat. Tosiasiallisten polkumyyntimarginaalien vaikutus unionin tuotannonalaan oli huomattava, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat.

(171) Kyseessä on ensimmäinen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva polkumyyntitutkimus. Käytettävissä ei näin ollen ollut tietoja, joiden pohjalta olisi voitu arvioida mahdollisen aiemman polkumyynnin vaikutuksia.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(172) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Myyntihinnat unionissa

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa kokonaismarkkinoilla (euroa/kpl)	56	55	51	51
Indeksi	*100*	*98*	*90*	*91*
Tuotannon yksikkökustannukset (euroa/kpl)	55	59	63	64
Indeksi	*100*	*107*	*114*	*116*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset.

(173) Myyntihinnat laskivat 2 prosenttia vuosien 2018 ja 2019 välillä, minkä jälkeen ne laskivat jyrkästi eli 8 prosenttia vuonna 2020 ja pysyivät suunnilleen samalla tasolla tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat laskivat kaiken kaikkiaan 9 prosenttia tarkastelujaksolla.

(174) Samalla tarkastelujaksolla yksikkökohtaiset tuotantokustannukset kasvoivat 16 prosenttia. Tämä liittyi pääasiassa kiinteiden kustannusten kasvuun, joka seurasi tuotantomäärien laskusta. Tämän vastapainoksi unionin tuotannonala onnistui vähentämään kiinteitä kustannuksiaan yli 20 prosenttia vuosina, joina toteutettiin covid-19-sulkutoimia. Tästä huolimatta suhteessa korkeammilla kiinteillä kustannuksilla oli merkittävä vaikutus aikana, jolloin kapasiteetin käyttöaste oli alhainen, sillä näiden kustannusten painoarvo kasvoi 13 prosentista 23 prosenttiin vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä. Unionin tuotannonala vähensi tarkastelujaksolla työvoimaa taulukossa 10 esitetyn mukaisesti ja irtisanomisten seurauksena myös työvoimakustannuksiaan covid-19-pandemian aikana, kuten 4.4.3.2 jaksossa on esitetty.

(175) Myyntihinnat ja tuotantokustannukset kehittyivät eri tavoin. Kuten 4.3.3 jaksossa yllä ja 5.1 jaksossa alla on selitetty, unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan hintojaan kestävälle tasolle kattaakseen kasvaneet tuotantokustannukset ja kapasiteetin alhaisen käyttöasteen, koska Kiinasta tuleva halpa polkumyyntituonti vaikutti merkittävästi hintaneuvotteluihin markkinoilla.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

(176) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	48 510	45 157	50 218	52 988
Indeksi	*100*	*93*	*104*	*109*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset.

(177) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti laskivat vuonna 2019, minkä jälkeen ne nousivat vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla. Kuten taulukossa 10 on esitetty, työllisyys kuitenkin laski samalla ajanjaksolla 54 prosenttia.

4.4.3.3 Varastot

(178) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 13

Varastot

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (kpl)	308 350	210 370	157 417	128 525
Indeksi	*100*	*68*	*51*	*42*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta (%)	6	6	8	7
Indeksi	*100*	*95*	*135*	*111*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset.

(179) Varastot pienenivät 58 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tämä liittyi tuotannon ja myynnin vähenemiseen. Varastot prosentteina tuotannosta ilmaistuna kasvoivat tarkastelujakson aikana 11 prosenttia, koska tuotannonalan oli pidettävä yllä jonkin verran toimintaa. Sen vuoksi se ei pystynyt vähentämään tuotantoaan samansuuntaisesti myynnin vähenemisen kanssa. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että suurin osa tuotannosta perustui tilauksiin ja asiakkaan eritelmiin, varastot eivät ole merkittävä vahinkoindikaattori.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(180) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja sijoitetun pääoman tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 14

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	12	5	– 18	– 9
Indeksi	*100*	*42*	*– 144*	*– 73*
Kassavirta (euroa)	26 413 388	17 979 438	– 4 762 380	– 2 257 500
Indeksi	*100*	*68*	*– 18*	*– 9*
Investoinnit (euroa)	11 655 450	5 408 642	2 536 354	1 220 214
Indeksi	*100*	*46*	*22*	*10*
Investointien tuotto	65 %	14 %	– 35 %	– 19 %
Indeksi	*100*	*21*	*– 54*	*– 29*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset.

(181) Komissio määritti otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta.

(182) Voitot laskivat tarkastelujaksolla 58 prosenttia vuonna 2019, minkä jälkeen ne laskivat jyrkästi ja muuttuivat kaksinumeroisiksi tappioiksi vuonna 2020. Ne elpyivät osittain vuonna 2021 mutta pysyivät edelleen negatiivisina. Kaiken kaikkiaan voitto laski 173 prosenttia tarkastelujaksolla. Covid-19-pandemiaan liittyvän kysynnän äkillisen pienenemisen vuoksi kiinalaisen halpaviennin aiheuttama lisääntynyt kilpailu (kuten jäljempänä olevassa 5.1 jaksossa on selitetty) pakotti unionin tuotannonalan laskemaan hintojaan tuotantokustannusten noustessa (kuten 4.4.3.1 jaksossa on selitetty). Tämä johti merkittäviin tappioihin.

(183) Nettokassavirta osoittaa unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Nettokassavirta kehittyi samalla tavalla kuin kannattavuus: se laski jyrkästi vuosina 2019–2020 ja elpyi osittain tutkimusajanjaksolla, mutta jäi negatiiviseksi.

(184) Investointien tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Se kehittyi samalla tavalla kuin kannattavuus, sillä se laski tarkastelujaksolla dramaattiset 129 prosenttia ja kääntyi negatiiviseksi.

(185) Kun otetaan huomioon kannattavuuden, kassavirran ja investointien tuoton lasku, otokseen valittujen unionin tuottajien pääoman saantiin kohdistui vakavia vaikutuksia.

4.4.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(186) Keskeiset makroindikaattorit kehittyivät negatiivisesti tarkastelujaksolla: unionin myyntimäärä laski 71 prosenttia, tuotanto 62 prosenttia ja työllisyys 50 prosenttia.

(187) Mikroindikaattorit antavat samanlaisen kuvan. Myynnin kannattavuus unionissa (+12 prosentista –9 prosenttiin), myyntihinnat (–9 prosenttia) ja kassavirta (–109 prosenttia) heikkenivät merkittävästi.

(188) Covid-19-pandemian vuoksi kulutus väheni samalla, kun unionin tuotannonalan tuotantokustannukset nousivat 16 prosenttia. Tätä taustaa vasten Kiinasta tulevan tuonnin hinnat ovat vuodesta 2018 lähtien olleet johdonmukaisesti ja merkittävästi unionin tuotannonalan hintoja ja kustannuksia alhaisempia.

(189) Kiinalaisten viejien tuontimäärät laskivat tarkastelujaksolla 39 prosenttia. Samalla kulutus kuitenkin väheni huomattavasti enemmän (66 prosenttia). Sen seurauksena Kiinan vienti kasvatti markkinaosuuttaan 79 prosenttia eli 17 prosentista vuonna 2018 tutkimusajanjakson 31 prosenttiin, ja sen hinnat olivat koko tarkastelujakson ajan merkittävästi unionin tuotannonalan hintoja alemmat. Hinnan alittavuuden marginaali oli tutkimusajanjaksolla keskimäärin 13,1 prosenttia, kuten 4.3.3 jaksossa edellä on esitetty.

(190) Halpa kiinalainen polkumyyntituonti aiheutti unionin tuotannonalalla myös merkittävää hinnankorotusten estymistä, kun otetaan huomioon 52,9–58,8 prosentin viitehinnan alittavuuden marginaalit. Unionin tuotannonala ei voinut nostaa hintojaan tuotantokustannusten nousun mukaisesti ja oli siten pakotettu vaikeaan kannattavuustilanteeseen voidakseen säilyttää edes osan myyntimääristään.

(191) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli tässä vaiheessa, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. **SYY-YHTEYS**

(192) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti, oliko asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Tällainen tekijä oli covid-19-pandemia, joka vaikutti unionin kulutukseen ja unionin tuotannonalan vientitulokseen. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana.

5.1 **Polkumyyntituonnin vaikutukset**

(193) Kiinasta tulevan tuonnin määrä väheni tarkastelujaksolla 39 prosenttia ja oli 370 107 kappaletta vuonna 2021, kun se vuonna 2018 oli 602 010 kappaletta. Sen markkinaosuus kasvoi kuitenkin tutkimusajanjaksolla 14 prosenttiyksikköä aina 31 prosenttiin, mikä aiheutti vahinkoa unionin tuotannonalalle, jonka myyntimäärät laskivat 71 prosenttia samalla ajanjaksolla.

(194) Lisäksi tuonti tapahtui unionin tuotannonalan hintoja huomattavasti alemmilla hinnoilla koko tarkastelujakson ajan. Unionin tuotannonalalla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin noudattaa kiinalaisten tuottajien asettamaa matalaa hintatasoa voidakseen ylläpitää myyntimäärän minimitasoa laskevan kulutuksen ja kasvavien tuotantokustannusten aikana, kuten edellä 4.4.3.1 jaksossa on selitetty. Se puolestaan johti kaikkien otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden syvään laskuun voitoista (+12 prosenttia vuonna 2018) suuriin tappioihin (–9 prosenttia vuonna 2021) ja sen seurauksena muiden taloudellisten indikaattoreiden, kuten investointien tuoton ja kassavirran, heikkenemiseen. Kuten 4.3.3 jaksossa on selitetty, tämä hinnankorotusten estyminen johtui selvästi siitä, että kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat tarjosivat oluttynnyreitä unionin markkinoilla polkumyyntihinnoin.

(195) Merkittävästi pienemmillä markkinoilla unionin tuotannonalan myynnit putosivat 2,8 miljoonasta oluttynnyristä vuonna 2018 tutkimusajanjakson 800 000 tynnyriin. Jos unionin tuotannonala ei olisi laskenut hintojaan, se olisi ollut vaarassa menettää jopa tämän vähäisen myyntimäärän, mikä olisi johtanut joidenkin unionin tuottajien tuotannon loppumiseen kokonaan.

(196) Unionin vienti, joka on esitetty 5.2.2 jaksossa, osoittaa, miltä hintatasoltaan ja voitoiltaan normaali tilanne näyttäisi vientimarkkinoilla, joilla ei ole polkumyyntituontia tai joilla on otettu käyttöön toimenpiteitä tasapuolisten kauppaolosuhteiden palauttamiseksi. Näin on tehty esimerkiksi Yhdysvalloissa, joka on unionin tuottajien merkittävin vientimarkkina ja jossa kiinalaiset oluttynnyrit ovat olleet polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kohteena vuodesta 2019 alkaen. Unionin tuotannonalan maahantuontihinnat (jotka sisältävät kuljetukseen liittyvät kustannukset ja tuontitullit) olivat tarkastelujaksolla keskimäärin 22 prosenttia korkeammat kuin sen myyntihinnat unionin markkinoilla (tutkimusajanjaksolla +29 prosenttia) ja jatkuvasti sen tuotantokustannuksia suuremmat, lukuun ottamatta vuotta 2020, jolloin covid-19-pandemian vaikutus oli voimakkain. Nämä hinnat edustavat markkinaa, jossa tasapuoliset kauppaolosuhteet on palautettu kiinalaisen tuontiin kohdistuvilla polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä. Sen vuoksi ne ovat kohtuullinen vertailukohta sille, mitä hinnat olisivat unionin markkinoilla olleet ilman 197–209 kappaleessa alla kuvattua hinnankorotusten estymistä.

(197) Unionin markkinat jakaantuvat sekä unionin tuottajien että kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta pääasiassa kahden pääasiallisen käyttäjäryhmän välille: pienet ja keskikokoiset itsenäiset panimot (joiden osuus myynnistä on noin 40 prosenttia) ja suuret olutryhmittymät (joiden osuus on yli 50 prosenttia).

(198) Pienet ja keskikokoiset itsenäiset panimot ostavat oluttynnyreitä pääasiassa lyhyen ja keskipitkän tähtäimen tarpeisiinsa. Panimot pyytävät useilta oluttynnyreiden tuottajilta tarjouksia ja toimitusaikaa haluamastaan määrästä oluttynnyreitä. Tämä on erittäin tärkeä segmentti unionin tuotannonalalle, jolle maantieteellinen läheisyys ja toimitusajat voivat muodostaa edun. Tämä käyttäjäsegmentti ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa. Unionin tuotannonala toimitti kuitenkin näyttöä siitä, että se oli menettänyt tällä segmentillä useita tilauksia halpojen kiinalaisten tarjousten takia. Tämä pakotti unionin tuottajia laskemaan hintojaan huomattavasti säilyttääkseen kilpailukykynsä.

(199) Markkinoiden toista puoliskoa määrittävät viisi suurta käyttäjää, joiden osuus unionin tuotannonalan myynnistä unionissa on yli 50 prosenttia (näistä viidestä kahden tärkeimmän käyttäjän, AB InBevin ja Heinekenin, uskotaan hallitsevan yhdessä yli 50/60 prosenttia maailman olutmarkkinoista) ja vähintään 55 prosenttia kahden otokseen valitun kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan myynnistä. Unionin tuotannonala osoitti, että nämä käyttäjät hoitivat seuraavan vuoden oluttynnyrihankintansa yksityisillä tarjouskilpailuilla. Itsenäisille panimoille suuntautuneen myynnin osalta myös tarjouskilpailumenettely pakotti kilpailijat minimoimaan hintansa, ja erittäin alhaisilla hinnoilla tarjouksia tekevät kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat pakottivat unionin tuotannonalan vastaamaan näihin alhaisiin hintoihin ja estivät niitä siirtämästä kustannustensa nousun asiakkailleen.

(200) Tarjouskilpailumenettelyn osalta tutkimus osoitti, että suuret käyttäjät toteuttivat tarjouskilpailut erikoisella tavalla. Tarjouskilpailujen ehdot olivat tarkkoja hintojen ja pyydettyjen enimmäismäärien osalta. Ostajalla ei ollut sopimukseen perustuvaa velvollisuutta ostaa tarjouskilpailussa tarjottua määrää oluttynnyreitä, kun taas toimittajalla oli sopimusvelvoite toimittaa tarjottu määrä tarjottuun hintaan. Todellisuudessa ostetut määrät vastasivat harvoin tarjouskilpailuissa pyydettyjä määriä. Samalla tarjouskilpailun voittajat (eli oluttynnyreiden toimittajat) velvoitettiin toimittamaan tarjotut määrät tiettyyn hintaan, eivätkä ne voineet ottaa huomioon esimerkiksi tuotantokustannusten muutoksia.

(201) Yhteistyössä toimineet käyttäjät järjestivät tarkastelujaksolla keskimäärin seitsemän tarjouskilpailua vuodessa. Näiden tarjouskilpailujen tuloksena lopulta ostetut määrät vaihtelivat ja rajoittuivat keskimäärin alle 60 prosenttiin tarjotuista määristä. Käyttäjät myös käyttivät tarjouskilpailussa sovittua hintaa lähtökohtana mahdollisissa myöhemmissä hintaneuvotteluissa ja yksittäisissä kaupoissa.

(202) Hintoja pyrittiin minimoimaan tarjouskilpailumenettelyllä, jossa kaikille osallistujille (unionin tuottajat ja kiinalaiset viejät mukaan lukien) kerrottiin punaisten, keltaisten ja vihreiden valojen avulla, kuinka korkeita tai matalia niiden tarjoukset olivat muihin osallistujiin verrattuna. Kiinalaisten viejien osallistuminen hinnoiltaan erittäin alhaisilla tarjouksilla pakotti unionin tuotannonalaa laskemaan hintojaan kestämättömälle tasolle. Unionin tuotannonalan tarjouskilpailujen kautta toteutuneen myynnin hinnat olivat vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla keskimäärin 10 prosenttia alhaisempia kuin muussa myynnissä, ja tarjouskilpailumenettelyn päätteeksi allekirjoitettu sopimus koski vain mahdollisia hankintamääriä eikä tarjonnut varmuutta tilauksen saamisesta. Tämän vahvistavat tutkimuksessa vahvistetut merkittävät hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden tasot.

(203) AB InBev viittasi lisäksi 20 päivänä kesäkuuta 2022 toimittamissaan huomautuksissa unionin oluttynnyreiden toimittajien viimeaikaisiin hintoihin, jotka olivat olleet kilpailukykyisiä kiinalaisten toimittajien hintojen kanssa tutkimusajanjaksolla ja vuonna 2022. Tämä antaa lisävahvistuksen siitä, että unionin tuottajat ovat laskeneet hintojaan tarkastelujakson alkuvuosista pystyäkseen kilpailemaan kiinalaisten hintojen kanssa.

(204) Tarjouskilpailuprosessin toinen tähän liittyvä ominaisuus oli, että varsinaisten tarjousten ulkopuolella sovittiin lopulta merkittävistä myyntimääristä, ja näissä myöhemmissä neuvotteluissa käytettiin edellä mainittua ”valojärjestelmää”. Unionin tuotannonalan tarjouskilpailujen kautta koko tarkastelujakson aikana myymät erittäin vähäiset määrät ovat osoitus tästä. Tämä myyntimäärä oli yli 30 prosenttia vuosien 2019–2020 kokonaismyynnistä, mutta laski alle 16 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Käytännössä käyttäjät käyttivät hyväkseen tätä erikoista tarjouskilpailumenettelyä ja kiinalaisten halpoja polkumyyntitarjouksia painaakseen unionin tuotannonalan hinnat kiinalaisten hintojen tasolle ja lopulta sopiakseen näistä hinnoista myös tarjouksen ulkopuolella.

(205) Yhteistyössä toimineiden käyttäjien toimittamat tiedot osoittavat, että kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat voittivat tarkastelujaksolla keskimäärin 30 prosenttia tarjouskilpailujen kohteena olleista toimitusmääristä. Tämä on kuitenkin varovainen arvio, koska asiakirja-aineistoon sisältyvä näyttö osoittaa, että yhden suurimmista yhteistyöstä kieltäytyneistä käyttäjistä (Heineken) osuus kahden otokseen valitun kiinalaisen tuottajan viemistä määristä oli tutkimusajanjaksolla vähintään 30 prosenttia.

(206) Sillä, tapahtuiko myynti muodollisesti tarjouksen perusteella vai ei, ei joka tapauksessa ollut mitään merkitystä kiinalaisten polkumyyntihintojen syy- ja seuraussuhteisiin unionin tuotannonalan hintojen ja kärsimien vahinkojen osalta.

(207) Kuten 4.3.3 jaksossa yllä on selitetty, kiinalaisten hinnat laskivat vuoden 2018 tasosta vuosina 2019 ja 2020 ja nousivat jälleen tutkimusajanjaksolla, mutta eivät vuoden 2018 tasoa korkeammalle. Samalla jaksolla unionin tuotannonalan hinnat laskivat 9 prosenttia, kun taas sen tuotantokustannukset nousivat 16 prosenttia.

(208) Kiinasta tulevan oluttynnyreiden tuonnin molemmilla markkinasegmenteillä aiheuttama hintapaine johti siihen, että unionin tuotannonalan oli markkinaosuutensa edes osittaiseksi säilyttämiseksi laskettava myyntihintojaan tuotantokustannusten noususta huolimatta. Tämän seurauksena kannattavuus heikkeni tarkastelujaksolla 12 prosentista –9 prosenttiin, ja kaikki taloudelliset indikaattorit heikkenivät.

(209) Sen vuoksi todetaan, että ajallinen yhteys huomioon ottaen unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkeneminen tapahtui samaan aikaan kuin Kiinasta erittäin alhaisin hinnoin tuleva tuonti. Markkinoiden kutistuessa ja tuotantokustannusten noustessa kiinalaiset hinnat alittivat jatkuvasti unionin tuotannonalan hinnat ja estivät hinnankorotukset EU:n markkinoilla, mikä muodosti aidon ja merkittävän syy-yhteyden näiden kahden välille.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.2.1 *Covid-19-pandemia ja kulutuksen väheneminen*

(210) Oluttynnyreiden tuontia Kiinasta erittäin alhaisin hinnoin on kirjattu vuodesta 2018 alkaen. Kiinasta tulevan tuonnin keskimääräinen hinta oli tarkastelujaksolla keskimäärin 24 prosenttia alempi kuin unionin tuotannonalan keskimääräinen myyntihinta. Samaan aikaan unionin tuotannonalan hinnat laskivat jatkuvasti kasvavista tuotantokustannuksista huolimatta. Covid-19-pandemian vuoksi entisestään vähentynyt kulutus ei heikentänyt syy-yhteyttä polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä. Kulutus laski jakson aikana 66 prosenttia ja unionin tuotannonalan myynti laski 71 prosenttia, kun taas Kiinan vienti laski vain 39 prosenttia, mikä kasvatti sen markkinaosuuden 17 prosentista 31 prosenttiin. Kuten 196 kappaleessa esitetään Yhdysvaltain markkinoilla saatavien hintojen perusteella, ilman Kiinan tuontia ja sen aiheuttamaa hintapainetta unionin tuotannonala olisi voinut nostaa hintojaan kestävämmälle tasolle ja kattaa tuotantokustannusten kasvun.

(211) Kulutuksen ja kapasiteetin käyttöasteen merkittävällä laskulla oli huomattava vaikutus unionin tuotannonalan kannattavuuteen. Kuten 4.4.3.1 jaksossa selitetään, vaikka unionin tuotannonala onnistui merkittävästi vähentämään kiinteitä kustannuksiaan, niiden osuus kokonaiskustannuksista nousi 23 prosenttiin. Tuotannonala onnistui samalla laskemaan myös muita rakenteellisia kustannuksia, kuten työvoimakustannuksia, covid-19-pandemian aikana. Tämä kiinteiden kustannusten ja muiden rakenteellisten kustannusten hallinta kyseessä olevan jakson aikana mahdollisti näiden kustannusten kannattavuusvaikutusten minimoinnin, kuten edellä on myös selitetty. Se kuitenkin onnistui kompensoimaan niitä vain osittain, koska kiinalaisella tuonnilla oli merkittävä hinnankorotuksia estävä vaikutus.

5.2.2 *Unionin tuotannonalan vientitoiminta*

(212) Otokseen valittujen unionin tuottajien viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 15

Otokseen valittujen unionin tuottajien vientitoiminta

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä (kpl)	2 364 368	1 827 572	547 427	1 124 371
Indeksi	*100*	*77*	*23*	*48*
Keskimääräinen noudettuna-hinta (euroa/kpl)	66,04	62,18	58,86	63,05
Indeksi	*100*	*94*	*89*	*95*
Keskimääräinen maahantuontihinta ([52]) (euroa/kpl)	68,34	64,87	60,83	66,28
Indeksi	*100*	*95*	*89*	*97*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselyvastaukset.

(213) Unionin tuotannonalan vienti väheni tarkastelujaksolla 52 prosenttia.

(214) Unionin tuotannonalan vientitulos osoitti vuosien 2018 ja 2020 välillä jokseenkin samanlaisia suuntauksia kuin unionin tuotannonalan myyntimäärien kehitys unionin markkinoilla. Unionin tuotannonalan myyntimäärä unionissa ja vientimyynnin määrä vähenivät tarkastelujakson alkupuoliskolla, johon covid-19-pandemia vaikutti eniten. Vientimyynnin määrä väheni kuitenkin suhteellisesti vähemmän kuin myynti unionin markkinoille. Lisäksi unionin tuotannonalan vientitoiminta alkoi selvästi elpyä heti, kun covid-19-rajoitukset poistettiin, ja vientimyynnin määrä yli kaksinkertaistui vuodesta 2020 vuoteen 2021. Unionin tuotannonalan vientimyyntihinnat olivat lisäksi koko tarkastelujakson ajan merkittävästi korkeammat kuin myyntihinnat unionin markkinoilla ja jatkuvasti tuotantokustannuksia korkeammat, lukuun ottamatta vuotta 2020, johon covid-19-pandemia vaikutti eniten ja joka kattaa myös puolet tutkimusajanjaksosta. Tämän perusteella komissio päätteli, että vientituloksen väliaikainen heikkeneminen ei vaikuttanut vahinkoon, koska vientihintojen taso riitti siihen, että valtaosa unionin tuotannonalan vientimyynnistä oli kannattavaa.

5.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(215) Kiinan vientihinnat olivat merkittävästi alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat ja kustannukset vuonna 2018 alkaneen tarkastelujakson alusta alkaen. Tutkimuksen mukaan hinnan alittavuuden painotettu keskimäärinen marginaali oli 13,1 prosenttia. Tämä kasvava läsnäolo markkinoilla erittäin alhaisin hinnoin vahingoitti unionin

([52]) Noudettuna-hinta, joka sisältää kuljetukseen liittyvät kustannukset ja Yhdysvaltain markkinoilla sovellettavat tuontitullit.

tuotannonalaa, jonka oli tarkastelujaksolla laskettava myyntihintojaan säilyttääkseen edes pienen myyntimäärän markkinoilla covid-19-pandemian aikana ja sen jälkeen. Tämä johti negatiiviseen kehitykseen unionin tuotannonalan taloudellisessa tilanteessa.

(216) Komissio erotti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalan tilanteeseen. Covid-19-pandemia ja siihen liittyvä oluttynnyreiden kulutuksen lasku unionissa ja maailmanlaajuisesti vaikuttivat kielteisesti unionin tuotannonalan kehitykseen, mutta tätä pidettiin väliaikaisena tekijänä, jonka vaikutus oli vähäinen. Unionin tuotannonalan tilanne oli heikentynyt jo ennen covid-19-pandemiaa ja jatkoi heikkenemistään tarkastelujakson loppuun asti.

(217) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle ja että muut tekijät erikseen tai yhdessä tarkasteltuina eivät heikentäneet syy-yhteyttä polkumyynnin ja merkittävän vahingon välillä.

6. TOIMENPITEIDEN TASO

(218) Määrittääkseen toimenpiteiden tason komissio tutki, olisiko polkumyyntimarginaalia alempi toimenpiteiden taso riittävä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

6.1 Vahinkomarginaali

(219) Vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala voisi saavuttaa tavoitevoiton myymällä tavoitehinnalla perusasetuksen 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan mukaisesti.

(220) Tavoitevoiton määrittämiseksi komissio otti perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti huomioon seuraavat tekijät: kannattavuustaso ennen asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin kasvua, kannattavuustaso, joka tarvitaan täysimääräisten kustannusten ja investointien, tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja innovoinnin kattamiseen, sekä kannattavuustaso, jollaista voidaan odottaa normaaleissa kilpailuolosuhteissa. Tällainen voittomarginaali ei saa olla matalampi kuin 6 prosenttia.

(221) Otokseen valitut unionin tuottajat esittivät kyselyvastauksissaan, että tavoitevoiton olisi oltava 12–20 prosenttia, koska niiden mielestä tämä on taso, joka tarvitaan prosesseihin ja tuotteisiin tehtävien tarvittavien investointien rahoittamiseen ja unionin tuotannonalan pitkän aikavälin elinkelpoisuuden varmistamiseen. Tuotannonala osoitti myös, että vuosina, joina kilpailuolosuhteet olivat tavanomaiset, niiden keskimääräinen kannattavuus oli 15 prosenttia.

(222) Tämän näytön perusteella komissio päätti alustavasti käyttää 12 prosentin voittomarginaalia, joka on edellisessä kappaleessa esitetyn vaihteluvälin alapäässä, ja omaksui näin hyvin varovaisen lähestymistavan.

(223) Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen alustavaksi voittomarginaaliksi vahvistettiin perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti 12 prosenttia.

(224) Tarkastelujakson investointien, tutkimus- ja kehitystyön (T&K) ja innovoinnin tason osalta komissio tarkasti toimitetut tiedot ja päätteli, että EU:n tuotannonalan ilmoittama ja komission todentama investointi-, tutkimus-, kehitys- ja innovointikustannusten ero tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa oli jo sisällytetty 12 prosentin tavoitevoittoon.

(225) Tällä perusteella komissio laski unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman kappalehinnan soveltamalla edellä mainittua tavoitevoittomarginaalia (ks. 223 kappale) otokseen valittujen unionin tuottajien tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksolla tuotelajeittain.

(226) Tämän jälkeen komissio määritti vahinkomarginaalin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä asianomaisen maan otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjakson aikana myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hintaero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.

(227) Vahingon korjaava taso määritellään ”muiden yhteistyössä toimineiden yritysten” ja ”kaikkien muiden yritysten” osalta samalla tavoin kuin näitä yrityksiä koskeva polkumyyntimarginaali.

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali	Vahinkomarginaali
Kiinan kansantasavalta	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd.	65,3 %	52,9 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	72,1 %	56,3 %
	Kaikki muut yritykset	91,0 %	112,0 %

6.2 **Toimenpiteiden tasoa koskevat päätelmät**

(228) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit olisi asetettava perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti seuraavasti:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli
Kiinan kansantasavalta	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	56,3 %
	Kaikki muut yritykset	91,0 %

7. **UNIONIN ETU**

(229) Päätettyään soveltaa perusasetuksen 7 artiklan 2 kohtaa komissio tarkasteli perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, voisiko se päätellä selvästi, että ei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä tässä tapauksessa vahingollista polkumyyntiä koskevasta päätelmästä huolimatta. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(230) Unionissa on kahdeksan oluttynnyreitä tuottavaa yritystä. Ne työllistävät suoraan yli 400 työntekijää (yli 800 työntekijää vuonna 2018) Espanjassa, Italiassa, Itävallassa, Saksassa ja Tšekissä.

(231) Toimenpiteiden käyttöönotto antaisi unionin tuotannonalalle mahdollisuuden säilyttää markkinaosuutensa, lisätä kapasiteetin käyttöastetta, korottaa hintoja kestäville tasoille ja parantaa kannattavuutta tasoille, joita voidaan odottaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa.

(232) Toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen johtaisi todennäköisesti jo entisestään negatiivisen kannattavuuden heikkenemiseen entisestään. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, unionin tuotannonala saattaa joutua sulkemaan tuotantolaitoksia ja irtisanomaan työntekijöitä, mikä vaarantaa sen elinkelpoisuuden.

(233) Sen vuoksi komissio päätteli alustavasti, että väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotto on unionin tuotannonalan edun mukaista.

7.2 **Etuyhteydettömien tuojien ja kauppiaiden etu**

(234) Yksi etuyhteydetön tuoja, jonka osuus Kiinasta tulevan tuonnin määrästä oli 1,6 prosenttia, toimitti otantalomakkeen ja vastasi kyselylomakkeeseen. Yhteistyössä toimineen tuojan keskimääräinen voitto tutkimusajanjaksolla oli 16 prosenttia.

(235) Kyseinen tuoja vastusti toimenpiteiden käyttöönottoa. Se väitti, että kun otetaan huomioon ruostumattoman teräksen ja laivaliikenteen hintojen nousu, toimenpiteiden käyttöönotolla olisi kielteinen lisävaikutus sen kannattavuuteen, mikä veisi yrityksen selvitystilaan. Yritys korosti myös, että se on tehnyt viime vuosina omista varoistaan merkittäviä T&K-investointeja uuden henkisen omaisuuden kehittämiseksi sekä investointeja sellaisten uusien oluttynnyreiden tuotantoratkaisujen kehittämiseen, joista voisi olla hyötyä unionin käyttäjille, ja että toimenpiteiden käyttöönotto saattaa lopettaa tämän hankkeen.

(236) Komissio päätteli, että tuoja voi todennäköisesti siirtää osan polkumyyntitullista loppukäyttäjille. Tuojan hyvä voittotaso lieventää myös tullin vaikutusta tuojan elinkelpoisuuteen. Kaiken kaikkiaan se, että vain yksi tuoja teki tässä tutkimuksessa yhteistyötä ja sekin oli erittäin vähäistä, viittaa siihen, että toimenpiteillä ei ole erittäin kielteistä vaikutusta tuojiin eikä tämä vaikutus näin ollen olisi suurempi kuin toimenpiteiden myönteinen vaikutus unionin tuottajiin.

(237) Kauppiaat/palveluntarjoajat, jotka harjoittavat oluttynnyreiden yksilöintiä ja räätälöintiä, voivat jatkaa tätä liiketoimintaa kilpaillen ansioillaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sijasta.

7.3 **Käyttäjien etu**

(238) Vireillepanon yhteydessä ilmoittautui kaksi käyttäjää, Appie ja Carlsberg, mutta ne toimittivat vain vähän tietoja kyselylomakevastauksissaan. Eräs toinen käyttäjä, AB InBev, rekisteröityi asianomaiseksi osapuoleksi ja toimitti huomautuksia, mutta ei vastannut kyselylomakkeeseen. Nämä käyttäjät edustavat panimoita tai panimoryhmittymiä.

(239) Kuten edellä 4.3.1 jaksossa on selitetty, komissio otti myöhemmässä vaiheessa uudelleen yhteyttä suuriin käyttäjiin ja pyysi tietoja niiden toimittajista ja hankintamääristä. Kolme käyttäjää (AB InBev, Asahi ja Molson Coors) toimitti joitakin tietoja, mutta eivät vastanneet keskeiseen kyselylomakkeeseen.

(240) AB InBev vastusti ensimmäisissä huomautuksissaan toimenpiteiden käyttöönottoa ja väitti seuraavaa:

— tullit johtaisivat oluttynnyrikustannusten nousuun, mikä vaikuttaisi kielteisesti hotelli- ja ravintola-alaan, johon covid-19-pandemia on jo vaikuttanut merkittävästi;

— unionin tuotannonalalla ei ole riittävästi kapasiteettia unionin oluttynnyreiden kysynnän tyydyttämiseksi kokonaisuudessaan.

(241) Ensimmäisestä väitteestä voidaan todeta, että tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittivat, että hotelli- ja ravintola-alan toimijat eivät osta oluentuottajilta oluttynnyreitä, vaan vain niiden sisällön (eli oluen). Pubit ja baarit maksavat tynnyreistä pantin, joka palautetaan, kun tyhjät oluttynnyrit palautetaan oluentuottajille. Sen vuoksi oluttynnyreiden kustannusten vaikutuksen hotelli- ja ravintola-alan kannattavuuteen odotetaan olevan vähäinen.

(242) Toisesta väitteestä voidaan todeta, että unionin tuotannonalalla näyttää olevan riittävästi käyttämätöntä kapasiteettia. Unionin kulutus oli huippuvuonna 2018 noin 3,2 miljoonaa oluttynnyriä, kun taas unionin tuotannonalan kokonaistuotantokapasiteetti oli lähes 6,8 miljoonaa oluttynnyriä. Vaikka otetaan huomioon vientimyynti, unionin tuotannonalalla on vielä lähes 2 miljoonan oluttynnyrin edestä käyttämätöntä kapasiteettia.

(243) Kun otetaan huomioon oluttynnyreiden pitkä käyttöikä (yleensä 30 vuotta) ja uudelleentäytettävyys, niiden kustannusvaikutukset juomateollisuuteen ovat minimaaliset.

(244) Sen vuoksi komissio päätteli alustavasti, että toimenpiteiden kielteisen vaikutuksen käyttäjiin odotetaan olevan vähäinen eikä sen oleteta kumoavan toimenpiteiden myönteistä vaikutusta unionin tuottajiin.

7.4 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(245) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei tässä vaiheessa tutkimusta ole pakottavia syitä todeta, ettei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen uudelleen täytettävien oluttynnyreiden tuonnissa.

8. **VÄLIAIKAISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(246) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä, toimenpiteiden tasoa ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuttaisi enempää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

(247) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen uudelleen täytettävien oluttynnyreiden tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Komissio vertasi vahinkomarginaaleja ja polkumyyntimarginaaleja. Tullien määrä asetettiin polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisiksi.

(248) Edellä esitetyn perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli
Kiinan kansantasavalta	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	56,3 %
	Kaikki muut yritykset	91,0 %

(249) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja.

(250) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.

(251) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, jotta varmistetaan yksilöllisten polkumyyntitullien soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka yhteydessä ei esitetä tällaista kauppalaskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(252) Laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa tuontiin yksilöllisiä polkumyyntitulleja, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten on tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esimerkiksi lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että alemman tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(253) Jos sellaisen yrityksen vientimäärä, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä polkumyyntitullia, kasvaa huomattavasti asianomaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan käynnistää toimenpiteiden kiertämisen vastainen tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tutkia muun muassa sitä, olisiko yksilölliset tullit syytä poistaa ja olisiko niiden sijasta otettava käyttöön koko maata koskeva tulli.

(254) Ruostumattomasta teräksestä valmistettuja uudelleen täytettäviä oluttynnyreitä koskevat tilastot ilmaistaan usein kappalemääränä. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([53]) liitteessä I vahvistetussa yhdistetyssä nimikkeistössä ei kuitenkaan määritellä ruostumattomasta teräksestä valmistetuille uudelleen täytettäville oluttynnyreille tällaista lisäyksikköä. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin osalta vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan ilmoitukseen merkitään kilogrammoina tai tonneina ilmoitetun painon lisäksi kappalemäärä. Kappalemäärät olisi merkittävä Taric-koodeilta 7310 10 00 10 ja 7310 29 90 10 edellyttäen, että tämä tieto on asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I mukainen.

9. **KIRJAAMINEN**

(255) Kuten johdanto-osan 3 kappaleessa mainitaan, komissio ei asettanut tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia kirjaamisvelvoitteen alaiseksi.

10. **ALUSTAVAN VAIHEEN TIEDOT**

(256) Komissio ilmoitti perusasetuksen 19 a artiklan mukaisesti asianomaisille osapuolille väliaikaisten tullien suunnitellusta käyttöönotosta. Nämä tiedot asetettiin myös yleisön saataville kauppapolitiikan pääosaston verkkosivustolla. Asianomaisille osapuolille annettiin kolme työpäivää aikaa esittää huomautuksia erityisesti niille ilmoitettujen laskelmien tarkkuudesta.

(257) Ningbo Major ja Penglai Jinfu toimittivat ennakkoilmoituksesta yhteiset huomautukset, joissa ne pyysivät komissiota olemaan soveltamatta väliaikaisia toimenpiteitä. Ne korostivat, että niiden tietojen mukaan joidenkin tuotelajien tavoitehinnat eivät vastanneet odotettuja tavoitehintoja. Ne väittivät myös, että jotkin tuotelajit eivät sisältyneet vahinkomarginaalia koskeviin laskelmiin ja että asiakirjaan sisältyvän taulukon otsikkoa ei ollut varustettu asianmukaisin selityksin.

(258) Komissio tarkasteli huomautuksia yksityiskohtaisesti ja totesi, ettei mikään niistä koskenut laskelmien paikkansapitävyyttä, joten se tarkastelee niitä yhdessä muiden väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemisen jälkeen toimitettujen tietojen kanssa.

(259) Taulukossa käytetyt yksiköt ovat tosiaan kappaleita eikä tonneja, kuten vientiä harjoittavat tuottajat perustellusti totesivat. Joitakin tuotelajeja ei sisällytetty vahinkomarginaalia koskeviin laskelmiin, koska unionin tuotannonala ei tuottanut vastaavia tuotelajeja ja näin ollen hinnan alittavuuden marginaalin laskeminen ei ollut aiheellista.

([53]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987 tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2022/1998, annettu 20 päivänä syyskuuta 2022, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta (EUVL L 282, 31.10.2022, s. 1).

11. **LOPPUSÄÄNNÖS**

(260) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään kirjallisia huomautuksia ja/tai pyytämään tulemista komission ja/tai kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemaksi vahvistetussa määräajassa.

(261) Väliaikaisten tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat alustavia, ja niitä voidaan muuttaa tutkimuksen lopullisessa vaiheessa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli tuotaessa unioniin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia, tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7310 10 00 ja ex 7310 29 90 (Taric-koodit 7310 10 00 10 ja 7310 29 90 10) kuuluvia ruostumattomasta teräksestä valmistettuja uudelleentäytettäviä oluttynnyreitä, säiliöitä, tynnyreitä, altaita, astioita ja niiden kaltaisia säilytyspäällyksiä, jotka tunnetaan yleisesti nimellä ”ruostumattomasta teräksestä valmistetut uudelleentäytettävät oluttynnyrit”, joiden muoto on karkeasti lieriömäinen ja seinämän paksuus on vähintään 0,5 millimetriä ja jollaisia käytetään muiden aineiden kuin nesteytetyn kaasun, raakaöljyn ja öljytuotteiden säilyttämiseen ja joiden vetoisuus on vähintään 4,5 litraa, riippumatta niiden pintakäsittelystä, paksuudesta tai ruostumattoman teräksen lajista sekä siitä, onko niihin asennettu lisäosia (imuputket, kaulat, kimmet tai muut osat) tai onko ne maalattu tai pinnoitettu muulla materiaalilla, pois lukien erikseen tuotavat kaulat, imuputket, annosteluliittimet tai hanat, kaulukset, venttiilit ja muut osat.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraava:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %	A024
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %	A030
	Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	56,3 %	
	Kaikki muut yritykset	91,0 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana oleva tuote), (määrä), on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), [asianomainen maa]. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuustalletuksen antamista.

5. Kun 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen osalta esitetään vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus, tuotujen tuotteiden kappalemäärä on merkittävä ilmoituksen asianomaiseen kenttään, edellyttäen että merkintä on asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I mukainen.

6. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaisten osapuolten on toimitettava tätä asetusta koskevat kirjalliset huomautuksensa 15 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

2. Asianomaiset osapuolet, jotka haluavat pyytää kuulemista komission kanssa, on tehtävä sitä koskeva pyyntö 5 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

3. Asianomaiset osapuolet, jotka haluavat pyytää kuulemista kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa, on tehtävä sitä koskeva pyyntö 5 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja tutkii tämän määräajan jälkeen jätetyt pyynnöt ja voi tarvittaessa päättää tällaisten pyyntöjen hyväksymisestä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä tammikuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Yhteistyössä toimineet otokseen kuulumattomat vientiä harjoittavat tuottajat

Maa	Nimi	Taric-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta	Kingyip – Guangzhou JingYe Machinery Co., Ltd.	A031
	Ningbo Hefeng Container Manufacturer Co., Ltd.	A032
	Qingdao HenKeg Craft Beer Technology Co., Ltd.	A033
	Yantai Toptech Ltd.	A034

III

(Muut säädökset)

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS N:o 161/22/KOL, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2022, Bergenin katuvaloinfrastruktuuria koskevasta tuesta (Norja) [2023/101]

EFTAn valvontaviranomainen, jäljempänä 'valvontaviranomainen', joka

ottaa huomioon:

Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'ETA-sopimus', ja erityisesti sen 61 ja 62 artiklan,

ETA-sopimuksen pöytäkirjan 26,

EFTAn jäsenvaltioiden välisen, valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamista koskevan sopimuksen, jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuinsopimus', ja erityisesti sen 24 artiklan,

valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjan 3, jäljempänä 'pöytäkirja 3', ja erityisesti sen II osan 7 artiklan 5 kohdan ja 14 artiklan ja

on kehottanut asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa ([1]) ja on ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I. TAUSTATIEDOT

1. *MENETTELY*

1.1 KANTELU

(1) Nelfo, jäljempänä 'kantelija', kanteli 11 päivänä toukokuuta 2017 päivätyllä kirjeellä Bergenin kunnan, jäljempänä 'kunta', myöntämästä väitetystä valtiontuesta, joka koski kunnallisten teiden varsilla olevaa katuvalaistusta. Nelfo on Norjan elinkeinoelämän keskusliittoon (NHO) kuuluva alakohtainen liitto. Se koostuu Norjassa toimivista sähkö- ja tietotekniikka-alan ja sähköisen viestinnän yrityksistä sekä järjestelmäintegraattoreista ja hissiyrityksistä ([2]).

(2) Väitetty tuensaaja on BKK AS, joka toimii eri tytäryhtiöiden kautta ([3]). BKK AS:stä ja sen tytäryhtiöistä käytetään jäljempänä nimitystä 'BKK-konserni'.

([1]) Bergenin katuvalojen yhteydessä myönnettyä mahdollista valtiontukea koskevan muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta 16 päivänä huhtikuuta 2019 annettu päätös N:o 27/19/KOL (Decision No 27/19/COL of 16 April 2019 to open a formal investigation into potential state aid granted in relation to the streetlights in Bergen; EUVL C 197, 13.6.2019, s. 25, ja ETA-täydennysosa N:o 46, 13.6.2019, s. 1).

([2]) Tämän päätöksen antamisajankohtana Nelfosta oli saatavilla tietoa seuraavalla verkkosivustolla: https://www.nho.no/en/english/nho-sectoral-federations/

([3]) Asiakirja nro 855990 ja sen mukana toimitetut asiakirjat, jotka on kirjattu asiakirjanumeroilla 855997, 855996, 855995, 858823, 858813, 858821 ja 855991. Verkkosivustolla www.proff.no julkisesti saatavilla olevien tietojen mukaan BKK AS:n nimi muutettiin hiljattain Eviny AS:ksi. Kun otetaan huomioon asianomainen ajanjakso ja tarve varmistaa yhdenmukaisuus muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevan päätöksen kanssa, tässä päätöksessä käytetään tästä huolimatta nimeä BKK AS. Muut päätöksessä käytetyt yritysten nimet ovat kantelussa sekä Norjan viranomaisten ja asianosaisten huomautuksissa käytettyjä yritysten nimiä.

1.2 LISÄTIETOJA

(3) Valvontaviranomainen toimitti kantelun Norjan viranomaisille 1 päivänä kesäkuuta 2017 päivätyllä kirjeellä ([4]). Norjan viranomaiset toimittivat huomautuksia 27 päivänä kesäkuuta 2017 ja 5 päivänä heinäkuuta 2017 päivätyillä kirjeillä ([5]).

(4) Valvontaviranomainen kehotti 7 päivänä syyskuuta 2017 lähetetyllä sähköpostilla ([6]) Norjan viranomaisia toimittamaan lisätietoja. Norjan viranomaiset vastasivat 8 päivänä syyskuuta 2017 ([7]) ja 12 päivänä syyskuuta 2017 ([8]) päivätyillä sähköposteilla.

(5) Valvontaviranomainen lähetti 11 päivänä heinäkuuta 2018 lisätietoja koskevan pyynnön ([9]). Osapuolet pitivät videoneuvottelun 17 päivänä elokuuta 2018. Norjan viranomaiset toimittivat lisätietoja 28 päivänä helmikuuta 2019 lähetetyllä sähköpostilla ([10]).

1.3 MUODOLLINEN TUTKINTAMENETTELY

(6) Valvontaviranomainen aloitti muodollisen tutkintamenettelyn päätöksellä N:o 27/19/KOL, jäljempänä 'aloittamispäätös' ([11]). Tässä vaiheessa valvontaviranomainen oli muodostanut alustavan kannan, jonka mukaan kolme toimenpidettä, jotka määritettiin aloittamispäätöksessä toimenpiteiksi a, b ja c, vaikuttivat olevan valtiontukea. Lisäksi valvontaviranomainen epäili tämän mahdollisen valtiontuen yhteensopivuutta ETA-sopimuksen toiminnan kanssa. Näitä kolmea toimenpidettä kuvaillaan jäljempänä 2 kohdassa.

(7) Norjan viranomaisia kehotettiin esittämään huomautuksensa aloittamispäätöksestä 20 päivään toukokuuta 2019 mennessä. Valvontaviranomainen pidensi pyynnöstä määräaikaa 5 päivään kesäkuuta 2019 ([12]).

(8) BKK AS ja Veilys AS, jäljempänä 'BKK Veilys', toimittivat yhteiset huomautuksensa valvontaviranomaiselle 5 päivänä kesäkuuta 2019 päivätyllä kirjeellä ([13]). Norjan viranomaisia kehotettiin 6 päivänä elokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä ([14]) esittämään näitä huomautuksia koskevat huomautuksensa 6 päivään syyskuuta 2019 mennessä.

(9) Norjan viranomaiset esittivät huomautuksia aloittamispäätökseen 5 päivänä huhtikuuta 2020 ([15]). Huomautukset on esitetty kahdessa kunnan lähettämässä kirjeessä, jotka on päivätty 10 päivänä toukokuuta 2019 ([16]) ja 3 päivänä huhtikuuta 2020 ([17]).

(10) Valvontaviranomainen lähetti Norjan viranomaisille uuden tietopyynnön 5 päivänä helmikuuta 2021 ([18]). Norjan viranomaiset toimittivat vastauksensa tähän pyyntöön 12 päivänä huhtikuuta 2021 ([19]).

([4]) Asiakirja nro 858239.
([5]) Asiakirjat nro 863097, 863099, 864432 ja 864434.
([6]) Asiakirja nro 872926.
([7]) *Ks.* edellinen alaviite.
([8]) Asiakirja nro 873252.
([9]) Asiakirja nro 923689.
([10]) Asiakirja nro 1058456.
([11]) Covid-19-pandemia ja siihen liittyvä ylimääräinen työmäärä ilmoitettujen tapausten suhteen on vaikuttanut tämän kantelun käsittelyyn.
([12]) Asiakirja nro 1070238.
([13]) Asiakirja nro 1073541, mukaan lukien kirjeen mukana toimitetut asiakirjat, jotka on kirjattu asiakirjanumeroilla 1073542 ja 1073543.
([14]) Asiakirja nro 1082647.
([15]) Asiakirja nro 1126799.
([16]) Asiakirja nro 1126803.
([17]) Asiakirja nro 1126801.
([18]) Asiakirja nro 1178400.
([19]) Norjan viranomaiset vastasivat 12 päivänä huhtikuuta 2021 päivätyllä sähköpostilla, joka kirjattiin asiakirjanumerolla 1202143. Saatekirje ja liitteet kirjattiin asiakirjanumeroilla 1194243, 1194249, 1194179, 1194189, 1194181, 1194183, 1194199, 1194185, 1194187, 1194217, 1194191, 1194193, 1194197, 1194195, 1194255, 1194253, 1194205, 1194201, 1194203, 1194209, 1194207, 1194211, 1194213, 1194223, 1194215, 1194229, 1194219, 1194221, 1194225, 1194233, 1194227, 1194235, 1194231, 1194239, 1194251, 1194237, 1194245, 1194241 ja 1194247.

2. *TOIMENPITEIDEN KUVAUS*

2.1 ASIAAN LIITTYVÄ INFRASTRUKTUURI JA OIKEUSHENKILÖT

(11) Kunnallisten teiden varsilla olevan katuvaloinfrastruktuurin omisti alun perin kunnallinen yksikkö Bergen Lysverker. BKK DA osti kuitenkin Bergen Lysverkerin ja sen omaisuuden vuonna 1996. Tuohon aikaan BKK DA:n omistajana oli useita kuntia, ja Bergenin kunta oli enemmistöosakas.

(12) BKK DA:sta tuli myöhemmin yhtiömuodon muutoksen seurauksena BKK AS ([20]). Julkisesti saatavilla olevien tietojen mukaan kunta omistaa 37,75 prosenttia sen osakkeista. Muita osakkeenomistajia ovat muun muassa Statkraft Industrial Holding AS ja muut kunnat ([21]).

(13) Erilaiset BKK AS:n tytäryhtiöt ovat siitä lähtien omistaneet Bergenin kunnallisten teiden varsilla olevan katuvaloinfrastruktuurin ja vastanneet sen ylläpidosta. BKK-konsernin määräysvallassa olevan infrastruktuurin omistaa tällä hetkellä Veilys AS. Lisäksi Veilys AS omistaa katuvaloinfrastruktuuria valtion, läänien ja yksityisten teiden varsilla.

(14) Norjan viranomaisten mukaan Veilys AS ei ole vastannut katuvaloinfrastruktuurinsa ylläpidosta eikä huollosta itse. Nämä toiminnot on sen sijaan suorittanut tytäryhtiö BKK EnoTek AS ([22]).

(15) Kuten jäljempänä kuvaillaan tarkemmin, Veilys AS ei omista koko Bergenin kunnallisten teiden varsilla olevaa katuvaloinfrastruktuuria. Kunta omistaa osia tästä infrastruktuurista.

2.2 KANTELUSSA YKSILÖIDYT TOIMENPITEET

(16) Kantelussa yksilöitiin kaksi väitettyä valtiontukitoimenpidettä. Kantelija ilmoitti ensinnäkin, että kunta on maksanut liiallisia korvauksia BKK-konsernin yrityksille kunnallisten teiden varsilla olevien katuvalojen ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a). Toiseksi kantelu koski rahoitusta, jonka kunta myönsi 12 000 uuden LED-valaisimen asentamiseen Veilys AS:n infrastruktuuriin (toimenpide b) ([23]).

(17) Kantelijan mukaan toimenpiteisiin a ja b liittyy valtiontukisääntöjen rikkomista, joka on alkanut 1 päivänä tammikuuta 2016 ja jatkuu edelleen. Kuten aloittamispäätöksen johdanto-osan 18 kappaleessa todetaan, valvontaviranomainen on sen vuoksi rajoittanut toimenpiteiden a ja b arvioinnin tähän ajanjaksoon.

(18) Kantelija katsoo, että useat palveluntarjoajat olisivat halukkaita vastaamaan katuvalojen ylläpidosta ja huollosta korvausta vastaan. Tämän perusteella se pitää ylläpidosta ja huollosta koostuvia toimintoja luonteeltaan taloudellisena ([24]).

([20]) Asiakirja nro 863099, s. 1. Lisätietoja on jäljempänä 3 ja 4 kohdassa, jotka koskevat Norjan viranomaisten ja asianomaisten huomautuksia.

([21]) Luvut ovat peräisin verkkosivustolta www.proff.no

([22]) Asiakirja nro 1126803, s. 1, ja asiakirja nro 1126801, s. 1.

([23]) Ks. aloittamispäätöksen johdanto-osan 19 ja 34 kappale.

([24]) Asiakirja nro 855990, s. 6.

(19) Siltä osin kuin korvaus koskee yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua, kantelija esittää seuraavat huomautukset ([25]): Ensinnäkään valtiontuen olemassaoloa ei voida sulkea pois Altmark-kriteerien ([26]) perusteella. Toiseksi asiaan liittyvä korvaus ylittää yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviin palveluihin sovellettavan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän, joka on 500 000 euroa ([27]). Kolmanneksi toimenpiteet eivät täytä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen ([28]) vaatimuksia.

(20) Kantelijan arvion mukaan ylläpidosta ja huollosta on maksettu liiallisia korvauksia 1,12 miljoonaa euroa vuodessa. Vertailukelpoisissa palveluhankintasopimuksissa hinnat ovat väitetysti noin […] Norjan kruunua valaisinpistettä kohden vuodessa ([29]).

2.3 ALOITTAMISPÄÄTÖKSESSÄ YKSILÖITY LISÄTOIMENPIDE

(21) Kunnan suorittamiin maksuihin sisältyy korvaus Veilys AS:n omistaman katuvaloinfrastruktuurin pääomakustannuksista. Tämä korvausmekanismin osa sisällytettiin muodolliseen tutkintaan toimenpiteenä c. Kuten aloittamispäätöksen johdanto-osan 18 kappaleessa todetaan, toimenpiteen c arviointi ei rajoitu 1 päivästä tammikuuta 2016 alkavaan ajanjaksoon.

3. *NORJAN VIRANOMAISTEN HUOMAUTUKSET*

3.1 TAUSTATIETOA

3.1.1 ***Katuvaloinfrastruktuurin ja sähköverkon välinen suhde***

(22) Norjan viranomaiset korostavat sähköverkkojen ja katuvalaistukseen käytettävien infrastruktuurien tiivistä toiminnallista yhteyttä. Katuvalaisimet ja liitäntäkaapelit kiinnitetään usein ilmajohdon pylväisiin, joissa kulkevat myös voimakaapelit. Näin ollen Bergenin infrastruktuuri palvelee kahta tarkoitusta ([30]).

(23) Sähkö- ja katuvaloinfrastruktuurien ylläpito ja huolto erotettiin toisistaan vasta vuonna 1991. Kunnallisten teiden varrella näiden infrastruktuurien ylläpidosta ja huollosta huolehtivat joko kunnat tai kuntien omistamat paikallisyhteisöt ([31]).

(24) Norjan energiamarkkinat vapautettiin kuitenkin osittain vuodesta 1991 alkaen. Siinä yhteydessä sähköverkkojen toimintaan alettiin soveltaa monopolijärjestelmää ([32]).

([25]) Asiakirja nro 855990, s. 7–10.

([26]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 24.7.2003, Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdenburg, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, 87–93 kohta.

([27]) Komission asetus (EU) N:o 360/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 114, 26.4.2012, s. 8), johon viitataan ETA-sopimuksen liitteessä XV olevassa 1ha kohdassa, ks. sekakomitean päätös N:o 225/2012 (EUVL L 81, 21.3.2013, s. 27, ja ETA-täydennysosa N:o 18, 21.3.2013, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna, asetuksen (EU) N:o 360/2012 muuttamisesta sen soveltamisajan osalta 7 päivänä joulukuuta 2018 annetulla komission asetuksella (EU) 2018/1923 (EUVL L 313, 10.12.2018, s. 2), ks. sekakomitean päätös N:o 266/2019 (ei vielä julkaistu) ja komission asetus (EU) 2020/1474, annettu 13 päivänä lokakuuta 2020, asetuksen (EU) N:o 360/2012 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse sen soveltamisajan jatkamisesta ja vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävästä aikasidonnaisesta poikkeuksesta covid-19-pandemian vaikutusten huomioon ottamiseksi (EUVL L 337, 14.10.2020, s. 1), ks. sekakomitean päätös N:o 68/2021 (ei vielä julkaistu).

([28]) Komission päätös 2012/21/EU, annettu 20 päivänä joulukuuta 2011, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen (EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3), johon viitataan ETA-sopimuksen liitteessä XV olevassa 1h kohdassa, ks. sekakomitean päätös N:o 66/2012 (EUVL L 207, 2.8.2012, s. 46, ja ETA-täydennysosa N:o 43, 2.8.2012, s. 56).

([29]) Asiakirja nro 855990, s. 8.

([30]) Asiakirja nro 1126801, s. 3.

([31]) Asiakirja nro 1126801, s. 3.

([32]) Asiakirja nro 1126801, s. 3.

(25) Tässä alakohtaisessa järjestelmässä infrastruktuurien omistajat velvoitetaan huolehtimaan infrastruktuuriensa ylläpidosta. Päällekkäisyydet muiden yhteisöjen kanssa eivät ole sallittuja. Ylläpito- ja huoltokustannukset katetaan tariffeilla (nettleie), joissa on noudatettava Norjan energia-alan sääntelyviranomaisen (NVE) määrittämää säänneltyä tuottoa ([33]).

(26) Sitä vastoin katuvaloinfrastruktuurille ei ole määritetty monopolijärjestelmää kansallisella tasolla. Tällaisen infrastruktuurin osalta omistusrakenne ja toimintojen edellytykset riippuvat näin ollen paikallisista olosuhteista. Useat yhteisöt tarjoavat ylläpitoon ja huoltoon liittyviä palveluja kaupalliselta pohjalta ([34]).

3.1.2 *Bergen Lysverkerin myynti ja tulevien toimitusten sääntely*

(27) Kunnan tavoitteena vuoden 1996 prosessissa oli myydä Bergen Lysverker, mukaan lukien koko sen omaisuus ja toiminta ([35]). Omaisuus ja toiminta kattoivat erityisesti sähkön tuotannon ja jakelun. Katuvaloinfrastruktuuria pidettiin vähäisenä osana, jota ei voitu käytännön syistä erottaa ([36]).

(28) Valtuuston jäsenen (Rådmannen) Bergenin kaupunginvaltuustolle myyntipäätöksen valmistelua varten toimittamassa kirjallisessa yhteenvedossa todettiin, että eräitä julkisomisteisia yhtiöitä oli pyydetty antamaan tarjous. Kunta oli myös hankkinut arvonmäärityksen Enskilda Securitiesilta ([37]).

(29) Tämä arvonmääritys otettiin huomioon Bergenin kaupunginvaltuuston edustajan tekemässä ehdotuksessa. Siinä arvoksi ilmoitettiin 2,8–3,0 miljardia Norjan kruunua nettovelat huomioon ottaen ([38]).

(30) Bergenin kaupunginvaltuustossa käsitelty tapaus sisälsi myös muistion synergiavaikutuksista. Muistiossa todettiin, että myynnillä oli kaksi tavoitetta. Ensinnäkin kunnan olisi edistettävä toimivaa sähkönjakelun rakennetta Bergenin alueella. Toiseksi myynnin pitäisi vapauttaa kunnan käyttöön pääomaa markkinahinnan perusteella ([39]). Muistiossa tuotiin esiin myös joitakin muita näkökohtia ([40]).

(31) Kunnan ja BKK DA:n välisen myyntisopimuksen 6 kohdassa Berger Lysverkerin hinnaksi määritettiin 2,619 miljardia Norjan kruunua. Tämä hinta perustui 3,124 miljardin Norjan kruunun bruttohintaan ennen velkojen ja eläkevastuiden vähentämistä ([41]).

(32) Vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohtaan sisällytettiin mekanismi, jolla säännellään korvausta katuvalaistuksen ja siihen liittyvien palvelujen tulevasta tarjoamisesta ([42]). Mekanismin mukaan BKK DA voisi vapaasti ylläpitää katuvaloja markkinaehdoin. Tämän olisi sisällettävä kustannusten korvaaminen ja sidottua pääomaa koskevat pääomakustannukset, jotka vastaavat NVE:n säännellylle sähköverkkoinfrastruktuurille määrittämää tuottoastetta ([43]).

(33) Myyntisopimuksessa ei määritetty erikseen katuvaloverkon arvoa. BKK DA käynnisti kuitenkin sopimuksen 6 kohdan mukaisesti asianmukaisen huolellisuuden prosessin. Prosessissa käytetyn tilintarkastusyhtiön raportissa katuvalojen kirjanpitoarvoksi määritettiin 55 miljoonaa Norjan kruunua ([44]).

([33]) Asiakirja nro 1126801, s. 3.
([34]) Asiakirja nro 1126801, s. 3.
([35]) Asiakirja nro 1194249, s. 2.
([36]) Asiakirja nro 1194249, s. 4.
([37]) Asiakirja nro 1194189, s. 2 (sivunumero 1372).
([38]) Asiakirja nro 1194189, s. 2–3 (sivunumerot 1372 ja 1373).
([39]) Asiakirja nro 1194189, s. 5 (sivunumero 1375).
([40]) Asiakirja nro 1194189, s. 5 ja 7 (sivunumerot 1375 ja 1376).
([41]) Asiakirja nro 1194179.
([42]) Asiakirja nro 1194249.
([43]) Asiakirja nro 1194179. Alkuperäinen norjankielinen teksti kuuluu seuraavasti: ”[…] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet”.
([44]) Asiakirja nro 1194249, s. 3–4, ja asiakirja nro 1194183.

3.1.3 *Kunnan ja BKK-konsernin yritysten väliset myöhemmät sopimukset*

(34) Norjan viranomaiset ovat vuodesta 2012 lähtien tehneet sopimuksia, joilla säännellään katuvalaistuksen ja siihen liittyvien palvelujen tarjoamista Bergenin kunnallisten teiden varsilla. Sopimusten kesto on yleensä ollut kaksi vuotta, ja niitä on ollut mahdollista pidentää vuodella ([45]).

(35) Vuosien 2012–2014 sopimus tehtiin BKK Nett AS -yhtiön kanssa. Sopimus kattoi alun perin 18 228 valaisinpistettä. Niistä 16 082 oli BKK-konsernin määräysvallassa ja 2 146 kunnan omistuksessa. Valaisinpisteiden määrän odotettiin kuitenkin muuttuvan sopimuksen aikana ([46]).

(36) Korvauksen määräytyminen vahvistetaan sopimuksen 7 kohdassa ja lisäyksessä A. Ylläpidon ja huollon hinnaksi määritettiin […] Norjan kruunua ilman arvonlisäveroa valaisinpistettä kohden vuodessa. Vuotuinen kokonaiskorvaus 18 228 senhetkisen valaisinpisteen ylläpidosta ja huollosta olisi näin ollen […] Norjan kruunua ([47]).

(37) Pääomakustannuksia koskevaksi korvaukseksi määritettiin […] Norjan kruunua ilman arvonlisäveroa valaisinpistettä kohden vuodessa. Koska tämä osa kattoi vain BKK-konsernin määräysvallassa olevat valaisinpisteet, sen seurauksena vuotuinen korvaus kyseisistä 16 082 senhetkisestä valaisinpisteestä oli […] Norjan kruunua ([48]).

(38) Vuosien 2015–2017 sopimus tehtiin myös BKK Nett AS:n kanssa. Sopimusta laadittaessa se kattoi 18 407 valaisinpistettä. Niistä 16 058 oli BKK-konsernin määräysvallassa ja 2 349 kunnan omistuksessa ([49]).

(39) Edellisen sopimuksen rakennetta noudattaen korvaus määritettiin sopimuksen 7 kohdassa ja lisäyksessä A. Ylläpidon ja huollon hinnaksi määritettiin […] Norjan kruunua ilman arvonlisäveroa valaisinpistettä kohden vuodessa. Senhetkisten valaisinpisteiden määrän (18 407) perusteella vuotuinen korvaus ylläpidosta ja huollosta oli näin ollen […] Norjan kruunua ([50]).

(40) Pääomakustannuksia koskeva korvaus määritettiin samalle yksikkötasolle, […] Norjan kruunua ilman arvonlisäveroa, kuin edellisessä sopimuksessa (ks. johdanto-osan 37 kappale). Sen perusteella, että BKK-konserni omisti 16 058 senhetkistä valaisinpistettä, pääomakustannuksia koskevaksi vuotuiseksi korvaukseksi laskettiin […] Norjan kruunua ([51]).

(41) Voimassa olevaa sopimusta jatkettiin vuodesta 2018 alkaen. Kunnan 19 päivänä kesäkuuta 2017 päivätyn kirjeen mukaisesti sopimusta jatkettiin aluksi 1 päivään heinäkuuta 2018. Kunta huomautti tässä yhteydessä, että yhtiörakenteen muutoksen vuoksi jatkosopimus olisi tehtävä BKK EnoTek AS:n kanssa ([52]).

(42) Sen jälkeen sopimusta jatkettiin 1 päivään tammikuuta 2019 saakka. Tässä yhteydessä kunta viittasi keskeneräiseen prosessiin, jossa sen tavoitteena oli hankkia BKK-konsernin omistamat katuvalot ([53]).

(43) BKK-konserni selitti sopimuksen jatkamista koskevassa kirjeessä, että katuvaloinfrastruktuuri oli siirretty sen tytäryhtiölle Veilys AS:lle. Siksi kunta saisi kaksi vahvistusta sopimuksen jatkamisesta. Ensimmäinen vahvistus tulisi Veilys AS:ltä ja liittyisi kyseisen yhtiön omistamiin katuvaloihin. Toisen vahvistuksen lähettäisi BKK EnoTek AS palveluista, joita se suorittaa kunnan omistamien katuvalojen osalta ([54]).

([45]) Asiakirja nro 1194249, s. 6.
([46]) Asiakirja nro 1194253, s. 1–5.
([47]) Asiakirja nro 1194253.
([48]) Asiakirja nro 1194253.
([49]) Asiakirja nro 1194205, s. 1–5.
([50]) Jäljennös sopimuksesta toimitettiin valvontaviranomaiselle 28 päivänä helmikuuta 2019. Se kirjattiin asiakirjanumerolla 1058456.
([51]) Asiakirja nro 1058456.
([52]) Asiakirja nro 1194203.
([53]) Asiakirja nro 1194209.
([54]) Asiakirja nro 1194211.

(44) Sopimusta jatkettiin 20 päivänä joulukuuta 2018 samoin ehdoin 1 päivään tammikuuta 2020 saakka. Samassa yhteydessä jatkettiin aiesopimusta, joka liittyi siihen, että kunta aikoi mahdollisesti hankkia Veilys AS:n omistaman katuvaloinfrastruktuurin ([55]).

(45) Lisäksi Norjan viranomaiset ovat toimittaneet aiesopimuksen toisesta jatkamisesta asiakirjan, jota ei ole allekirjoitettu. Kyseisen asiakirjan mukaan sopimusta jatkettiin uudelleen samoin ehdoin. Toimitettujen tietojen perusteella valvontaviranomainen katsoo, että tämä sopimus on edelleen voimassa ([56]).

(46) Kunnallisten teiden varsilla olevaa katuvalaistusta koskevien sopimusten lisäksi voimassa on sopimuksia, jotka koskevat i) yksityisteiden varrella olevaa katuvalaistusta ([57]) ja ii) puistoissa ja jalkakäytävien varrella olevaa valaistusta ([58]). Aloittamispäätöksen johdanto-osan 19 ja 34 kappaleen mukaan nämä sopimukset eivät kuulu tämän päätöksen soveltamisalaan.

3.1.4 *Tiettyjen ylläpito- ja huoltotoimintojen kilpailuttaminen*

(47) Kunnan omistamien katuvalojen ja LED-valaisinten ylläpito ja huolto on kilpailutettu. Kyseisen sopimuksen mukainen palvelujen toimittaminen alkoi 1 päivänä huhtikuuta 2020 ([59]).

(48) Tarjouspyynnön mukaan sopimus kattaa noin 3 100 kunnan omistamaa katuvaloa. Lisäksi se kattaa 12 000 LED-valaisinta, jotka on asennettu Veilys AS:n omistamaan infrastruktuuriin. Infrastruktuuri kattoi 3 133 valaisinta, 2 254 teräspylvästä tai kaapeliratkaisua, 841 puupylvästä, 12 000 LED-valaisinta ja tuntemattoman määrän kaapeleita ([60]).

(49) Tarjouspyynnön mukaan sopimuksen kesto on neljä vuotta, ja sen arvioitu arvo on 4–6 miljoonaa Norjan kruunua vuodessa (ilman arvonlisäveroa). Sopimus oli tarkoitus myöntää avoimen menettelyn perusteella halvimman tarjouksen tehneelle tarjoajalle ([61]).

(50) Kilpailuun jätettiin kuusi tarjousta ([62]). Sopimus tehtiin BKK EnoTek AS:n kanssa, ja sen hinnaksi tuli 10 554 689 Norjan kruunua. Viiden muun tarjouksen hinnat olivat 11 930 826–26 596 947,50 Norjan kruunua ([63]).

(51) Kilpailutetun sopimuksen mukainen palvelutaso on yleisesti ottaen samankaltainen kuin edellä 3.1.3 kohdassa kuvatuissa sopimuksissa. Jälkimmäisten sopimusten nojalla viallisten laitteiden korvaaminen kuuluu kuitenkin palveluntarjoajan vastuulle. Kilpailutetussa sopimuksessa tämä velvoite kuuluu kunnalle ([64]).

3.1.5 *Katuvalojen määrän kehitys*

(52) Edellä 3.1.3 kohdassa kuvailluissa kunnan ja BKK-konsernin yritysten välisissä sopimuksissa ennakoidaan, että katuvalojen määrä muuttuu ajan myötä. Uusimman saatavilla olevan dokumentaation perusteella Norjan viranomaiset selittivät 12 päivänä huhtikuuta 2021 päivätyssä kirjeessä, että kunnan omistamien katuvalojen määrä oli kasvanut 4 219:ään. Veilys AS omisti tuohon aikaan yhteensä 27 748 katuvaloa ([65]). Kunta on myös hankkinut 12 000 LED-valaisinta, jotka on asennettu Veilys AS:n omistamaan infrastruktuuriin ([66]).

([55]) Asiakirja nro 1194213.
([56]) Asiakirja nro 1194223.
([57]) Asiakirja nro 1194201.
([58]) Tämä sopimus mainitaan kirjeessä, joka on kirjattu asiakirjanumerolla 1194203.
([59]) Asiakirja nro 1126801, s. 4, ja asiakirja nro 1194249, s. 13.
([60]) Asiakirja nro 1194249, s. 13.
([61]) Asiakirja nro 1194251, kohdat 1.6, 2.2 ja 8.
([62]) Asiakirja nro 1194249, s. 13.
([63]) Asiakirja nro 1194231.
([64]) Asiakirja nro 1194249, s. 14.
([65]) Tämän päätöksen antamisajankohtana kootut tiedot BKK-konsernin tarjoamista palveluista olivat saatavilla seuraavalla verkkosivustolla: https://www.eviny.no/vare-tjenester
([66]) Asiakirja nro 1194249, s. 1.

3.1.6 *BKK-konsernin sisäinen toiminta*

(53) Norjan viranomaiset ovat toimittaneet yleiskatsauksen maksuista, joita kunta on suorittanut BKK-konsernin yrityksille. Asianomaisten toimenpiteiden mukaisten maksujen lisäksi kunta on maksanut myös muista toiminnoista, jotka eivät kuulu näiden toimenpiteiden piiriin. Jälkimmäiset maksut liittyvät energiahuoltoon ja siihen liittyviin palveluihin. Useissa asianomaisten toimenpiteiden ulkopuolisissa korvattavissa palveluissa toiminta kilpailee muiden palveluntarjoajien kanssa ([67]).

(54) BKK-konsernin verkkosivustolta käy ilmi, että kyseisten kunnan korvaamien toimintojen lisäksi konsernin yritykset toimivat aktiivisesti eräillä muilla markkinoilla. Esittelyn mukaan BKK-konserni on Länsi-Norjan suurin uusiutuvan energian konserni. Se tarjoaa muun muassa autojen, veneiden ja laivojen latausasemia, infrastruktuurin rakentamiseen ja päivittämiseen liittyviä palveluja muun muassa datakeskusten, televiestinnän ja meriviljelyn alalla sekä internetiin liittyviä palveluja, jotka koskevat kuituyhteysinternetiä, tietojen säilyttämistä ja esineiden internetiä ([68]).

(55) Norjan viranomaisilla ei ole suoraa näyttöä siitä, että kunnan maksamaa korvausta katuvalaistuksesta kunnallisten teiden varsilla käytetään muun taloudellisen toiminnan ristiintukemiseen. Katuvaloinfrastruktuurin siirto Veilys AS:lle toteutettiin osittain siksi, että voitiin estää ristiintukeminen. Dokumentaation puuttumisen vuoksi ristiintukemista ei voida kuitenkaan sulkea pois ([69]).

(56) Norjan viranomaiset ovat myös huomauttaneet, että BKK-konsernin katuvaloihin liittyvät toiminnot eivät rajoitu Bergenin kuntaan. Veilys AS saa korvausta muilta julkisyhteisöiltä katuvaloista, jotka se omistaa niiden julkisten teiden varsilla ([70]).

3.2 YLEISET HUOMAUTUKSET ALOITTAMISPÄÄTÖKSEEN

(57) Norjan viranomaiset katsovat, että valvontaviranomainen ei ole toimittanut riittäviä perusteluja muodollisen tutkintamenettelyn käynnistämisestä. Tämän seurauksena kunta on joutunut oikeudellisen epävarmuuden tilanteeseen ([71]).

(58) Sen perusteella, että kunta on ostamassa katuvalaistuksen, Norjan viranomaiset kiistävät toimenpiteiden a ja c erottamisen toisistaan. Pitää kuitenkin paikkansa, että korvaukset liittyvät eri osatekijöihin ([72]).

(59) Norjan viranomaiset katsovat, että oikeudellisessa luokittelussa on otettava huomioon toimintaympäristö, jossa toiminta suoritetaan. Katuvalaistuksen tarjoamisen ainoa tarkoitus on palvella suurta yleisöä ([73]), ja se toteutetaan Norjan tielain ([74]) mukaisesti.

(60) Kyseisen lain 20 §:n nojalla kunnat ovat vastuussa kunnallisten teiden toiminnasta ja kunnossapidosta. Vaikka laissa ei edellytetä, että kunnat tarjoavat katuvalaistuksen tai tietyn tasoisen katuvalaistuksen, tämä toiminto on yhdenmukainen lain tieturvallisuutta koskevan tavoitteen kanssa ([75]). Lisäksi kunta noudattaa Norjan tielaitoksen (Statens vegvesen) standardia (veinormalen) suunnitellessaan, rakentaessaan ja korjatessaan teitä. Kyseinen standardi sisältää eritelmiä katuvalojen olemassaolosta ([76]).

([67]) Asiakirja nro 1194249, s. 15.
([68]) Asiakirja nro 1194249, s. 15.
([69]) Asiakirja nro 1194249, s. 16.
([70]) Asiakirja nro 1126801, s. 4.
([71]) Asiakirja nro 1126803, s. 2.
([72]) Asiakirja nro 1126801, s. 4, 6 ja 7.
([73]) Asiakirja nro 1126801, s. 4.
([74]) Lov om vegar (tielaki), LOV-1963-06-21-23.
([75]) Asiakirja nro 1126801, s. 4.
([76]) Asiakirja nro 1126801, s. 4, ja asiakirja nro 1194249, s. 5.

(61) Näiden tekijöiden perusteella Norjan viranomaiset katsovat, että korvaus myönnetään muusta kuin taloudellisesta toiminnasta. Norjan viranomaiset katsovat, että asiassa Selex ([77]) annettu tuomio tukee niiden kantaa ([78]).

(62) Norjan viranomaiset viittaavat myös valtiontuen käsitettä koskeviin suuntaviivoihin ([79]). Viranomaiset katsovat, että julkista valtaa ja viranomaisia koskeva 17 kohta tukee sitä, että katuvalaistuksen tarjoaminen ei ole luonteeltaan taloudellista ([80]). Yleistä turvallisuutta koskevia tavoitteita edistävät toimet olisi joka tapauksessa luokiteltava vastaavasti kuin sosiaalisissa, kulttuurisissa, kasvatuksellisissa ja pedagogisissa tarkoituksissa harjoitettava muu kuin taloudellinen toiminta ([81]).

(63) Jos valvontaviranomainen katsoo, että katuvalaistukselle on olemassa markkinat, näihin markkinoihin liittyy kaksi puutetta. Ensinnäkin katuvaloinfrastruktuuri on luonnollinen monopoli, jonka on sijaittava kyseisten teiden varsilla. Toiseksi katuvalaistus on julkishyödyke, johon liittyy vapaamatkustajaongelmia ([82]).

(64) Infrastruktuurin omistajuus antaa BKK-konsernille markkinavoiman suhteessa kuntaan. Kunnan ei ole käytännössä mahdollista olla tarjoamatta teillään katuvalaistusta. Kunta ei myöskään voi antaa infrastruktuurin omistajalle määräyksiä siitä, miten ja millä ehdoin infrastruktuuriin liittyvät palvelut hankitaan ([83]).

(65) Vaikka markkinahintojen määrittämiseen on yleensä saatavilla vaihtoehtoisia menetelmiä tarjouskilpailujen sijaan, valvontaviranomainen ei ole Norjan viranomaisten mukaan ottanut huomioon tapauksen erityisolosuhteita. Monopoliasemassa olevalta taholta ostavalla yhteisöllä ei ole laillista oikeutta hankkia palveluja kohtuullisina pitämillään ehdoilla. Tämä monopolivoiman haitallinen vaikutus voidaan korjata vain valvomalla kilpailulainsäädännön noudattamista tai sääntelemällä hintoja ([84]).

3.3 ERITYISET HUOMAUTUKSET TOIMENPITEESTÄ A – YLLÄPITO JA HUOLTO

(66) Indeksejä koskevaa sääntelyä on saatettu ottaa käyttöön korvaustasojen määrittämiseksi asianomaisena ajankohtana. Norjan viranomaiset eivät kuitenkaan kykene antamaan asiaan lopullista vastausta ([85]).

(67) Mitä tulee mahdollisuuksiin verrata korvaustasoa muiden alueiden korvaustasojen kanssa, Norjan viranomaiset korostavat, että ylläpito- ja huoltopalvelujen ulkopuolinen tarjoaja ei vastaa sellaiseen infrastruktuuriin liittyvistä pääomakustannuksista, jota se ei omista. Näin ollen pääomakustannusten korvaaminen (toimenpide c) on jätettävä pois, kun korvaustasoa verrataan korvaustasoon, jonka julkisyhteisöt maksavat itse omistamastaan infrastruktuurista. Kunta maksoi vuonna 2020 ylläpidosta ja huollosta […] Norjan kruunua katuvaloa kohden ([86]).

(68) Norjan viranomaisten mukaan kantelijan väitettä siitä, että ylläpito- ja huoltopalvelut on toimitettu […] Norjan kruunun hintaan valopistettä kohden vuodessa, ei ole dokumentoitu. Kantelija on myös käyttänyt vertailukohtana eri maantieteellistä aluetta ([87]).

([77]) Norjan viranomaiset viittaavat yleisesti asiassa Selex annettuun tuomioon. Aiemman kirjeenvaihdon ja aloittamispäätöksen perusteella valvontaviranomainen katsoo, että Norjan viranomaiset viittaavat yhteisöjen tuomioistuimen 26 päivänä maaliskuuta 2009 antamaan tuomioon asiassa Selex Sistemi Integrati v. komissio, C-113/07 P, ECLI:EU:C:2009:191, ja yhteisöjen tuomioistuimen 12 päivänä joulukuuta 2006 antamaan tuomioon asiassa Selex Sistemi Integrati v. komissio, T-155/04, ECLI:EU:T:2006:387.

([78]) Asiakirja nro 1126803, s. 1, ja asiakirja nro 1126801, s. 4–9.

([79]) EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 3/17/KOL, annettu 18 päivänä tammikuuta 2017, valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 102. kerran ottamalla käyttöön uudet suuntaviivat Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuen käsitteestä [2017/2413] (EUVL L 342, 21.12.2017, s. 35–84, ja ETA-täydennysosa N:o 82, 21.12.2017, s. 1).

([80]) Asiakirja nro 1126801, s. 5–6.

([81]) Asiakirja nro 1126801, s. 6.

([82]) Asiakirja nro 1126801, s. 6.

([83]) Asiakirja nro 1126801, s. 6.

([84]) Asiakirja nro 1126803, s. 2.

([85]) Asiakirja nro 1194249, s. 7.

([86]) Asiakirja nro 1126801, s. 7.

([87]) Asiakirja nro 1126801, s. 7.

(69) Norjan viranomaiset ovat kuitenkin esittäneet KOSTRA-tietokannasta peräisin olevia lukuja Norjan suurten kuntien katuvalaistukseen liittyvistä kustannuksista ([88]). Näistä luvuista käyvät ilmi vuotuiset kokonaiskustannukset valaisinpistettä kohden (sähkökustannukset mukaan luettuina) vuosina 2016–2019. Kuten jäljempänä olevasta taulukosta käy ilmi, Bergenin kunnan kustannukset olivat suurimmat ([89]).

Taulukko 1 – Norjan suurten kuntien katuvalaistukseen liittyvät kustannukset (NOK)

SFS Kostnader til gatebelysning per lyspunkt kommunale veier

Category	Bergen	Bærum	Drammen	Fredrikstad	Kristiansand	Oslo	Sandnes	Stavanger	Tromsø	Trondheim
2015										
2016	1200,20	779,70	592,90	883,90	801,30	818,20	758,20	519,00	466,20	1056,90
2017	1216,70	673,70	622,00	633,90	912,80	945,50	733,30	519,00	831,10	1115,00
2018	1324,00	643,50	714,90	687,50	741,10	1000,00	730,20	733,10	724,90	1187,40
2019	1219,70	773,50	861,00	667,90	747,10	1000,00	750,00	666,70	607,10	779,10

(70) Korvaukseen on saattanut sisältyä liiallista korvausta, ja kunta on ajan mittaan kyseenalaistanut hinnat, joita se on pitänyt korkeina. Lisäksi Norjan viranomaiset katsovat, että katuvalaistuksen tarjoamisen ja muiden toimintojen kirjanpito olisi pitänyt eriyttää ([90]).

3.4 ERITYISET HUOMAUTUKSET TOIMENPITEESTÄ B – 12 000 LED-VALAISIMEN RAHOITTAMINEN

(71) Bergenin kaupunginvaltuusto päätti vuonna 2017 hankkia 12 000 LED-valaisinta, jotka oli määrä asentaa kunnallisten teiden varsilla olevaan katuvaloinfrastruktuuriin. Parannuksen laajuuden ja luonteen vuoksi se ei kuulunut BKK-konsernin kanssa tehtyjen sopimusten piiriin ([91]).

(72) Investoinnin tavoitteet liittyivät i) ympäristöön ja ii) sähkökustannusten vähentämiseen ([92]). Kunta hyötyy suoraan pienemmistä sähkökustannuksista, koska sähkö ei sisälly BKK-konsernin kanssa tehtyihin sopimuksiin ([93]).

(73) Sopimus myönnettiin avoimen tarjouskilpailun perusteella, ja sen hinnaksi tuli 60 miljoonaa Norjan kruunua. Asennus toteutettiin vuoden 2019 loppuun mennessä ([94]). LED-valaisimet pysyvät kunnan omistuksessa ([95]).

(74) Valaisinkohtaiset kustannukset olivat 1 899 Norjan kruunua vuonna 2018 ja 2 039 Norjan kruunua vuonna 2019. Suunnittelu- ja asennuskustannukset olivat […] Norjan kruunua valaisinpistettä kohti. Arvioiden mukaan sähkökustannuksissa on säästetty […] Norjan kruunua valaisinpistettä kohden. Tämän perusteella kunta odottaa kattavansa investointikustannukset 7–10 vuodessa ([96]).

(75) Kuten 3.1.4 kohdassa selitettiin, LED-valaisinten huolto on kilpailutettu yhdessä muun kunnan omistaman infrastruktuurin huollon kanssa. Tämän sopimuksen nojalla kunta saa kustannussäästöjä, jotka perustuvat LED-valaisinten pidempään käyttöikään ([97]). Kunta odottaa myös, että se voi neuvotella mukautuksia sopimukseen, joka kattaa Veilys AS:n omistaman infrastruktuurin ([98]).

([88]) Norjan viranomaisten mukaan KOSTRA on lyhenne ilmaisusta KOmmune-STat-RApportering. KOSTRA-tietokannassa tapahtuvan tietojen yhdistämisen päätarkoituksena on vertailla eri julkisten palvelujen kustannustasoa. Tilastotietoja hallinnoi Norjan tilastokeskus (SSB). Ks. asiakirja nro 1194249, s. 10.
([89]) Asiakirja nro 1126801, s. 7, ja asiakirja nro 1194249, s. 10. Taulukko on peräisin asiakirjan nro 1194249 sivulta 10.
([90]) Asiakirja nro 1126801, s. 7, ja asiakirja nro 1194249, s. 16.
([91]) Asiakirja nro 1126801, s. 7–8, ja asiakirja nro 1194249, s. 16.
([92]) *Ks. edellinen alaviite.*
([93]) Asiakirja nro 1194249, s. 11.
([94]) Asiakirja nro 1126801, s. 8, ja asiakirja nro 1194249, s. 12.
([95]) Asiakirja nro 1126801, s. 8.
([96]) Asiakirja nro 1194249, s. 12.
([97]) Asiakirja nro 1194249, s. 11–12.
([98]) Asiakirja nro 1194249, s. 11.

3.5 ERITYISET HUOMAUTUKSET TOIMENPITEESTÄ C – PÄÄOMAKUSTANNUKSET

(76) Norjan viranomaiset pitävät tavanomaisena käytäntönä sitä, että julkishyödykkeen tuottamiseen käytettävän infrastruktuurin ulkopuolisella omistajalla on oikeus korvaukseen pääomakustannuksista. Vertailun vuoksi silloin, kun katuvalaistuksen tarjoamisen rahoittava julkisyhteisö omistaa infrastruktuurin itse, julkisyhteisö kattaa kyseiseen infrastruktuuriin liittyvät pääomakustannukset infrastruktuurin omistajana ([99]).

(77) Pääomakustannusten korvaus on määritetty vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdan ehtojen mukaisesti. Kuten 3.1.2 kohdassa todetaan, kyseisessä mekanismissa määrätään, että BKK-konsernilla on oikeus sidottua pääomaa koskeviin pääomakustannuksiin, jotka vastaavat NVE:n säännellylle sähköverkkoinfrastruktuurille määrittämää tuottoastetta ([100]).

(78) Tätä periaatetta on tarkennettu jonkin verran ([101]). Vuoden 1998 sopimuksen 6 kohdassa määrättiin, että korvauksen olisi katettava katuvaloinfrastruktuuriin sopimuksen tekohetkellä investoituun pääomaan liittyvät poistot ja korot. Sen olisi katettava myös kunnan määräämiin tuleviin investointeihin liittyvät poistot ja korot. Tämä lähestymistapa on säilytetty myöhemmissä sopimuksissa ([102]).

(79) Kunta ja BKK-konserni ovat kuitenkin olleet eri mieltä siitä, miten pääomakustannukset olisi laskettava. Kiistanalaiset seikat koskivat erityisesti sitä, mitä kustannusperustetta laskelmissa olisi sovellettava ja miten poistot olisi otettava huomioon.

(80) Tältä osin Norjan viranomaiset viittaavat BKK Nett AS:n vuonna 2002 toimittamaan raporttiin. Norjan viranomaisten mukaan kyseisessä raportissa käytetty poistomenetelmä oli vuoden 1996 myyntisopimuksen mukainen ([103]).

(81) Kunta kuitenkin kyseenalaisti vuonna 2003 sen, miten BKK Nett AS oli määrittänyt pääomapohjan, mukaan lukien erityisesti poistot. BKK Nett AS toimitti 18 päivänä helmikuuta 2004 päivätyllä kirjeellä selityksen, jossa se totesi muun muassa, että pääomakustannukset oli määritetty tavanomaisten kriteerien perusteella ([104]).

(82) BKK Nett AS kuvaili tarkemmin laskelmiensa perustaa 30 päivänä maaliskuuta 2004 päivätyssä kirjeessä. BKK Nett AS:n mukaan infrastruktuuriin kuuluvien omaisuuserien arvoksi olisi määritettävä 81,6 miljoonaa Norjan kruunua jälleenhankintahinnan teknisen arvonmäärityksen perusteella ([105]).

(83) Kunta oli eri mieltä tästä lähestymistavasta ja katsoi, että omaisuuserän arvon olisi perustuttava kirjanpitoarvoon. Kunta vaati, että korvausta mukautetaan vastaavasti ([106]).

(84) BKK Nett AS torjui tämän vaatimuksen 4 päivänä elokuuta 2004 päivätyllä kirjeellä. Samalla BKK Nett AS korosti, että vuoden 1996 myyntisopimuksessa vahvistetun mekanismin mukaan sidottuun pääomaan olisi sovellettava NVE:n tuottoastetta. BKK Nett AS katsoi myös edelleen, että sidotun pääoman taso on asianmukaista määrittää omaisuuserän jälleenhankintahintaa koskevan teknisen arvonmäärityksen perusteella ([107]). Tätä menetelmää käyttämällä pääomapohja oli lähes kaksinkertainen verrattuna kirjanpitoarvoa käyttämällä saatuun pääomapohjaan. Korvaustaso on pysynyt tähän saakka paljon korkeampana kuin se olisi ollut kirjanpitoarvon perusteella laskettuna ([108]).

([99]) Asiakirja nro 1126801, s. 8, ja asiakirja nro 1194249, s. 7.
([100]) Asiakirja nro 1194179. Kuten alaviitteessä 43 todetaan, alkuperäinen norjankielinen teksti kuuluu seuraavasti: "[…] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet".
([101]) Asiakirja nro 1194249, s. 7–8.
([102]) Asiakirja nro 1194249, s. 8, ja asiakirja nro 1194229, s. 4.
([103]) Asiakirja nro 1194249, s. 8, ja asiakirja nro 1194221.
([104]) Asiakirja nro 1194249, s. 8–9, ja asiakirja nro 1194225.
([105]) Asiakirja nro 1194249, s. 9.
([106]) Asiakirja nro 1194249, s. 8, ja asiakirja nro 1194233.
([107]) Asiakirja nro 1194227.
([108]) Asiakirja nro 1194249, s. 9–10.

(85) Samoin kuin ylläpitoa ja huoltoa (toimenpide a) koskevan korvauksen osalta, Norjan viranomaiset eivät ole antaneet lopullista vastausta siihen, miten korvaustaso on määritetty. Erillisen kirjanpidon puuttuminen vaikeuttaa valvontaa ([109]). Tarkastajat mainitsivat Veilys AS:ää koskevassa due diligence -raportissa ([110]), että he olivat saaneet rajallisen kuvan kunnan kanssa tehtyyn sopimukseen liittyvistä kustannuksista ([111]).

(86) Norjan viranomaiset katsovat näin ollen, että asianomaisille BKK-konsernin yrityksille on saatettu maksaa liiallisia korvauksia. Edellä olevassa johdanto-osan 69 kappaleessa esitetyt KOSTRA-tietokannasta peräisin olevat luvut viittaavat tällaiseen liialliseen korvaukseen ([112]).

4. *ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET*

4.1 BKK VEILYSIN HUOMAUTUKSET

4.1.1 ***Taustatietoa***

(87) Vuoden 1996 sopimuksesta seurasi, että BKK DA osti Bergen Lysverkerin omaisuuden ja toiminnan. Näin toimimalla sen tehtäväksi tuli varmistaa katuvalaistuksen jatkuva tarjoaminen ja se otti vastuun infrastruktuurin ylläpidosta ja huollosta ([113]).

(88) Norjan viranomaisten tapaan BKK Veilys katsoo, että myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdassa määrätään katuvalaistuksen tarjoamisesta maksettavasta tulevasta taloudellisesta korvauksesta. Myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdassa todetaan ensinnäkin, että BKK-konserni on oikeutettu korvaukseen infrastruktuurin ylläpidosta ja huollosta, ja toiseksi, että se on oikeutettu korvaukseen sidotusta pääomasta. Tämä määräys on toiminut myöhempien sopimusten perustana ([114]).

(89) Kaikki BKK-konsernin määräysvallassa olevaa katuvaloinfrastruktuuria koskevat sopimukset ja toiminnot on järjestetty sen kokonaan omistaman tytäryhtiön Veilys AS:n alle. Kyseiset toiminnot kattavat noin 50 000 katuvaloa, mukaan lukien asianomaiset katuvalot kunnassa sijaitsevien kunnallisten teiden varsilla ([115]).

4.1.2 ***Yleiset huomautukset aloittamispäätökseen***

(90) Korvaus koskee julkista infrastruktuuria, jota ei käytetä tavaroiden tai palvelujen tarjoamiseen markkinoilla. Näin ollen toimenpiteet eivät kuulu ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan ([116]).

(91) Tältä osin aloittamispäätöksessä ei oteta asianmukaisesti huomioon sitä, että Veilys AS omistaa kyseisen infrastruktuurin. Koska Veilys AS on ainoa mahdollinen palveluntarjoaja ja kunta ainoa mahdollinen ostaja, korvaus ei kerry yritykselle ([117]).

(92) Joka tapauksessa liiallista korvausta ei ole maksettu. Siltä osin kuin katuvalaistuksen tarjoaminen on yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu, Altmark-kriteerit täyttyvät ([118]).

4.1.3 ***Erityiset huomautukset toimenpiteestä a – ylläpito ja huolto***

(93) BKK Veilysin mukaan korvaus vastaa perustana olevia kustannuksia ja vastaavissa sopimuksissa määritettyä korvaustasoa. Liiallista korvausta ei ole maksettu ([119]).

([109]) Asiakirja nro 1126801, s. 8, ja asiakirja nro 1194249, s. 10.
([110]) Asiakirja nro 1194235.
([111]) Asiakirja nro 1194249, s. 10.
([112]) Asiakirja nro 1194249, s. 10.
([113]) Asiakirja nro 1073541, s. 2.
([114]) Asiakirja nro 1073541, s. 2.
([115]) Asiakirja nro 1073541, s. 2.
([116]) Asiakirja nro 1073541, s. 1–2.
([117]) Asiakirja nro 1073541, s. 2.
([118]) Asiakirja nro 1073541, s. 1.
([119]) Asiakirja nro 1073541, s. 3.

(94) Vertailuanalyysin osalta BKK Veilys pitää kantelussa ilmoitettua hintatasoa perusteettomana. Lisäksi on tarpeen ottaa huomioon tapauksen erityispiirteet. Asianomaisissa sopimuksissa määritetään kiinteä hinta valaisinpistettä kohden, ja ne sisältävät kattavat palvelut. Tämä tarkoittaa, että BKK Veilys kantaa riskin haittatapahtumista, kuten äärimmäisistä sääoloista, sekä vastuun kaikesta ylläpidosta ja huollosta. On myös kalliimpaa toimia sellaisilla kaupunkialueilla, joilla on paljon liikennettä ja muita häiriöitä ([120]).

4.1.4 *Erityiset huomautukset toimenpiteestä b – 12 000 LED-valaisimen rahoittaminen*

(95) BKK Veilys kiistää, että 12 000 LED-valaisimen rahoittaminen on valtiontukea.

(96) BKK Veilysin tietojen mukaan kunta osti valaisimet 2 000 Norjan kruunulla valaisinpistettä kohden. Suunnittelun, asennuksen ja dokumentoinnin kustannukset olivat […] Norjan kruunua valaisinpistettä kohden.

(97) Näiden lukujen perusteella parannuksen kustannukset olivat […] Norjan kruunua valaisinpistettä kohden. Tämä on noin […] kertaa kunnan korvaamat vuotuiset pääomakustannukset. Näin ollen 12 000 LED-valaisimesta koostunut parannus oli paljon kalliimpi kuin mitä olisi voitu toteuttaa tämän korvauksen perusteella ([121]).

(98) Lisäksi LED-valaisimet tuottavat kunnalle merkittäviä energiakustannusten säästöjä. BKK Veilysin saatavilla olevien tietojen mukaan kustannussäästöjen on arvioitu olevan 450 Norjan kruunua valaisinpistettä kohti vuodessa. Tämä tarkoittaa, että kunta saa investointinsa takaisin alle seitsemässä vuodessa ([122]).

4.1.5 *Erityiset huomautukset toimenpiteestä c – pääomakustannusten korvaaminen*

(99) BKK Veilysin mukaan korvaus liittyy muuhun kuin taloudelliseen toimintaan. Pääomakustannuksia koskevaa osaa olisi pidettävä infrastruktuurin käyttömaksuna ([123]).

(100) Pääomakustannusten korvaamisesta ei missään tapauksessa aiheudu taloudellista etua BKK Veilysille. Yhden valaisinpisteen rakentaminen maksaa noin 20 000 Norjan kruunua. Lisäksi etukäteisvalmistelut maksavat 10 000–50 000 Norjan kruunua. BKK Veilysin omistamien 16 058 valaisinpisteen rakentamisen vähimmäiskustannukset ovat näin ollen 500 000 000 Norjan kruunua ([124]).

(101) Tämä tarkoittaa, että pääomakustannuksia ei ole korvattu suhteettomasti. Katuvaloinfrastruktuuria hoidetaan sen teknisen vaatimustason ylläpitämiseksi ([125]).

II. **ARVIOINTI**

5. *VALTIONTUEN OLEMASSAOLO*

5.1 TAUSTAA

(102) ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

> ”Jollei tässä sopimuksessa toisin määrätä, EY:n jäsenvaltion tai EFTA-valtion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu tämän sopimuksen toimintaan, siltä osin kuin se vaikuttaa sopimuspuolten väliseen kauppaan.”

([120]) Asiakirja nro 1073541, s. 3.
([121]) Asiakirja nro 1073541, s. 3.
([122]) Asiakirja nro 1073541, s. 3.
([123]) Asiakirja nro 1073541, s. 2–3.
([124]) Asiakirja nro 1073541, s. 3.
([125]) Asiakirja nro 1073541, s. 3.

(103) Jotta toimenpide voitaisiin katsoa valtiontueksi, sen on täytettävä seuraavat kumulatiiviset ehdot: i) toimenpide on valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty, ii) toimenpiteestä aiheutuu etua sen kohteena olevalle yritykselle, iii) toimenpide suosii tiettyjä yrityksiä (valikoivuus), ja iv) toimenpide uhkaa vääristää kilpailua ja vaikuttaa kauppaan. Kuten edellä todettiin, valvontaviranomainen on antanut suuntaviivat ([126]) valtiontuen käsitteestä.

(104) Saamiensa huomautusten perusteella valvontaviranomainen pitää asianmukaisena arvioida ensin, onko toimenpiteitä a ja c koskeva korvaus kertynyt yritykselle. Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi ja LED-valaisinten rahoittamisesta (toimenpide b) on aiheutunut etua samoille yhteisöille, tämän edun katsotaan myös aiheutuneen yritykselle.

5.2 YRITYKSEN KÄSITE

5.2.1 *Oikeudellinen arviointi*

(105) Yrityksen käsite kattaa kaikki taloudellista toimintaa harjoittavat yksiköt niiden oikeudellisesta muodosta tai rahoitustavasta riippumatta ([127]). Taloudellista toimintaa on kaikki toiminta, jossa tavaroita tai palveluja tarjotaan tietyillä markkinoilla ([128]).

(106) Toisin kuin kantelija väittää, ei ole ratkaisevaa, voisiko yksityinen toimija periaatteessa harjoittaa tiettyä toimintaa. Sen sijaan on selvitettävä ne olosuhteet, joissa toimintaa harjoitetaan ([129]). Tältä osin on tarkistettava, onko kyseinen toiminta luonteensa, tavoitteensa ja siihen sovellettavien sääntöjen puolesta yhteydessä julkisen vallan käyttöön tai onko sillä taloudellinen luonne, jonka vuoksi ETA:n kilpailusääntöjen soveltaminen on perusteltua ([130]).

(107) Siinä, onko tietylle toiminnolle markkinoita, voi olla ETA-maiden välisiä eroja kansallisten olosuhteiden mukaisesti ([131]). Tietyn toiminnon luokittelu voi myös muuttua ajan mittaan poliittisten päätösten tai taloudellisen kehityksen seurauksena.

(108) Monenlaista toimintaa harjoittavien yksikköjen osalta kunkin toiminnon oikeudellinen luokittelu on toteutettava erikseen. Se, että yksikölle on annettu julkiselle vallalle kuuluvia toimivaltuuksia, ei näin ollen estä luokittelemasta sitä yritykseksi muiden toimintojen osalta ([132]). Jos taloudellinen toiminta ei kuitenkaan ole erotettavissa julkisen vallan käytöstä, kaikki toiminnot luokitellaan muuksi kuin taloudelliseksi toiminnaksi ([133]).

([126]) Alaviitteessä 79 mainittu päätös N:o 3/17/KOL, annettu 18 päivänä tammikuuta 2017.

([127]) EFTAn tuomioistuimen 17 päivänä marraskuuta 2020 asiassa E-9/19, Abelia ja WTW AS v. EFTAn valvontaviranomainen, antama tuomio, 87 kohta; EFTAn tuomioistuimen 21 päivänä helmikuuta 2008 asiassa E-5/07, Private Barnehagers Landsforbund v. EFTAn valvontaviranomainen, antama tuomio, EFTAn oikeustapauskokoelma 2008, s. 62, 78 kohta; EFTAn tuomioistuimen 22 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa E-8/00, Landsorganisasjonen i Norge v. Kommunenes Sentralforbund ja muut, antama tuomio, EFTAn oikeustapauskokoelma 2002, s. 114, 62 kohta.

([128]) EFTAn tuomioistuimen 10 päivänä toukokuuta 2011 yhdistetyissä asioissa E-4/10, E-6/10 ja E-7/10, Liechtensteinin ruhtinaskunta ja muut v. EFTAn valvontaviranomainen, antama tuomio, EFTAn oikeustapauskokoelma 2011, s. 16, 54 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 16.6.1987, komissio v. Italia, 118/85, ECLI:EU:C:1987:283, 7 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 18.6.1998, komissio v. Italia, C-35/96, ECLI:EU:C:1998:303, 36 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.9.2000, Pavlov ym., yhdistetyt asiat C-180/98–C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, 75 kohta.

([129]) Alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Abelia ja WTW AS v. EFTAn valvontaviranomainen, 88 kohta; alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Private Barnehagers Landsforbund v. EFTAn valvontaviranomainen, 80 kohta.

([130]) Alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Abelia ja WTW AS v. EFTAn valvontaviranomainen, 89 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio 7.11.2019, Aanbestedingskalender BV ym. v. komissio, C-687/17 P, ECLI:EU:C:2019:932, 15 ja 16 kohta.

([131]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.2.1993, Poucet ja Pistre v. AGF ja Cancava, yhdistetyt asiat C-159/91 ja C-160/91, ECLI:EU:C:1993:63, 16–20 kohta.

([132]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 1.7.2008, Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) v. Kreikan valtio, C-49/07, ECLI:EU:C:2008:376, 25 kohta.

([133]) Alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Abelia ja WTW AS v. EFTAn valvontaviranomainen, 90 kohta; alaviitteessä 130 mainittu tuomio asiassa Aanbestedingskalender ym. v. komissio, 17–19 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio 12.7.2012, Compass-Datenbank GmbH v. Itävallan valtio, C-138/11, ECLI:EU:C:2012:449, 38 kohta.

(109) EFTAn tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että perusvapauksien yhteydessä tarkoitettu 'palvelujen' käsite on merkityksellinen määritettäessä valtiontuen yhteydessä, onko toiminta taloudellista. Kuten ETA-sopimuksen 37 artiklan 1 kohdasta seuraa, vain palveluja, joita tavanomaisesti tarjotaan korvausta vastaan, pidetään sopimuksessa tarkoitettuina 'palveluina' ([134]).

(110) Korvaukselle on olennaisen luonteenomaista, että se muodostaa kyseessä olevan suorituksen rahallisen vastikkeen ([135]). Lisäksi palvelun tarjoaja ja vastaanottaja sopivat yleensä korvauksesta keskenään ([136]).

(111) 'Palvelujen' käsitettä olisi myös tulkittava ETA-sopimuksen 37 artiklan 2 kohdan pohjalta ([137]). Kyseisen määräyksen mukaan 'palveluihin' kuuluvat erityisesti teollinen ja kaupallinen toiminta sekä käsityöläistoiminta ja vapaiden ammattien harjoittamiseen kuuluva toiminta.

(112) Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että toiminnan luonne on määritettävä sen alan mukaan, jolla sitä harjoitetaan, ja kyseisen alan järjestäytymistavan mukaan.

(113) Esimerkiksi koulutusalalla kansallisen järjestelmän piirissä tarjotun koulutuksen rahoitusta ei pidetä sellaisen palvelun tarjoamisena, jossa nämä kaksi ehtoa täyttyvät. Ensinnäkään valtion tavoitteena ei ole harjoittaa tuottavaa toimintaa, kun se perustaa koulutusjärjestelmän ja ylläpitää sitä, vaan pikemminkin hoitaa velvollisuutensa väestöä kohtaan. Toiseksi koulutusjärjestelmä rahoitetaan yleensä julkisista varoista eikä käyttäjämaksuilla ([138]).

(114) Samankaltaisen päättelyn perusteella on katsottu, ettei kunnallisiin päiväkoteihin Norjassa liity korvauselementtiä. Näin ollen kunnallisia päiväkoteja ei pidetty yrityksinä valtiontuen yhteydessä ([139]).

(115) Terveysalalla EFTAn tuomioistuin on todennut, että hankintojen, tieto- ja viestintätekniikan ja arkistoinnin alan tukipalvelujen tarjoamisen luonne on määritettävä kyseisten palvelujen myöhemmän käytön mukaisesti. Kun tukipalveluja ei tarjota markkinoilla vaan solidaarisuuteen perustuvassa kansallisessa terveydenhuoltojärjestelmässä, niiden tarjoaminen on luonteeltaan muuta kuin taloudellista ([140]).

5.2.2 *Oikeudellisen arvioinnin soveltaminen käsiteltävään asiaan*

(116) Kuten edellä johdanto-osan 53 ja 54 kappaleessa todetaan, BKK-konsernin yritykset harjoittavat taloudellista toimintaa useilla markkinoilla.

(117) Unionin tuomioistuimen mukaan on mahdollista, että yksi laitos voi harjoittaa sekä taloudellista että muuta kuin taloudellista toimintaa. Tämän ehtona on kuitenkin, että se pitää erillistä kirjanpitoa eri rahoituslähteidensä osalta, jotta vältetään vaara, että sen taloudellista toimintaa ristiintuetaan julkisilla varoilla, joita se saa muun kuin taloudellisen toimintansa perusteella ([141]). Näin ollen ristiintukemisen vaara on suljettava pois, jotta julkista rahoitusta voidaan pitää muuhun kuin taloudelliseen toimintaan liittyvänä hyötynä.

([134]) Alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Private Barnehagers Landsforbund v. EFTAn valvontaviranomainen, 80–81 kohta.

([135]) EFTAn tuomioistuimen 10 päivänä joulukuuta 2020 asiassa E-13/19, Hraðbraut ehf. v. mennta- og menningarmálaráðuneytið, Verzlunarskóli Íslands ses., Tækniskólinn ehf. ja Menntaskóli Borgarfjarðar ehf., antama tuomio, 91 kohta; alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Private Barnehagers Landsforbund v. EFTAn valvontaviranomainen, 81 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 27.9.1988, Belgian valtio v. Humbel ja Edel, 263/86, ECLI:EU:C:1988:451, 17 kohta.

([136]) Alaviitteessä 135 mainittu tuomio asiassa Belgian valtio v. Humbel ja Edel, 17 kohta.

([137]) Alaviitteessä 135 mainittu tuomio asiassa Belgian valtio v. Humbel ja Edel, 16 kohta.

([138]) Alaviitteessä 135 mainittu tuomio asiassa Hraðbraut ehf., 92 kohta.

([139]) Alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Private Barnehagers Landsforbund v. EFTAn valvontaviranomainen, 82–84 kohta.

([140]) Alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Abelia ja WTW AS v. EFTAn valvontaviranomainen, 95–97 kohta.

([141]) Unionin tuomioistuimen tuomio 27.6.2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania v. Ayuntamiento de Getafe, C-74/16, ECLI:EU:C:2017:496, 51 kohta.

(118) Käsiteltävässä asiassa valvontaviranomaiselle ei ole esitetty näyttöä siitä, että käytössä olisivat olleet riittävät suojatoimet, joilla kyseisten sopimusten mukaiset tulot ja kustannukset erotettaisiin tehokkaasti ja asianmukaisesti muusta taloudellisesta toiminnasta. Norjan viranomaiset ovat sitä vastoin todenneet, että suojatoimia olisi pitänyt ottaa käyttöön ja että ristiintukemista ei voida sulkea pois ([142]).

(119) Tämän perusteella ja riippumatta siitä, ovatko korvatut toiminnot luonteeltaan taloudellisia, valvontaviranomainen joutuu päättelemään, että toimenpiteitä a ja c koskeva korvaus on kertynyt yritykselle.

(120) Esitettyjen huomautusten perusteella valvontaviranomainen arvioi kuitenkin myös, ovatko kyseisten toimenpiteiden korvatut toiminnot itsessään taloudellisia. Valvontaviranomainen arvioi ensin BKK-konsernin yritysten omistamia katuvaloja koskevia toimintoja.

(121) Kuten edellä johdanto-osan 59 ja 60 kappaleessa todettiin, Norjan viranomaiset viittasivat Norjan tielain 20 §:ään, jonka mukaan kunnat ovat vastuussa kunnallisten teiden toiminnasta ja kunnossapidosta. Vaikka 20 §:ssä ei velvoiteta kuntia tarjoamaan katuvalaistusta tai tietyn tasoista katuvalaistusta, tämä toiminto edistää tieturvallisuutta koskevaa tavoitetta. Lisäksi kunta noudattaa Norjan tielaitoksen (Statens vegvesen) standardia (veinormalen) suunnitellessaan, rakentaessaan ja korjatessaan teitä. Kyseinen standardi sisältää eritelmiä katuvalojen olemassaolosta ([143]).

(122) Kuten johdanto-osan 61 kappaleesta käy ilmi, Norjan viranomaiset totesivat tätä taustaa vasten, että asiassa Selex annettu tuomio tukee viranomaisten kantaa, jonka mukaan korvatut toiminnot eivät ole taloudellisia ([144]). Lisäksi kuten johdanto-osan 62 kappaleessa todetaan, Norjan viranomaiset vetoavat valtiontuen käsitettä koskevien suuntaviivojen ([145]) 17 kohtaan, joka koskee julkista valtaa ja viranomaisia. Norjan viranomaiset katsovat joka tapauksessa, että yleistä turvallisuutta koskevia tavoitteita edistävät toiminnot olisi luokiteltava vastaavasti kuin sosiaalisiin, kulttuurisiin, kasvatuksellisiin ja pedagogisiin tarkoituksiin harjoitettava muu kuin taloudellinen toiminta.

(123) Kuten on jo todettu, kun määritetään, onko toiminta luonteeltaan taloudellista, on selvitettävä ne olosuhteet, joissa toimintaa harjoitetaan ([146]). Käsiteltävässä asiassa tämän arvioinnin luonnollisia lähtökohtia ovat voimassa oleva sääntelykehys, jota sovelletaan katuvalaistuksen tarjoamiseen Norjan kunnallisten teiden varsilla, sekä juuri Bergenin olosuhteet.

(124) Norjassa voimassa olevan sääntelykehyksen suhteen lainsäädäntö ja standardit, joihin Norjan viranomaiset viittaavat, tarkoittavat vain, että kunnat ovat vastuussa kunnallisiin teihin liittyvän infrastruktuurin toiminnasta ja ylläpidosta ja että katuvalaistuksen olemassaoloa koskevat vaatimukset on täytettävä, jotta tiet ovat Norjan tielaitoksen (Statens vegvesen) standardin (veinormalen) mukaisia. Kuten edellä todetaan, Norjan tielain 20 §:ssä ei edellytetä, että kunnat tarjoavat katuvalaistuksen tai tietyn tasoisen katuvalaistuksen. Mikään ei myöskään estä kuntia tekemästä sopimusta kaupallisten toimijoiden kanssa kunnallisten teiden ylläpidosta ja huollosta (tai niiden osista) taloudellisena toimintana.

(125) Bergenin olosuhteiden osalta valvontaviranomainen toteaa, että katuvaloinfrastruktuurin sisällyttämisellä Bergen Lysverkerin myyntiin oli sellainen vaikutus, että BKK DA:sta tuli ainoa saatavilla oleva palveluntarjoaja kyseisten kunnallisten teiden varsilla. BKK DA sai tämän aseman kilpailussa, johon osallistui viisi muuta tarjoajaa.

(126) Lisäksi kuten johdanto-osan 32 kappaleessa kuvaillaan, myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohta sisälsi mekanismin, jolla säännellään tulevaa taloudellista korvausta. Mekanismi mahdollistaa säännellyn tasoisen tuoton.

([142]) Asiakirja nro 1126801, s. 7.
([143]) Asiakirja nro 1126801, s. 4, ja asiakirja nro 1194249, s. 5.
([144]) Alaviitteessä 77 mainitut yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot.
([145]) Alaviitteessä 79 mainitut valtiontuen käsitettä koskevat suuntaviivat.
([146]) Alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Abelia ja WTW AS v. EFTAn valvontaviranomainen, 88 kohta; alaviitteessä 127 mainittu tuomio asiassa Private Barnehagers Landsforbund v. EFTAn valvontaviranomainen, 80 kohta.

(127) Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että myymällä katuvaloinfrastruktuurin ja ottamalla käyttöön säännellyn tuottotason mahdollistavan korvausmekanismin kunta loi markkinat sille, että kyseiset palvelut tarjotaan kunnalle taloudellisena toimintana. Se, että infrastruktuuri oli luonteeltaan ainutlaatuinen, minkä seurauksena sen ostajasta tuli ainoa saatavilla oleva palveluntarjoaja, ei sinänsä tarkoita, että kyseiset BKK-konsernin yritykset eivät ole toimittaneet palveluja markkinoilla. Lisäksi BKK DA sai yksinomaisen asemansa kilpailussa, johon osallistui viisi muuta tarjoajaa.

(128) Tätä näkemystä tukee toimintatapa, jonka BKK-konserni ja kunta ovat valinneet myöhempien, säännöllisin väliajoin tehtyjen sopimusten suhteen. BKK-konserni on pyrkinyt saamaan mahdollisimman suuren voiton sopimusehtoja koskevalla tulkinnallaan ja korostanut, että se toimii kaupallisesti siten, että tavoitteena on tuottaa arvoa sen osakkaille ([147]). Toisaalta kunta on toiminut siitä lähtökohdasta, että sitä vastassa on kaupallinen toimija. Norjan viranomaiset ovatkin viitanneet markkinavoimaan, joka BKK-konsernilla on infrastruktuurin omistajan ominaisuudessa.

(129) Kuten useista hankintojen valituslautakunnassa (KOFA) käsitellyistä valitusasioista käy ilmi, eri toimittajat tarjoavat katuvalojen ylläpitoon ja huoltoon liittyviä palveluja kaupalliselta pohjalta ([148]). Tämän mukaisesti (kuten 3.1.4 kohdassa kuvaillaan) kunta vastaanotti tarjouksia useilta palveluntarjoajilta, kun se käynnisti tällaisia palveluja koskevan kilpailumenettelyn.

(130) Näin ollen valvontaviranomainen toteaa, että ylläpito- ja huoltopalvelujen tarjoaminen korvausta vastaan oli tavanomaista Norjassa ja Bergenin alueella. Tämä viittaa myös siihen, että kyseiset toiminnot olivat luonteeltaan taloudellisia.

(131) Kunnan omistamien katuvalojen ylläpidosta ja huollosta maksetun korvauksen suhteen mikään sopimusehdoissa ei viittaa siihen, että nämä toiminnot olisi luokiteltava eri tavalla. Lukuun ottamatta sitä, ettei korvattavia pääomakustannuksia ole, ehdot olivat 1 päivään huhtikuuta 2020 asti samat kuin BKK-konsernin määräysvallassa olevia katuvaloja koskevat ehdot. Palvelut on 1 päivästä huhtikuuta 2020 alkaen tarjottu kilpailumenettelyn perusteella myönnetyn toimitussopimuksen mukaisesti ([149]).

(132) Norjan viranomaisten asiassa Selex ([150]) annettuun tuomioon tekemän viittauksen suhteen on muistettava, että kyseinen asia koski Euroopan lennonvarmistusjärjestön (Eurocontrol) toimintaa. Eurocontrolin ovat perustaneet useat Euroopan valtiot lennonvarmistusalan yhteistyöstä tehdyllä kansainvälisellä sopimuksella ([151]).

(133) Muutoksenhaun yhteydessä tuomioistuin toisti aiemmassa asiassa esittämänsä päätelmän siitä, että kokonaisuudessaan tarkasteltuna Eurocontrolin toiminta on luonteeltaan, tavoitteeltaan sekä siihen sovellettavilta säännöiltään sellaisten ilmatilan valvontaan ja ohjaukseen liittyvien toimivaltuuksien käyttöä, jotka ovat tyypillisiä julkiselle vallalle. Tämä päätelmä pätee myös avustamistoimintaan, jota Eurocontrol harjoittaa kansallisten viranomaisten hyväksi näiden toteuttamien tarjouskilpailumenettelyjen yhteydessä muun muassa laitteistojen ja järjestelmien hankkimiseksi lentoliikenteen hallinnan alalla ([152]).

(134) Johdanto-osan 123–131 kappaleessa esitetyn arvioinnin valossa valvontaviranomainen katsoo, että käsiteltävä asia poikkeaa olennaisesti asiassa Selex annetusta tuomiosta. On myös syytä muistaa, että tuomioistuin totesi asiassa Selex, että voitontavoittelu viittaa siihen, että toiminta on luonteeltaan taloudellista ([153]).

([147]) Asiakirja nro 1194227, s. 2.

([148]) Päätös 23.3.2022, Otera Traftec AS v. Lillehammerin kunta, asia 2021/1439; päätös 24.3.2021, Nett-Tjenester AS v. Fredrikstadin kunta, asia 2021/367; päätös 14.9.2015, Nettpartner AS v. Stavangerin kunta ym., yhdistetyt asia 2015/47, 2015/48, 2015/49 ja 2015/50; päätös 2.9.2015, Traftec AS v. Länsi-Agderin läänin kunta, asia 2015/71. Päätökset ovat saatavilla osoitteessa https://www.klagenemndssekretariatet.no/klagenemda-for-offentlige-anskaffelser-kofa/

([149]) Ks. 3.1.3 ja 3.1.4 kohta.

([150]) Alaviitteessä 77 mainitut yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot.

([151]) Alaviitteessä 77 mainitun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion 1 kohta.

([152]) Alaviitteessä 77 mainitun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion 71 ja 72 kohta.

([153]) Alaviitteessä 77 mainitun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion 116–117 kohta.

(135) Valvontaviranomainen ei myöskään ole samaa mieltä siitä, että toimenpiteiden a ja c korvatut toiminnot liittyvät valtiontuen käsitettä koskevien suuntaviivojen ([154]) 17 kohdassa tarkoitettuun julkisen vallan käyttöön tai viranomaisen ominaisuudessa toimimiseen. Tarkasteltavassa tilanteessa kunta on pikemminkin maksanut korvausta palveluntarjoajalle, joka toimii kaupallisin ja taloudellisin perustein. Näin ollen tilanne on samankaltainen kuin silloin, kun kunta hankkii rakennukseen liittyviä rakennustöitä tai kunnallisten teiden kunnossapitoon liittyviä töitä kaupalliselta toimeksisaajalta.

(136) Valvontaviranomainen ei myöskään ole vakuuttunut väitteestä, jonka mukaan yleistä turvallisuutta koskevia tavoitteita edistävät toiminnot olisi luokiteltava vastaavasti kuin sosiaalisissa, kulttuurisissa, kasvatuksellisissa ja pedagogisissa tarkoituksissa harjoitettava muu kuin taloudellinen toiminta. Oikeuskäytännön perusteella ei voida päätellä, että toiminnot ovat itsessään muuta kuin taloudellista toimintaa, koska niillä pyritään saavuttamaan tietty tavoite. Kuten on jo todettu, tätä varten on selvitettävä erityisolosuhteet, joissa toimintaa harjoitetaan. Esimerkiksi yhteiskunnan omaisuuteen liittyviä kunnossapitotoimia voidaan selvästi toteuttaa taloudelliselta pohjalta, vaikka ne olisivat välttämättömiä käyttäjien turvallisuuden kannalta.

5.2.3 ***Päätelmä***

(137) Edellä esitetyn perusteella valvontaviranomainen päättelee, että toimenpiteitä a ja c koskeva korvaus on kertynyt yritykselle. Siltä osin kuin LED-valaisinten rahoittamisesta (toimenpide b) on aiheutunut etua samoille yhteisöille, sen katsotaan myös aiheutuneen yritykselle.

5.3 VALTION VAROJEN KÄYTTÖ

(138) Jotta toimenpide olisi valtiontukea, sen on oltava valtion myöntämä tai valtion varoista myönnetty. Valtion varojen käsite käsittää valtioiden alueellisten viranomaisten varat ([155]).

(139) Kaikki toimenpiteet rahoitetaan kunnan talousarviosta. Näin ollen niihin liittyy valtion varojen käyttöä.

5.4 ETU

5.4.1 ***Johdanto***

(140) ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu etu on mikä tahansa taloudellinen hyöty, jota yritys ei olisi saanut tavanomaisissa markkinaolosuhteissa ([156]). Näin ollen etua voivat aiheuttaa paitsi positiiviset suoritukset, kuten avustukset, lainat tai suorat sijoitukset, myös toimenpiteet, jotka eivät ole avustuksia sanan suppeassa merkityksessä mutta jotka ovat sekä luonteeltaan että vaikutuksiltaan avustusten kaltaisia ([157]). Tämän mukaisesti toimenpiteen ei voida katsoa jäävän valtiontukikiellon soveltamisalan ulkopuolelle pelkästään, koska se on muodoltaan sopimus, jossa sitoudutaan vastavuoroisiin suorituksiin ([158]).

([154]) Alaviitteessä 79 mainitut valtiontuen käsitettä koskevat suuntaviivat.

([155]) Alaviitteessä 79 mainittujen valtiontuen käsitettä koskevien suuntaviivojen 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

([156]) Alaviitteessä 79 mainittujen valtiontuen käsitettä koskevien suuntaviivojen 66 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11.7.1996, Syndicat français de l'Express international (SFEI) ym. v. Ranskan postilaitos ym., C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, 60 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 29.4.1999, Espanja v. komissio, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, 41 kohta.

([157]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2.7.1974, Italia v. komissio, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13 kohta; EFTAn tuomioistuimen 17 päivänä elokuuta 2012 asiassa E-12/11, Asker Brygge v. EFTAn valvontaviranomainen, antama tuomio, EFTAn oikeustapauskokoelma 2012, s. 536, 55 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20.11.2003, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie v. GEMO SA, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, 28 kohta.

([158]) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 28.1.1999, BAI v. komissio, T-14/96, ECLI:EU:T:1999:12, 71 kohta.

5.4.2 *Etua ei voida sulkea pois Altmark-edellytysten perusteella*

5.4.2.1 **Altmark-edellytykset**

(141) Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen sovelletaan tiettyä oikeuskäytäntöä. Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Altmark antamasta tuomiosta seuraa, että tällaisissa tapauksissa ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edun olemassaolo voidaan sulkea pois, kun seuraavat neljä kumulatiivista ehtoa täyttyvät ([159]):

i. ”Ensinnäkin edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiassa annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi.

ii. Toiseksi ne parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi […].

iii. Kolmanneksi korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto.

iv. Neljänneksi silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisestä vastaavaa yritystä ei tietyssä konkreettisessa tapauksessa valita sellaisessa julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä, jossa on mahdollista valita se ehdokas, joka kykenee tuottamaan kyseiset palvelut julkisyhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin, tarvittavan korvauksen taso on määritettävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja […] varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämisestä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto.”

(142) Valvontaviranomainen on julkaissut ohjeita ([160]) valtiontukisääntöjen soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista myönnettäviin korvauksiin. Altmark-edellytyksiä käsitellään kyseisten ohjeiden 3 jaksossa.

5.4.2.2 **Altmark-edellytysten soveltaminen käsiteltävään asiaan**

(143) Ensimmäisen edellytyksen mukaan edunsaajayritystä on vaadittava täyttämään selvästi määritellyt julkisen palvelun velvoitteet.

(144) Unionin tuomioistuimen mukaan tämän edellytyksen tarkoituksena on varmistaa avoimuus ja oikeusvarmuus. Se edellyttää, että on määritettävä ensinnäkin, onko edunsaajayrityksen tehtäväksi tosiasiassa annettu julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen, ja toiseksi, onko nämä velvoitteet määritelty selvästi kansallisessa lainsäädännössä. Näin ollen sellaisten vähimmäisvaatimusten on täytyttävä, jotka liittyvät yhden tai useamman sellaisen viranomaisen toimen olemassaoloon, jossa määritellään riittävän täsmällisesti ainakin niille yrityksille kuuluvien julkisen palvelun velvoitteiden luonne, kesto ja laajuus, joiden tehtäväksi näiden velvoitteiden täyttäminen on annettu ([161]).

(145) Tämän mukaisesti unionin tuomioistuin piti voimassa unionin yleisen tuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan ensimmäinen Altmark-edellytys ei ollut täyttynyt, koska kyseessä olevaa palvelua ei ollut määritelty kansallisessa lainsäädännössä selvästi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi. Tätä päätelmää ei voitu kyseenalaistaa sen perusteella, että asianomaisilla markkinoilla on markkinahäiriö ja että kyseessä oleva palvelu on toimintaa, jota voidaan luonnehtia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyväksi palveluksi. Tällaisilla seikoilla ei ole merkitystä sen määrittämisessä, onko julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen tosiasiassa annettu kyseisten yritysten tehtäväksi julkisella toimella ja onko kyseiset velvoitteet määritelty siinä selvästi ([162]).

([159]) Alaviitteessä 26 mainittu tuomio asiassa Altmark, 87–93 kohta.
([160]) EUVL L 161, 13.6.2013, s. 12 (liite I), ja ETA-täydennysosa N:o 34, 13.6.2013, s. 1 (liite I).
([161]) Unionin tuomioistuimen tuomio 20.12.2017, Comunidad Autónoma del País Vasco ym. v. komissio, C-66/16 P, ECLI:EU:C:2017:654, 72 ja 73 kohta.
([162]) Ks. edellinen alaviite, 74–75 kohta.

(146) Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa lisäksi, että yrityksen toiminnan on perustuttava julkisen vallan toimeen, jotta yrityksen voitaisiin katsoa tuottavan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja ([163]). Tällaiset toimeksiannot voidaan tehdä myös sopimuksilla, kunhan ne ovat viranomaisen tekemiä ja sitovia ([164]). Palvelu ei ole myöskään pelkästään siitä syystä, että siitä on tehty julkinen sopimus, automaattisesti ja ilman täsmennyksiä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu ([165]).

(147) Näin ollen keskeinen kysymys ei ole, olisiko kunta voinut antaa BKK-konsernin yritysten tehtäväksi kyseiset palvelut kattavan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun, vaan se, oliko kunta tosiasiassa tehnyt niin.

(148) Tämän arvioimisessa luonnollinen lähtökohta on, että Norjan viranomaiset tai BKK Veilys eivät kumpikaan ole esittäneet, että BKK-konsernin tehtäväksi olisi annettu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu.

(149) Kuten edellä 3 ja 4 kohdasta käy ilmi, Norjan viranomaiset eivät ole omissa huomautuksissaan viitanneet lainkaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevaan lakiin. BKK Veilys on pelkästään todennut, että jos katuvalaistuksen tarjoaminen on yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu, Altmark-edellytykset täyttyvät. Tämä viittaa aloittamispäätöksessä esitetyn alustavan havainnon mukaisesti siihen, että BKK-konsernin yrityksillä ei ole ollut eikä ole näiden toimenpiteiden osalta täytettävänä julkisen palvelun velvoitetta ([166]).

(150) Tätä näkemystä tukevat myös Norjan viranomaisten toimittamat sopimukset.

(151) Kuten edellä olevassa 3 kohdassa selitettiin, vuoden 1996 myyntisopimuksen pääsisältönä oli, että kunta myi ja BKK DA osti yrityksen. Vaikka sopimus sisälsi määräyksiä katuvalaistuksen ja siihen liittyvien palvelujen tulevasta toimittamisesta, toimitetut asiakirjat eivät sisällä mitään viitteitä siitä, että kunta olisi oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla asettanut BKK DA:lle julkisen palvelun velvoitteita.

(152) Sama koskee myöhempiä BKK-konsernin yritysten kanssa tehtyjä sopimuksia. BKK-konsernin määräysvallassa olevia katuvaloja koskevat toiminnot kuvastavat tilannetta, jossa kunta tekee hankinnan välttämätöntä omaisuuserää hallinnoivalta myyjältä, eikä julkisen palvelun velvoitteiden asettamista. Kunnan omistamien katuvalojen ylläpito ja huolto on hankittu panoksena, jota kunta käyttää katuvalaistuksen tarjoamiseen tämän infrastruktuurin kautta. Molemmat toiminnot on sisällytetty sopimuksiin ilman määräystä, selitystä tai viittausta siihen, että BKK-konsernin yrityksille olisi annettu tehtäväksi yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu.

5.4.2.3 **Päätelmä**

(153) Edellä esitettyjen huomioiden perusteella valvontaviranomainen vahvistaa aloittamispäätöksessä esittämänsä alustavan päätelmän. BKK-konsernin yrityksillä ei ole ollut eikä ole näiden kolmen toimenpiteen osalta täytettävänä julkisen palvelun velvoitetta. Näin ollen etua ei voida sulkea pois Altmark-edellytysten perusteella.

5.4.3 ***Markkinataloustoimijaperiaate***

5.4.3.1 **Taustaa**

(154) Julkisyhteisöjen toteuttamien taloudellisten transaktioiden ei katsota antavan etua eivätkä ne näin ollen ole valtiontukea, jos niissä noudatetaan tavanomaisia markkinaehtoja. Markkinaehtoisuutta arvioidaan markkinatalous-toimijaperiaatteen perusteella.

([163]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 23.10.1997, komissio v. Ranskan tasavalta, C-159/94, ECLI:EU:C:1997:501, 65 kohta.

([164]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.11.2012, Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI) v. komissio, T-137/10, ECLI:EU:T:2012:584, 109 kohta.

([165]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.11.2015, Espanja v. komissio, T-461/13, ECLI:EU:T:2015:891, 71 kohta. Tuomio vahvistettiin muutoksenhaussa unionin tuomioistuimen tuomiossa 20.12.2017, Espanja v. komissio, C-81/16 P, ECLI:EU:C:2017:1003. Ks. erityisesti unionin tuomioistuimen tuomion 49 kohta.

([166]) Aloittamispäätöksen johdanto-osan 33 kappale.

(155) Kun tilannetta arvioidaan markkinataloustoimijaperiaatteen perusteella, ratkaisevaa on se, ovatko julkisyhteisöt toimineet kuten markkinataloustoimija olisi toiminut vastaavassa tilanteessa ([167]). Näin ollen huomioon otetaan ainoastaan edut ja velvollisuudet, jotka liittyvät rooliin talouden toimijana eivätkä julkisen vallan käyttäjänä ([168]).

(156) Kysymys siitä, liittyykö transaktioon valtiontukea, on ratkaistava ottamalla huomioon tilanne, joka vallitsi transaktiosta päätettäessä ([169]). Se, mitä pidetään tavanomaisena korvauksena, perustuu näin ollen tekijöihin, jotka normaaleissa markkinaolosuhteissa toimiva yritys olisi ottanut huomioon vahvistaessaan korvauksia ([170]).

(157) Markkinataloustoimijaperiaatteen soveltaminen edellyttää valvontaviranomaiselta monitahoista taloudellista arviointia ([171]). Tämä arviointi on tehtävä käytettävissä olevien objektiivisten ja todennettavissa olevien seikkojen perusteella ([172]).

(158) Kantelussa esitetyn mukaisesti valvontaviranomainen arvioi seuraavaksi, onko BKK-konsernille maksettu ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) markkinahintoja suurempaa korvausta. Sen jälkeen valvontaviranomainen arvioi, onko 12 000 LED-valaisimen rahoittaminen (toimenpide b) antanut BKK-konsernille etua.

(159) Lopuksi valvontaviranomainen käsittelee pääomakustannusten korvaamista (toimenpide c). Kyseisessä arvioinnissa valvontaviranomainen tarkastelee ensinnäkin, oliko pääomakustannusten korvaaminen yleisen markkinatavan mukaista. Toiseksi valvontaviranomainen arvioi, oliko BKK-konsernille maksettu näistä kustannuksista markkinahintaa suurempaa korvausta.

5.4.4 *Toimenpide a – ylläpito ja huolto*

5.4.4.1 **BKK:n omistamasta infrastruktuurista maksettu korvaus**

(160) Valvontaviranomainen on saanut muodollisen tutkintamenettelyn aikana lisätietoja kunnan toteuttamasta Bergen Lysverkerin myynnistä.

(161) Kuten 3.1.2 kohdassa todettiin, kunta myi kunnallisen yksikön Bergen Lysverkerin ja sen omaisuuden ja toiminnan BKK DA:lle vuonna 1996. Vaikka BKK DA hankki Bergen Lysverkerin tarjouskilpailumenettelyssä, myynti oli myös sisäinen tytäryhtiön siirto. BKK DA oli tuohon aikaan kokonaan kunnan määräysvallassa.

(162) Vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdassa vahvistettiin mekanismi, jolla säännellään korvausta, joka myönnetään katuvalaistuksen tulevasta tarjoamisesta BKK DA:n ostaman infrastruktuurin kautta. Kuten 3.1.2 ja 4.1.1 kohdassa esitetyistä tiedoista käy ilmi, Norjan viranomaiset ja BKK Veilys ovat samaa mieltä siitä, että kyseinen määräys on sitonut ja edelleen sitoo niitä korvausta määritettäessä.

(163) Kuten jo todettiin, kysymys siitä, liittyykö transaktioon valtiontukea, on ratkaistava ottamalla huomioon tilanne, joka vallitsi transaktiosta päätettäessä ([173]). Tämä tarkoittaa, että jos vuoden 1996 myyntisopimuksessa tarkoitettu korvausmekanismi oli määritetty tavalla, joka sen määrittämishetkellä rajoitti tulevat korvaustasot markkinahintojen tasolle, kyseisen mekanismin mukaisesti myöhemmin lasketusta korvauksesta ei aiheudu etua ([174]).

([167]) Alaviitteessä 79 mainittujen valtiontuen käsitettä koskevien suuntaviivojen 76 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.3.1991, Italia v. komissio, C-305/89, ECLI:EU:C:1991:142, 19 kohta; yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.3.2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale ja Land Nordrhein-Westfalen v. komissio, yhdistetyt asiat T-228/99 ja T-233/99, ECLI:EU:T:2003:57, 208 kohta.

([168]) Alaviitteessä 79 mainittujen valtiontuen käsitettä koskevien suuntaviivojen 77 kohta; unionin tuomioistuimen tuomio 5.6.2012, komissio v. Électricité de France (EDF), C-124/10 P, ECLI:EU:C:2012:318, 79, 80 ja 81 kohta.

([169]) Alaviitteessä 167 mainittu tuomio asiassa Westdeutsche Landesbank Girozentrale, 245 ja 246 kohta.

([170]) Alaviitteessä 156 mainittu tuomio asiassa Syndicat français de l'Express international (SFEI), 60 ja 61 kohta.

([171]) Unionin tuomioistuimen tuomio 2.9.2010, komissio v. Scott SA, C-290/07 P, ECLI:EU:C:2010:480, 68 kohta. Ks. myös unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 27.4.2022, Petra Flašker v. komissio, T-392/20, ECLI:EU:T:2022:245, 42 kohta.

([172]) Alaviitteessä 168 mainittu tuomio asiassa Électricité de France (EDF), 102 kohta.

([173]) Alaviitteessä 167 mainittu tuomio asiassa Westdeutsche Landesbank Girozentrale, 245 ja 246 kohta.

([174]) Ks. optiosopimusten osalta alaviitteessä 157 mainitun asiassa Asker Brygge annetun tuomion 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

(164) Näin ollen on arvioitava ensinnäkin, oliko korvausmekanismi suunniteltu tavalla, jolla tuleva korvaus rajoitetaan markkinahintojen tasolle. Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, on toiseksi arvioitava, onko mekanismia tosiasiassa noudatettu.

(165) Yhteisöjen tuomioistuin korosti Ranskan postilaitoksen (La Poste) tytäryhtiölleen SFMI-Chronopostille (Chronopost) antamasta avusta maksetun korvauksen markkinoille soveltumista koskevassa asiassa, että Chronopostille tarjotut palvelut olivat erottamattomasti sidoksissa Ranskan postilaitoksen hallinnoimaan ainutlaatuiseen postiverkkoon. Koska tätä verkkoa ei ollut suunniteltu kaupallisten näkökohtien perusteella, yksityinen yritys ei olisi perustanut tällaista verkkoa ilman valtion toimia ([175]).

(166) Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että tässä tilanteessa Ranskan postilaitokselle aiheutuneet kustannukset sen tarjoamista palveluista voisivat olla tällaisia objektiivisia ja todennettavissa olevia seikkoja, joiden perusteella korvauksen markkinoille soveltuvuutta olisi arvioitava. Edun olemassaolo voitaisiin sulkea pois, jos ensiksikin osoitetaan, että vaadittu vastike kattoi asianmukaisesti palvelujen tarjoamisesta aiheutuneet muuttuvat lisäkustannukset ja asianmukaisen osan kiinteistä kustannuksista sekä asianmukaisen tuoton omalle pääomalle, ja jos toiseksi mikään ei anna aihetta epäillä, että kyseiset seikat olisi arvioitu väärin tai vahvistettu mielivaltaisesti ([176]).

(167) Käsiteltävä asia koskee myös palveluja, jotka ovat erottamattomasti sidoksissa ainutlaatuiseen verkkoon, joka ei perustu kaupalliseen logiikkaan ja jota yksityinen yritys ei olisi perustanut ilman valtion toimia. Lisäksi kunta omisti BKK DA:n kokonaan myyntisopimuksen tekohetkellä.

(168) Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että vuoden 1996 myyntisopimuksen korvausmekanismin määrittämisajankohtana vallinnut tilanne oli verrattavissa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Chronopost arvioimaan tilanteeseen. Näin ollen valvontaviranomainen katsoo, että siltä osin kuin tämä korvausmekanismi täyttää asiassa Chronopost esitetyt vaatimukset, se on markkinaehtojen mukainen.

(169) Kuten 3.1.2 kohdassa todetaan, vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdan mukaan korvauksen olisi katettava BKK:n toimintakustannukset sekä säännelty tuotto sidotusta pääomasta. Näin ollen siltä osin kuin kyseessä on ylläpitoon ja huoltoon liittyvä osa, tämä mekanismi sallii vain kustannusten kattamisen. Valvontaviranomaisen saamat tiedot eivät myöskään viittaa siihen, että korvauskelpoisina olisi pidetty väärin arvioituja tai mielivaltaisesti vahvistettuja kustannuksia, jotka olisivat olleet seurausta esimerkiksi keinotekoisen matalasta tehokkuustasosta tai epäsuorien kustannusten epäasianmukaisesta kohdentamisesta. Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että ylläpitoon ja huoltoon liittyvä korvausmekanismin osa on asiassa Chronopost määritettyjen vaatimusten mukainen.

(170) Toinen kysymys koskee sitä, onko vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvää korvausmekanismia noudatettu. Tältä osin rationaalisesti toimiva yksityinen toimija olisi asiaan liittyvät summat huomioon ottaen investoinut riittävästi varoja vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi. Tämä kattaisi BKK-konsernin esittämien hintojen perustan tarkastamisen myös sen osalta, miten suorat ja välilliset kustannukset määritettiin. Valvontaviranomainen on lisäksi vakuuttunut siitä, että yksityinen ostaja olisi käynnistänyt oikeustoimia, jos palveluntarjoaja ei olisi ollut halukas dokumentoimaan, että sen hinnat noudattavat sovittua korvausmekanismia.

(171) Kuten 3.3 kohdassa kuvailtiin, kunta on kyseenalaistanut BKK-konsernin hinnoittelun, jota se on pitänyt korkeana. Kunta on lisäksi myöntänyt, ettei se voi sulkea pois sitä mahdollisuutta, että korvaustasojen seurauksena maksettiin liiallisia korvauksia, ja että on ongelmallista, ettei veloitettujen hintojen perustaa ole dokumentoitu. Lisäksi kunnalla on ollut tämä huoli koko muodollisen tutkintamenettelyn kattaman ajanjakson ajan.

(172) Edellä 4.1.3 kohdassa esitetyt BKK Veilysin toimittamat tiedot eivät sisällä yksityiskohtaista tietoa siitä, mihin veloitetut hinnat perustuvat. Tiedoissa ei varsinkaan vahvisteta ylläpitoon ja huoltoon liittyvien toimintojen suoria ja välillisiä kustannuksia eikä sitä, miten ne on määritetty. Välillisten kustannusten osalta ei ole tietoa siitä, mitä kustannusten jakamismekanismia käytetään ja miksi sitä pidetään asianmukaisena. Tämä tarkkuuden puute on osoitus siitä, ettei vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvää korvausmekanismia ole noudatettu.

([175]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.7.2003, Chronopost v. Ufex ym., yhdistetyt asiat C-83/01 P, C-93/01 P ja C-94/01 P, ECLI:EU:C:2003:388, 36 ja 37 kohta.

([176]) Ks. edellinen alaviite, 38–40 kohta.

(173) Johdanto-osan 69 kappaleessa vahvistetut KOSTRA-tietokantaan sisältyvät luvut kuvaavat kunkin kunnan kokonaiskustannuksia (mukaan lukien sähkö) valaisinpistettä kohden vuodessa. Näistä luvuista käy ilmi, että vuosien 2015–2019 aikana kunnan kustannukset olivat koko ajan suurimmat kymmenestä mukana olevasta suuresta kunnasta.

(174) Kuntien väliset kustannuserot voivat johtua useista tekijöistä, kuten edellä johdanto-osan 67, 68 ja 94 kappaleessa selitetään. Norjan viranomaiset ja BKK Veilys eivät ole kuitenkaan toimittaneet tietoja, jotka osoittaisivat, että KOSTRA-tietokannassa olevat kustannustasot ovat perusteltuja. BKK Veilys on vain väittänyt, että tietyt tekijät vaikuttavat Bergenissä aiheutuviin kustannuksiin, mutta asiasta ei ole esitetty tarkempia tietoja.

(175) Valvontaviranomainen katsoo näin ollen, että KOSTRA-tietokantaan sisältyvien lukujen perusteella vaikuttaa siltä, että BKK-konsernille on maksettu liiallista korvausta. Nämä luvut eivät kuitenkaan ole riittävän tarkkoja, jotta voitaisiin päätellä, missä määrin liialliset korvaukset koskevat ylläpitoa ja huoltoa (toimenpide a) tai pääomakustannuksia (toimenpide c).

(176) Edellä esitetyn perusteella toimitetut tiedot viittaavat kokonaisuudessaan siihen, että korvaus on todennäköisesti ylittänyt vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvän mekanismin mukaisen tason. Tämä viittaa siihen, että kunta ei ole toteuttanut tarvittavia toimia sen varmistamiseksi, että tätä mekanismia noudatetaan. Näin ollen kunta ei ole toiminut yksityisen ostajan tavoin.

5.4.4.2 **Kunnan omistamasta infrastruktuurista maksettu korvaus**

(177) Kuten 3.1.3, 3.1.4 ja 3.1.5 kohdassa on kuvattu, kunta on omistanut ja omistaa edelleen useita katuvaloja kunnallisten teiden varsilla. Lisäksi kuten 3.1.4 kohdassa todettiin, tämän kunnan omistaman infrastruktuurin ylläpito ja huolto on 1 päivästä huhtikuuta 2020 alkaen toteutettu kunnan kilpailuttaman sopimuksen mukaisesti.

(178) Kuten kyseistä sopimusta koskevasta tarjouspyynnöstä käy ilmi, kunta sai vapaasti hankkia kunnan omistaman infrastruktuurin ylläpidon ja huollon miltä tahansa halukkaalta palveluntarjoajalta eikä sitä sitonut mikään ennalta määritelty korvausmekanismi. Tästä syystä valvontaviranomainen arvioi erikseen tästä toiminnasta maksetut korvaukset.

(179) Edellä 3.1.4 kohdassa esitetyt tiedot viittaavat siihen, että kilpailutettu sopimus myönnettiin kilpailuun perustuvalla, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä valintamenettelyllä, johon ei liity ehtoja, hankintoja koskevan ETA:n lainsäädännön mukaisesti. Myöntämispäätös perustui halvimpaan hintaan, eikä mikään viittaa siihen, että vallitseva markkinahinta olisi ollut alhaisempi kuin saavutettu hinta. Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että kilpailutetun sopimuksen mukaisesti ylläpidosta ja huollosta maksettu korvaus ei ole aiheuttanut etua BKK-konsernille ([177]).

(180) Ennen 1 päivää huhtikuuta 2020 suoritetuista toiminnoista maksetun korvauksen osalta valvontaviranomainen panee merkille, että vaikka kunta piti hintatasoa korkeana, se ei selvittänyt, olisiko palvelut voitu hankkia edullisemmin toiselta palveluntarjoajalta. Sen sijaan kunta hyväksyi, että toimintoihin sovellettiin samaa hintaa katuvaloa kohden kuin BKK-konsernin määräysvallassa olevan infrastruktuurin osalta. Näin ollen valvontaviranomainen toteaa, että kunta ei ole toiminut kuten yksityinen ostaja olisi toiminut.

(181) Korvaustaso katuvaloa kohden oli sama kuin BKK-konsernin määräysvallassa olevien katuvalojen osalta. Kuten johdanto-osan 176 kappaleessa todetaan, toimitetut tiedot viittaavat kokonaisuudessaan siihen, että korvaustaso on todennäköisesti ylittänyt vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvällä kustannusperusteisella mekanismilla sallitun tason. Tämä viittaa myös siihen, että kunta on maksanut palvelujen hankkimisesta enemmän kuin avoimilla markkinoilla.

(182) Mikään toimitetuissa tiedoissa ei osoita toisin. Kuten johdanto-osan 173–175 kappaleessa todetaan, KOSTRA-tietokantaan sisältyvien lukujen perusteella vaikuttaa siltä, että BKK-konsernille on maksettu liiallista korvausta. Nämä luvut eivät kuitenkaan ole riittävän tarkkoja, jotta voitaisiin päätellä, missä määrin liialliset korvaukset koskevat ylläpitoa ja huoltoa (toimenpide a) tai pääomakustannuksia (toimenpide c).

([177]) Alaviitteessä 79 mainittujen valtiontuen käsitettä koskevien suuntaviivojen 89–96 kohta.

(183) Valvontaviranomainen on myös tarkastellut 1 päivästä huhtikuuta 2020 alkaen suoritettavia palveluja koskevan tarjouskilpailun tulosta. Kuten johdanto-osan 48 kappaleessa todetaan, kilpailutettu sopimus kattoi kuitenkin myös BKK-konsernin omistamaan verkkoon asennetut 12 000 LED-valaisinta. Kilpailutetun sopimuksen nojalla saavutetut ehdot eivät näin ollen ole merkityksellisesti vertailukelpoisia kunnan omistamien katuvalojen osalta aiemmin veloitettujen hintojen kanssa.

(184) Valvontaviranomaisen on näin ollen tehtävä päätelmänsä muiden saatavilla olevien tietojen perusteella. Kuten johdanto-osan 180–182 kappaleessa todetaan, kaikkien näiden tietojen perusteella vaikuttaa siltä, että BKK-konsernille on maksettu liiallisia korvauksia myös kunnan omistamien katuvalojen osalta.

5.4.4.3 **Päätelmä**

(185) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella valvontaviranomainen päättelee, että BKK-konsernille on maksettu liiallisia korvauksia Bergenin kunnallisten teiden varsilla olevien katuvalojen ylläpidosta ja huollosta. BKK-konsernin omistamien katuvalojen osalta liiallisia korvauksia maksetaan edelleen. Kunnan omistamien katuvalojen osalta liialliset korvaukset rajoittuvat 1 päivään huhtikuuta 2020 saakka suoritettuihin toimintoihin.

(186) Vaikka toimitetuista tiedoista käy ilmi, että etua on myönnetty, valvontaviranomainen ei tietojen perusteella pysty määrittämään edun määrää. Tämä näkyy jäljempänä 10 kohdassa esitetyssä perintämääräyksessä.

5.4.5 ***Toimenpide b – 12 000 LED-valaisimen rahoittaminen***

(187) Kuten edellä 3.4 ja 4.1.4 kohdassa esitetyistä tiedoista seuraa, kunta hankki LED-valaisimet ulkopuoliselta palveluntarjoajalta. Niiden omistajuutta ei ole siirretty eikä tulla siirtämään BKK-konsernille. Näin ollen etua ei ole aiheutunut siitä, ettei kunta ole säilyttänyt LED-valaisinten omistajuutta.

(188) Norjan viranomaiset ja BKK Veilys ovat myös selventäneet, että LED-valaisinten ostaminen oli ylimääräinen parannus, jota BKK Veilys ei ollut velvollinen toteuttamaan. Tämän perusteella voidaan todeta, ettei etua ole aiheutunut siitä, että kunta on vapauttanut BKK Veilysin maksuista, jotka sen olisi pitänyt maksaa sopimuksen (tai sopimusten) ehtojen mukaisesti.

(189) LED-valaisinten ylläpitoa ja huoltoa koskevat tehtävät sisältyivät erilliseen palveluhankintasopimukseen, joka oli kilpailutettu. Tämän sopimuksen mukaisesta korvauksesta ei ole johdanto-osan 179 kappaleessa esitetyistä syistä aiheutunut etua BKK-konsernille.

(190) Edellä esitetyn perusteella valvontaviranomainen katsoo, että 12 000 LED-valaisimen rahoittaminen (toimenpide b) ei sinänsä ole aiheuttanut etua BKK-konsernin yrityksille. Jäljempänä olevassa johdanto-osan 191 ja 192 kappaleessa esitetyistä syistä valvontaviranomainen korostaa kuitenkin, että LED-valaisinten asentaminen on tarpeen ottaa huomioon, kun määritetään toimenpiteiden a ja c mukaisten liiallisten korvausten tasoa.

(191) Siltä osin kuin valaisinten asennus on vähentänyt ylläpito- ja huoltokustannuksia ilman, että tämä johtaa vuoden 1996 myyntisopimuksen kustannusperusteisen mekanismin mukaiseen korvauksen alentamiseen, kyseessä olisi toimenpiteen a mukainen liiallinen korvaus. Valvontaviranomainen toteaa tältä osin, että vaikka kilpailutettu sopimus kattaa LED-valaisinten ylläpidon ja huollon, näyttää siltä, että BKK-konsernille maksetaan edelleen johdanto-osan 45 kappaleessa kuvatun sopimuksen mukaisesti korvauksia sen infrastruktuurin ylläpidosta ja huollosta, johon nämä valaisimet on asennettu. Lisäksi vaikuttaa siltä, että korvaustaso on pysynyt samana kuin silloin, kun sopimus kattoi myös LED-valaisimilla korvatut valaisimet ([178]).

([178]) Norjan viranomaiset totesivat 12 päivänä huhtikuuta 2021 päivätyn kirjeen (kirjattu asiakirjanumerolla 1194249) sivulla 11, että Bergenin kunnan ja Veilys AS:n välisen ylläpitoa ja huoltoa koskevan sopimuksen ehdot eivät ole muuttuneet LED-valaisinten asennuksen seurauksena.

(192) Määritettäessä vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvän, tuottoasteen sääntelyn mukaista asianmukaista korvaustasoa toimenpiteen c osalta, on tarpeen ottaa huomioon, että kunta omistaa LED-valaisimet. Koska LED-valaisimet ovat kunnan omistuksessa, niitä ei voida sisällyttää pääomapohjaan, josta korvaus maksetaan. Lisäksi LED-valaisimilla korvattujen valaisinten mahdollinen jäljellä oleva arvo olisi pitänyt poistaa tästä pääomapohjasta.

5.4.6 *Toimenpide c – pääomakustannusten korvaaminen*

5.4.6.1 **Johdanto**

(193) Kuten 3.1.2 kohdassa selitetään, pääomakustannusten korvaaminen on toinen osa vuoden 1996 myyntisopimuksessa vahvistettua mekanismia. Kuten 3.5 kohdassa esitetään tarkemmin, infrastruktuuriin liittyvät pääomakustannukset ovat yksi useista kustannustekijöistä, jotka sisältyvät katuvalaistuksen tarjoamiseen. Tämä tarkoittaa, että jos kunta olisi omistanut kyseisen infrastruktuurin, se olisi vastannut suoraan tällaisista pääomakustannuksista. Kun taas katuvalaistus tuotetaan käyttämällä toisen oikeushenkilön omistamaa infrastruktuuria, pääomakustannukset kuuluvat kyseiselle oikeushenkilölle. Näiden uusien tietojen perusteella valvontaviranomainen pitää tavanomaisen käytännön mukaisena, että infrastruktuurin omistajalle maksetaan korvaus pääomakustannuksista.

(194) Vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvän mekanismin mukaan BKK-konsernilla on oikeus sidottua pääomaa koskeviin pääomakustannuksiin, jotka vastaavat NVE:n säännellylle sähköverkkoinfrastruktuurille määrittämää tuottoastetta. Samaan tapaan kuin BKK:n omistamien katuvalojen ylläpidosta ja huollosta maksettavan korvauksen osalta valvontaviranomainen katsoo, että jos tämä korvausmekanismin osa oli laadittu tavalla, joka myyntisopimuksen tekohetkellä rajoitti tulevat korvaustasot markkinahintojen tasolle, sen mukaisesti myöhemmin lasketusta korvauksesta ei aiheudu etua ([179]).

(195) Johdanto-osan 166 kappaleessa kuvaillun asiassa Chronopost annetun tuomion mukaisesti pääomakustannusten arviointikriteerinä on, ylittääkö tuotto kohtuullisen tuoton sijoitetulle pääomalle. Näin ollen on ensinnäkin arvioitava, mahdollistaako vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvä sääntely kohtuullisen tuoton (liiallisen tuoton sijaan). Jos tähän kysymykseen vastataan myönteisesti, toiseksi on tarkasteltava, onko korvaustasoissa noudatettu tätä rajoitusta.

(196) Vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvä pääoman tuoton sääntely koostuu kahdesta osatekijästä: i) korosta ja ii) pääomapohjasta, johon korkoa sovelletaan. Tuloksena oleva määrä edustaa pääoman vaihtoehtoiskustannuksia ja kattaa sekä oman pääoman ehtoisen rahoituksen että vieraan pääoman kustannukset.

(197) Valvontaviranomainen toteaa alkuun, että pääoman vaihtoehtoiskustannuksia koskeva käsite on yleisesti hyväksytty ja kohtuullista tuottoa sijoitetulle pääomalle koskevan kriteerin mukainen. Näin ollen valvontaviranomainen siirtyy arvioimaan kahta sääntelyyn sisältyvää osatekijää (korko ja pääomapohja).

5.4.6.2 **Korko**

(198) Kuten 3.1.1 kohdassa mainittiin, sähköverkot ovat luonnollisia monopoleja ja niihin sovelletaan Norjassa alakohtaista sääntelyä. Tämän järjestelmän mukaisesti NVE määrittää viitekorkonsa siten, että infrastruktuurin omistajat saavat sijoituksilleen kohtuullisen tuoton ([180]).

([179]) Ks. edellä oleva johdanto-osan 163 kappale oikeuskäytäntöviittauksineen.

([180]) NVE:n tiedote nro 3/2021, päivitetty viimeksi 14 päivänä joulukuuta 2021. Tämän päätöksen antamisajankohtana tiedote oli saatavilla tietoa seuraavalla verkkosivustolla: https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/968a7fea-1dde-4094-836a-6ad8ef9aef7c/202119109/3425690

(199) NVE arvioi tuottoasteen vuosittain käyttämällä keskimääräiseen pääomakustannukseen (WACC) liittyvää menetelmää. NVE:n WACC-arvion syöttöparametrit koostuvat useista sähköverkkoalalle ominaisista markkinoihin liittyvistä tekijöistä. Näitä ovat muun muassa oman pääoman beta-kerroin, toimialan luottopreemiot ja ihanteellinen pääomarakenne. Viime vuosikymmenen aikana viitekorko on ollut 5–7 prosenttia ([181]).

(200) NVE:n mukaan sähköverkkotoiminnoille ovat ominaisia vakaat ja ennakoitavat tulot, ja niitä pidetään yleisesti ottaen vähäriskisinä. WACC:n oman pääoman beta-kertoimen arvioinnissa käytetään pörssiyhtiöitä, joilla on säänneltyjä tulovirtoja. Tällaisia ovat esimerkiksi erilaiset julkisten verkkojen palveluntarjoajat ([182]).

(201) Kuten edellä todettiin, pääoman vaihtoehtoiskustannusten käsite on yhdenmukainen sen kriteerin kanssa, jonka mukaan veloitetun hinnan olisi mahdollistettava kohtuullinen tuotto sijoitetulle pääomalle. Lisäksi WACC-käsitettä käytetään yleisesti tällaisten kustannusten arvioimiseen.

(202) Käsiteltävässä asiassa arvioitavien palvelujen osalta asianmukaisessa WACC:ssä olisi kuitenkin otettava huomioon katuvaloinfrastruktuuriin investoimisen vaihtoehtoiskustannukset. Asianmukaisen WACC:n olisi näin ollen ilmennettävä tähän toimintaan liittyvää riskiä.

(203) Sähköverkkojen tapaan kyseinen katuvaloinfrastruktuuri on huomattavan pitkäikäinen luonnollinen monopoli. Koska kunnalla on jatkuva katuvalaistuksen tarve, tulojen vaihtelun riski on pieni. Lisäksi kun otetaan huomioon, että kunta maksaa sähköstä, kustannusten voidaan odottaa pysyvän vakaina.

(204) Nämä tekijät viittaavat siihen, että NVE:n viitekoron käyttö oli asianmukainen korvaava indikaattori vaaditulle markkinaperusteiselle tuotolle katuvaloinfrastruktuurin toiminnoista. Valvontaviranomainen ei ole saanut tietoja, jotka osoittaisivat, että näin ei ole.

(205) Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että NVE:n viitekoron käyttämistä koskeva määräys oli kohtuullisen tuottotason mukainen ja siksi asiassa Chronopost annetun tuomion mukainen. Kuten jäljempänä olevasta pääomapohjaan liittyvästä arvioinnista kuitenkin käy ilmi, toimitetuissa tiedoissa ei määritetä, miten korvaus on laskettu käytännössä.

5.4.6.3 **Pääomapohja**

(206) Vuoden 1996 myyntisopimuksessa ei vahvisteta, mitä menetelmiä pääomapohjan muodostavan sidotun pääoman määrittämiseen sovelletaan. Mikään sanamuodossa ei kuitenkaan viittaa siihen, että BKK-konsernilla olisi oikeus liialliseen tuottotasoon monopolivoittojen muodossa. Kustannusvoittolisämenetelmiä, kuten myyntisopimukseen sisältyvää mekanismia, käytetään päinvastoin tavanomaisesti säännellyillä toimialoilla sen varmistamiseksi, että korvaustaso on kohtuullinen. Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että määräys, jonka mukaan NVE:n viitekorkoa on sovellettava sidottuun pääomaan, sisältää sen, että pääomapohja määritetään asianmukaisesti tavalla, jolla varmistetaan kohtuullinen tuottotaso. Näin ollen tämä osatekijä on myös asiassa Chronopost annetun tuomion mukainen.

(207) Sen suhteen, miten kyseistä mekanismia on sovellettu käytännössä, toimitetuissa tiedoissa ei kuitenkaan määritetä, miten tukikelpoiset pääomakustannukset on laskettu. Norjan viranomaiset eivät ole kyenneet toimittamaan asiasta yksityiskohtaisia tietoja ja katsovat, että erillisen kirjanpidon puuttuminen on vaikeuttanut valvontaa niiden kannalta. BKK Veilys on vain viitannut yleisellä tasolla pääomaan, joka saattaisi tulla kyseeseen vastaavan infrastruktuurin rakentamisessa. Samoin kuin ylläpitoa ja huoltoa koskevan korvauksen yhteydessä, tämä epätarkkuus on itsessään osoitus siitä, että vuoden 1996 myyntisopimusta ei ole noudatettu.

(208) Lisäksi olisi tarkasteltava tarkemmin NVE:n viitekoron käyttöä. Koska NVE:n viitekorko on nimelliskorko, johon sisältyy jo yleinen inflaatio, sen soveltaminen pääomakantaan, joka on määritetty jälleenhankintahintaa koskevan lähestymistavan mukaisesti, tarkoittaisi, että yleinen inflaatio korvattaisiin kahteen kertaan ([183]). Korvausmekanismi vastaa selkeästi NVE:n sääntelyä, jonka mukaisesti NVE:n viitekorkoa sovelletaan tuottavaan käyttöön asetettujen sähköverkon omaisuuserien kirjanpitoarvoon eli niiden historialliseen arvoon, josta on vähennetty poistot ([184]).

([181]) NVE:n tiedote nro 8/2021, päivitetty viimeksi 14 päivänä joulukuuta 2021. Tämän päätöksen antamisajankohtana tiedote oli saatavilla seuraavalla verkkosivustolla: https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/6c8f4e29-3c0e-418c-a1b4-3d366df1bd71/202119109/3425693

([182]) *Ks. edellinen alaviite.*

([183]) Edellä alaviitteessä 181 mainittu NVE:n tiedote nro 8/2021.

([184]) Edellä alaviitteessä 180 mainittu NVE:n tiedote nro 3/2021.

(209) Tältä osin valvontaviranomainen on pannut merkille kunnan ja BKK-konsernin välisen erimielisyyden. Kuten 3.5 kohdassa todetaan, vaikuttaa siltä, että siinä missä kunta on kannattanut pääomapohjan määrittämistä kirjanpitoarvon mukaisesti, BKK-konserni on puoltanut omaisuuserien jälleenhankintahinnan käyttämistä. Lisäksi vaikuttaa siltä, että tämä erimielisyys on jatkunut koko asianomaisen ajanjakson ja että pääomapohja on saatettu sen seurauksena määrittää tavalla, joka ei ole yhdenmukainen vuoden 1996 myyntisopimukseen sisältyvässä korvausmekanismissa vahvistetun kohtuullista tuottoa koskevan sääntelyn kanssa.

(210) Johdanto-osan 69 kappaleessa esitetyt KOSTRA-tietokannasta peräisin olevat luvut osoittavat, että vuosien 2015–2019 aikana Bergenin kunnan katuvaloihin liittyvät kustannukset olivat koko ajan suurimmat kymmenestä mukana olevasta suuresta kunnasta. Vaikka luvut eivät ole riittävän tarkkoja, jotta voitaisiin päätellä, missä määrin liialliset korvaukset koskevat ylläpitoa ja huoltoa (toimenpide a) tai pääomakustannuksia (toimenpide c), ne viittaavat siihen, että BKK-konsernille on maksettu kohtuullista tuottotasoa suurempia korvauksia.

(211) Kaikkien toimitettujen tietojen perusteella vaikuttaa näin ollen siltä, että korvaus on todennäköisesti ylittänyt vuoden 1996 myyntisopimuksessa sallitun kohtuullisen tuottotason. Ylläpitoa ja huoltoa (toimenpide a) koskevan korvauksen tavoin tämä viittaa siihen, että kunta ei ole toteuttanut tarvittavia toimia sen varmistamiseksi, että korvausmekanismia noudatetaan. Näin ollen kunta ei ole toiminut yksityisen ostajan tavoin.

5.4.6.4 **Päätelmä**

(212) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella valvontaviranomainen päättelee, että BKK-konsernille on maksettu liiallisia korvauksia Bergenin kunnallisten teiden varsilla oleviin katuvaloihin liittyvistä pääomakustannuksista.

(213) Vaikka toimitetuista tiedoista käy ilmi, että etua on myönnetty, valvontaviranomainen ei tietojen perusteella pysty määrittämään edun määrää. Tämä näkyy jäljempänä 10 kohdassa esitetyssä perintämääräyksessä.

5.5 VALIKOIVUUS

(214) Jotta toimenpiteet olisivat ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, niiden on oltava valikoivia suosimalla ”jotakin yritystä tai tuotannonalaa”.

(215) Toimenpiteet koskevat BKK-konsernin yrityksiä. Näin ollen ne ovat luonteeltaan valikoivia.

5.6 VAIKUTUS KAUPPAAN JA KILPAILUUN

5.6.1 ***Oikeudellinen arviointi***

(216) Julkinen tuki yrityksille on ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea ainoastaan, jos tuki ”vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa”, ja ainoastaan ”siltä osin kuin se vaikuttaa ETA-valtioiden väliseen kauppaan”. Jotta nämä kriteerit täyttyisivät, ei tarvitse osoittaa, että kilpailu tosiasiassa vääristyy ja että tuki vaikuttaa todellisuudessa ETA-valtioiden väliseen kauppaan. Riittää, että tutkitaan, onko tuki omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristämään kilpailua ([185]).

(217) Kilpailun vääristymistä koskevan ehdon osalta valtiontuen käsitettä koskevissa suuntaviivoissa todetaan, että tällainen vääristyminen voidaan sulkea pois vain, jos tietyt kumulatiiviset edellytykset täyttyvät. Nämä edellytykset ovat seuraavat: a) tiettyä palvelua koskee lakisääteinen monopoli, joka on perustettu ETA:n lainsäädännön mukaisesti, b) lakisääteinen monopoli sulkee sekä kilpailun markkinoilla että pääsyn markkinoille, c) palvelu ei kilpaile muiden palvelujen kanssa, ja d) jos palveluntarjoaja toimii toisilla markkinoilla, jotka ovat avoinna kilpailulle, ristiintukeminen voidaan sulkea pois ([186]).

([185]) Unionin tuomioistuimen tuomio 29.7.2019, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità SpA, C-659/17, ECLI:EU:C:2019:633, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

([186]) Alaviitteessä 79 mainittujen valtiontuen käsitettä koskevien suuntaviivojen 188 kohta.

(218) Unionin tuomioistuin on hiljattain annetussa oikeuskäytännössä viitannut vastaavaan kohtaan Euroopan komission tiedonannossa valtiontuen käsitteestä ([187]). Edellytyksen b osalta tuomioistuin korosti, ettei riitä, että palvelua koskee sääntöjenmukaisesti perustettu lakisääteinen monopoli. Lakisääteisen monopolin on myös suljettava kaikki mahdollinen kilpailu pois markkinoilta niin että palveluntarjoajasta tulee palvelun ainoa tarjoaja ([188]).

(219) Kauppaan kohdistuvaa vaikutusta koskevan ehdon osalta tällaisesta vaikutuksesta on kyse, kun tuki vahvistaa yrityksen asemaa ETA-valtioiden välisessä kaupassa. Tuensaajan ei välttämättä tarvitse kuitenkaan osallistua tällaiseen kauppaan. Kun ETA-valtio myöntää tuen yritykselle, kyseisen valtion sisäinen liiketoiminta voi tämän johdosta pysyä ennallaan tai lisääntyä sillä seurauksella, että muihin ETA-valtioihin sijoittautuneiden yritysten mahdollisuudet päästä kyseisille markkinoille vähentyvät tämän johdosta. Näin ollen palvelujen paikallinen tai alueellinen luonne ei riitä sulkemaan pois sitä, että tuki on omiaan vaikuttamaan ETA-valtioiden väliseen kauppaan ([189]).

5.6.2 ***Oikeudellisen arvioinnin soveltaminen käsiteltävään asiaan***

(220) Norjan viranomaiset ja BKK Veilys eivät ole esittäneet, että toiminnot, joista on maksettu korvaus, on toteutettu sääntöjenmukaisesti perustetun laillisen monopolin puitteissa. Näin ollen kilpailun vääristymistä ei voida sulkea pois edellä johdanto-osan 217 kappaleessa kuvattujen valtiontuen käsitettä koskeviin suuntaviivoihin sisältyvien kumulatiivisten edellytysten perusteella.

(221) Korvattuihin toimintoihin sisältyvät lisäksi katuvalojen ylläpito ja huolto. Kun kunta järjesti kilpailun tällaisista palveluista, se sai tarjouksia useilta eri yrityksiltä. KOFAssa on myös ollut käsiteltävänä useita asioita, jotka koskevat tähän aiheeseen liittyviä sopimuksia, joista järjestettiin tai olisi pitänyt järjestää TED-tietokannassa ilmoitettavia ETA:n laajuisia tarjouskilpailuja ([190]). Näin ollen valvontaviranomainen katsoo, että Norjassa on vakiintuneet markkinat katuvalojen ylläpitoon ja huoltoon liittyville palveluille. Lisäksi näille markkinoille sisältyy sopimuksia, jotka voivat herättää mielenkiintoa ETA:n laajuisesti.

(222) Kuten johdanto-osan 54 kappaleessa todetaan, BKK-konsernin yritykset toimivat aktiivisesti eräillä muilla markkinoilla. Tästä huolimatta Norjan viranomaiset eivät kykene sulkemaan pois sitä, ettei muuta taloudellista toimintaa ole ristiintuettu.

(223) Edellä esitetyn perusteella valvontaviranomainen on vakuuttunut siitä, että BKK-konsernille aiheutunut etu on omiaan vääristämään kilpailua mahdollistamalla sen, että konserni säilyttää markkinaläsnäolonsa tai vahvistaa sitä.

(224) Kun otetaan huomioon, että Norjan paikallisviranomaiset kilpailuttavat säännöllisesti katuvalojen ylläpitoon ja huoltoon liittyviä sopimuksia ETA:n laajuisilla tarjouskilpailuilla, on lisäksi realistista, että muihin ETA-valtioihin sijoittautuneet yritykset voisivat harkita markkinaläsnäolonsa lisäämistä Norjassa tällaisten toimintojen osalta. BKK-konsernille aiheutunut etu saattaa kuitenkin mahdollistaa sen, että BKK-konserni säilyttää toimintonsa tai laajentaa niitä näiden kilpailijoiden kustannuksella. Mikäli ristiintukemista on tapahtunut, sama koskee todennäköisesti taloudellista toimintaa muilla kilpailulle avoimilla markkinoilla.

(225) Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että liiallinen korvaus saattaa myös vaikuttaa kauppaan.

([187]) Komission tiedonanto Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuen käsitteestä (EUVL C 262, 19.7.2016, s. 1).

([188]) Unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2019, Arriva Italia Srl ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, C-385/18, ECLI:EU:C:2019:1121, 57 ja 58 kohta.

([189]) Alaviitteessä 185 mainittu tuomio asiassa INPS, 30–31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

([190]) Alaviitteessä 148 mainitut asiat 2021/1439, 2021/367 ja 2015/71.

5.6.3 ***Päätelmä***

(226) Edellä esitettyjen huomioiden perusteella valvontaviranomainen päättelee, että liiallinen korvaus on omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan kauppaan.

5.7 PÄÄTELMÄ VALTIONTUEN OLEMASSAOLOSTA

(227) Edellä esitettyjen huomioiden seurauksena valvontaviranomainen päättelee, että liialliset korvaukset ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) ja pääomakustannuksista (toimenpide b) ovat ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

6. *YKSITTÄINEN TUKI TAI TUKIJÄRJESTELMÄ*

(228) Pöytäkirjassa 3 olevan II osan 1 artiklan d alakohdan mukaan 'tukiohjelmalla' tarkoitetaan säädöstä tai päätöstä, jonka perusteella yksittäisiä tukia voidaan myöntää yrityksille, jotka määritellään säädöksessä tai päätöksessä yleisesti ja käsitteellisesti ilman, että edellytetään muita täytäntöönpanotoimenpiteitä, sekä säädöstä tai päätöstä, jonka perusteella erityiseen hankkeeseen liittymätöntä tukea voidaan myöntää yhdelle tai useammalle yritykselle toistaiseksi ja/tai rajoittamaton määrä. Käsitteellä 'yksittäinen tuki' tarkoitetaan saman artiklan e alakohdan mukaan tukia, joita ei ole myönnetty tukiohjelman osana, sekä niitä tukiohjelman osana myönnettyjä tukia, joista on ilmoitettava.

(229) Kuten 5.4.4.1 ja 5.4.6 kohdassa todetaan, BKK-konsernin määräysvallassa olevan infrastruktuurin osalta myönnetty tuki koostuu määristä, jotka ylittävät vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdassa vahvistetun mekanismin mukaisen korvauksen. Norjan viranomaiset ja BKK Veilys eivät ole määrittäneet mitään aiemmin voimassa ollutta säädöstä, joka olisi sallinut tällaisen liiallisen korvauksen.

(230) Vastaavasti kunnan omistaman infrastruktuurin ylläpitoa ja huoltoa koskevan 5.4.4.2 kohdassa kuvaillun tuen osalta Norjan viranomaiset ja BKK Veilys eivät ole väittäneet, että tämä korvaus olisi myönnetty pöytäkirjassa 3 olevan II osan 1 artiklan d alakohdassa tarkoitetun säädöksen perusteella. Myöskään muodollisen tutkintamenettelyn aikana toimitetut tiedot eivät sisällä viitteitä siitä, että tuki oli myönnetty tällaisen säädöksen perusteella.

(231) Tämän perusteella valvontaviranomainen päättelee, että kyseessä on pöytäkirjassa 3 olevan II osan 1 artiklan e alakohdassa tarkoitettu yksittäinen tuki.

7. *MENETTELYVAATIMUKSET*

(232) Pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaan EFTAn valvontaviranomaiselle on ilmoitettava tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta riittävän ajoissa, jotta se voi esittää huomautuksensa. Valtio, jota asia koskee, ei saa toteuttaa ehdottamiaan toimenpiteitä, ennen kuin menettelyssä on annettu lopullinen päätös.

(233) Valvontaviranomaiselle ilmoitettiin jo myönnetystä tuesta ensimmäisen kerran kantelun ansiosta. Tuki on näin ollen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 1 artiklan f alakohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaista tukea.

8. *SOVELTUVUUS SISÄMARKKINOILLE*

(234) ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdasta seuraa, että jollei toisin määrätä, valtiontukitoimenpiteet eivät sovellu ETA-sopimuksen toimintaan. Norjan viranomaiset eivät ole esittäneet mitään perusteluja sille, että kyseiset toimenpiteet olisivat sisämarkkinoille soveltuvaa tukea.

(235) ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 kohtaan perustuvaa poikkeusta ei voida soveltaa, koska tuki ei edistä mitään kyseisessä määräyksessä tarkoitettua tavoitetta. Samasta syystä ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a ja b alakohtaa ei sovelleta käsiteltävään asiaan.

(236) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan osalta valvontaviranomainen toteaa, että tukitoimenpiteisiin liittyy liiallinen korvaus, joka ylittää korvaustason, joka tarvitaan kyseisen taloudellisen toiminnan aikaansaamiseksi. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että tukea, joka parantaa tuensaajan taloudellista tilannetta ilman, että tuki on tarpeen 61 artiklan 3 kohdassa määrättyjen tavoitteiden saavuttamiseksi, ei voida pitää yhteensopivana ETA-sopimuksen kanssa ([191]). Koska liiallinen korvaus ei ollut tarpeen kyseisen taloudellisen toiminnan aikaansaamiseksi, se ei näin ollen ole yhteensopiva ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan kanssa.

(237) ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohtaan perustuvan poikkeuksen osalta valvontaviranomainen toteaa, että kuten 5.4.2.2 kohdassa määritettiin, BKK-konsernin yrityksillä ei ole ollut eikä ole kyseessä olevien toimenpiteiden osalta julkisen palvelun velvoitetta. Koska korvausta ei myönnetty yritykselle, jonka tehtäväksi on annettu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvä palvelu, 59 artiklan 2 kohtaan perustuvaa poikkeusta ei sovelleta.

(238) Näiden huomioiden perusteella valvontaviranomainen katsoo, että ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) ja pääomakustannuksista (toimenpide c) maksettujen liiallisten korvausten ei voida katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan.

9. *PÄÄTELMÄ*

(239) Edellä esitetyistä syistä valvontaviranomainen päättelee, että ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) ja pääomakustannuksista (toimenpide c) BKK-konsernin yrityksille maksetut liialliset korvaukset, jotka koskevat kunnan kunnallisten teiden varsilla olevia katuvaloja, ovat sääntöjenvastaista valtiontukea, joka ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan.

(240) Liiallinen korvaus ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) koskee ensinnäkin BKK-konsernin määräysvallassa olevaa katuvaloinfrastruktuuria ([192]). Kyseisen infrastruktuurin osalta liiallinen korvaus koskee niitä osia, jotka ylittävät kustannukset, jotka oikeuttavat vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetun mekanismin mukaiseen korvaukseen.

(241) Toiseksi liiallinen korvaus ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) koskee kunnan omistaman katuvaloinfrastruktuurin osalta suoritettuja palveluja. Näiden palvelujen osalta liiallisella korvauksella tarkoitetaan niitä määriä, jotka ylittävät markkinahinnan, joka olisi voitu saada avoimilla markkinoilla.

(242) Ylläpidon ja huollon (toimenpide a) osalta sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumatonta liiallista korvausta koskeva päätelmä rajoittuu ajanjaksoon, joka alkaa 1 päivästä tammikuuta 2016. BKK-konsernin määräysvallassa olevan katuvaloinfrastruktuurin osalta liiallisia korvauksia maksetaan edelleen. Kunnan omistaman katuvaloinfrastruktuurin osalta liiallisten korvausten kohteena ovat 1 päivään huhtikuuta 2020 saakka suoritetut toiminnot.

(243) Pääomakustannusten korvaamisen (toimenpide c) osalta sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea on korvaus, joka ylittää vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla mekanismilla sallitun kohtuullisen tuottotason. Koska tämä päätelmä ei rajoitu ajanjaksoon, joka alkaa 1 päivästä tammikuuta 2016, se kattaa kaikki liialliset korvaukset, jotka on myönnetty kymmenen vuoden vanhentumisajan aikana ([193]). Vanhentumisaika keskeytyi, kun valvontaviranomainen toimitti kantelun Norjan viranomaisille ja kehotti niitä esittämään sitä koskevia huomautuksia 1 päivänä kesäkuuta 2017 päivätyllä kirjeellä ([194]).

([191]) Ks. tältä osin yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15.4.2008, Nuova Agricast Srl v. Ministero delle Attività Produttive, C-390/06, ECLI:EU:C:2008:224, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

([192]) Toimitettujen tietojen perusteella valvontaviranomainen katsoo, että nämä katuvalot ovat tällä hetkellä Veilys AS:n omistuksessa.

([193]) Pöytäkirjassa 3 olevan II osan 15 artikla. Ks. myös yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 6.10.2005, Scott SA v. komissio, C-276/03, ECLI:EU:C:2005:590.

([194]) Asiakirja nro 858239.

10. *TAKAISINPERINTÄ*

(244) EFTAn tuomioistuin on katsonut, että velvollisuudella poistaa sisämarkkinoille soveltumaton tuki pyritään palauttamaan aikaisempi tilanne ([195]). Tämä tavoite saavutetaan, kun tuensaaja maksaa takaisin sääntöjenvastaisina ja sisämarkkinoille soveltumattomina tukina myönnetyt määrät ja menettää siten kilpailijoihin verrattuna saamansa edun ([196]). Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa myös, että valvontaviranomaisen ei tarvitse vahvistaa palautettavan tuen tarkkaa määrää määrätessään ETA-sopimuksen toimintaan soveltumattomaksi todetun tuen palauttamisesta ([197]).

(245) Pöytäkirjassa 3 oleva II osa sisältää yksityiskohtaisia sääntöjä takaisinperinnästä. Oikeuskäytännön mukaisesti kyseisen osan 14 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että valvontaviranomainen määrää sääntöjenvastaisen ja sisämarkkinoille soveltumattoman tuen perittäväksi takaisin, jollei se olisi lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastaista. Siinä säädetään lisäksi, että asianomaisen valtion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jotta sisämarkkinoille soveltumattomaksi todettu ja sääntöjenvastainen tuki peritään takaisin tuensaajalta.

(246) Pöytäkirjassa 3 olevan II osan 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti takaisinperittävään tukeen sisällytetään korot, jotka lasketaan siitä alkaen, kun tuki asetettiin tuensaajan käyttöön, siihen asti, kun tuki on peritty takaisin. Kuten kyseisen osan 14 artiklan 3 kohdassa määrätään, tuki on perittävä takaisin viipymättä ja kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti. Näiden kansallisten menettelyjen on mahdollistettava takaisinperintäpäätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano.

(247) Muita takaisinperintää koskevia täytäntöönpanomääräyksiä sisältyy 14 päivänä heinäkuuta 2004 tehtyyn päätökseen N:o 195/04/KOL ([198]). Valvontaviranomainen on myös antanut ohjeita ([199]) sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperinnästä.

(248) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella valvontaviranomainen on hyväksynyt tämän päätöksen ja edellä esitettyjen sääntöjenvastaisen ja sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää koskevien määräysten mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) ja pääomakustannuksista (toimenpide c) BKK-konsernin yrityksille maksetut liialliset korvaukset, jotka koskevat kunnassa sijaitsevien kunnallisten teiden varsilla olevia katuvaloja, ovat sääntöjenvastaista valtiontukea, joka ei sovellu ETA-sopimuksen toimintaan.

([195]) Alaviitteessä 128 mainittu tuomio asiassa Liechtensteinin ruhtinaskunta ja muut, 142 kohta; EFTAn tuomioistuimen 8 päivänä lokakuuta 2012 yhdistetyissä asioissa E-10/11 ja E-11/11, Hurtigruten ASA v. EFTAn valvontaviranomainen, antama tuomio, EFTAn oikeustapauskokoelma 2012, s. 758, 286 kohta.

([196]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.6.1999, Belgia v. komissio, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64 ja 65 kohta; yhdistetyt asiat E-5/04, E-6/04 ja E-7/04, Fesil ja Finnfjord, PIL ym. ja Norja v. EFTAn valvontaviranomainen, EFTAn oikeustapauskokoelma 2005. s. 121, 178 kohta; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 7.3.2002, Italia v. komissio, C-310/99, ECLI:EU:C:2002:143, 98 kohta.

([197]) Ks. jäljempänä alaviitteessä 199 mainitut sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää koskevat ohjeet, 36 kohta, ja viittaukset yhteisöjen tuomioistuimen tuomioon 12.10.2000, Espanja v. komissio, C-480/98, ECLI:EU:C:2000:559, 25 kohta, ja yhteisöjen tuomioistuimen tuomioon 2.2.1988, Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV ym. v. komissio, yhdistetyt asiat C-67/85, C-68/85 ja C-70/85, ECLI:EU:C:1988:38. Ks. myös unionin tuomioistuimen tuomio 13.2.2014, Mediaset SpA v. Ministero dello Sviluppo economico, C-69/13, ECLI:EU:C:2014:71, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

([198]) EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 195/04/KOL, tehty 14 päivänä heinäkuuta 2004, valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 27 artiklassa tarkoitetuista täytäntöönpanosäännöksistä (EUVL L 139, 25.5.2006, s. 37, ja ETA-täydennysosa N:o 26/2006, 25.5.2006, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna EFTAn valvontaviranomaisen päätöksellä N:o 789/08/KOL, tehty 17 päivänä joulukuuta 2008, valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 27 artiklassa tarkoitetuista täytäntöönpanosäännöksistä tehdyn kollegion päätöksen N:o 195/04/KOL muuttamisesta valtiontuen vakioilmoituslomakkeen osalta (EUVL L 340, 22.12.2010, s. 1, ja ETA-täydennysosa N:o 72/2010, 22.12.2010, s. 1).

([199]) EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 788/08/KOL, tehty 17 päivänä joulukuuta 2008, valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 67. kerran muuttamalla viite- ja diskonttokorkoja ja takauksina myönnettyjä valtiontukia koskevia lukuja sekä lisäämällä sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää, elokuville ja muille audiovisuaalisille teoksille myönnettävää valtiontukea ja rautatieyrityksille myönnettävää valtiontukea koskevat uudet luvut (EUVL L 105, 21.4.2011, s. 32–78, ja ETA-täydennysosa N:o 23/2011, 21.4.2011, s. 1). Ohjeet vastaavat komission tiedonantoa "Sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää edellyttävien komission päätösten tehokas täytäntöönpano jäsenvaltioissa" (EUVL C 272, 15.11.2007, s. 4).

2 artikla

Liiallinen korvaus ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) koskee ensinnäkin BKK-konsernin määräysvallassa olevaa katuvaloinfrastruktuuria. Kyseisen infrastruktuurin osalta liiallinen korvaus koskee niitä osia, jotka ylittävät kustannukset, jotka oikeuttavat vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetun mekanismin mukaiseen korvaukseen.

Toiseksi liiallinen korvaus ylläpidosta ja huollosta (toimenpide a) koskee kunnan omistaman katuvaloinfrastruktuurin osalta suoritettuja palveluja. Näiden palvelujen osalta liiallisella korvauksella tarkoitetaan niitä määriä, jotka ylittävät markkinahinnan, joka olisi voitu saada avoimilla markkinoilla.

3 artikla

Liiallinen korvaus pääomakustannuksista (toimenpide c) koostuu korvauksesta, joka ylittää vuoden 1996 myyntisopimuksen 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla mekanismilla sallitun kohtuullisen tuottotason.

4 artikla

Ylläpidon ja huollon (toimenpide a) osalta päätelmä sääntöjenvastaisesta ja sisämarkkinoille soveltumattomasta liiallisesta korvauksesta rajoittuu ajanjaksoon, joka alkaa 1 päivästä tammikuuta 2016. BKK-konsernin määräysvallassa olevan katuvaloinfrastruktuurin osalta näitä liiallisia korvauksia maksetaan edelleen. Kunnan omistaman katuvaloinfrastruktuurin osalta liialliset korvaukset koskevat 1 päivään huhtikuuta 2020 saakka suoritettuja toimintoja.

5 artikla

Pääomakustannusten korvaamisen (toimenpide c) osalta sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi todettu tuki kattaa kaikki liialliset korvaukset, jotka on myönnetty pöytäkirjassa 3 olevan II osan 15 artiklassa tarkoitetun kymmenen vuoden vanhentumisajan aikana. Tämä vanhentumisaika keskeytyi, kun valvontaviranomainen toimitti kantelun Norjan viranomaisille ja kehotti niitä esittämään sitä koskevia huomautuksia 1 päivänä kesäkuuta 2017 päivätyllä kirjeellä.

6 artikla

Norjan viranomaisten on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet 1, 2, 3, 4 ja 5 artiklassa tarkoitetun sääntöjenvastaisen ja sisämarkkinoille soveltumattoman tuen perimiseksi takaisin.

Takaisinperittävään tukeen sisällytetään korko ja koronkorot, jotka lasketaan siitä alkaen, kun tuki asetettiin tuensaajan käyttöön, siihen asti, kun tuki on peritty takaisin. Korko on laskettava EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen 195/04/KOL, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Tuki on perittävä takaisin viipymättä Norjan kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano.

Norjan viranomaisten on taattava, että tuen takaisinperintä pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta.

8 artikla

Norjan viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta toimitettava valvontaviranomaiselle seuraavat tiedot:

1. takaisinperittävä kokonaismäärä (tuki ja siitä perittävä korko);

2. ajankohdat, joina takaisinperittävät summat asetettiin BKK-konsernin asianomaisten yritysten käyttöön;
3. selonteko edistymisestä ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu tämän päätöksen noudattamiseksi.

9 artikla

Jos Norjan viranomaisilla on vakavia vaikeuksia, jotka estävät niitä noudattamasta jompaakumpaa 7 ja 8 artiklassa tarkoitetuista määräajoista, niiden on ilmoitettava näistä vaikeuksista valvontaviranomaiselle. Edellyttäen, että Norjan viranomaiset ovat esittäneet asianmukaisen perustelun, valvontaviranomainen voi pidentää määräaikoja vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti.

10 artikla

Tämä päätös on osoitettu Norjan kuningaskunnalle.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Arne RØKSUND
Puheenjohtaja
Asiasta vastaava kollegion jäsen

Stefan BARRIGA
Kollegion jäsen

Árni Páll ÁRNASON
Kollegion jäsen

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
Allekirjoittaja oikeus- ja hallintoasioista vastaavana johtajana

OIKAISUJA

Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) 2022/1288, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään ”ei merkittävää haittaa” -periaatteeseen liittyvien tietojen sisällön ja esitystavan yksityiskohdat, kestävyysindikaattoreihin ja haitallisiin kestävyysvaikutuksiin liittyvien tietojen sisältö, menetelmät ja esitystapa sekä ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitustavoitteiden edistämiseen liittyvien tietojen sisältö ja esitystapa ennen sopimuksen tekemistä annettavissa asiakirjoissa, verkkosivustoilla ja määräaikaiskatsauksissa

(Euroopan unionin virallinen lehti L 196, 25. heinäkuuta 2022)

Sivulla 1, otsikossa:

on: ”Komission delegoitu asetus (EU) 2022/…, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään ”ei merkittävää haittaa” -periaatteeseen liittyvien tietojen sisällön ja esitystavan yksityiskohdat, kestävyysindikaattoreihin ja haitallisiin kestävyysvaikutuksiin liittyvien tietojen sisältö, menetelmät ja esitystapa sekä ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitustavoitteiden edistämiseen liittyvien tietojen sisältö ja esitystapa ennen sopimuksen tekemistä annettavissa asiakirjoissa, verkkosivustoilla ja määräaikaiskatsauksissa”

pitää olla: ”Komission delegoitu asetus (EU) 2022/1288, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään ”ei merkittävää haittaa” -periaatteeseen liittyvien tietojen sisällön ja esitystavan yksityiskohdat, kestävyysindikaattoreihin ja haitallisiin kestävyysvaikutuksiin liittyvien tietojen sisältö, menetelmät ja esitystapa sekä ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitustavoitteiden edistämiseen liittyvien tietojen sisältö ja esitystapa ennen sopimuksen tekemistä annettavissa asiakirjoissa, verkkosivustoilla ja määräaikaiskatsauksissa”

Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) 2021/2268, annettu 6 päivänä syyskuuta 2021, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/653 vahvistettujen teknisten sääntelystandardien muuttamisesta useita sijoitusvaihtoehtoja sisältävien vähittäismarkkinoille tarkoitettujen paketoitujen ja vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden (PRIIP-tuotteet) tuottonäkymien perustana olevan menetelmän ja esitystavan, kulujen esittämisen ja yleisten kuluindikaattoreiden laskentamenetelmän ja aiempaa tuotto- tai arvonkehitystä koskevien tietojen esittämisen ja sisällön osalta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 32 artiklassa tarkoitettujen rahasto-osuuksia tarjoavien PRIIP-tuotteiden kehittäjiin sovellettavan siirtymäjärjestelyn yhdenmukaistamisesta kyseisessä artiklassa vahvistetun pidennetyn siirtymäjärjestelyn kanssa

(Euroopan unionin virallinen lehti L 455 I, 20. joulukuuta 2021)

Sivulla 1, otsikossa:

on: ”Komission delegoitu asetus (EU) 2021/…, annettu 6 päivänä syyskuuta 2021, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/653 vahvistettujen teknisten sääntelystandardien muuttamisesta useita sijoitusvaihtoehtoja sisältävien vähittäismarkkinoille tarkoitettujen paketoitujen ja vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden (PRIIP-tuotteet) tuottonäkymien perustana olevan menetelmän ja esitystavan, kulujen esittämisen ja yleisten kuluindikaattoreiden laskentamenetelmän ja aiempaa tuotto- tai arvonkehitystä koskevien tietojen esittämisen ja sisällön osalta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 32 artiklassa tarkoitettujen rahasto-osuuksia tarjoavien PRIIP-tuotteiden kehittäjiin sovellettavan siirtymäjärjestelyn yhdenmukaistamisesta kyseisessä artiklassa vahvistetun pidennetyn siirtymäjärjestelyn kanssa”

pitää olla: ”Komission delegoitu asetus (EU) 2021/2268, annettu 6 päivänä syyskuuta 2021, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/653 vahvistettujen teknisten sääntelystandardien muuttamisesta useita sijoitusvaihtoehtoja sisältävien vähittäismarkkinoille tarkoitettujen paketoitujen ja vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden (PRIIP-tuotteet) tuottonäkymien perustana olevan menetelmän ja esitystavan, kulujen esittämisen ja yleisten kuluindikaattoreiden laskentamenetelmän ja aiempaa tuotto- tai arvonkehitystä koskevien tietojen esittämisen ja sisällön osalta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 32 artiklassa tarkoitettujen rahasto-osuuksia tarjoavien PRIIP-tuotteiden kehittäjiin sovellettavan siirtymäjärjestelyn yhdenmukaistamisesta kyseisessä artiklassa vahvistetun pidennetyn siirtymäjärjestelyn kanssa”

Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) 2022/2580, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritetään luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot ja seikat, jotka voivat estää toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen

(Euroopan unionin virallinen lehti L 335, 29. joulukuuta 2022)

Sivulla 66, johdanto-osassa (14):

on: ”Tätä asetusta olisi sovellettava … päivästä …kuuta … alkaen, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla ja toimilupaa hakevilla luottolaitoksilla olisi riittävästi aikaa noudattaa tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia”

pitää olla: ”Tätä asetusta olisi sovellettava 18 päivästä heinäkuuta 2023 alkaen, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla ja toimilupaa hakevilla luottolaitoksilla olisi riittävästi aikaa noudattaa tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia”

Sivulla 75, 13 artiklassa:

on: ”Sitä sovelletaan … päivästä …kuuta … alkaen.”

pitää olla: ”Sitä sovelletaan 18 päivästä heinäkuuta 2023 alkaen.”

Oikaisu komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2022/2581, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2022, teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU soveltamiseksi luottolaitoksen toimilupaa koskevissa hakemuksissa annettavien tietojen osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 335, 29. joulukuuta 2022)

Sivulla 86, alaviitteessä 2:

on: ”Komission delegoitu asetus (EU) 2022/2580, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritetään luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot ja seikat, jotka voivat estää toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen (EUVL L 335, XX.XX. XXX, s. 64).”

pitää olla: ”Komission delegoitu asetus (EU) 2022/2580, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritetään luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot ja seikat, jotka voivat estää toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien tehokkaan hoitamisen (EUVL L 335, 29.12.2022, s. 64).”

Sivulla 87, 3 artiklassa:

on: ”Tätä asetusta sovelletaan sellaisiin luottolaitoksen toimilupaa koskeviin hakemuksiin, jotka on toimitettu XX päivänä XX kuuta XXXX tai sen jälkeen.”

pitää olla: ”Tätä asetusta sovelletaan sellaisiin luottolaitoksen toimilupaa koskeviin hakemuksiin, jotka on toimitettu 18 päivänä heinäkuuta 2023 tai sen jälkeen.”

Sivulla 87, 4 artiklassa:

on: ”Sitä sovelletaan XX päivästä XX kuuta XXXX.”

pitää olla: ”Sitä sovelletaan 18 päivästä heinäkuuta 2023.”

Sivulla 88, liitteessä, alaviitteessä 1:

on: ”EUVL L 335, XX.XX.XXXX, s. 64.”

pitää olla: ”EUVL L 335, 29.12.2022, s. 64.”

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin
julkaisutoimisto
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI